

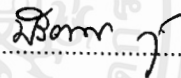
ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง โครงการออกแบบปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติการควบคุมเครื่องกลไฟฟ้ากำลัง
ระดับ ปวช. 3 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง

โดย นายเอกชัย เลิศข้าของ

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาศิลปอุตสาหกรรม

.....คณบดี
(รศ.ดร. ปรียาพร วงอนุตรโรจน์)

วันที่ 25 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2537

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์อุดมศักดิ์ สารบุตร)

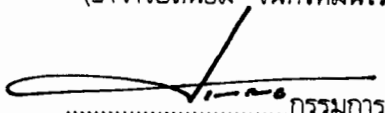

.....กรรมการ
(อาจารย์อนันท์ อินทร์คำ)

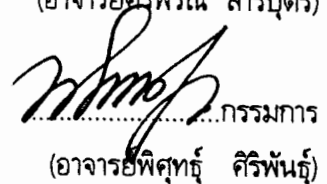
.....กรรมการ
(อาจารย์ถนอม จันทร์หมื่นไวย)

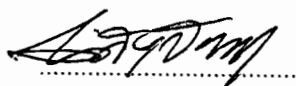
.....กรรมการ
(อาจารย์ศิริพรรณ สารบุตร)

.....กรรมการ
(อาจารย์ธเนศ ภิรมย์การ)

.....กรรมการ
(อาจารย์พิศุทธิ์ ศิริพันธุ์)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์สถาพร ตีบุญมี ณ ชุมแพ)

โครงการออกนิตยสารรายเดือน ศึกษานการสอน
วิชาปฏิบัติการควบคุมเครื่องกลึงอัตโนมัติ บวช.3 ช่างไฟฟ้ากำลัง
DEVELOPED MOTOR CONTROL THE VOCATIONAL SCHOOL

A020917

นายเอกชัย เลิศชำซอง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 1150
วัน เดือน ปี..... 27 ตค 2537

020917

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
ภาควิชา ครุศาสตร์ศิลปอุตสาหกรรม สาขาวิชา ศิลปอุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์เรื่อง โครงการออกแบบปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติการ
ควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า ระดับ บวช. 3 ช่างไฟฟ้ากำลัง

ชื่อ นายเอกชัย เลิศข้าของ

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อ.ไพรัตน์ พักน้อย
อ.สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพ
อ.ชเนศ ภิรมย์การ
อ.พิศุทธิ์ ศิริพันธ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาแล้ว เห็น
ชอบแล้วจึงอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
บัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2536

.....
(ดร.ปรีชาพร วงศ์อุตรโรจน์)
คณบดี

ชื่อ : นายเอกชัย - เกศขำของ

ชื่อเรื่อง : โครงการออกแบบปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติการควบคุม
เครื่องกลไฟฟ้า ระดับ บวช.3 ช่างไฟฟ้ากำลัง

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อ.ไพรัตน์ พักน้อย

อ.สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพ

อ.ธเนศ ภิรมย์การ

อ.พิศุทธิ์ ศิริพันธ์

ปีการศึกษา : 2536

บทคัดย่อ

การทาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงสื่อการเรียน วิชาปฏิบัติการควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า และให้ได้สื่อของจริงที่มีมาตรฐาน สำหรับเรียนวิชานี้ในสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนวิชานี้ ำนี้มีประโยชน์ทางการศึกษาให้มากที่สุด ซึ่งในการเรียนการสอนในปัจจุบันสื่อที่จัดทำขึ้นจะเพิ่มขึ้นโดยผู้สอนในแต่ละสถาบันบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหาวิชา ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และตอบสนองเท่าที่ควร กลุ่มของผู้เรียนคือในระดับ บวช.3 ของแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง หลักสูตรสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ลักษณะการเรียนจะเป็นการทดลองเพื่อเรียนรู้หลักการทางานของอุปกรณ์ ควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า ที่สัมพันธ์กันวงจรเดียวกันรวมถึงวิธีการนำเอาอุปกรณ์เหล่านั้นไปใช้งาน

วิธีการดำเนินการวิจัยศึกษา เรื่องวิธีสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบปฏิบัติการ (LAP) จากห้องปฏิบัติการ ศึกษาหลักสูตรโครงสร้างการสอนและคู่มือครูในการผลิตและใช้อุปกรณ์การสอน แยกเนื้อหา การผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอนในหลักสูตรระดับบวช. ออกเป็นหน่วยย่อย โดยกำหนดขอบเขตและเรียงลำดับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องวิธีการสร้าง เพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนและทำการผลิตสื่อการสอน

ผลการวิจัยปรากฏว่าลักษณะของสื่อการสอน สำหรับวิชาปฏิบัติการจะเป็นสื่อของจริง สามารถสาธิตการทางานได้ แบ่งเป็นสองส่วนคือ ส่วนที่หนึ่งเป็นแผงสำหรับติดอุปกรณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัด และส่วนที่สองคือ อุปกรณ์ควบคุมที่จะมาใช้สาธิตบนส่วนที่ 1 โครงสร้างส่วนที่ 1 ทำด้วยเหล็ก สีเหลืองมกลวงขนาด 38X38 มม. ส่วนที่สองทำด้วยพลาสติกประเภท A B S ขนาดของโครงสร้าง ได้มาจากอุปกรณ์ควบคุมที่ใช้ทั้งหมดและพฤติกรรมการใช้งานในส่วนต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ก็คือขนาดที่ได้ออกมานั้นยังมีขนาดใหญ่อยู่มากโดยเฉพาะส่วนที่เป็นพื้นโต๊ะและลิ้นชัก ซึ่งอาจจะมีการปรับปรุงและพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานได้ดียิ่งขึ้น

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่องนี้สำเร็จได้ด้วยดีได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ซึ่งความช่วยเหลือทั้งบางนั้นมีความสำคัญกับข้าพเจ้า ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านกำลังใจ, กำลังทรัพย์, ข้อมูล ขั้นตอนการทำงาน และความผิดพลาดทั้งหลายก็ถือว่าเป็นบทเรียนคอยกระตุ้นให้เกิดความมานะพยายาม ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างสำเร็จลงได้ อาจจะไม่สมบูรณ์ตามที่ได้ตั้งใจไว้แต่ก็ถือว่าได้ทำเต็มที่แล้ว ดังนั้นจึงขอขอบขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

บิดา มารดา ของข้าพเจ้า ซึ่งกำลังใจให้ข้าพเจ้าดำเนินการทำวิทยานิพนธ์นี้อย่างตั้งใจ แม้ว่าจะตอนนี้ข้าพเจ้าจะสูญเสียบิดา ที่เคารพของข้าพเจ้าไปแล้ว ในระหว่างทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้นความดีหรือคุณค่าของวิทยานิพนธ์นี้ขอมอบเป็นกุศลกับบิดาผู้ล่วงลับไปแล้ว

พี่ ๆ ของข้าพเจ้าทุก ๆ คน ซึ่งให้ความห่วงใยตลอดเวลาและให้กำลังใจ ทรัพย์ประกอบการทำวิทยานิพนธ์นี้

อาจารย์ที่ปรึกษาทางด้านข้อมูล อาจารย์ไพรัตน์ พักน้อย

อาจารย์ที่ปรึกษาทางการออกแบบ อาจารย์สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพ
อาจารย์ชเนศ ภิรมย์การ
อาจารย์พิศุทธิ์ ศิริพันธุ์

นางสาวสุภารัตน์ เหล่าคุณธรรม ซึ่งเป็นผู้จัดพิมพ์ข้อมูลด้านภาคนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ด้วยตั้งใจ

นายยุทธนา นามเย็น เพื่อนสนิทอีกคนที่ช่วยทางด้านแบบ และ PHOTO TYPE อย่างเต็มที่ รวมทั้งให้ข้อมูลทางด้านวัสดุ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก

นายทวีศักดิ์ ประภาพัดนพงศ์ เพื่อนสนิทอีกคนเช่นกันที่ช่วยเหลือทางด้าน
ที่อยู่อาศัย อุปกรณ์ในการทำงานด้าน PRESENTATION อาหารการกิน ช่วยพาไป
เที่ยวพักผ่อนหย่อนใจในยามเครียดจากการทำงาน

สุดท้ายขอขอบคุณผู้ที่มีอุปการะคุณทุกท่าน ซึ่งยังไม่ได้กล่าวนาม ซึ่งต้องขอ
อภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

และที่ลืมมิได้คือ ผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่แหล่งศึกษาข้อมูลทุกท่านด้วยเช่นกัน

ด้วยความเคารพอย่างสุดซึ้ง

(เอกชัย เลิศข้าของ)

2536

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ช
รายการตารางประกอบ	ฅ
รายการภาพประกอบ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
เหตุผลในการนำเสนอ	1
วัตถุประสงค์ของการนำเสนอโครงการ	1
ที่มาของปัญหา	1
ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหา	2
ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล	8
ขอบเขตของการออกแบบ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
หลักสูตรและบริษัฏการศึกษา	9
หลักการของหลักสูตร	9
ความมุ่งหมายของหลักสูตร	9
หลักสูตร บวช . สาขาช่างไฟฟ้ากำลัง	12
การจัดการศึกษา	14
การแยกเนื้อหาและสังเขปรายวิชา ชพ 3332	15
ความหมายของการควบคุมมอเตอร์	15
อุปกรณ์สำหรับการควบคุมมอเตอร์	18
ใบงานสำหรับวิชา ปฏิบัติการควบคุมมอเตอร์	35
ลักษณะการจัดวางอุปกรณ์ทั้งหมดที่ใช้งานบนแผงปฏิบัติงาน	46
ข้อมูลเกี่ยวกับห้องเรียน	47

ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง	หน้า
ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ควบคุม	53
กราฟฟิคกับการใช้งาน	59
ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต	70
ข้อมูลเกี่ยวกับตู้ และลิ้นชัก	89
พลาสติก	93
ลื้อและการวางตำแหน่งลื้อ	102
มอก . ลวดตาข่าย เคลือบสังกะสี	108
การทำงานของมือ	119
บทที่ 3 การรวบรวมและการศึกษาข้อมูล	124
การรวบรวมข้อมูล	124
แหล่งที่มาของข้อมูล	124
วิธีการดำเนินการ	125
พฤติกรรมในการเรียนการสอน	135
การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	138
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	166
แนวทางการออกแบบ	167
แบบถ่ายย่อ	169
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	182
สรุปผลการวิจัย	182
บรรณานุกรม	184
ภาคผนวก	185
ประวัติผู้วิจัย	190

รายการตารางประกอบ

ตารางที่ 2.1	ขนาดและน้ำหนักเหล็กกลวงสี่เหลี่ยมผืนผ้า	80
ตารางที่ 2.2	เปรียบเทียบท่อเหล็ก/ท่อสี่เหลี่ยม	81
ตารางที่ 2.3	เส้นผ่าศูนย์กลาง เหล็กท่อ	82
ตารางที่ 2.4	ROUND STEEL TUBING	83
ตารางที่ 2.5	SQUARE STEEL TUBING	84
ตารางที่ 2.6	RECTANGVLAR STEEL TUBING	84
ตารางที่ 2.7	มวลกดทับส่วนต่าง ๆ ของตู้และลิ้นชักวางของ	89
ตารางที่ 2.8	คุณลักษณะของล้ออิสระ	104
ตารางที่ 2.9	คุณลักษณะของล้อตายตัว	104
ตารางที่ 2.10	หน่วยของลวดตาข่าย	110
ตารางที่ 2.11	หน่วยของลวดตาข่าย	112
ตารางที่ 2.12	หน่วยของลวดตาข่าย	114
ตารางที่ 2.13	หน่วยของลวดตาข่าย	116
ตารางที่ 2.14	หน่วยของลวดตาข่าย	117
ตารางที่ 2.15	หน่วยของลวดตาข่าย	118
ตารางที่ 3.1	ตารางวิเคราะห์ วิศวกรรม	138
ตารางที่ 3.2	ตารางวิเคราะห์ วัสดุใช้ผลิตโครงสร้าง	139
ตารางที่ 3.3	ตารางวิเคราะห์ ชนิดของเหล็ก	140
ตารางที่ 3.4	ตารางวิเคราะห์ รูปทรงวิศวกรรม	141
ตารางที่ 3.5	ตารางวิเคราะห์ การติดตั้งอุปกรณ์บนแผงปฏิบัติงาน	142
ตารางที่ 3.6	ตารางวิเคราะห์ ภาชนะติดตั้งอุปกรณ์ควบคุม	143
ตารางที่ 3.7	ตารางวิเคราะห์ เลือกชนิดพลาสติก	144
ตารางที่ 3.8	ตารางวิเคราะห์ ตระกูลเทอร์โมพลาสติก	145
ตารางที่ 3.9	ตารางวิเคราะห์ วัสดุใช้ผลิตแผงพลาสติก	146
ตารางที่ 3.10	ตารางวิเคราะห์ กรรมวิธีการผลิต	147
ตารางที่ 3.12	ตารางวิเคราะห์ ส่วนจัดเก็บอุปกรณ์ควบคุม	148
ตารางที่ 3.13	ตารางวิเคราะห์ การจัดวางอุปกรณ์ในลิ้นชัก	149
ตารางที่ 3.14	ตารางวิเคราะห์ ตำแหน่งวางมอเตอร์	150

ตาราง			หน้า
ตารางที่ 3.15	ตารางวิเคราะห์	ล้อยสำหรับการเคลื่อนย้าย	152
ตารางที่ 3.16	ตารางวิเคราะห์	การติดตั้งล้อย	153
ตารางที่ 3.17	ตารางวิเคราะห์	ตำแหน่งติดตั้งล้อย	154
ตารางที่ 3.19	ตารางวิเคราะห์	วิธีการยึดประกอบโครงสร้างทั้งหมด	156
ตารางที่ 3.21	ตารางวิเคราะห์	สัญลักษณ์ที่ใช้กับอุปกรณ์	158
ตารางที่ 3.22	ตารางวิเคราะห์	เลือกสัญลักษณ์บนอุปกรณ์	159
ตารางที่ 3.23	ตารางวิเคราะห์	ตำแหน่งอุปกรณ์ สำหรับจัดเก็บในลิ้นชัก	160
ตารางที่ 3.24	ตารางวิเคราะห์	เลือกขั้วต่อสาย	161
ตารางที่ 3.25	ตารางวิเคราะห์	การต่อสายเข้าขั้วต่อสาย	162
ตารางที่ 3.27	ตารางวิเคราะห์	สีกับโครงสร้าง	164
ตารางที่ 3.28	ตารางวิเคราะห์	สีกับภาชนะติดตั้งอุปกรณ์	165
ตารางที่ 4.29	ตารางรายการประกอบแบบ		174

ภาพ

รายการภาพประกอบ

ภาพที่ 1.1	การวางรูปแบบตามวงจร	4
ภาพที่ 1.2	อุปกรณ์กับการติดตั้ง	4
ภาพที่ 1.3	แผงวงจรถับความเป็นระเบียบเรียบร้อย	5
ภาพที่ 1.4	ลักษณะและรูปแบบผลิตภัณฑ์เดิม	5
ภาพที่ 1.5	ปัญหาของสายต่อวงจร	6
ภาพที่ 1.6	ความสับสนของการต่อวงจร	6
ภาพที่ 1.7	ความสับสนของการปฏิบัติงาน	7
ภาพที่ 1.8	ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย	7
ภาพที่ 2.9	แสดงการทำงานของคอนแทคเตอร์	17
ภาพที่ 2.10	ลักษณะของฟิวส์ในวงจรถักคุม	18
ภาพที่ 2.11	ลักษณะของคอนแทคเตอร์ชนิดต่าง ๆ	19
ภาพที่ 2.12	ลักษณะของคอนแทคเตอร์รีเลย์ช่วยชนิดต่าง ๆ	19
ภาพที่ 2.13	ลักษณะของคอนแทคเตอร์สวิทช์ปุ่มกด	20
ภาพที่ 2.14	ลักษณะของคอนแทคเตอร์หลอดสัญญาณ	21

ภาพ		หน้า
ภาพที่ 2.15	ลักษณะของคอนแทคเตอร์รีเลย์ตั้งเวลา	22
ภาพที่ 2.16	โครงสร้างของแทคเตอร์, รีเลย์ช่วย	24
ภาพที่ 2.17	แสดงการพิจารณาการเลือกชนิดของคอนแทคเตอร์ไฟสลัป	25
ภาพที่ 2.18	การต่อโรเวอร์รโหลดผ่านคอนแทคเตอร์	28
ภาพที่ 2.19	วงจรประกอบงานควบคุม 2 วงจร	29
ภาพที่ 2.20	ตัวอย่างวงจรควบคุม	31
ภาพที่ 2.21	การจัดวางอุปกรณ์ทั้งหมดที่ใช้งาน	46
ภาพที่ 2.22	การจัดห้องเรียน และพื้นที่ใช้งาน	52
ภาพที่ 2.24	ความแข็งแรงของลื่นชัก และรางลื่นชัก	90
ภาพที่ 2.26	การเปิด-ปิด กระทบของลื่นชัก	90
ภาพที่ 2.27	ความแข็งแรงของลื่นชัก	92
ภาพที่ 2.28	ลื้อที่ชำรบน้าหนักมาก	102
ภาพที่ 2.29	ลื้อที่ชำรในงานอุตสาหกรรม	103
ภาพที่ 2.30	ลื้อที่ชำรในงานเพอร์นิเจอร์	104
ภาพที่ 2.31	แบบลื้อหน้าอิสระ ลื้อหลังตาย	106
ภาพที่ 2.32	แบบลื้อหน้าตาย ลื้อหลังอิสระ	106
ภาพที่ 2.33	แบบลื้ออิสระ ทั้ง 4 ลื้อ	107
ภาพที่ 2.34	ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการดัดแบบตาหกลเหลี่ยม	109
ภาพที่ 2.35	ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการดัดแบบสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน	111
ภาพที่ 2.36	ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการสานแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส	113
ภาพที่ 2.37	ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการดัดแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า	115
ภาพที่ 2.38	ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการเชื่อมแบบตาสี่เหลี่ยมจัตุรัส	117
ภาพที่ 2.39	ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการเชื่อมแบบตาสี่เหลี่ยมผืนผ้า	118
ภาพที่ 2.40	ลักษณะการจับของมือประเภทต่าง ๆ การทำงานของมือประเภทต่างๆ	119
ภาพที่ 2.41	การศึกษาขนาดสัดส่วนมือ, การเคลื่อนไหวของมือ	120
ภาพที่ 2.42	การทำงานของมือในลักษณะต่าง ๆ	121
ภาพที่ 2.43	ขนาดสัดส่วนงานทำต่าง ๆ	122
ภาพที่ 2.44	ขนาดของมือ	122
ภาพที่ 2.45	องศาการมองในมุมต่าง ๆ	143
ภาพที่ 3.46	แสดงการติดตั้งอุปกรณ์	127

ภาพ		หน้า
ภาพที่ 3.47	การติดตั้งอุปกรณ์	127
ภาพที่ 3.48	การจัดวางตำแหน่ง แบบที่ 2	128
ภาพที่ 3.49	ขนาดของแผงปฏิบัติงาน	129
ภาพที่ 3.50	IDEA SKETCH วิจารณ์สร้าง	168
ภาพที่ 4.51	DATA SKETCH	168
ภาพที่ 4.52-57	แบบถ่ายย่อ	169-176
ภาพที่ 4.58	แสดงภาพด้านผลิตภัณฑ์	177
ภาพที่ 4.59	แสดงภาพทัศนียภาพอุปกรณ์ควบคุม	177
ภาพที่ 4.60	ลักษณะการใช้งาน	178
ภาพที่ 4.61	PHOTO TYPE	178
ภาพที่ 4.62	แสดงภาพงานจริง	179
ภาพที่ 4.63	แสดงภาพงานจริง	179
ภาพที่ 4.64	แสดงภาพทัศนียภาพอุปกรณ์ควบคุม	180
ภาพที่ 4.65	แสดงภาพของจริง เปรียบเทียบกับห้องเรียนและเก้าอี้	180
ภาพที่ 4.66	แสดงการวางอุปกรณ์ควบคุมบนแผงปฏิบัติงาน	181

บทที่ 1

1.1 เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์เรื่องนี้

สื่อการเรียนการสอนของแต่ละสถานศึกษานั้นไม่มีความเป็นมาตรฐาน ซึ่งส่วนมากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะเป็นคนจัดหา จัดทำขึ้นเพื่อใช้สอนของแต่ละโรงเรียนไปทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินที่จะปฏิบัติงานในรูปแบบที่ ครู-อาจารย์จัดไว้ให้ ดังนั้นหากจบการศึกษาและสามารถศึกษาต่อหรือได้เข้าทำงานตามหน่วยงานต่าง ๆ ความเคยชินจากการเรียนก็จะนำมาใช้ ซึ่งหลายคนไม่สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับลักษณะงานได้ แม้จะเป็นการทำงานกับเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เคยเรียนมาแล้วก็ตาม ฉะนั้นการที่จะมีสื่อหรืออุปกรณ์การเรียนที่เป็นมาตรฐานในขั้นแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับ บวช. ซึ่งถือว่าเป็นแรงงานที่สำคัญที่เป็นความต้องการของทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการผลิตบุคลากรให้มีคุณภาพ จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องให้ความสำคัญ ต่อสื่อการเรียนการสอน ชุดปฏิบัติการ เครื่องมือรวมถึง เนื้อหาวิชาวัตถุประสงค์ของแต่ละวิชาให้ครบถ้วน เพราะจะทำให้เกิดความเป็นสากลให้ผู้จบการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1. เพื่อออกแบบปรับปรุง สื่อการเรียน การสอน วิชาปฏิบัติการควบคุมและเครื่องกลไฟฟ้า (ขพ 3332)
 - สำหรับใช้ฝึกทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนแผนช่างไฟฟ้ากำลังระดับ บวช.
2. เพื่อออกแบบสื่อให้สามารถเข้าเป็นมาตรฐานของการปฏิบัติงานในวิชา (ขพ 3332) ของสถานศึกษาทั่ว ๆ ไปที่เปิดสอนในวิชานี้

1.3 ที่มาของปัญหา

1. ไม่สามารถดำเนินการทดลองได้อย่างต่อเนื่อง
2. ปัญหาความสับสนของสายทดลองที่ไม่เป็นระเบียบ
3. สัญญาณลัทธิที่เข้าในการทดลองและการเรียนทฤษฎีไม่สอดคล้องกัน
4. อุปกรณ์ที่ติดตั้งตายตัวจะเสียเวลาในการถอดเปลี่ยนซ่อมแซม
5. การทดลองกับมอเตอร์ 3 เฟส จะเกิดการสั้นสะเทือนบนแผงปฏิบัติ

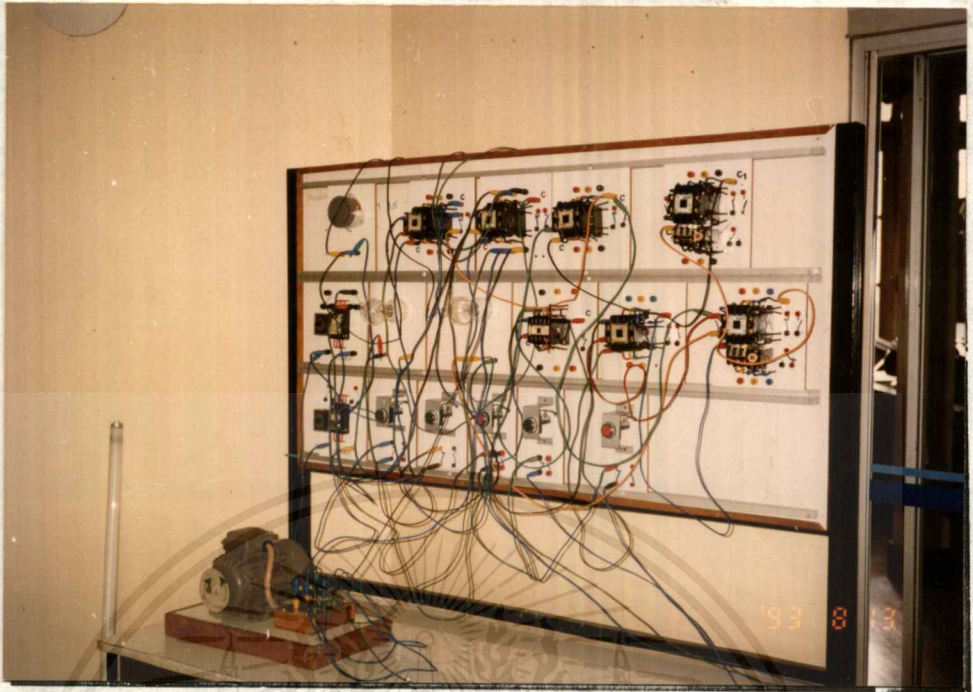
งาน

6. เกิดการลัดวงจรที่จุดต่ออยู่ เสมอรวมทั้งอุปกรณ์ป้องกันด้วย
7. ไม่มีส่วนจัดเก็บอุปกรณ์ที่สะดวกในการนำใช้และติดตั้ง
8. การลัดวงจรที่เกิดจากจุดสัมผัสต่าง ๆ ทางด้านหลังของอุปกรณ์จะเกิดกับผู้ปฏิบัติงานอยู่ เสมอ

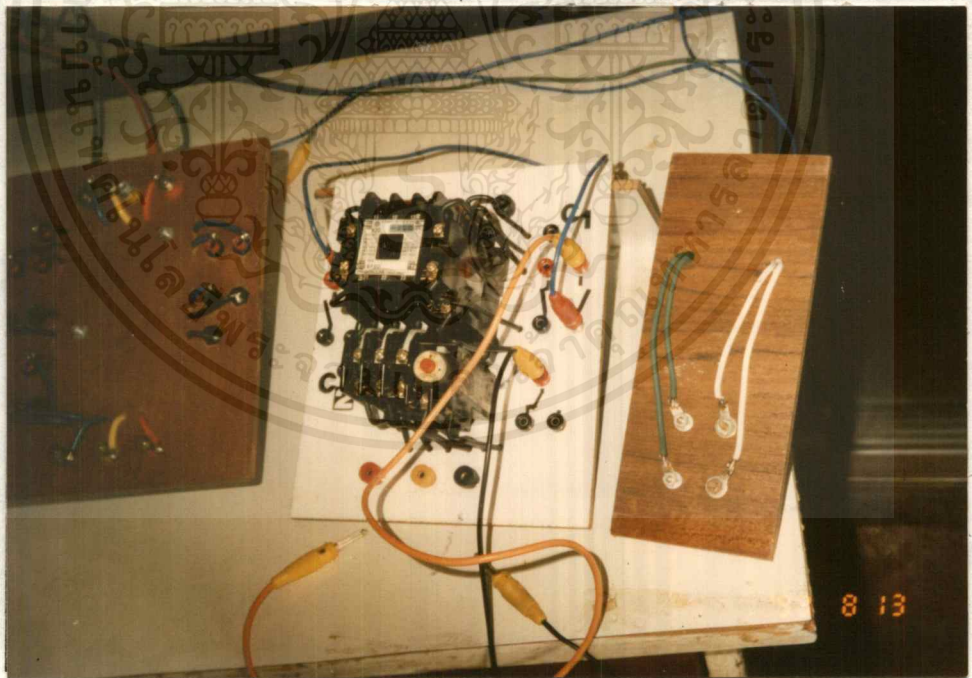
1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางการแก้ปัญหา

ปัญหา	- อุปกรณ์ที่เข้างานการปฏิบัติงานบางชนิดไม่ได้ติดอยู่กับแผงปฏิบัติงาน ทำให้การปฏิบัติงานดำเนินการใหม่เกิดความสะดวก และเสียเวลาในการประกอบติดตั้งหรือค้นหา
แนวทางแก้	- อุปกรณ์ทุกตัวต้องมีที่ติดตั้งหรือภาชนะรองรับ ก่อนที่จะติดตั้งที่แผงปฏิบัติงานและขนาดจะต้องได้มาตรฐานเพื่อการติดตั้งและจัดเก็บร่วมกับอุปกรณ์ตัวอื่น ๆ ได้
ปัญหา	- ในการทดลองแต่ละครั้งจำเป็นต้องใช้สายต่อวงจรเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน
แนวทางแก้	- ควรแบ่งขนาดความยาวของสายทดลอง เพื่อความสะดวกในการเลือกใช้งานให้เหมาะสมกับขนาดความยาวของอุปกรณ์แต่ละจุด
ปัญหา	- สัญญาลักษณ์ที่เข้ากำกับบนอุปกรณ์ยังไม่มีใช้เป็นมาตรฐาน กล่าวคือ จะใช้ทั้งสถานะการณ์ ทางการเขียนแบบ สี, ตัวเลข, และอื่น ๆ ซึ่งทำให้เกิดความเคยชินในการปฏิบัติงาน
แนวทางแก้	- ในการกำหนดเครื่องหมายหรือสัญญาลักษณ์ใด ๆ ควรจะเป็นมาตรฐาน และสมควรใช้สัญญาลักษณ์ทางการเขียนแบบเป็นเครื่องหมาย เพราะเป็นมาตรฐานสำหรับการอ่านแบบวงจรด้วย
ปัญหา	- อุปกรณ์ที่ติดตั้งตายตัวบนแผงปฏิบัติงาน เมื่อเกิดการชำรุดจำเป็นต้องถอดเปลี่ยนทำให้ต้องเสียเวลาและการติดตั้งใหม่ก็ไม่สามารถทำได้โดยสะดวกเพราะต้องซื้ออุปกรณ์ทั้งชุดและเดินสายใหม่
แนวทางแก้	- การนำเอาอุปกรณ์มาใช้งานบนแผงควรจะสามารถถอดได้ หรือติดตั้งกิ่งถาวรเพื่อสะดวกในการ เปลี่ยนย้ายตำแหน่งหรือซ่อมแซม

- ปัญหา - เกี่ยวกับโครงสร้างของแผงปฏิบัติงาน เนื่องจากการทดลองกับมอเตอร์ 3 เฟส จริงดังนั้นก็เกิดการสั้นสะพานจากการทำงานของมอเตอร์เป็นผลให้อุปกรณ์ และแผงปฏิบัติงานอยู่ในสภาพที่ต้องคอยปรับปรุงดูแลบ่อย ๆ
- แนวทางแก้ - เลือกใช้โครงสร้างที่สามารถซึมซับการสั้นสะพาน จากการทำงานของมอเตอร์ได้มากขึ้น เช่น ลวดตาข่ายสาน ใช้แทนแผงติดอุปกรณ์และพื้นที่วางมอเตอร์
- ปัญหา - การลัดวงจรทางไฟฟ้าทำให้เกิดการชำรุดของอุปกรณ์และที่ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ อุปกรณ์ป้องกันและขั้วต่อสายจา เป็นต้องถอดเปลี่ยนเสมอ
- แนวทางแก้ - ตำแหน่งของจุดต่อ (ขั้วต่อสาย) ควรจะทำให้สามารถถอดเปลี่ยนได้สะดวกและปลอดภัยยิ่งขึ้น ส่วนอุปกรณ์ป้องกันจา เป็นต้องมีพิวส์เมนาใหญ่ป้องกันอุปกรณ์ทั้งหมดไว้ที่แผงด้วย
- ปัญหา - สำหรับชนิดที่อุปกรณ์สามารถถอดประกอบได้นั้น ไม่มีส่วนที่เข้าเก็บอุปกรณ์พวกนี้ โดยเฉพาะจะมีสถานที่เก็บโดยเฉพาะในการใช้งานจึงต้องเสียเวลาในการยืม-เบิก อุปกรณ์นั้นมาใช้
- แนวทางแก้ - ในแผงปฏิบัติงาน ควรจะพื้นที่สำหรับวางเก็บอุปกรณ์หลังการปฏิบัติงานอย่างมิดชิดภายในแผง เพื่อความสะดวกในการใช้งาน
- ปัญหา - โครงสร้างของแผงปฏิบัติงานจะผ่านกรรมวิธีการผลิตที่เชื่อมติดตายตัวการเคลื่อนย้ายบางส่วนจึงเป็นไปที่ยาก และไม่สามารถบำรุงรักษาส่วนที่ชำรุดจากการใช้งานได้สะดวก
- แนวทางแก้ - แผงปฏิบัติงานควรจะแยกส่วนได้ เช่น แยกเป็น 3 ส่วน คือ
1. แผงติดอุปกรณ์
 2. พื้นที่วางอุปกรณ์และจัดเก็บ
 3. โครงสร้างที่นำเอา 2 ส่วนแรกมาติด(ประกอบ)เป็นต้น
- ปัญหา - จุดต่อด้านหลังของการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ มีลักษณะเปิดหรือไม่มีส่วนป้องกันอันตรายสำหรับผู้ปฏิบัติและ เกิดอันตรายได้ง่าย
- แนวทางแก้ - ในจุดต่อทุก ๆ จุด ที่มีกระแสไฟฟ้าจา เป็นต้องมีส่วนที่เป็นฉนวนไฟฟ้าปิดทุกจุดเพื่อไม่ให้ส่วนของร่างกายไปสัมผัสได้

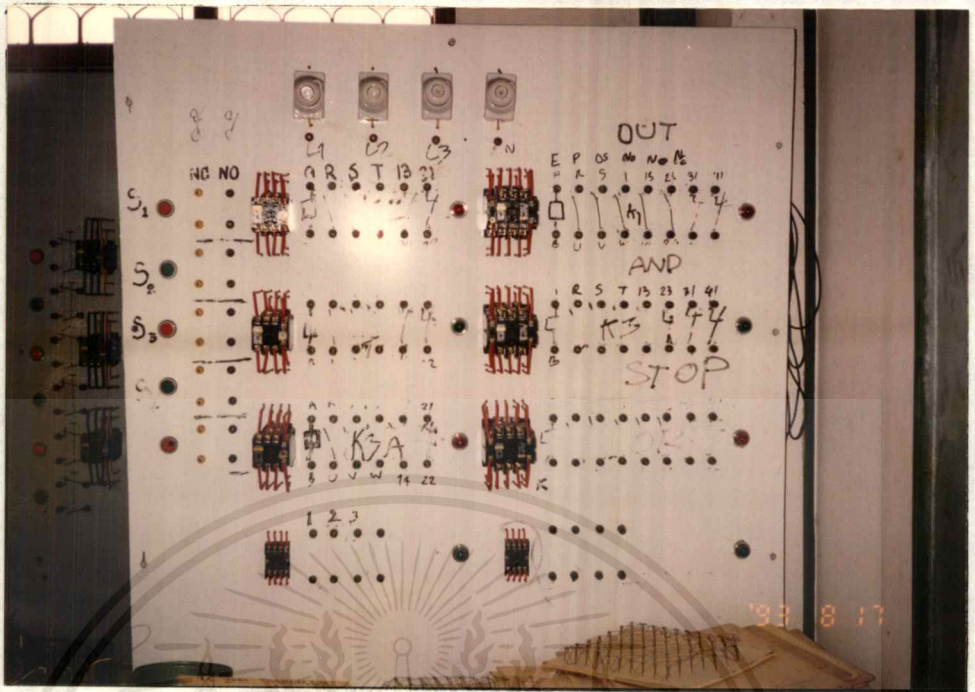

รูปที่ 1.1 การวางรูปแบบตามวงจร มีการบังคับลักษณะการปฏิบัติให้ลำบากขึ้น

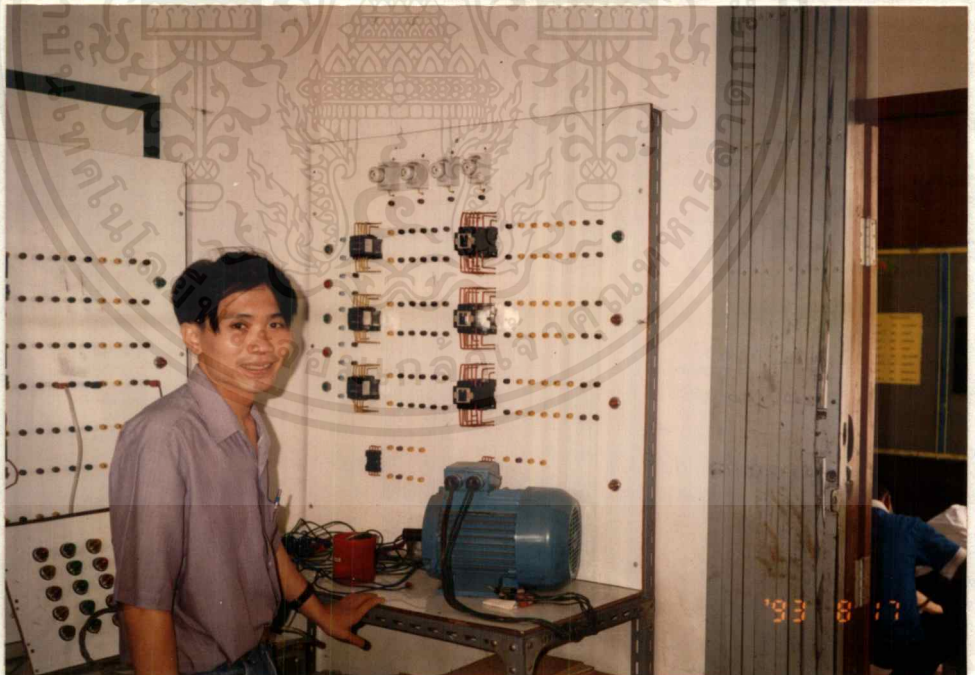

รูปที่ 1.2 อุปกรณ์ที่ติดตั้งอุปกรณ์ ซึ่งด้านหลังไม่สามารถป้องกันอันตรายจากกระแสไฟฟ้าได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

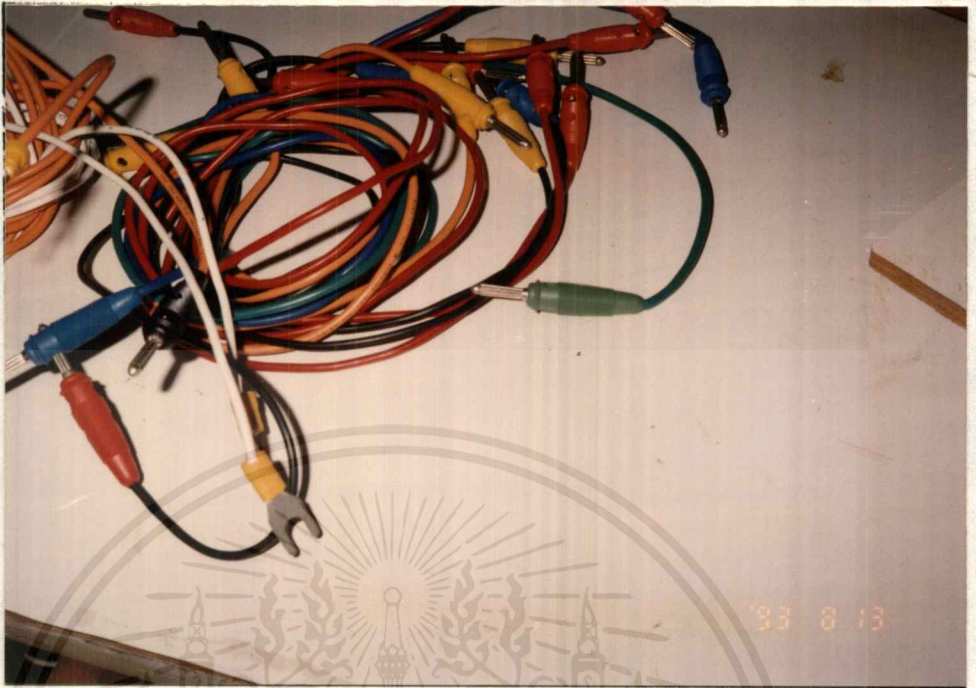

รูปที่ 1.3 แผงวงจร ที่ไม่สามารถควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อยหลังจากการปฏิบัติงาน (ความสับสน)

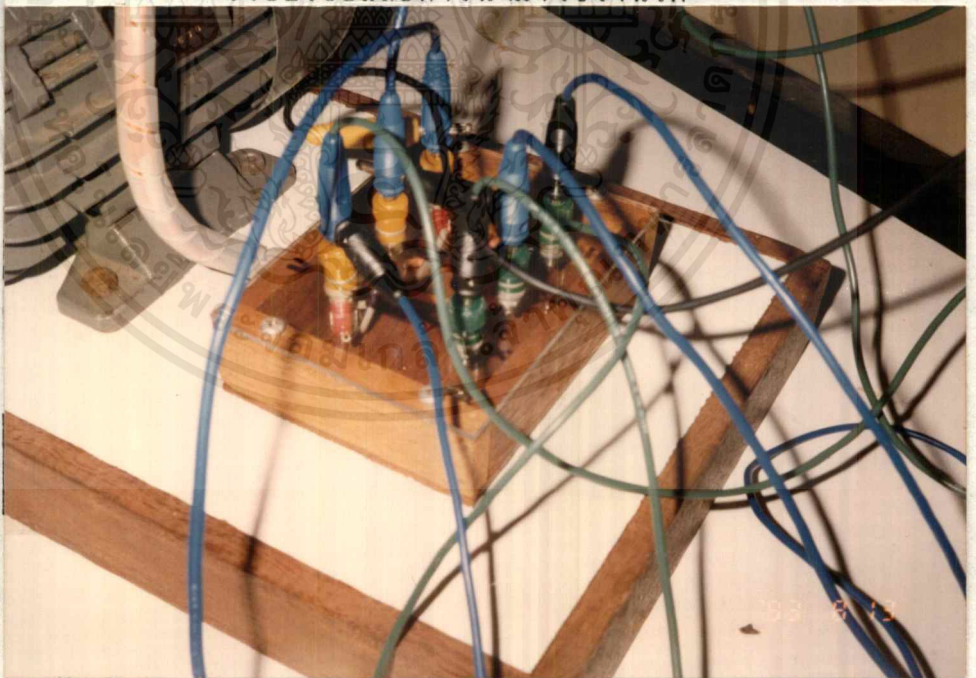

รูปที่ 1.4 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานลักษณะของสถานศึกษา ที่จัดทำขึ้นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

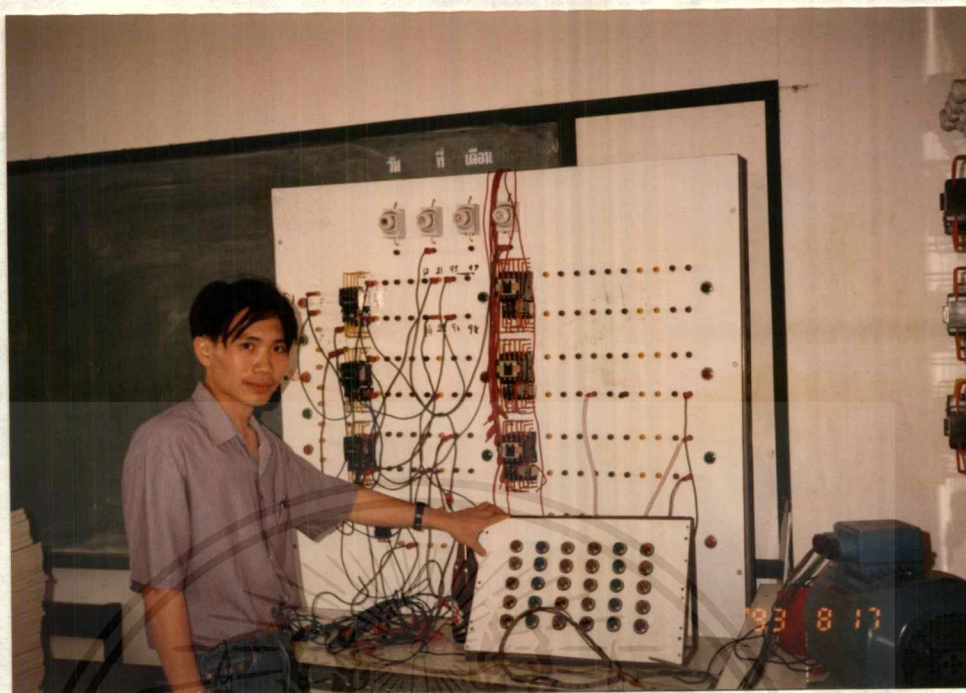

รูปที่ 1.5 ปัญหาจากสายต่อที่สามารถ รวบรวมเก็บให้เป็นระเบียบ เรียบร้อยและการนำมาใช้งานได้

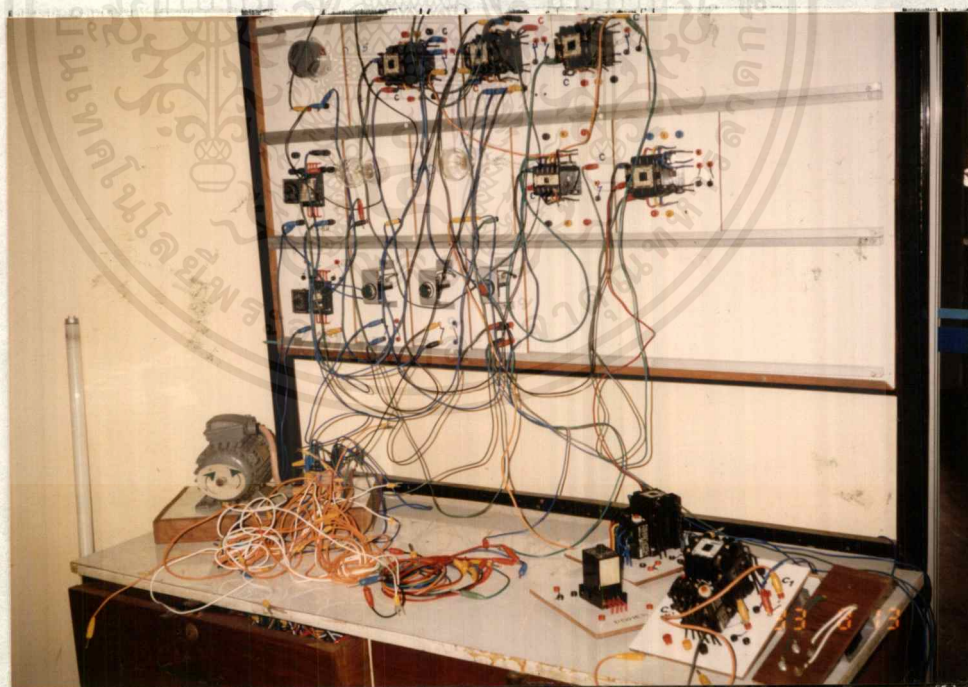

รูปที่ 1.6 ความสับสนในการต่อวงจรในจุดที่แคบ ๆ ท้าการสังเกต และตรวจสอบลำบาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.7 ความสับสนในการบัดกรีตัววงจร เนื่องจากสายต่อที่ยาว เกะกะไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

รูปที่ 1.8 ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในขณะปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลของลักษณะรายวิชาปฏิบัติงานควบคุมและ เครื่องกลไฟฟ้า ก,ข ของแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวช. 3
2. ศึกษาข้อมูลจากการผลิตภัณฑ์ ทั้งของจริง เอกสาร และจากตำรา
3. ศึกษาข้อมูล เกี่ยวกับคุณสมบัติของอุปกรณ์ที่ใช้ในชุดฝึกนี้
4. ศึกษาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน
5. ศึกษากรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม
6. ศึกษาเกี่ยวกับสีที่ใช้ในการออกแบบและสัดส่วนของการใช้งาน

1.6 ขอบเขตของการออกแบบ

1. เป็นชุดฝึกทักษะการเรียนการสอน ในสถานศึกษา ระดับ ปวช.
2. การใช้งานภายในห้องปฏิบัติงานที่จัดเตรียมไว้
3. การใช้งานชุดฝึกนี้จะต้องตอบสนองการใช้งาน ระดับ ปวช. ว่าด้วยการต่อวงจร, อ่านวงจร, ตรวจสอบวงจร, และการทดลองตามใบงานโดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนการสอนเป็นหลัก

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสถึงวิธีการปฏิบัติงานจริงมากขึ้น
2. สามารถตัดสินใจในการปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผล
3. เกิดความสนใจในการทดลองมีทักษะมากขึ้น
4. ได้ผลิตภัณฑ์ที่สามารถใช้กับสถานศึกษาที่เปิดสอนวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวช. เพื่อเป็นมาตรฐาน เมื่อจบการศึกษา
5. ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมีระเบียบวินัยจากการใช้สื่อชุดอุปกรณ์นี้ เช่น การจัดเก็บการบำรุงรักษาการชำรุดหรือชำรุดตรงเหตุผล จากการปฏิบัติงานจากต้นจนจบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร ปรัชญาการจัดการศึกษาของ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามีความเชื่อมั่นว่า การเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา เป็นกระบวนการศึกษาที่จำเป็นในการเสริมสร้างมาตรฐาน และคุณภาพของชีวิต เพื่อ เป็นกำลังพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมไทย

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติการ ความเจนจัดทางวิชาการ และคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพ พร้อมทั้งจะทำงาน และสามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า ทันต่อวิวัฒนาการทาง เทคโนโลยีรวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความประณีต ความสำนึกในจรรยาอาชีพคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และสังคม

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมหลังมัธยมศึกษาตอนต้น มุ่งที่จะให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และฝึกอบรมทักษะวิชาชีพในระดับช่างฝีมือ
2. ผลิตกำลังคนตอบสนองความต้องการของสังคม และการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศด้วยการแบ่งสาขาวิชาและงานเฉพาะหลากหลาย และสามารถปรับปรุงระบบการเรียน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน
3. ให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้พื้นฐานในการศึกษา เพิ่มพูนความรู้ให้ก้าวหน้า มีความเข้าใจ และมีทักษะวิชาชีพมากพอที่จะปรับตนเข้ากับตลาดแรงงาน อุตสาหกรรมและ /หรือมีความชำนาญเฉพาะงาน

4. มุ่งฝึกอบรมและพัฒนาคุณลักษณะที่ต้องการในงานช่างอุตสาหกรรม และสังคมไทย รวมทั้ง การเสริมสร้างคุณภาพของชีวิต
5. ให้จัดกระบวนการเรียนการสอนและการฝึกอบรมออกเป็นรายวิชา โดยคิดเป็นหน่วยกิต ซึ่งจะต้องใช้เวลาในชั้นเรียนและนอกเวลา รวมทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและเสริมหลักสูตรนอกเวลาเรียนอย่างเหมาะสม

ความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

สายวิชาช่างอุตสาหกรรม

วิทยาลัยเทคนิคโรยี่ และอาชีวศึกษา

พุทธศักราช 2531

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นหลักสูตร 3 ปี การศึกษาต่อจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมุ่งที่จะให้การศึกษากับฝึกอบรมทักษะวิชาชีพ ให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพ งานช่างอุตสาหกรรมในสาขาวิชาต่าง ๆ ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะดังนี้

1. ปฏิบัติงานฝีมือทั่วปงานช่างอุตสาหกรรมเช่น การใช้เครื่องมือเล็กทั่วป เขียนและอ่านแบบ ประมาณการและเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสม มีความเข้าใจงานเทคนิควิธีการและทักษะวิชาชีพในลักษณะสาขาวิชาอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ และให้เรียกชื่อตามสาขาวิชานั้น ๆ

2. เข้าใจระบบงานอุตสาหกรรม ระเบียบปฏิบัติในโรงงาน ธุรกิจอุตสาหกรรมและสามารถปฏิบัติตนเป็นช่างฝีมือที่ดีในองค์การ หรือประกอบธุรกิจงานช่างส่วนตัว

3. มีความริเริ่มสร้างสรรค์รู้จักนำเทคนิคโรยี่ที่ทันสมัยมาใช้ มีกิจนิสัยงาน การค้นคว้าและใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ปรับปรุงตนเอง พัฒนาสุขภาพกายและจิตดำเนินชีวิตในสังคมอย่างผาสุกและปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

4. มีความละเอียดรอบคอบ ประณีต รักงานอาชีพ อดทนต่องานใช้เทคนิคโรยี่ปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย อย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และมีคุณภาพ

5. มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร สำนึกงานจรรยาชีพมีคุณธรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ช่างอุตสาหกรรม

วิทยาลัยเทคนิคธนบุรีและอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
พุทธศักราช 2531

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
สาขาวิชาช่างไฟฟ้า

1. ชื่อหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างไฟฟ้า
2. ชื่อย่อ บวช. (ช่างไฟฟ้า), Cert.in Voc.Ed. (Electrical)
3. ความมุ่งหมาย ผู้สำเร็จการศึกษาจะมีความรู้ความสามารถ
 1. ปฏิบัติงานไฟฟ้าทั่วไป ในสภาพปัจจุบัน คือ งานติดตั้งงานควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรม งานทำความสะอาดและปรับอากาศ เขียนแบบช่างไฟฟ้า
 2. ปฏิบัติงานไฟฟ้า เฉพาะสาขา ที่เลือกศึกษาได้ดีเป็นพิเศษ เช่นงานเขียนแบบช่างไฟฟ้า งานทำความสะอาดและปรับอากาศ งานควบคุมและซ่อมแซมเครื่องกลไฟฟ้า และงานติดตั้งไฟฟ้า ทั้งภายนอกและภายในอาคาร
 3. ปฏิบัติงานด้วยความสุขุมรอบคอบ ใช้หลักวิชาการที่ประกอบด้วย การวาง ควบคุมคุณภาพ และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้าช่วยปฏิบัติงาน
 4. มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร สุภาพในจรรยาอาชีพมีคุณธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม
4. งานเฉพาะ หลักสูตรได้จัดโครงสร้างให้สามารถจัดโปรแกรมได้หลากหลายสถานศึกษาอาจจัดโปรแกรมในลักษณะทั่วไป หรืองานเฉพาะเหล่านี้
 1. งานเขียนแบบไฟฟ้า
 2. งานทำความสะอาดและปรับอากาศ
 3. งานควบคุมและซ่อมแซมเครื่องกลไฟฟ้า
 4. งานติดตั้งไฟฟ้า
 5. งานไฟฟ้าอุตสาหกรรม
5. วุฒิเข้าศึกษา สำเร็จการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า เกณฑ์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

สาขาวิชาช่างไฟฟ้า

3.2. หมวดวิชาชีพเลือก 20 หน่วยกิต

ในการเลือกวิชาชีพอาจเลือกได้วัน 2 ลักษณะ คือ

3.2.1 ทั่วไป

ให้เลือกรายวิชาช่างไฟฟ้าในกลุ่มงานใด ๆ และ/หรือ อาจเลือกรายวิชาในสาขาช่างอื่น ๆ ตามแต่หัวหน้าสถานศึกษาเห็นสมควรให้ครบ 20 หน่วยกิต

3.2.2 งานเฉพาะ

ให้เลือกรายวิชาในกลุ่มงานใดกลุ่มงานหนึ่งเพิ่มเติมเมื่อรวมกับรายวิชาที่ บังคับอยู่ก่อนแล้ว ให้มีหน่วยกิตรวมกันในกลุ่มงานนั้นไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และวิชาชีพเลือกในส่วนนี้ต้องครบ 20 หน่วยกิต

4. เลือกเสรี 10 หน่วยกิต

ให้เลือกรายวิชาตามที่สถานศึกษาเห็นสมควร

3. กลุ่มงานควบคุมและ เครื่องกลไฟฟ้า

*ขฟ	3211	เครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง	2	(2-0-2)
*ขฟ	3221	งานเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง	2	(0-6-2)
*ขฟ	3212	หม้อแปลงไฟฟ้า	2	(2-0-2)
*ขฟ	3231	เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ	2	(2-0-2)
*ขฟ	3241	งานหม้อแปลงและ เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ	2	(0-6-2)
*ขฟ	3251	มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ	2	(2-0-2)
*ขฟ	3261	งานมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ	2	(0-6-2)
ขฟ	3311	การควบคุมมอเตอร์	2	(2-0-2)
ขฟ	3312	งานควบคุมมอเตอร์	2	(0-6-2)
ขฟ	3331	ปฏิบัติงานควบคุมและ เครื่องกลไฟฟ้า ก	2	(0-6-2)
ขฟ	3332	ปฏิบัติงานควบคุมและ เครื่องกลไฟฟ้า ข	2	(0-12-2)
ขฟ	3341	โรงต้นกำลัง	2	(2-0-2)
ขฟ	3342	อุปกรณ์ควบคุมงานไฟฟ้า	2	(2-0-2)

การจัดการศึกษา

1. ระบบการศึกษา

1.1 ภาคเรียน

หลักสูตรฯได้จัดการเรียนการสอนปีละ 2 ภาคเรียนและมีเวลาเรียนภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ นอกจากนี้อาจเปิดภาคฤดูร้อน 9 สัปดาห์ หรือ 6 สัปดาห์ รับผิดชอบการเรียนให้ครบตามหลักสูตรทั้งหมด

1.2 หน่วยกิตและคาบเรียน

หลักสูตรฯได้จัดแบ่งการเรียนออกเป็นรายวิชาซึ่งแต่ละวิชาได้กำหนดความหนักเบาด้วยหน่วยกิต ซึ่งมีความสัมพันธ์กับคาบเรียนดังนี้

- 1) ชั่วโมงทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียนหรือ 18 คาบเรียนคิดเป็น 1 หน่วยกิต
- 2) ชั่วโมงปฏิบัติการหรือทดลอง 2 คาบเรียน ต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียนหรือ 36 คาบเรียน คิดเป็น 1 หน่วยกิต
- 3) ชั่วโมงฝึกงาน 3 คาบเรียน ต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียน หรือ 54 คาบเรียนคิดเป็น 1 หน่วยกิต
- 4) ชั่วโมงฝึกงานนอกสถานที่หรือแหล่งประกอบการ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียน หรือ 90 ชั่วโมง คิดเป็น 1 หน่วยกิต

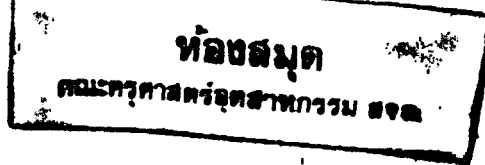
1.3 เวลาในการศึกษา

เวลาในการศึกษานั้นมิได้หมายถึง เวลาเรียนที่จัดให้สอนในชั้นเรียนหรือโรงฝึกงานเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึง การมอบหมายให้ผู้เรียนได้ศึกษานอกเวลาเรียนอีกด้วยรายวิชาหนึ่ง ๆ จึงได้ระบุเวลาทฤษฎีเวลาปฏิบัติ และเวลาศึกษานอกเวลา ซึ่งระบุในลักษณะดังนี้

ชพ 3332 ปฏิบัติการควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า (0-12-2)
(เรียนพร้อมหรือเรียนวิชา ชพ 3331 มาก่อน)

ลักษณะรายวิชา

1. ศึกษาชั้นส่วนต่าง ๆ ที่เป็นอุปกรณ์ควบคุมจากของจริงในระบบควบคุมแบบอัตโนมัติและแบบด้วยมือ

2. ปฏิบัติการเดินสายต่อสายเครื่องกลกระแสตรงเข้าสู่ชุดควบคุมจากวงจรที่กำหนด
3. ำให้ปฏิบัติการเดินสายต่อสายเครื่องกลกระแสสลับทั้งเฟสเดียวและสามเฟสเข้าสู่ชุดควบคุมจากวงจรที่กำหนดให้
4. ปฏิบัติการติดตั้งอุปกรณ์ควบคุม รวมถึงการเดินสายภายในด้วย

2.2 การแยกเนื้อหาวิชาเพื่อการผลิตและการำใช้อุปกรณ์ในหลักสูตร บวช. ออกเป็นหน่วยย่อย วดยกำหนดขอบเขตและเรียงลำดับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 สั่งเขบรายวิชา ชพ 3332 (0-12-2)

(เรียนพร้อมหรือเรียนวิชา ชพ 3331 มาก่อน)

จุดประสงค์

- ศึกษาชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่เป็นอุปกรณ์ควบคุมจากของจริงในระบบควบคุมอัตโนมัติและแบบด้วยมือ
- ปฏิบัติการเดินสายต่อสายเครื่องกลกระแสตรงเข้าสู่ชุดควบคุมจากวงจรที่กำหนด
- ำให้ปฏิบัติการเดินสายต่อสายเครื่องกลกระแสสลับทั้งเฟสเดียวและสามเฟสเข้าสู่ชุดควบคุมจากวงจรที่กำหนดให้
- ปฏิบัติการติดตั้งอุปกรณ์ควบคุม รวมถึงการเดินสายภายในด้วย

2.3 การควบคุมมอเตอร์

2.3.1 ความหมายของการควบคุมมอเตอร์ (MOTOR CONTROL)

คือ การบังคับำให้มอเตอร์ทำงานหรือหมุนตามที่เรำต้องการ ซึ่งอาจจะำใช้อุปกรณ์หลายอย่างในการควบคุม ซึ่งจะทำำให้มอเตอร์เกิดอัตราเร่งในการเริ่มหมุน (Starting) รวมทั้งการควบคุมความเร็วของมอเตอร์อีกด้วย การควบคุมมอเตอร์นั้นพอจะสรุปจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ำกักแรงแบบัดของมอเตอร์
2. ำกักกระแสไฟฟ้าขณะเริ่มสตาร์ทมอเตอร์ (ไฟตก)
3. ป้องกันมอเตอร์ทำงานเกินกำลัง
4. หยุดมอเตอร์ทันทีหรือตามต้องการ
5. ปรับแต่งควบคุมความเร็วของมอเตอร์
6. การกลับทางหมุนของมอเตอร์

2.4 ชนิดของการควบคุม

สามารถแบ่งได้ 2 วิธี คือ

1. การควบคุมด้วยมือ (Manual control)
2. การควบคุมอัตโนมัติ (Automatic control)

2.5 หลักการของระบบควบคุม

ในการควบคุมมอเตอร์ แบ่งออกเป็น 2 วงจร คือ

1. วงจรควบคุม
2. วงจรกำลัง
 - วงจรควบคุม ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม ดังนี้
 1. PUSH BUTTOM (ปุ่มกดเปิด-ปิด)
 2. MAGNETIC SWITCH (สวิตช์แม่เหล็ก)
 3. CONTACTOR (คอนแทคเตอร์)
 4. TIME RELAY (ไทมเมอร์รีเลย์)

ซึ่งอุปกรณ์ดังกล่าวจะอยู่ในส่วนของการควบคุมการทำงานของมอเตอร์ ใช้แรงเคลื่อน 220V AC ชุดควบคุมอาจจะติดตั้งที่แผงควบคุมหรือตู้ควบคุม (ตู้ไฟ) ในคอนแทคเตอร์ซึ่งเป็น (S.W.) สวิตช์แม่เหล็กชนิดหนึ่งที่ใช้ควบคุมมอเตอร์ใน วงจรกำลังมีจุดสัมผัสหลักเรียกว่า Main Contact ซึ่งเมนคอนแทคนี้เองที่เป็นทางเดินของกระแสไฟฟ้า ระบบ 3 เฟส 360V AC ไปยังมอเตอร์เรียกว่า "วงจรควบคุม"

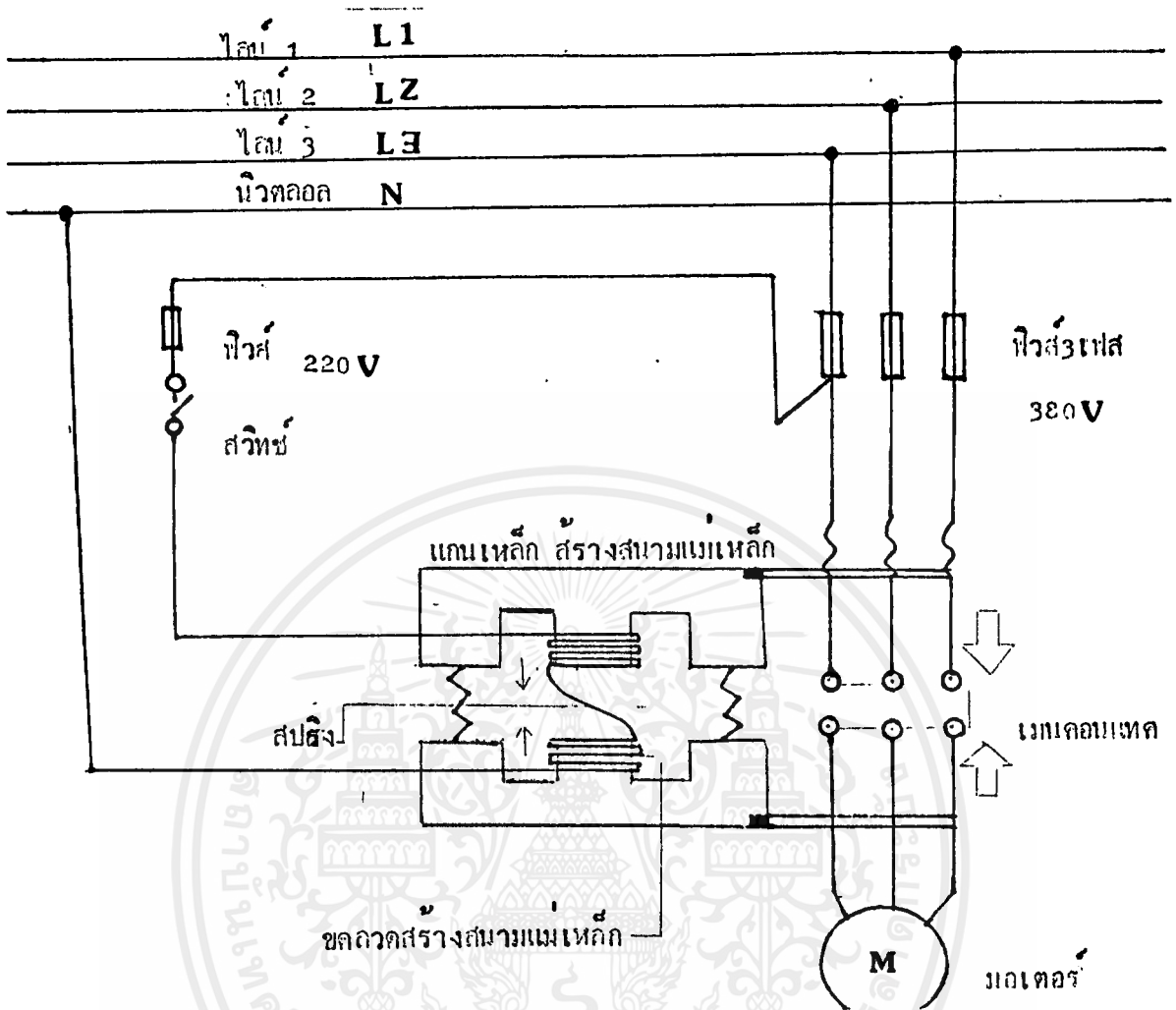
- วงจรกำลัง คือ ส่วนแสดงการทำงาน

มอเตอร์ส่วนมากที่ควบคุมด้วย CONTACTOR นั้น เป็นไฟ 3 เฟส (360 VOLTS AC) เป็นส่วนแสดงผลของวงจรควบคุมหรือ โหลด (LOAD) นั้นเอง โดยดึงสายจากเมนคอนแทคในคอนแทคเตอร์ในวงจรควบคุมมาใช้งาน

คำอธิบาย

- เมนคอนแทค (ในคอนแทคเตอร์)

มีหน้าที่ ปิด-เปิด วงจรจาก Line (สายไฟฟ้า) เข้ามอเตอร์สามารถทนกระแสของมอเตอร์ได้ ในวงจรนี้เท่านั้น ในขณะที่คอนแทคทำงานจะมีประกายไฟ เพราะมีแรงเคลื่อนและกระแสค่อนข้างสูง (arc) ซึ่งจะใช้กับวงจรควบคุมไม่ได้ต้องใช้ที่เมนคอนแทคเท่านั้น ดังนั้นจึงเรียกวงจรนี้ว่า วงจรกำลัง

รูปที่ 2.9 แสดงการทำงานของคอนแทคเตอร์

จากรูปจะเห็นว่า แบ่งออกเป็น 2 วงจร คือ

ทางขวามือ จะเป็นวงจรกำลังจาก LINE 1 LINE 2 LINE 3 ซึ่งเป็นไฟ 3 เฟส (360V AC) ต่อเข้ากับเมนคอนแทคทั้ง 3 จุด ของ CONTACTOR และจากเมนคอนแทคอีกจุดหนึ่งต่อเข้ากับมอเตอร์หรือโรลตรโดยที่เมนคอนแทคยังไม่ได้ต่อดึงกัน ทางซ้ายมือ เป็นวงจรควบคุม (220V AC) เริ่มจากไฟ 220V ผ่าน PUSH BUTTOM แล้วไปถึงขดลวดที่พันแกนเหล็กรูปตัว E เอาไว้ ซึ่งทั้งแกนเหล็กและขดลวดทำหน้าที่สร้างสนามแม่เหล็กและทำให้แกนเหล็กกลายเป็นแม่เหล็กชั่วคราว (แม่เหล็กไฟฟ้า) ในขณะที่ยังไม่มีการเสียบผ่านขดลวดและแกนเหล็ก สบริงจะทำหน้าที่ดันไม่ให้แกนเหล็กตัว E ทั้ง 2 สัมผัสกัน

2.5.1 หลักการทำงาน

วงจรถบคุม เมื่อกด PUSH BUTTOM ทำให้กระแสไหลผ่านแกนเหล็ก-ขดลวด เกิดเป็นแม่เหล็กขึ้นแกนเหล็กทั้ง 2 จึงดูดติดกันเพราะสามารถเอาชนะแรงสปริงได้ในขณะที่แกนเหล็กทั้ง 2 ดูดติดกันเมนคอนแทค ซึ่งติดกับแกนเหล็กก็สัมผัสกันตามแกนเหล็กทั้ง 2 จึงทำให้กระแสไฟจาก LINE 1,2,3 ผ่านคอนแทคไปถึงมอเตอร์ มอเตอร์จึงเริ่มทำงาน วงจรนี้เรียกว่า "วงจรกาลัง"

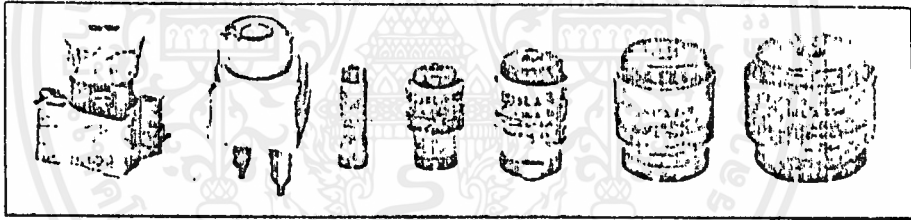
สรุป วงจรถบคุม จะใช้แรงเคลื่อน 220V ผ่านอุปกรณ์ควบคุม

วงจรกาลัง จะใช้ไฟ 360V ผ่านเมนคอนแทคของคอนแทคเตอร์

2.6 อุปกรณ์สำหรับการควบคุมมอเตอร์

2.6.1 ปลั๊กฟิวส์ (Plug fuse)

ฟิวส์ที่ใช้ในวงจรถบคุมและวงจรกาลัง จะเป็นฟิวส์แรงดันต่ำที่เรียกว่าปลั๊กฟิวส์ ซึ่งมีขนาดและรูปร่างหลายแบบฟิวส์ดังกล่าวเป็น เอช อาร์ ซี ฟิวส์ (High ruptuere capacity fuse) ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษคือ สามารถตัดกระแสลัดวงจรจำนวนมาก ๆ ได้อย่างปลอดภัย แม้ตัวฟิวส์จะมีพิกัดกระแสต่ำ ๆ ก็ตาม

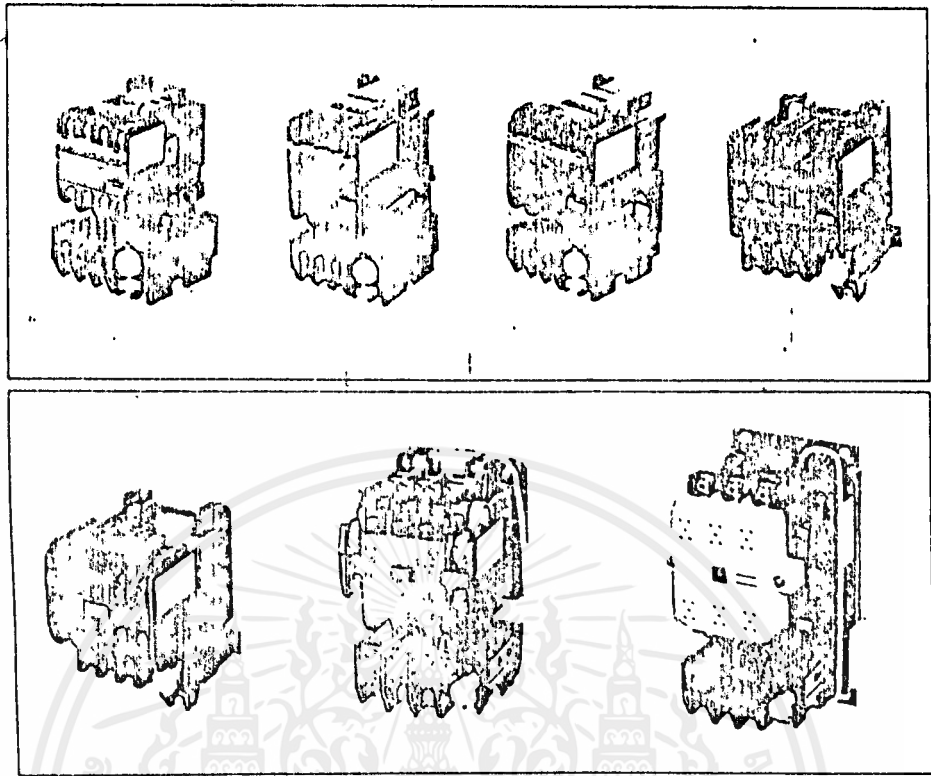

รูปที่ 2.10 แสดงลักษณะของฟิวส์ในการควบคุม

ขนาดกระแสที่ตัวฟิวส์และสีเครื่องหมาย

2.6.2 คอนแทคเตอร์ (Contactor)

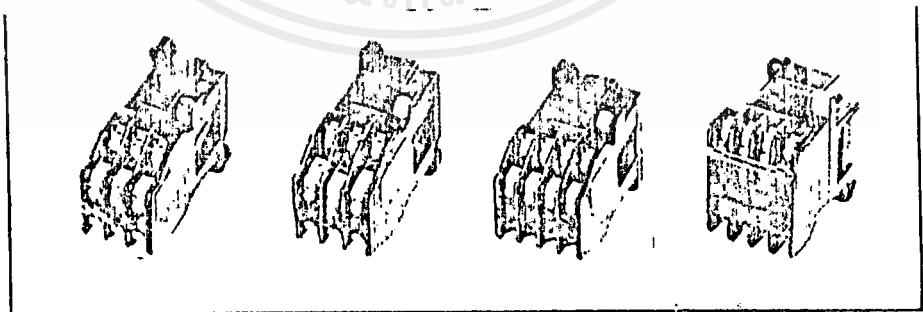
เป็นสวิตช์แม่เหล็กที่ใช้ในการตัด-ต่อวงจรกาลัง มีหลายขนาดตั้งแต่ขนาด 00 ถึง 6 และในตัวของมันเองนอกจากจะมีคอนแทคสำหรับวงจรกาลังแล้วจะมีคอนแทคช่วยทั้งปกติปิดและปกติเปิดอีกด้วย ซึ่งอาจจะมียู้อย่างละ 1 หรือ 2 คอนแทค ให้เลือกใช้ตามความจำเป็นของวงจรถบคุม

รูปที่ 2.11 แสดงลักษณะของคอนแทคเตอร์ชนิดต่าง ๆ

2.6.3 รีเลย์ช่วย (Auxiliary relay)

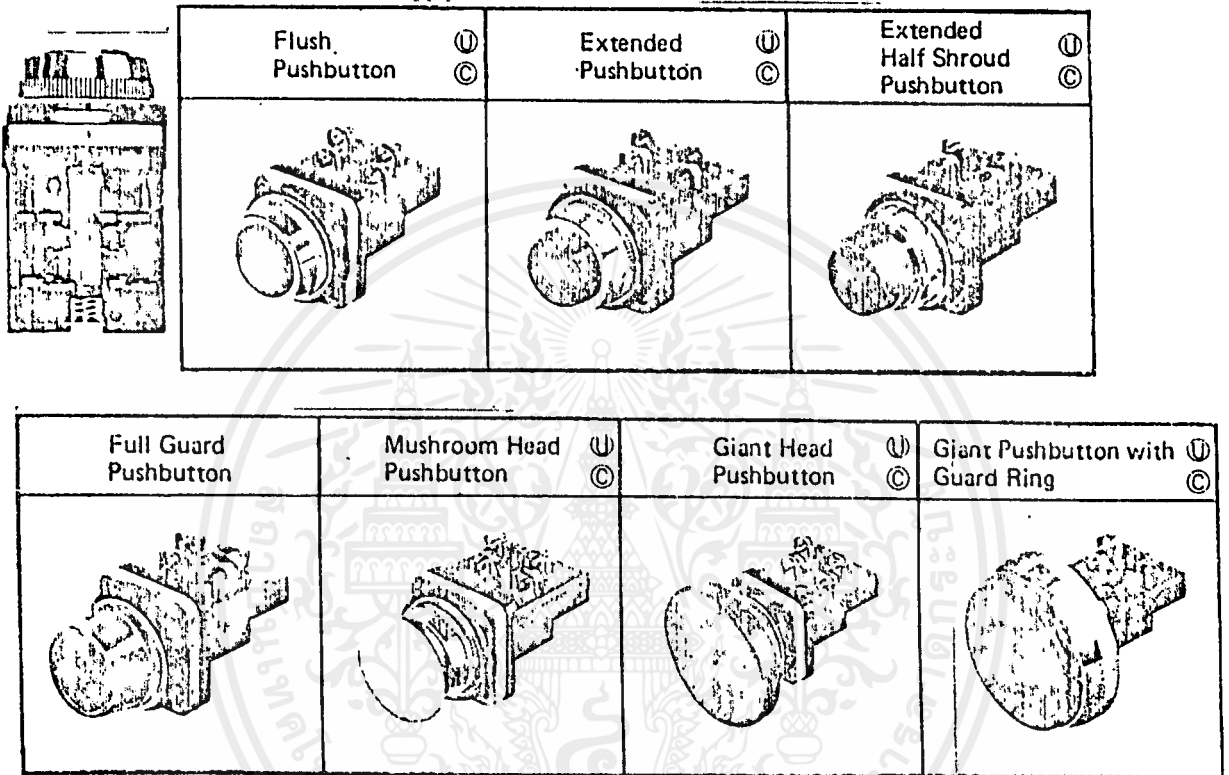
เป็นสวิตช์แม่เหล็กที่ใช้ตัด-ต่อ วงจรควบคุม มีหลายขนาดตั้งแต่ติดตั้งบนแผงวงจรพิมพ์ จนถึงติดตั้งบนฐานให้ตู้ควบคุม

รูปที่ 2.12 แสดงลักษณะของรีเลย์ช่วยชนิดต่าง ๆ

2.6.4 สวิตช์ปุ่มกด (Push button witch)

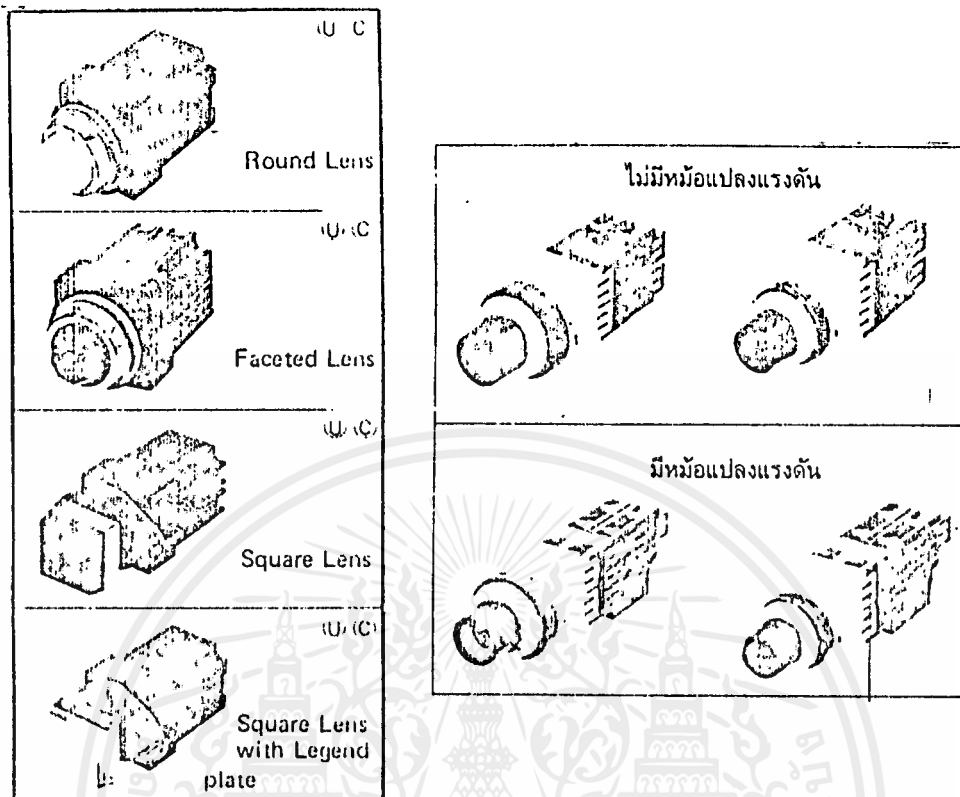
โดยทั่วไปตัวสวิตช์จะมีคอนแทคปกติปิดและเปิด อย่างละหนึ่งคอนแทคในตัวเดียวกันแต่สามารถนำคอนแทคมาต่อเพิ่มเติมได้ตามต้องการ ตัวปุ่มกดมีหลายแบบให้เลือกใช้ รายละเอียดเทคนิคเวลาเลือกใช้ก็คือ กระแสของคอนแทค, จำนวนและชนิดของคอนแทค แรงดันใช้งาน ขนาดและรูปแบบที่ต้องการใช้

รูปที่ 2.13 แสดงลักษณะของสวิตช์ปุ่มกด (Push Button)

2.6.5 หลอดสัญญาณ (Signal lamp Pilot lamp)

เป็นหลอดไฟที่ชี้แสดงสถานะในการทำงานมีหลายสีหลายแบบ บางชนิดเป็นแบบรวมอยู่กับสวิตช์ปุ่มกดหรือมีหม้อแปลงเล็ก สำหรับจ่ายไฟให้หลอดที่ชี้ แรงดันไฟฟ้าต่ำ รายละเอียดและเทคนิคเวลาเลือกใช้ก็คือ แรงดันใช้งาน รูปแบบและสีของเลนส์

รูปที่ 2.14 แสดงลักษณะของหลอดสัญญาณ

การต่อหลอดสัญญาณจะไม่ต้องขนานกับขดลวดของรีเลย์ เนื่องจากขดลวดของรีเลย์จะเหนี่ยวนำแรงดันไฟฟ้าสูงขณะ ON-OFF ทำให้หลอดมีอายุการใช้งานสั้นลง และในกรณีที่ขดลวดของรีเลย์ขาด อาจทำให้การตรวจพบล่าช้า เนื่องจากใบวัดความต้านทานของหลอดไฟเข้า

2.6.6 รีเลย์ตั้งเวลา (Timer relay)

เป็นรีเลย์ที่สามารถตั้งเวลาการทำงานของคนแทรกได้ มีหลายชนิด แบ่งตามชนิดการทำงานของคนแทรก มี 2 แบบ คือ

1. หน่วงเวลาหลังจากเอาไฟเข้า

เมื่อจ่ายไฟให้กับรีเลย์ตั้งเวลา คนแทรกจะอยู่ในตำแหน่งเดิมก่อนเมื่อถึงเวลาที่ตั้งไว้แล้วคนแทรกจึงจะเปลี่ยนไปที่สภาวะตรงข้าม และจะค้างอยู่ในตำแหน่งนั้นจนกว่าจะหยุดการจ่ายไฟให้กับรีเลย์

และอาจมีอุปกรณ์ช่วยดับการอาร์คที่คอนแทคเพิ่มขึ้น

2.7.3 ข้อดีของการใช้รีเลย์และคอนแทคเตอร์ เมื่อเทียบกับสวิตช์กำลังอื่น ๆ

1. ให้ความปลอดภัยสำหรับผู้ควบคุม อันตรายจากการตัดต่อของวงจรกำลังซึ่งมีกระแสไฟฟ้าไหลค่อนข้างสูง (เช่น การสตาร์ทมอเตอร์ตัวใหญ่ ๆ และจะทำให้เกิดการอาร์คที่หน้าคอนแทคขณะเริ่มสตาร์ท) ทั้งนี้เพราะสามารถใช้กระแสหรือแรงเคลื่อนต่ำ ๆ ไปควบคุมคอยล์ของคอนแทคเตอร์ ทำให้เกิดการตัดต่อในวงจรกำลัง แทนการสับสวิตช์กำลังด้วยมือโดยตรง นอกจากนี้ยังสามารถย้ายจุดควบคุมไปอยู่ที่ใด ๆ ปลอดภัยและห่างจากวงจรกำลังได้

2. ให้ความสะดวกในการควบคุม เพราะสามารถใช้ร่วมกับอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น Push button switch Pressure switch, Flow switch, Float switch, Limit switch ฯลฯ ในการควบคุมวงจรต่าง ๆ เช่น วงจรลิฟท์ ซึ่งจะสามารถควบคุมให้หยุดได้เองเมื่อลิฟท์วิ่งถึงชั้นที่ต้องการ

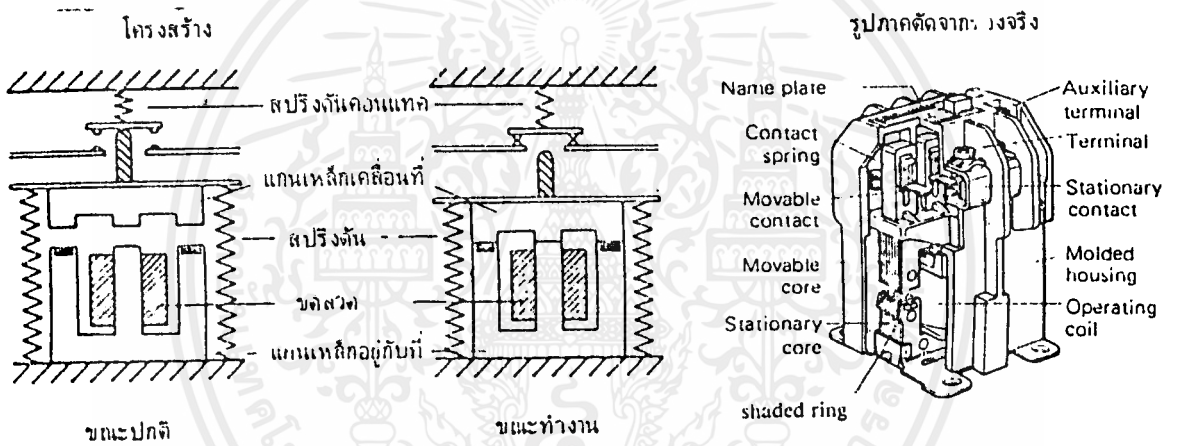
3. ประหยัดเมื่อเทียบกับการควบคุมด้วยมือ (Manual control) ในบางกรณีภาวะ (load) ที่ต้องการควบคุม จำเป็นต้องอยู่ห่างจากแหล่งจ่ายไฟและจุดควบคุม ถ้าใช้การควบคุมด้วยมือ สายของวงจรกำลังจะต้องเดินจากแหล่งจ่ายไฟไปยังจุดควบคุมจากนั้นจึงเดินไปยังภาระ แต่เมื่อใช้การควบคุมด้วยคอนแทคเตอร์ จะช่วยให้ประหยัด เพราะสายของวงจรกำลังสามารถเดินจากแหล่งจ่ายไฟไปยังภาระได้โดยตรง ส่วนสายที่เดินไปยังจุดควบคุมจะเป็นสายของวงจรควบคุม ซึ่งมีขนาดเล็ก

2.8 โครงสร้างและการทำงานของรีเลย์และคอนแทคเตอร์

รีเลย์และคอนแทคเตอร์จะมีโครงสร้างและการทำงานเหมือนกันกล่าวคือ จะมีแกนเหล็กรูปตัว E อัดซ้อนกันเป็นแท่งอยู่ 2 ชุด ชุดหนึ่งถูกยึดติดอยู่กับที่ ที่ขากลางของแกนเหล็กชุดนี้จะมียึดลวด ซึ่งพันอยู่บนบอบป็นสวมอยู่ชุดลวดชุดนี้จะเป็นตัวสร้างสนามแม่เหล็กขึ้นมา ส่วนที่ขาตัว E อีก 2 ข้าง จะมีลวดทองแดงเส้นใหญ่ต่อลวดวงจรไว้เป็นรูปวงแหวนและฝังอยู่ที่ผิวหน้าของแกนเพื่อช่วยลดการสั่นของแกน อันเนื่องมาจากกระแสสลับ เรียกวงแหวนนี้ว่า Shaded ring สำหรับแกนเหล็กอีกชุดหนึ่งจะเป็นส่วนที่เคลื่อนที่ได้ รมยมีตัวคอนแทคยึดติดอยู่ แกนเหล็กทั้ง 2 ชุดนี้ทำมาจากเหล็กแผ่นบาง ๆ ที่ผิวด้านนอกด้วยฉนวน (laminated sheet steel)

ในสภาวะปกติ (off) แกนเหล็กทั้ง 2 ชุดนี้จะถูกดันให้ห่างออกจากกันด้วยสปริงที่ขาทั้ง 2 ข้างของแกน ทำให้ตัวคอนแทคบางตัวต่อวงจรของจุดสัมผัสไว้ด้วยกัน เราเรียกคอนแทคชุดนี้ว่า "คอนแทคปกติปิด" ในขณะที่เดียวกันก็จะมีคอนแทคบางตัวที่ไม่ได้ต่อกับจุดสัมผัส เราเรียกคอนแทคชุดนี้ว่า "คอนแทคปกติเปิด"

ขดลวดที่ขากกลางของแกนเหล็กจะสร้างสนามแม่เหล็กขึ้นมา เมื่อมันได้รับพลังงานไฟฟ้า แรงจากอำนาจแม่เหล็กจะชนะแรงสปริงดึงให้แกนเหล็กชุดที่เคลื่อนที่เคลื่อนที่ลงมา ในสภาวะนี้ (on) คอนแทคทั้ง 2 ชุดจะเปลี่ยนสภาวะการทำงานคือ คอนแทคปกติปิด จะเปิดวงจรของจุดสัมผัสออก และคอนแทคแบบปกติเปิดจะต่อวงจรของจุดสัมผัส คอนแทคทั้ง 2 ชุดนี้ จะกลับไปอยู่ในสภาวะเดิมอีกครั้งเมื่อหยุดการจ่ายพลังงานไฟฟ้าให้กับขดลวด

รูปที่ 2.16 แสดงลักษณะโครงสร้างของคอนแทคเตอร์และรีเลย์ช่วย

โดยปกติคอนแทคแบบปกติปิดจะใช้ตัด-ต่อวงจรควบคุมเท่านั้น ส่วนคอนแทคแบบปกติเปิดบางชุดจะทำหน้าที่ตัด-ต่อวงจรควบคุม และบางชุดจะทำหน้าที่ตัด-ต่อวงจรกำลัง เราเรียกคอนแทคที่ทำหน้าที่ตัด-ต่อวงจรควบคุมว่า คอนแทคช่วย (Auxiliary contact) และเรียกคอนแทคที่ทำหน้าที่ตัด-ต่อวงจรกำลังว่า คอนแทคเมน (Main contact)

คอนแทคเมนของคอนแทคเตอร์จะมีขนาดใหญ่กว่าคอนแทคช่วย แต่สำหรับรีเลย์คอนแทคตัวที่ทำหน้าที่คอนแทคเมนจะมีขนาดพอ ๆ กับคอนแทคช่วย เนื่องจากจ่ายกระแสให้กับภาระขนาดเล็กเท่านั้น

2.8.1 ชนิดและขนาดของคอนแทคเตอร์ไฟสลัป

คอนแทคเตอร์ที่ใช้กับกระแสสลัป แบ่งออกเป็น 4 ชนิด ตามลักษณะของรหัสและการใช้งาน คือ AC 1 AC 2 AC 3 และ AC 4

AC 1 : เป็นคอนแทคเตอร์ที่เหมาะสมสำหรับโหลดที่เป็นความต้านทานหรืออินวอร์จที่มีค่าอินดัคทีฟน้อย ๆ

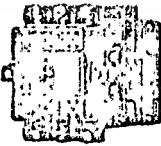
AC 2 : เป็นคอนแทคเตอร์ที่เหมาะสมสำหรับใช้กับโหลดที่เป็นสลัปริงมอเตอร์

AC 3 : เป็นคอนแทคเตอร์ที่เหมาะสมสำหรับใช้สตาร์ทและหยุดโหลดที่เป็นมอเตอร์กรงกระรอก

AC 4 : เป็นคอนแทคเตอร์ที่เหมาะสมสำหรับการสตาร์ท-หยุดมอเตอร์วงจร jogging และกลับทางหมุนของมอเตอร์ แบบรีเตอร์กรงกระรอก

ขนาดของคอนแทคเตอร์นิยมเรียกเป็น size 0, size 1, size 2, เป็นต้น size ซึ่งตามด้วยตัวเลขที่มีค่ามากกว่าจะแสดงถึงขนาดของคอนแทคเตอร์ที่ใหญ่กว่า

ตัวอย่างขนาด size ของ AC contactor ของบริษัท SIEMENS รุ่น 3TA

Illustration	Rated operating current I_e (values AC2 and AC3 ¹⁾ in brackets apply to 500 V only)	Motor ratings, three-phase motors, classes AC2 and AC3 ¹⁾ at 50 Hz and	Design (Degree of protection)	Auxiliary contacts
	A	220 V 380 V 500 V kW kW kW	open-type (IP 00)	NO NC
3TA20	Size 0 9(5)	2.2 4 3		1 — 1 1
	Size 1 16	4 7.5 9	open-type (IP 00) moulded-plastic clad (IP 54) moulded-plastic clad (IP 43) with two built-in actuator pushbuttons metal-clad (IP 55), housing size 1 ²⁾	2 — 1 1 2 2 2 — 1 1 2 2
3TA21				
	Size 2 32(24)	8.5 15 15	open-type (IP 00) steel cover (IP 20) metal-clad (IP 55), housing size 2 ²⁾	2 2 2 2 2 2
3TA22				

รูปที่ 2.17 แสดงการพิจารณาการเลือกชนิดของคอนแทคเตอร์ไฟสลัป

สำหรับการพิจารณาเลือกขนาดของคอนแทคเตอร์ให้เหมาะสมกับมอเตอร์ จะพิจารณาที่ rated current และแรงดันของ มอเตอร์กับ rated operating current และแรงดันของคอนแทคของคอนแทคเตอร์ rated current ของ มอเตอร์จะต้องต่ำกว่า rated operating ของ current ของคอนแทคเตอร์ที่ แรงดันเท่ากัน ซึ่งคอนแทคเตอร์ขนาดหนึ่งอาจใช้ได้กับมอเตอร์ที่มี kW ต่างกันได้ เช่น คอนแทคเตอร์ size 0 คอนแทคเตอร์มี rated current 9A ที่ 380V หรือน้อยกว่า และ 5A ที่ 500V จะสามารถใช้ได้กับมอเตอร์ที่มีขนาดถึง 2.2kW 220V ซึ่งมี rated current ประมาณ 8.7A หรือใช้ได้กับมอเตอร์ที่มีขนาดถึง 4kW 380V ซึ่งมี rated current ประมาณ 8.5A และใช้ได้กับมอเตอร์ 3kW 500V ซึ่งมี rated current ประมาณ 5A

ในการพิจารณาเลือกคอนแทคเตอร์ นอกจากลักษณะและขนาดของโหลดที่ ใช้แล้วยังจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นอีกเช่น ถ้าความบ่อยครั้งของการทำงานต่ำ มากเพียงครั้งหรือ 2 ครั้งในหนึ่งวัน เราอาจเลือกใช้คอนแทคเตอร์แบบ AC3 แทน AC4 ได้

การเลือกคอนแทคเตอร์ที่เหมาะสมกับงานจะต้องดู technical data ของคอนแทคเตอร์จากบริษัทผู้ผลิตให้เหมาะกับงาน ซึ่งมีข้อที่ต้องพิจารณา คือ

- ลักษณะของโหลดและการใช้งาน
- แรงดันและความถี่
- สถานที่ใช้งาน
- ความบ่อยครั้งในการใช้งาน
- การป้องกันจากการสัมผัส และการป้องกันน้ำ
- ความคงทนทางกลและทางไฟฟ้า (Mechanical and Electrical Stressess)

2.9 พิวส์สำหรับป้องกันสายจ่ายไฟย่อยของมอเตอร์

F1 เป็นพิวส์ที่ต่อไว้บนวงจรกำลังเพื่อทำหน้าที่ป้องกันสาย หากเกิดการ ลัดวงจรของวงจรกำลัง (ในกรณีที่มีมอเตอร์มีการป้องกันด้วยโรเวอร์โหลดอยู่แล้ว) ขนาดของ F1 ขึ้นอยู่กับชนิด,ขนาด และวิธีการสตาร์ทมอเตอร์ ซึ่งกินกระแสสตาร์ท ใหม่มากกว่าขนาดของพิวส์ F1 นี้จะต้องใหญ่(มี Time current characteristic) พอที่จะทนกระแสในช่วงสตาร์ทได้ ค่ากระแสสูงสุดของ F1 เมื่อเป็นพิวส์ชนิดขาด เร็วมีดังนี้

* มีค่าอัตรากระแสสูงเป็น 3 เท่าของกระแสของมอเตอร์ขณะรับโหลดเต็มทีเมื่อมอเตอร์นั้นเป็นมอเตอร์กระแสสลับเฟสเดียวหรือหลายเฟสที่มีโรเตอร์แบบกรงกระรอก (แบบทั่ว ๆ ไปไม่มีรีคัทอักษรกำกับ) หรือเป็นซินโครนสมอเตอร์ และมอเตอร์ดังกล่าวใช้วิธีการสตาร์ทตรงสตาร์ทโดยใช้ตัวต้านทาน หรือใช้รีแอคเตอร์

* มีค่าอัตรากระแสสูงเป็น 1.5 เท่าของกระแสของมอเตอร์ขณะรับโหลดเต็มทีเมื่อมอเตอร์นั้นเป็นเวดจ์โรเตอร์ หรือมอเตอร์กระแสตรง (แบบทั่ว ๆ ไปไม่มีรีคัทอักษรกำกับ)

2.9.1 พิวส์ในวงจรควบคุม

F2 เป็นพิวส์ซึ่งมีไว้สำหรับป้องกันสายของวงจรควบคุมขนาดของพิวส์ขึ้นอยู่กับขนาดของสายใช้ในวงจรควบคุม รัศมีจะต้องมีค่ากระแสต่ำกว่ากระแสสูงสุดที่สายทนได้

เพื่อที่จะให้วงจรควบคุมมีโอกาสหยุดทำงานโดยอัตโนมัติ เมื่อพิวส์ในวงจรกำลังเปิดวงจรพิวส์ของวงจรควบคุมจะต่ออยู่หลัง F1

2.10 สายจ่ายไฟย่อยของมอเตอร์

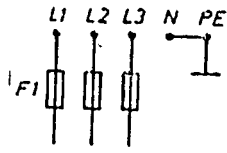
สายจ่ายไฟย่อยของมอเตอร์คือสายที่เดินแยกออกจากสายเมนผ่านสวิทช์ตัดวงจรกระแสเกินไปยังมอเตอร์ รัศมีทั่วไปแล้วมอเตอร์แต่ละตัวจะจ่ายไฟย่อยเฉพาะของมอเตอร์ตัวนั้น ๆ ซึ่งขนาดของสายจ่ายไฟย่อยที่เดินไปยังมอเตอร์เพียงตัวเดียวจะต้องทนกระแสได้ไม่น้อยกว่า 125% ของกระแสของมอเตอร์ขณะรับโหลดเต็มที

ในกรณีที่มีมอเตอร์นั้นมีหลายความเร็ว ขนาดของกระแสที่จะนำมาคิดหาขนาดสาย จะดูจากกระแสที่สูงที่สุดที่แสดงบนแผ่นป้าย (name plate)

2.10.1 สายเมนของมอเตอร์

สายเมนที่เดินไปยังมอเตอร์หลายตัว จะต้องทนกระแสได้ไม่น้อยกว่า 125% ของกระแสของมอเตอร์ตัวใหญ่ที่สุดขณะรับโหลดเต็มที รวมกับกระแสของมอเตอร์ตัวอื่น ๆ ขณะรับโหลดเต็มที

การต่อสายจ่ายไฟย่อยเข้ากับสายเมน

ในแบบ Schematic diagram ของวงจรกำลังจุดต่อสายจ่ายไฟย่อยเข้ากับสายเมน แสดงด้วยสัญลักษณ์ ดังรูปทางซ้ายมือ สัญลักษณ์ \perp ที่จุดต่อสายป้องกัน (จุด PE) แสดงว่าอุปกรณ์ไฟฟ้านั้นได้มีการต่อสายป้องกันอันตรายจากไฟฟ้ารั่วเข้ากับจุด PE แล้ว

ลักษณะการต่อสายระบบป้องกัน (PE)

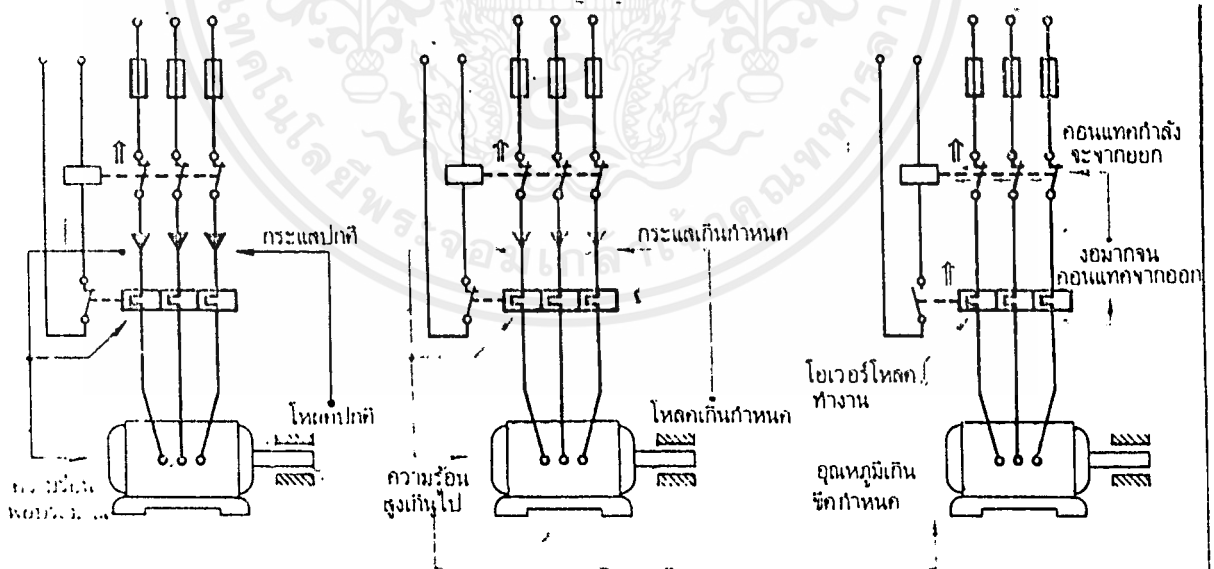

NEUTRAL
GROUNDING

EARTHING
(GROUNDING)

ต่อไปยัง

FAULT VOLTAGE
CIRCUIT BREAKER

รูปที่ 2.18 แสดงการต่อโรเวอร์โวลต์ผ่านคอนแทกเตอร์

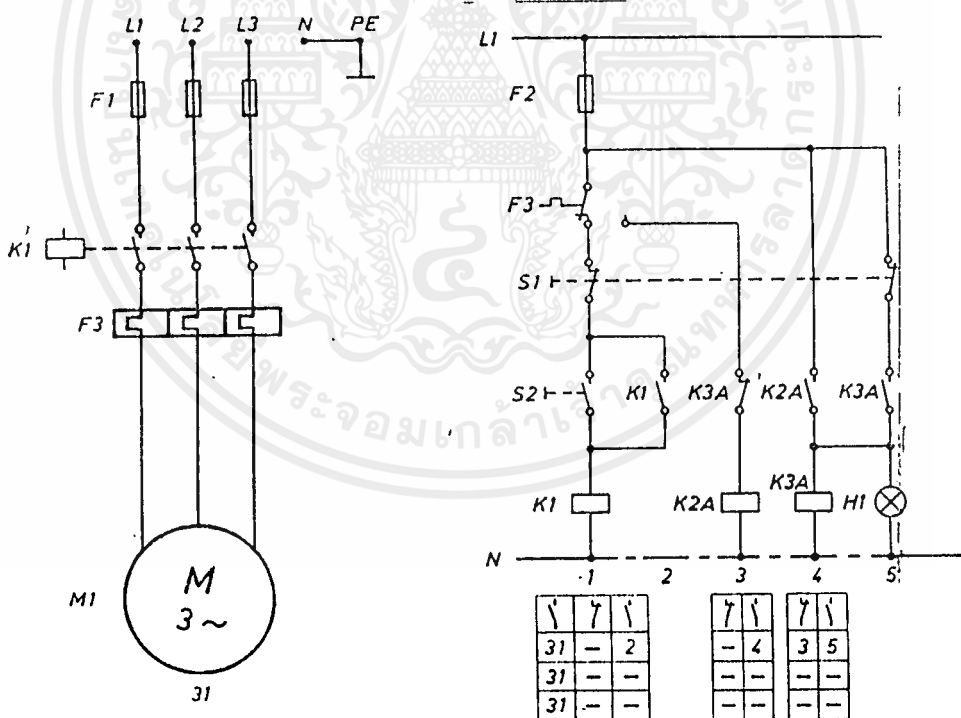
2.11 THERMAL OVERLOAD RELAY

ทั่ว ๆ ไปแล้วโรเวอร์โหลดรีเลย์นิยมทำเป็นแบบไบมีทอล โดยใช้กระแสที่ไหลผ่านโหลดเป็นตัวควบคุมอีกทีหนึ่งการตัดวงจรอาจเกิดการงอของไบมีทอลขณะร้อนเนื่องจากกระแสไหลมาก และจะกลับมาต่อวงจรอีกครั้งเมื่อไบมีทอลเย็นตัวลง

-สัญลักษณ์ของโรเวอร์โหลดรีเลย์แบบมี reset

-ลักษณะ เมื่อเกิดการโรเวอร์โหลด, คอนแทค จะเปิดออกและจะถูกสับล็อกเอาไว้ถ้าต้องการให้ต่อวงจรต้องกดที่ปุ่ม reset อีกครั้ง

แสดงการ fault โดยใช้รีเลย์ช่วย (Auxiliary relay or control relay)

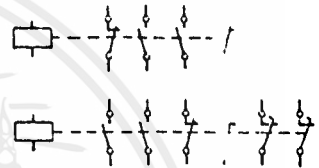

รูปที่ 2.19 แสดงวงจรประกอบงานควบคุม 2 วงจร

เมื่อเกิดการโอเวอร์โหลด F3 จะตัดวงจรควบคุมออกต่อให้ K2A ทำงานเมื่อ K2A ทำงานก็จะไปต่อวงจรให้ K3A ทำงาน หลอด H1 จะติดอยู่ตลอดเวลาด้วย K3Aจนกว่าจะกดที่ S1

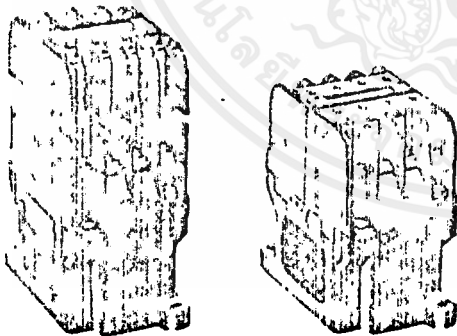
รายการอุปกรณ์

- S1 Push button "OFF"
- S2 Push button "ON"
- K1 Contactor
- K2A Aux. relay
- K3A Aux. relay
- F1 Main Fuses
- F2 Control fuse
- F3 Overload relay with double throw contact
- H1 Signal lamp
- M1 Three phase motor

2.12 รีเลย์ช่วย ((Auxiliary relay)

บางที่เรียกว่ารีเลย์ควบคุม (Control Relay) ลักษณะการทำงานเหมือนกับคอนแทคเตอร์ทั่ว ๆ ไป ต่างกันที่คอนแทคของรีเลย์ช่วยทนกระแสได้ต่ำ เพราะฉะนั้นจะนำไปต่อเข้ากับโหลดไม่ได้

ลักษณะคอนแทคมีทั้งแบบปกติเปิดและปกติปิด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริษัทผู้สร้างหรือการเลือกใช้ว่าต้องการลักษณะและจำนวนของคอนแทคอย่างไร ดังตัวอย่างข้างบน ตัวแรกมีคอนแทคปกติปิด 2 อัน และปกติเปิด 2 อัน ตัวที่สองมีคอนแทคปกติปิด

2 อันและปกติ เปิด 2 อัน คอนแทคปกติปิดที่ต้องรอเวลาให้คอนแทคปกติเปิดต่อวงจรก่อนแล้วตัวเองถึงจะจากออกอีก 2 อัน

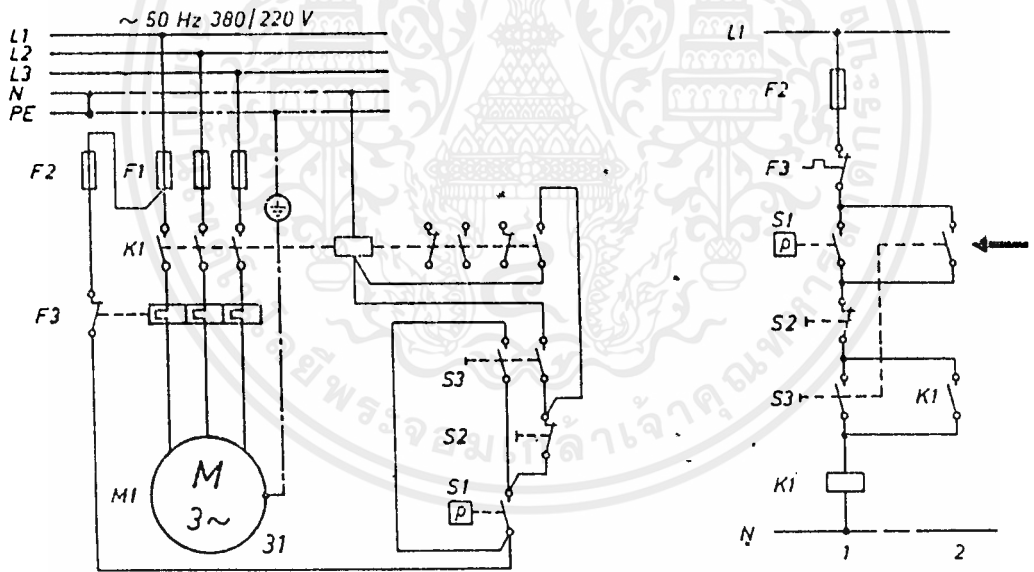
อักษรกำกับอุปกรณ์จะมีตัว A ตามหลัง เช่น K2A K4A เป็นต้น

2.13 ตัวอย่างการควบคุม

วิธีที่ 1 ใช้ Push button S3 ที่มีคอนแทกเป็นแบบปกติเปิดทั้งคอนแทกสองคอนแทกนำไปต่อขนานไว้กับ Flow switch ตัวหนึ่งสำหรับไว้ใช้งานช่างสตาร์ท

เมื่อกด S3 จะทำให้คอนแทกเตอร์ K1 ทำงานมอเตอร์หมุน, น้ำในท่อเริ่มไหลกระตุ้นให้ Flow switch ต่อวงจรขนานไปกับคอนแทกของ S3 เมื่อปล่อย S3 คอนแทกเตอร์ K1 ก็ยังคงทำงานอยู่ตลอดเวลา คอนแทกเตอร์ K1 จะหยุดทำงาน ถ้ากด S2 ซึ่งจะทำให้ปั๊มหยุดการทำงาน

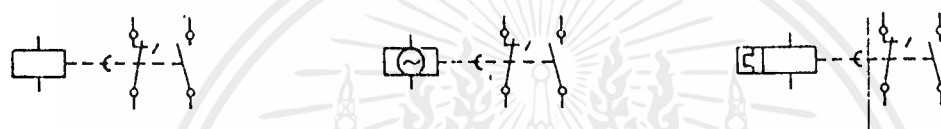
ในกรณีที่กด S3 ไปแล้วคอนแทกเตอร์ K1 ทำงาน มอเตอร์หมุน แต่น้ำไม่ไหลหลังจากที่ปล่อย S3 แล้ว K1 ก็จะหยุดทำงานเพราะ Flow switch S1 ไม่ต่อวงจร

รูปที่ 2.20 แสดงตัวอย่างวงจรควบคุม

2.14 รีเลย์ตั้งเวลา (Time relay)

รีเลย์ตั้งเวลา เป็นรีเลย์ที่ช่วยในการควบคุมอีกชนิดหนึ่ง แต่ตั้งเวลาการทำงานของคนแทนได้ คือจะให้ต่อหรือตัดวงจรภายในเวลาเท่าใด ภายหลังจากที่กดสวิทช์ให้ตัวมันทำงาน ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายชนิด เช่น ทำงานตั้งเวลาด้วย สนาบแม่เหล็ก เมคคานิค ความร้อนเส้นปะและลูกศรที่เห็นแสดงถึง คอนแทกเวลาเคลื่อนที่ไปทางขวา, หลังจากทีรีเลย์ตั้งเวลา หยุดทำงานแล้ว เมคคานิคภายในจะดันให้คอนแทกกลับไปอยู่ที่เดิมตามทิศทางของลูกศร อักษรกำกับอุปกรณ์จะมี T ตามหลัง เช่น K3T

สัญลักษณ์ กำกับรีเลย์ตั้งเวลา ทั้ง 3 ชนิด

2.15 ใบบางงานสำหรับวิชา ปฏิบัติการควบคุมมอเตอร์ ใบบางงานที่ 1 ครั้งที่ 1

เรื่อง การควบคุมมอเตอร์ 3 เฟส โดยวิธีสตาร์ทตรง

วัตถุประสงค์

1. ต่อวงจรควบคุมมอเตอร์ 3 เฟส ให้ทำงานได้ด้วย S.W.3 ขั้วทางเดียว
2. ต่อวงจรควบคุมมอเตอร์ 3 เฟส ให้ทำงานได้ด้วยแมคเนติกคอนแทคเตอร์ ในรูปแบบของวงจรควบคุมด้วย สวิตซ์ต่าง ๆ

สิ่งที่ต้องการฝึก

เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการของวงจรควบคุมพื้นฐาน 2 แบบ คือ

1. Manual Control ใช้สวิตซ์ 3 ขั้วต่าง ๆ
2. ใช้สวิตซ์แม่เหล็ก (Magnetic contactor)

ในการควบคุมทั้ง 2 แบบ สามารถควบคุมการทำงานของมอเตอร์ได้ระดับหนึ่งเท่านั้น โดยเฉพาะแบบ Manual ที่ใช้สวิตซ์ 3 ขั้ว นั้นหากเป็นมอเตอร์ธรรมดาขนาดแรงม้าไม่มากนักก็สามารถใช้ควบคุมได้แต่หากเป็นแรงม้าสูง ๆ ขั้วของสวิตซ์ก็ไม่สามารถทนกระแสได้ ซึ่งจำเป็นต้องเลือกใช้ แบบที่ 2 คือ ใช้สวิตซ์แม่เหล็กแทนซึ่งออกแบบกับวงจรกำลังโดยตรง เนื่องจากสวิตซ์แม่เหล็กจะทำงานเพียงตัวเดียวไม่ได้จะต้องมีอุปกรณ์มาควบคุมอีกหรือคำสั่งให้ทำงานตามขั้นตอน เช่น สวิตซ์ PUSH BUTTON (กดติด-ปล่อยดับ) เพราะมีสปริงดันกลับ เรียกว่า Jogging S.W.

อุปกรณ์	1. มอเตอร์ 3 เฟส	1 ตัว
	2. SWITCH 3 ขั้ว ทางเดียว	1 ตัว
	3. Magnetic Switch	1 ชุด
	4. PUSH BUTTON	1 ชุด
	5. สายต่อวงจร	1 ชุด

ใบงานที่ 2 ครั้งที่ 2

เรื่อง การควบคุมสตาร์ทโดยตรงแบบ START-STOP-JOG

วัตถุประสงค์

1. ทดสอบวงจร START-STOP-JOG ด้วยสวิตช์ เลือกการทำงาน
 2. ทดสอบวงจร START-SROP-JOG และใช้ PUSH BUTTON และ AUXILLARY RELAY
- Jog หมายถึง ลักษณะการควบคุมใด ๆ ใดขั้วขณะ สำหรับใบงานนี้จะกล่าวถึงวงจรทั่ว ๆ ไป ที่สามารถควบคุมมอเตอร์ ให้เริ่มทำงานหยุดทำงานด้วย PUSH BUTTON 2 ตัวและยังเลือกให้มอเตอร์ทำงานชั่วคราวด้วย PUSH BUTTON ต่างหากอีกหนึ่งตัว
- วงจร START-STOP-JOG จะเหมาะสมกับงานบางประเภทที่ต้องการจะทดสอบผลของการทำงานของมอเตอร์เพื่อการตัดสินใจ ก่อนที่จะเริ่มให้มอเตอร์ทำงานอย่างต่อเนื่อง

อุปกรณ์

1. PUSH BUTTON	2 ชุด
2. CONTACTOR (K1)	1 ตัว
3. AUXILLARY RELAY (K2A)	1 ตัว
4. มอเตอร์/โหลดสัญญาณ	1 ตัว (3 เฟส)
5. FUSE/OVERLOAD	1 ชุด
6. สายต่อวงจร	1 ชุด

ใบงานที่ 3 ครั้งที่ 3

เรื่อง วงจรแสดงสัญญาณการทำงานเกินกำลัง
วัตถุประสงค์

1. วงจรแสดงการทำงานเกินกำลังด้วยรีเลย์ชนิดรีเลย์ชนิดมี Reset และไม่มี Reset
2. วงจรแสดงการทำงานเกินกำลังด้วยรีเลย์รีเลย์ที่ Reset ด้วย Push Button .

เนื้อหา

รีเลย์ชนิดรีเลย์ จะ เป็นอุปกรณ์ควบคุมอีกตัวหนึ่งที่ติดอยู่กับ Main Contact ก่อนที่จะไปถึงมอเตอร์ หากมีการทำงานเกินกำลัง หรือ ลัดวงจรก่อนถึงมอเตอร์ รีเลย์จะทำงานตัดวงจรกำลังและวงจรควบคุมเพื่อมิให้มอเตอร์ชำรุดเสียหายการทำงานอาศัยหลักการเดียวกับฟิวส์ คือ หากมีกระแสไฟฟ้าไหลเกินจะเกิดความร้อน และทำการตัดวงจรทันที

ลักษณะการแสดงผลสัญญาณ (Indication) ชนิดต่าง ๆ ขณะที่เกิดการ ทำงานเกินกำลังของมอเตอร์แล้ว ซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้และวิธีแสดงการทำงานเกินกำลังนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะสำคัญของมอเตอร์ต่องาน ขนาดของมอเตอร์ รวมทั้งลักษณะของการทำงานของมอเตอร์ เช่น เครื่องกลึง เครื่องไส การทำงานเกินกำลังของมอเตอร์มักจะเกิดตอนที่มอเตอร์ทำงานอยู่เมื่อมอเตอร์ถูกตัดการทำงานโดยรีเลย์ชนิดรีเลย์แล้ว เมื่อเริ่มต้นจะทำงานใหม่การรีเลย์เกิดจากการยกของเกินกำลัง การรีเลย์ชนิดก็จะคงมีการทำงานอยู่ตามปกติที่หน้าหนักของยังเท่าเดิม หรือลดลงยังไม่เท่ากับกำลังของมอเตอร์ที่ทำงานได้

อุปกรณ์

1. PUSH BUTTON	2 ชุด
2. POWER CONTACT	1 ตัว
3. AUXILLARY Relay	2 ตัว
4. OVERLOAD Relay	1 ตัว
5. Plug Fuse	1 ชุด
6. Pilot Lamp	2 หลอด
7. 3-phase motor	1 ตัว
8. สัญญาณเสียงไซเรน 220V	1 ชุด
9. สายเสียบวงจร	1 ชุด

ใบงานที่ 4 ครั้งที่ 4

เรื่อง การกลับทางหมุนของมอเตอร์ 1 เฟส ด้วย Contactor

วัตถุประสงค์

1. ต่อบังคับควบคุมการกลับทางหมุนมอเตอร์ 1 เฟส และควบคุมโดย Selector S.W.

เนื้อหา

จากโครงสร้างการต่อทดสอบมอเตอร์ 1 เฟส ที่ได้กล่าวถึงวิธีทำให้มอเตอร์ เริ่มหมุนในทิศทางที่ต้องการแต่การใช้งานของมอเตอร์ต้องการให้มอเตอร์ หมุนได้ 2 ทิศทางด้วย

วิธีการกลับทางหมุนของมอเตอร์หนึ่งเฟสเพียงสลับขั้วต่อสายเท่านั้นก็จะกลับทางหมุนได้ ในการทำงานจริงจะต้องใช้ Contactor อย่าง 3 ตัวเพื่อความสะดวกในการเลือกทิศทางหมุนมอเตอร์

วงจรนี้ใช้ควบคุมหลักการทำงานของเครื่องซักผ้าหรือเครื่องผสมอาหาร

เครื่องมืออุปกรณ์

1. Selector Switch	1 ชุด
2. Power Contactor	3 ตัว
3. OVERLOAD Relay	1 ตัว
4. Pilot Lamp	2 หลอด
5. Plug Fuse	1 ชุด
6. มอเตอร์ 1 เฟส 220V	1 ตัว
7. สายต่อบังคับ	1 ชุด

ใบงานที่ 5 ครั้งที่ 5

เรื่อง การกลับทางหมุนมอเตอร์ 3 เฟส แบบ Direct reversing

วัตถุประสงค์

1. ต่อดวงจรถบคุมมอเตอร์ 3 เฟส ให้กลับทางหมุนได้
โดยตรง (DIRECT REVERSING)
2. ทดสอบเพื่อประมาณค่าหากระแสที่เริ่มหมุน (Starting Current)

เนื้อหา

ในการกลับทิศทางหมุนของมอเตอร์ 3 เฟส ในงานอุตสาหกรรมนั้นเมื่อจุดมุ่งหมายการใช้งานที่แตกต่างหลายวิธี ซึ่งใบงานนี้จะกล่าวถึงการควบคุมคอนแทคเตอร์อีกวิธีหนึ่งที่แตกต่างจากวงจรถบคุมอื่น แต่ยังใช้วงจรถบคุมเหมือนเดิม คือ วงจรคอนแทคเตอร์ ในการสลับเฟสที่จ่ายไฟเข้ามอเตอร์คู่ใดคู่หนึ่ง

อุปกรณ์

1. Push Button	1 ชุด
2. Contactor	2 ตัว
3. OVERLOAD RELAY	1 ตัว
4. Plug Fuse	1 ชุด
5. Pilot lamp	2 หลอด
6. มอเตอร์ 3 เฟส 220/360V	1 ตัว
7. สายต่อดวงจร	1 ชุด

างงานที่ 6 ครั้งที่ 6

เรื่อง การกลับทางหมุนมอเตอร์ 3 เฟส แบบ
REVERSING AFTER STOP

วัตถุประสงค์

1. ต่อวงจรการกลับทางหมุนแบบ Reversing After Stop
2. ต่อวงจรป้องกันการกลับทางหมุนในทันทีของวงจร
Reversing After Stop

อุปกรณ์

1. Push Button	1 ชุด
2. Contactor	2 ตัว
3. Auxillary Relay	1 ตัว
4. Over Load Relay	1 ตัว
5. Plug Fuse	1 ชุด
6. Pilot Lamp	2 หลอด
7. มอเตอร์ 3 เฟส 220/320V	1 ตัว
8. สายต่อวงจร	1 ชุด

ให้ทำการต่อวงจรการกลับทางหมุนของแบบ Reversing After Stop กำหนดให้

S1 Push Button	"OFF"
S2 Push Button	"Forward"
S3 Push Button	"Reverse"
K1 Forward Contactor	
K2 Reverse	"Contactor"
H1 Pilot lamp	"Forward"
H2 Pilot lamp	"Reverse"

ใบงานที่ 7 ครั้งที่ 7

เรื่อง การกลับทางหมุนมอเตอร์ 3 เฟส แบบ Jogging Reversing

วัตถุประสงค์

1. ต่อวงจรการกลับทางหมุนแบบ Jogging Reversing
2. เข้าใจการทำงานของ Inter lock

เนื้อหา

การกลับทางหมุนของมอเตอร์ 3 เฟส ตั้งแต่การกลับทางหมุนโดยตรง (Direct R.V.) การกลับทางหมุนแบบ Reversing After Stop จนมาถึงแบบ Jogging Reversing ทั้ง 3 แบบนั้นจะใช้วงจรกำลังหมุนกัน แต่ในวงจรควบคุมจะแตกต่างกัน ดังนั้นการเลือกวงจรใดไปใช้จำเป็นต้องทำความเข้าใจในงานที่ต้องใช้การควบคุมให้เข้าใจก่อน

Inter lock หมายถึง การที่ Contact ของวงจรส่วนหนึ่งอาจจะ เป็นของคอนแทคหรือของสวิตซ์ก็ได้ ขณะทำงานแล้วไปทำให้วงจรส่วนอื่น ๆ ไม่สามารถทำงานได้หลักการทางนี้คล้ายกับการทำงานของ เครื่องมอเตอรียกของ

อุปกรณ์

1. Push Button	1 ชุด
2. Contactor	2 ตัว
3. Over Load Relay	1 ตัว
4. Plug Fuse	1 ชุด
5. Pilot Lamp	2 หลอด
6. มอเตอร์ 220/360V	1 ตัว
7. สายต่อวงจร	1 ชุด

รายงานที่ 8 ครั้งที่ 8

เรื่อง การกลับทางหมุนมอเตอร์ 3 เฟส แบบอัตโนมัติด้วย Timer

วัตถุประสงค์

1. ต่อดวงจรการกลับทางหมุนอัตโนมัติโดยตรงด้วย Timer

เนื้อหา

การกลับทางหมุนแบบอัตโนมัติสามารถทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับ การนำ อุปกรณ์ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้งาน ซึ่งวิธีการกลับทางแบบอัตโนมัติจะสามารถออก แบบให้กลับทางหมุนแบบอัตโนมัติด้วยเงื่อนไขของเวลา (Timer) หรือเงื่อนไขของ ระบบการทำงานหรืออาจจะกลับทางหมุนโดยตรงรวมทั้งการกลับทางหมุนอัตโนมัติให้ มอเตอร์หยุดทำงานก่อนก็ได้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่ต้องการ านใบบางนี้จะกล่าวถึง การกลับทางหมุนโดยเงื่อนไขของเวลาให้กลับทางหมุนโดยตรง

อุปกรณ์

1. Push Button	1 ชุด
2. Contactor	2 ตัว
3. Auxillary Relay	2 ตัว
4. Over Load Relay	1 ตัว
5. Time	2 ตัว
6. Plug Fuse	1 ชุด
7. Pilot Lamp	2 หลอด
8. มอเตอร์ 3 เฟส	1 ตัว
9. สายต่อดวงจร	1 ชุด

รายงานที่ 9 ครั้งที่ 9

เรื่อง การสตาร์ทมอเตอร์ 3 เฟส แบบ AUTOMATIC STAR-DELTA

วัตถุประสงค์

1. เพื่อต่อวงจรควบคุมมอเตอร์แบบ
Automatic Star-Delta Starting

เนื้อหา

หลังจากที่นักศึกษาทำการทดสอบการควบคุมมอเตอร์ 3 เฟส ให้เริ่มหมุน โดยการลดกระแสแบบ สตาร์ท-เดลต้า มาแล้ว ซึ่งในงานอุตสาหกรรมจริงไม่ได้รับความนิยมเพราะโอกาสที่ผิดพลาดมีสูงมากไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาในการเปลี่ยน ขั้นตอน ซึ่งผู้ควบคุมต้องทราบกรรมวิธีการควบคุมรวมทั้งผู้ควบคุมเองก็เปลี่ยนแปลงขั้นตอน ซึ่งความผิดพลาดเหล่านี้จะหมดไปเมื่อใช้ Timer ช่วยในการเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการสตาร์ท

อุปกรณ์

1. Push Button	1 ชุด
2. Power Contactor	2 ตัว
3. Over Load Relay	1 ตัว
4. Time	1 ตัว
5. Plug Fuse	1 ชุด
6. Pilot Lamp	2 หลอด
7. มอเตอร์ 3 เฟส 220/380V	1 ตัว
8. สายต่อวงจร	1 ชุด
S1 PUSH	"OFF"
S2 PUSH	"ON"
H1 Pilot	"STAR"
H2 Pilot	"Delta"
K4T	= Time

เรื่อง การสตาร์ทมอเตอร์ 3 เฟส แบบ
MANUAL STAR-DELTA

วัตถุประสงค์

1. ต่อย่างจรรก้าลังกลับทางหมุน แบบ Star-Delta และทดสอบความถูกต้องด้วยโร้ห่มมิเตอร์
2. ทดสอบการทำงานของวงจรร Reversing Star-Delta Starting

เนื้อหา

มอเตอร์ 3 เฟส ขนาดใหญ่ ๆ บางครั้ง งานของมอเตอร์จำเป็นต้องมีการกลับทางหมุน ซึ่งปกติมอเตอร์ที่มีขนาดใหญ่มารเริ่มหมุนแต่ละครั้งก็ต้องทำการลดกระแสสตาร์ทด้วย ในบทนี้นักศึกษาจะได้ทำการทดลองการกลับทางหมุนของมอเตอร์ 3 เฟส ที่เริ่มเดินด้วยวิธีการลดกระแสแบบ Star-Delta โดยมีข้อจำกัดเฉพาะควบคุมเลยว้าหากต้องกลับทางหมุนมอเตอร์ที่ทำการลดกระแสด้วยวิธี Star-Delta นั้น ต้องทำการหยุดการทำงานของมอเตอร์เสมอ

อุปกรณ์

1. Push Button	1 ชุด
2. Contactor	4 ตัว
3. Over Load Relay	1 ตัว
4. Time	1 ตัว
5. Plug Fuse	1 ชุด
6. มอเตอร์ 3 เฟส	1 ตัว
7. โร้ห่มมิเตอร์	1 เครื่อง
8. สายต่อวงจร	1 ชุด
- K1 = FORWARD CONTACT
K2 = REVERSE
K3 = STAR
K4 = DELTA

รายงานที่ 11 ครั้งที่ 11

เรื่อง วงจรควบคุมแบบ MANUAL SEQUENCE

Control (การควบคุมมอเตอร์ให้ทำงานเรียงกัน)

วัตถุประสงค์

1. ทดสอบวงจรเรียงลำดับแบบ Manual Con-SEQUENCE Control
2. ทดสอบวงจรเรียงลำดับแบบ Manual Sequence

เนื้อหา

ในการควบคุมมอเตอร์หลาย ๆ ตัวในบางครั้งจำเป็นต้องให้มอเตอร์แต่ละตัวทำงานร่วมกัน โดยบางครั้งการทำงานร่วมกันนั้นอาจจะอยู่ในลักษณะต้องการให้ส่วนหนึ่งทำงานก่อน และอีกส่วนหนึ่งทำงานภายหลังก็ได้ ซึ่งลักษณะการควบคุมวงจрдังกล่าวนี้เรียกว่าวงจรควบคุมแบบเรียงลำดับ (Sequence Control)

มีการแบ่งการควบคุมเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. วงจรเรียงลำดับแบบต่อเนื่อง
2. วงจรเรียงลำดับแบบต่อเนื่องที่ละช่วง

วงจรเรียงลำดับแบบต่อเนื่อง

วงจรนี้จะต้องให้คอนแทคเตอร์ K1 ทำงานก่อน K2 เสมอ เมื่อ S3 ถูกกด K2 จะทำงานโดยที่ K1 ยังคงทำงานอยู่และร่วมกับ K2

วงจรเรียงลำดับที่ละช่วง

ให้คอนแทคเตอร์ K1 ทำงานก่อนเสมอ เมื่อ S3 ถูกกด K1 จะถูกหยุดทำงานและต่อให้ K2 ทำงานแทน เพราะฉะนั้นแต่ละช่วงของการทำงานจะมี Contactor เพียงตัวเดียวเท่านั้น

อุปกรณ์

1. Push Button	1 ชุด
2. Contactor	2 ตัว
3. Auxillary Relay	1 ตัว
4. Over Load Relay	1 ตัว
5. Plug Fuse	1 ชุด
6. มอเตอร์ 3 เฟส	1 ตัว
7. สายต่อวงจร	1 ชุด

ใบงานที่ 12 ครั้งที่ 12

เรื่อง วงจรควบคุมแบบ START-STOP ด้วย Push Button

วัตถุประสงค์

1. ต่อวงจรควบคุมการสตาร์ท-สตอปมอเตอร์ด้วย Push Button

เนื้อหา

การควบคุมนี้สามารถที่จะ Switch No หรือ OFF คอนแทคเตอร์ K1 โดยใช้ Push Button ตัวเดียวกัน การกด Push Button S1 แต่ละครั้งจะเปลี่ยนการทำงานระหว่าง K2A และ K3A ด้วย ผลอันนี้จะทำให้คอนแทคเตอร์ K1 ทำงาน ในทางอิเล็กทรอนิกส์จะพบว่าจะมีวงจรควบคุมลักษณะนี้เช่นเดียวกัน ซึ่งเรียกว่า FLIP-FLOP CIRCUIT

อุปกรณ์

1. Push Button	1 ชุด (S1)
2. Contactor	1 ตัว
3. Auxillary Relay	2 ตัว
4. Over Load Relay	1 ตัว
5. Plug Fuse	1 ชุด
6. มอเตอร์ 3 เฟส	1 ตัว
7. Pilot Lamp	1 หลอด
8. สายต่อวงจร	1 ชุด

ใบงานที่ 13 ครั้งที่ 13

เรื่อง การออกแบบวงจรตามเงื่อนไขที่กำหนด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักศึกษาออกแบบวงจรควบคุมตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ได้
2. เพื่อทบทวนความเข้าใจของนักศึกษามาตั้งแต่ต้น

เนื้อหา

การออกแบบวงจรตามเงื่อนไขที่กำหนดเป็นการทดสอบความสามารถของนักศึกษาที่ได้เรียนทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ในวิชาควบคุมมอเตอร์มาแล้วมาประยุกต์ออกแบบใช้งานตามเงื่อนไขที่กำหนดให้คร่าวๆ ใช้งานได้

เงื่อนไข

จงออกแบบวงจรควบคุมมอเตอร์ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

มอเตอร์ขับเคลื่อนสายพานส่งของตัวหนึ่งมีลำดับขั้นตอนการทำงานดังต่อไปนี้

1. กดปุ่มสตาร์ทมอเตอร์ เริ่มเดินขับเคลื่อนสายพานเมื่อเวลาใส่วัตถุอยู่
2. เมื่อเวลาใส่วัตถุเคลื่อนที่จนถึงสุดสายพานให้มอเตอร์หยุดหมุน
3. หลังจากหยุดหมุน 2 นาที ให้มอเตอร์หมุนกลับทางจนกระทั่งเวลาใส่วัตถุมาหยุดอยู่ที่จุดเริ่มต้น
4. เมื่อต้องการให้เวลาเคลื่อนที่ต้องกดปุ่มสตาร์ทอีกครั้งหนึ่ง
5. มีไฟแสดงการทำงานของมอเตอร์ขณะหมุนซ้ายและหมุนขวา
6. มีไฟแสดงเมื่อเกิดโอเวอร์โหลด
7. มีปุ่มกดหยุดฉุกเฉิน

คำแนะนำ

ก่อนจะจ่ายไฟเข้าทดลองต้องแน่ใจว่าไฟต้องมีลัดวงจรระหว่างเฟสต่อเฟส

ใบงานที่ 14 ครั้งที่ 14

เรื่อง การตั้งเงื่อนไขและออกแบบวงจรควบคุม

วัตถุประสงค์

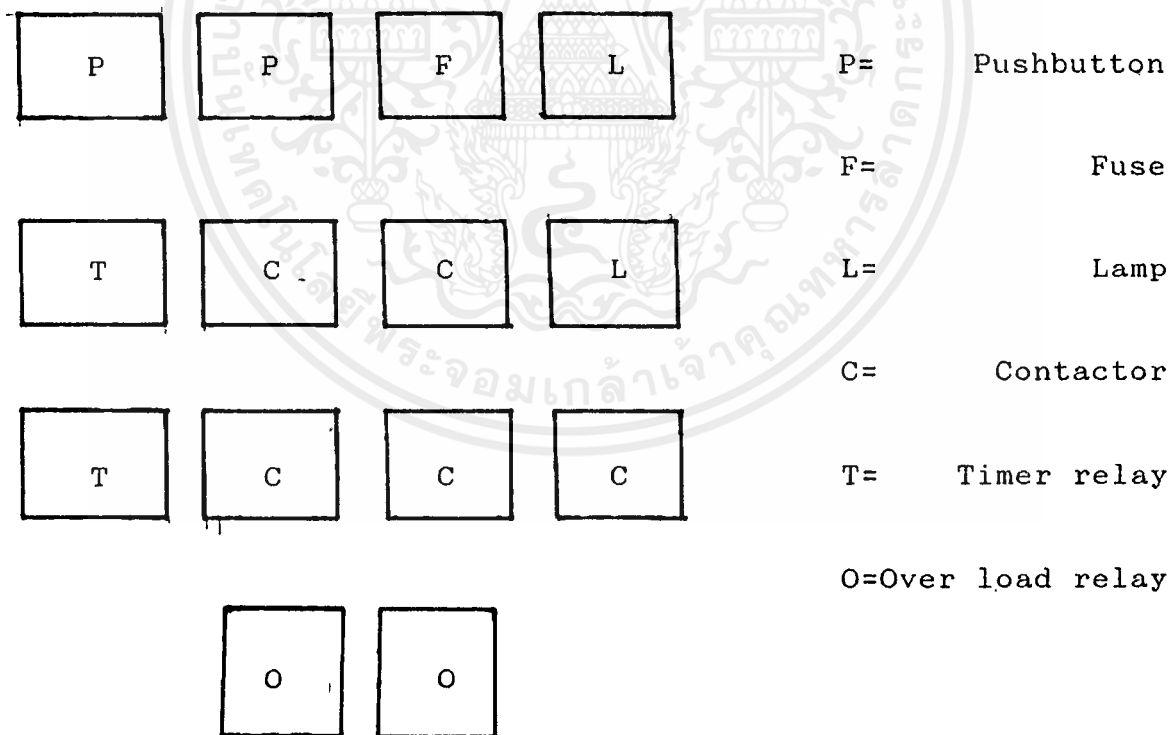
1. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถออกแบบวงจรควบคุมได้

เนื้อหา

การออกแบบวงจรควบคุมมีสองลักษณะคือ มีเงื่อนไขที่กำหนดโดยผู้ใช้งาน เครื่องจักร และอย่างที่สองการออกแบบและผู้ใช้งานเป็นคนคนเดียว สำหรับใบงานนี้เป็นแบบที่ 2 ซึ่งผู้ออกแบบเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข

เงื่อนไข

ให้นักศึกษาตั้งเงื่อนไขและออกแบบวงจรและทดลองวงจรตามทีออกแบบไว้

รูปที่ 2.21 ลักษณะการจัดวางอุปกรณ์ทั้งหมดที่ใช้งาน

2.16 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของห้องเรียน การจัดห้องเรียน

2.16.1 ขนาดของห้องเรียน

ห้องเรียนจะต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 48 ตารางเมตรหรือขนาด 6X8 เมตร ความจุนักเรียนไม่เกิน 40-45 คน หรือ นักเรียนหนึ่งคนใช้เนื้อที่ประมาณ 1-1.2 ตารางเมตร (รวมโต๊ะนักเรียน)

- ระดับอาชีวศึกษา

ห้องเรียนต้องมีขนาด 63 ตารางเมตร หรือ 7.0X9.0 เมตรขึ้นไป จุนักเรียนได้ไม่เกิน 45 คน (1.4 ตารางเมตร/คน)

- สถานฝึกงาน

จะต้องมีพื้นที่ของสถานฝึกงานไม่น้อยกว่า 6 ตารางเมตรต่อนักเรียนฝึกงาน 1 คน ความสูงของห้องเรียนไม่น้อยกว่า 3.5 เมตร

- ทางเดินหน้าห้องเรียน 1.20 เมตร - 2.50 เมตร

(1.2-2.0-2.5)

- ประตู

1. 2 ประตู = ไม่น้อยกว่า 0.80X2.00 เมตร

2. 1 ประตู = ไม่น้อยกว่า 1.6X2.0 เมตร

- หน้าต่าง 20-25% ของพื้นที่ห้อง

2.16.2 การจัดพื้นที่ในห้องเรียน (สมพงษ์ สิงพล 2531 : หน้า

17-20)

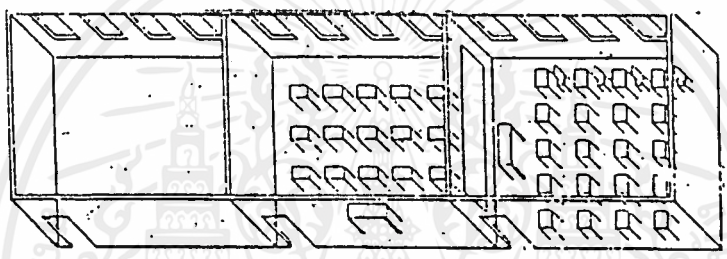
มนุษย์ในสังคมทุกคนต่างมีประสบการณ์และความพึงใจเกี่ยวกับห้องสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีคนคนหนึ่งยืนอยู่หน้าห้องและมีกลุ่มคนตัวเล็ก ๆ อีกจำนวนหนึ่งนั่งอยู่ที่โต๊ะการมีประสบการณ์ดังกล่าวนี้กินเวลาอย่างน้อย 4 ปี 6 ปี 12 ปี หรืออาจมากกว่าด้วยซ้ำและในห้อง เหล่านี้เองที่ได้ผลิตบุคคลชั้นนำและชั้นธรรมดาของสังคมออกไปจำนวนมากมายและกำลังผลิตอยู่ทุกวัน เชื่อหรือไม่ว่าสภาพทางกายภาพของห้องสี่เหลี่ยมนี้อาจมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อชีวิตและบุคลิกภาพของคนเรา

ชีวิตและความเป็นไปภายในห้อง เหล่านี้ต่างมีลีลาทำที่ และความรู้ สึกนึกคิดผสมผสานกันอย่างกลมกลืน หากเราพิจารณาอย่างใคร่ครวญจะพบว่าสภาพภายในห้องเรียนได้แสดงให้เห็นถึงเป้าหมาย และความตั้งใจของสถาบันที่พยายามอบรมบ่มเพาะให้กับนักเรียนอยู่ตลอดเวลา สำหรับบทความนี้ผู้เขียนใคร่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดพื้นที่ในห้องเรียนใน 3 ประการที่สำคัญคือ การจัดที่นั่งสำหรับเรียน

การเคลื่อนย้ายของนักเรียนและความเป็นเจ้าของพื้นที่

2.16.3 การจัดที่นั่งสำหรับเรียน (CLASS ROOM ORANIZION FOR INSTURCTTION EFFECIVENSS)

การจัดที่นั่งนักเรียนได้รับความนิยมและปฏิบัติกันมานานจนเป็นหลักปฏิบัติของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนไปแล้วก็คือ การจัดแบบเรียงแถวแบบเรียนหน้ากระดานหรือแบบที่นักเรียนต้องเพ่งความสนใจไปที่จุดใดจุดหนึ่ง โดยเฉพาะและจุดที่มักเน้นก็คือจุดที่ครูอยู่หรือทำกิจกรรมการสอน รูปแบบการจัดที่นั่งแบบนี้มักจะออกมาดังตัวอย่างในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิ 1 การจัดที่นั่งแบบหน้ากระดาน

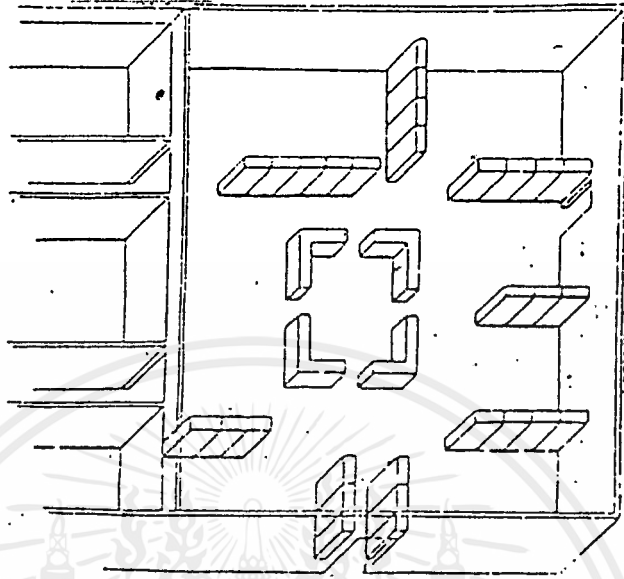
การจัดที่นั่งแบบนี้ จะดีในแง่ของความเป็นระเบียบและการมีระเบียบวินัยของห้องเรียนแต่ข้อจำกัดดูเหมือนจะมีมากสักหน่อยโดยเฉพาะการจำกัดเสรีภาพของนักเรียนในการร่วมมือกันเรียน เพราะห้องเรียนแบบนี้นั่งเรียงหน้ากระดานต่างคนต่างเรียน ต่างเอาตัวรอด การจัดที่นั่งแยกจากกันก็บอกอยู่ในตัวแล้วว่าการเรียนก็ต้องแยกกันเรียน ยิ่งไปกว่านั้นบางครั้งการจัดเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ในห้องเรียนก็กำหนดแห่งที่ตายตัวตามแบบของที่นั่งเรียนไปด้วย

กิจกรรมการเรียนการสอนมักอยู่ที่ครู กำหนดเงื่อนไขโดยครู ครูมักพูดอยู่คนเดียว บางครั้งนักเรียนเบื่อหน่ายก็พากันแหยงครูพูดโดยการกระซิบกระซาบเป็นการรบกวนการเรียนไป อย่างไรก็ตามการจัดที่นั่งแบบนี้ไม่เชื่อว่าจะทำให้เลิกจัดเลยทีเดียว แต่ครูก็ควรนำมาใช้สำหรับสถานการณ์การเรียนการสอนที่ต้องจัดที่นั่งแบบนี้ไม่ควรจัดเรียงแถวไปตลอดทั้งเทอมหรือยาวไปจนถึงตลอดปีการศึกษา

การจัดชั้นเรียนหรือที่นั่งนักเรียนที่การศึกษาไทยส่งเสริมกันอยู่ตลอดเวลาตามหลักสูตรฉบับปัจจุบันก็คือ การจัดแบบกลุ่มหรือแบบ MULTI-PIRPOSE ดัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิ 2 การจัดที่นั่งแบบกลุ่มหรือแบบ MULTI-PURPOSE

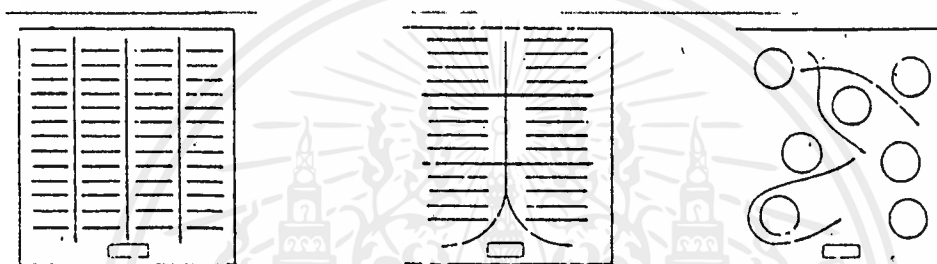
การจัดที่นั่งแบบนี้ จุดสนใจจะอยู่ที่ศูนย์กลางของห้องเรียนไม่ใช่ออยู่ที่ครูหรือนักเรียนคนใดคนหนึ่ง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดกระทำกันในห้องเรียนสามารถเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น นักเรียนรู้สึกที่ตัวเองมีอิสระในการเรียนมากขึ้นครูก็สามารถนำเอากิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ได้หลายหลากชนิด ประการสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ความสนใจและลักษณะตามธรรมชาติของนักเรียนได้รับการตอบสนอง สำหรับข้อเสียที่พอมองเห็นก็คือ ห้องเรียนอาจสับสนวุ่นวายเสียงอึกทึกได้ ถ้าครูจัดดำเนินการไม่ได้

การจัดที่นั่งนักเรียนนี้ ครูจะจัดแบบใดในสถานการณืเช่นใดเป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับ การเปิดใจและเปิดความคิดของครู ถ้าท่านเป็นครูยุคเก่าก็ใช้แบบเรียงแถวไป ถ้าเป็นครูรุ่นใหม่ก็ใช้แบบกลุ่ม ถ้าเป็นทั้งครูรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ในคราวเดียวกันก็ประสานเอาทั้งแบบเรียงแถวและแบบกลุ่มมาใช้ให้เหมาะสม

2.16.4 การเคลื่อนไหวของนักเรียน (PUPIL MOVEMENT)

การเคลื่อนไหวของนักเรียนภายในห้องเรียนอย่าคิดว่าไม่ใช่เรื่องสำคัญเด็กที่มีอิสระในการเคลื่อนไหวมากับเด็กที่ทนนั่งอยู่กับที่นาน ๆ เราคงเคยพบเห็นลักษณะของพวกเขาดูการบังคับทำให้เด็กนั่งอยู่ที่เดียวมานาน ๆ อดใจไม่เปิดโอกาสให้เขาได้เคลื่อนไหวมาอย่างอิสระถือว่าเป็นการกักกัน กักขัง และทำลายศักยภาพของเด็กทั้งในระยะสั้นและระยะยาวทีเดียว เด็กจะกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ หรือก้าวร้าวรุนแรง ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากการบังคับหรือการทำให้เสียภาพแก่เขา

การเคลื่อนไหวภายในห้องเรียนส่วนใหญ่มักจะมีอยู่ 3 แบบ ดังแผนภูมิ 3

แบบบังคับ

แบบมีเงื่อนไข

แบบอิสระ

แผนภูมิ 3 การเคลื่อนไหวของนักเรียนภายในชั้นเรียน

แบบที่ 1 การเคลื่อนไหวขึ้นอยู่กับครูโดยสิ้นเชิง เด็กจะพูด จะเคลื่อนไหว จะทำธุระ จะออกนอกห้องเรียน จะเดินไปหาครู หรือจะทำอะไรก็ตามที่อยู่ในระยะการเรียนการสอนในห้องเรียนต้องขออนุญาตจากครูทุกครั้ง การเคลื่อนไหวแบบนี้ดีในแง่ที่ห้องเรียนเป็นระเบียบไม่ค่อยมีเสียงดังมากนัก เด็ก ๆ จะเคลื่อนไหวโดยอิสระเฉพาะภายในบริเวณโต๊ะนั่งของตัวเองเท่านั้น การเคลื่อนไหวแบบนี้เป็นการสอนให้นักเรียนหลบซ่อนการกระทำหน้าไหว้หลังหลอก

แบบที่ 2 การเคลื่อนไหวอยู่ภายใต้การควบคุม หรือแบบแผนอย่างใดอย่างหนึ่ง บกดีมักมีครูเป็นผู้กำหนดแบบแผนการเคลื่อนไหวจะเกิดขึ้นได้หรือไม่ได้จะถูกกำหนดโดยเงื่อนไขบางอย่าง เช่น ขณะครูสอนห้ามนักเรียนพูดคุยกัน ขณะครูพูดห้ามลุกออกจากที่โต๊ะ เพื่อนทำงานห้ามเดินไปหาหรือคุยด้วย เป็นต้น เงื่อนไขที่เกิดขึ้นนี้ครูกำหนดขึ้น แต่เวลาที่อยู่นอกเหนือเงื่อนไขเด็กสามารถเหลาดินสอ เก็บของ

เดินไปตีมน้ำ เข้าห้องน้ำ หรือออกนอกห้องเรียนโดยไม่ขึ้นอยู่กับครู การเคลื่อนไหวแบบนี้ดีสำหรับทั้ง เด็กและครู เด็กรู้สึกว่าคุณเองมีอิสระในขอบเขตที่เหมาะสม ครูก็รู้สึกว่าคุณเองมีอำนาจอยู่

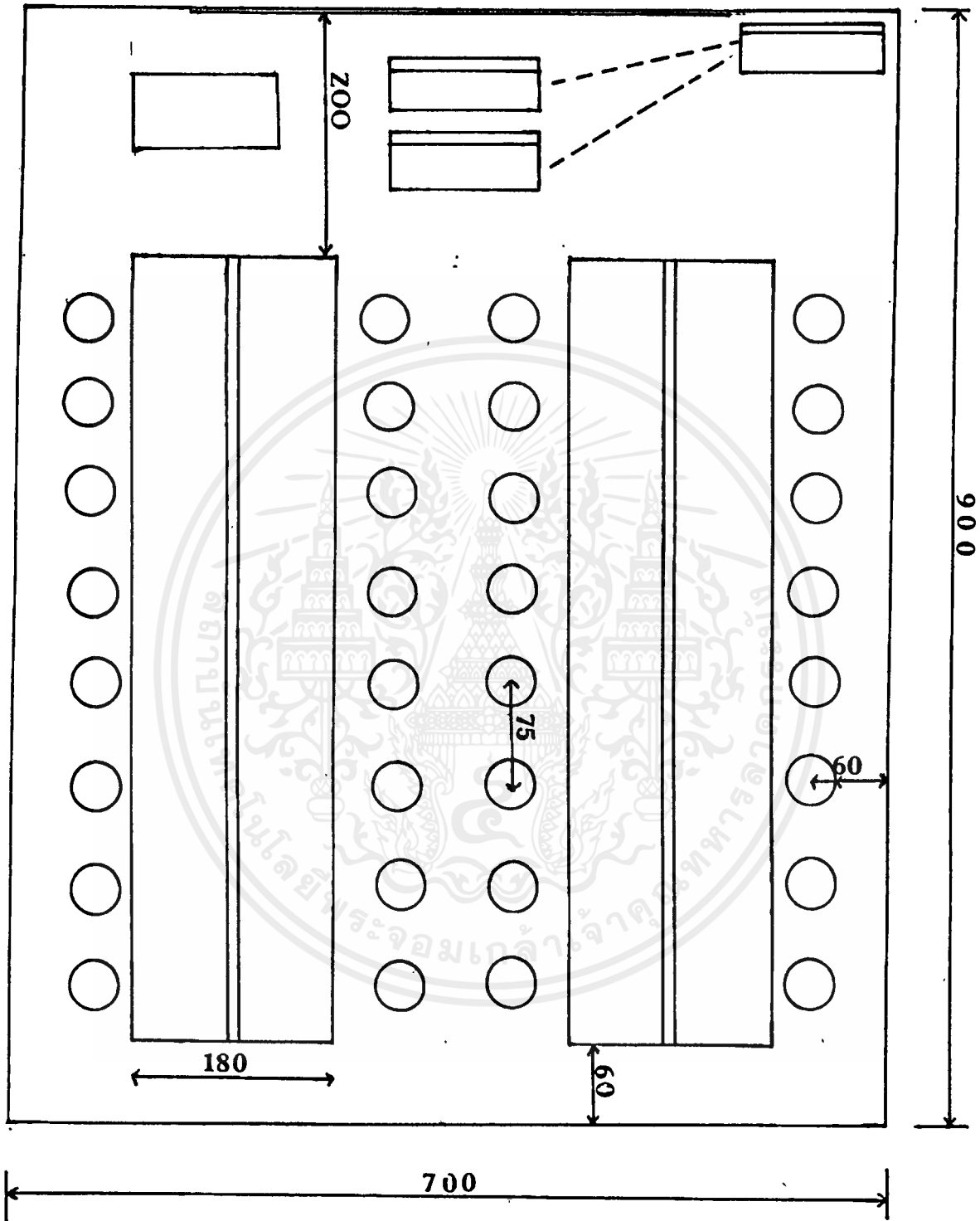
แบบที่ 3 การเคลื่อนไหวของนักเรียนจะเป็นไปโดยอิสระและขึ้นอยู่กับนักเรียนโดยสิ้นเชิงแม้แต่ในเวลาครูสอน หรืออธิบายนักเรียนก็สามารถออกนอกห้องเรียนไปยังห้องน้ำได้ตลอดเวลา การเคลื่อนไหวแบบนี้มักใช้กับการศึกษาแบบเปิดหรือห้องเรียนแบบเปิด

2.17 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เดิม

ผลิตภัณฑ์เดิม มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. แบบที่ติดตั้งอุปกรณ์ไว้ที่แผงปฏิบัติการเลย คือติดตั้งตายตัวมีการเดินสายเข้ากับขั้วต่อสายตามลักษณะของสัญลักษณ์ของการเขียนแบบวงจรการควบคุมมอเตอร์ รางสร้างเป็นเหล็กฉากและเหล็กฉากเจาะรู มีชั้นวางสายต่อวงจรและมอเตอร์ไฟฟ้าขณะทำการทดลองหรือทดสอบวงจร ชั้นวางสูงจาพื้น 80-85 cm มีล้อเลื่อน 4 ล้อ สามารถเคลื่อนที่ได้โดยการดึง ล้อ และจัดตำแหน่งได้ สำหรับแผงและชั้นวางใช้ไม้อัดขนาด 10 mm บูด้วยพอร์ไมก้ายึดติดกับโครงเหล็กด้วยสกรู

2. แบบที่สามารถติดตั้งหรือถอดอุปกรณ์จากแผงปฏิบัติการได้ เพราะที่แผงปฏิบัติการมีรางเลื่อนสำหรับติดตั้งอุปกรณ์ โดยการสอดอุปกรณ์เข้าไป แต่อุปกรณ์นั้นจะต้องยึดติดกับภาชนะเสียก่อน และมีการเดินสายเข้าขั้วต่อสายเช่นเดียวกับแบบที่ 1 รางสร้างเช่นเดียวกับแบบที่ 1 คือโครงเหล็กและไม้อัดพอร์ไมก้าจะต่างกันตรงที่ แบบนี้จะมีชั้นสำหรับเก็บอุปกรณ์ที่ถอดออกมา รวมทั้งสายต่อวงจรและมอเตอร์ไฟฟ้าด้วยแต่ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้เพราะขนาดใหญ่และน้ำหนักมาก

รูปที่ 2.22 ลักษณะการจัดห้องเรียนและพื้นที่ใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.18 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์หน่วยงานควบคุม

ขั้วเสียบสาย (Jack or Plug)

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมต่อทางไฟฟ้า จากภาคหนึ่งของวงจรไปยังอีกภาคหนึ่งเพื่อให้กระแสไฟฟ้าเดินทางกันต่ได้ ขั้วเสียบสายเป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่งที่ใช้ในการเชื่อมต่อแบบขั้วถาวร สามารถถอดเข้าออกได้สะดวก บกติแล้วขั้วเสียบสายจะมีตัวเสียบและตัวรับที่เป็นมาตรฐานเดียวกันเท่านั้น แบบอื่นๆไม่สามารถใช้งานได้ ขั้วเสียบสายแบบต่างๆมีดังต่อไปนี้

1. Earphone Jack เป็นขั้วเสียบสายที่ใช้เสียบหูฟัง ลักษณะเป็นแกนเดี่ยวแต่จะมีสองขั้ว ที่มีฉนวนกันกลาง มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 2.5 - 3.5 mm. ส่วนมากจะใช้กับไมโครโฟนขนาดเล็ก หรือหูฟังสำหรับวิทยุทรานซิสเตอร์ บางชนิดจะมีขั้ว 3 ขั้วสำหรับการใช้งานวิทยุแบบ Stereo

2. DC Jack เป็นขั้วเสียบสายที่ใช้เสียบต่อจากภาคจ่ายไฟเข้ามาสู่เครื่อง เช่น เครื่องคิดเลขขนาดตั้งโต๊ะ วิทยุกระเป๋าหิ้ว มีรูตรงกลาง มีสองขั้ว เช่นเดียวกับ Earphone Jack ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3.5 mm.

3. Antenna Jack เป็นขั้วเสียบสายที่ใช้ในการต่อสายอากาศเข้าสู่ทรานซิสต์ บกติจะมีขั้วเดียว ขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลาง 3.5 mm.

4. Microphone Jack มีลักษณะที่เหมือนกับ Earphone Jack แต่มีขนาดที่ใหญ่กว่า คือมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6.5 mm. ใช้ร่วมกับไมโครโฟนขนาดใหญ่ และหูฟังที่มีขนาดใหญ่

5. RCA Jack เป็นขั้วที่เสียบสายที่เป็นมาตรฐานของบริษัท RCA ส่วนมากมักจะใช้งานในด้านเครื่องเสียง เช่น การต่อสายลำโพง เป็นต้น

6. Din Jack เป็นขั้วเสียบสาย ที่มีลักษณะเป็นขา 5 ขายื่นออกมา ส่วนมากใช้งานเกี่ยวกับเครื่องเสียง

7. Banana Jack เป็นขั้วเสียบสายที่ส่วนใหญ่นำใช้งานมากที่สุด เพราะมีความแน่นของหน้าสัมผัสมาก เนื่องจากที่ปลายของขั้วเสียบจะมีลักษณะที่เป็นสปริงดันตัวเองให้สัมผัสกับช่องของตัวรับอย่างแน่นหนา มีขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลาง 4.0 mm. ขั้วเดี่ยวและมีรูปแบบของตัวขั้วเสียบให้เลือกหลายแบบ เช่น แบบขั้วเป็นแฉก ขั้วเป็นเหล็กสปริงแผ่นเดียว เป็นต้น

8. BNC Jack เป็นขั้วเสียบสายที่ใช้งานเครื่องมือวัดแบบต่างๆมากที่สุด เนื่องจากมีความแน่นหนาและมีหน้าสัมผัสที่ดี ตัวของ Jack จะมีขายื่นออกมาเสมอกับขอบของขั้วสำหรับขันเกลียวให้เข้ากับตัวรับ

-ขั้วต่อสายแบบตะขอ ซึ่งมักจะนำมาเป็นเครื่องมือมาตรฐานพร้อมกับเครื่องมือวัด ตัวของขั้วต่อสายประกอบด้วยตัวจับที่ทำจากพลาสติก และปุ่มกดที่มีสปริงดันไว้ภายในตัวจับ ปลายตะขอนี้ใช้สำหรับเกาะบนขาของอุปกรณ์ที่เหมาะสม

9. AC Plug เป็นขั้วเสียบสายสำหรับไฟฟ้ากระแสสลับที่มีแรงดัน 110 - 220 V. บางชนิดจะมีขั้วสำหรับต่อลงดินไปด้วย ส่วนใหญ่นำใช้กับเครื่องมือเครื่องใช้ที่ต้องการเคลื่อนย้ายไปมาที่ต่างๆบ่อย และต้องการถอดสายออกจากตัวเครื่องได้ด้วย เช่น สายไฟของเครื่องรับวิทยุ-เทปกระเป๋าสองหู เป็นต้น

นอกจากขั้วเสียบสายแล้วยังมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมต่อทางไฟฟ้าอีกชนิดหนึ่ง คือ Connector ซึ่งเป็นการเชื่อมต่อแบบที่ไม่ต้องอาศัยตัวเสียบและตัวรับที่เข้ากันได้ Connector มีอยู่หลายชนิดดังต่อไปนี้

1. Cube Connector หรือที่เรียกว่าขั้วต่อลูกเต๋า เป็นพลาสติกสีขาวสี่เหลี่ยม ที่เรียงต่อกันเป็นแถวแต่สามารถตัดให้ขาดออกจากกันได้ มีช่องสำหรับเสียบสายทั้งสองด้านและมีสกรูสำหรับขันสายไฟให้แน่น ส่วนมากจะนำใช้งานภายในเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อให้สายที่ต่อกันเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือนำใช้งานเดินสายไฟภายในอาคาร

2. Edge Board Connector เป็นขั้วที่นำไว้สำหรับกับแผ่นวงจรพิมพ์โดยเฉพาะ มีลักษณะเป็นรางสำหรับเสียบกับขอบของแผ่นวงจรพิมพ์ที่นำที่ยื่นออกมาพอดี มีขนาดของความยาวขึ้นอยู่กับขนาดของขั้ว ซึ่งมีตั้งแต่ 5 - 72 ขั้ว

3. Terminal เป็นขั้วสำหรับเสียบหรือขันสกรู ใช้ต่อสายที่ไม่ต้องการการถอดเข้าออกบ่อยๆ

4. Binding Post มีลักษณะเป็นหลักสำหรับพันสายไฟและมีลูกบิดสำหรับขันให้สายติดกับหลักให้แน่น ซึ่งคล้ายกับเราพันสายไฟเข้ากับสกรูแล้วขันให้แน่นนั่นเอง ส่วนใหญ่จะใช้งานที่เกี่ยวกับการทดลองและใช้งานชั่วคราว

5. Socket ใช้สำหรับเสียบอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไอซี หรือทรานซิสเตอร์ แทนการบัดกรีที่ขาของอุปกรณ์นั้น ๆ โดยตรงเพื่อป้องกันการเสียหายที่เกิดจากความร้อนของการบัดกรี

นอกจากนี้แล้วยังมีอุปกรณ์ที่ใช้เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีลักษณะการใช้งานที่แตกต่างไปจากที่กล่าวมา เนื่องจากมีหลายมาตรฐานจึงจะขอกล่าวานหัวข้อต่อไป

สายไฟฟ้า และอุปกรณ์

1. สายไฟฟ้า (Electric Wire)

สายไฟฟ้า คือ สื่อนำกำลังงานไฟฟ้าจากจุดแหล่งจ่ายไฟ ไปยังจุดที่ต้องการใช้ไฟฟ้าในระบบไฟฟ้า ลักษณะสำคัญของสายไฟฟ้านั้นจะดูที่ความสามารถที่ยอมให้กระแสไฟฟ้าไหลได้สูงสุดเท่าไร ชนิดของฉนวน และส่วนที่หุ้ม (Jacket) ประเภทใช้งานสภาพแข็งแรงทางกล

ปกติวิธีที่จะต่อสายไฟฟ้าหรือ สายเคเบิลดูที่จำนวนและขนาดของโลหะตัวนำชนิดของฉนวนประเภทที่ใช้งานขนาดของแรงดันที่สายไฟฟ้าทนได้ ชนิดของโลหะตัวนำแบบบอบแล้วหรือรีดแข็ง หรือนำมาชุบตีบุกอีกครั้งหนึ่ง

ชนิดของสายไฟฟ้าแบ่งได้ 2 ชนิด คือ

1.1 ชนิดไม่มีฉนวนห่อหุ้มภายนอก (Bare Wire) หรือสายเปลือย สายเปลือยจะกระแสไฟฟ้าได้มากกว่าสายหุ้มฉนวน ซึ่งมีขนาดและพื้นที่หน้าตัดเกือบ

(1) จากวารสาร วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ เรื่อง วิศวกรรมสื่อสาร สำนักพิมพ์ บริษัท ซี เอ็ดดูเคชั่น จำกัด ฉบับที่ 17 หน้า 89

เท่าตัว เพราะการชิงไว้นที่สูง (เพื่อความปลอดภัย) ลมกรรกเสมอไม่ร้อน ใช้น้กับการจ่ายไฟฟ้าแรงสูง หรือเดินภายนอกอาคาร

1.2 สายที่มีฉนวนหุ้ม (Insulated Wire) ใช้น้ตามบ้านเรือนโรงงานอุตสาหกรรม วงจรอิเล็กทรอนิกส์ วงจรสื่อสารคมนาคมเพราะให้ความปลอดภัย ป้องกันความชื้นบางชนิดป้องกันความร้อนได้แบ่งเป็นประเภทย่อยได้ 6 ประเภท คือ

ก. สายหุ้มยาง (Rubber Insulated Wire or Vulcanized Rubber Couer) เป็นสายไฟฟ้าที่หุ้มยางมีทั้งแบบธรรมดา และทนความร้อน อายุการใช้งานสั้น ยางจะเปื่อยและเสื่อมคุณภาพ ปัจจุบันไม่ค่อยนิยมใช้น้

ข. สายหุ้มด้ายถัก (Cotton Braid) ลักษณะเหมือนกับประเภทสายไฟฟ้าหุ้มยาง แต่ภายนอกมีด้ายถักหุ้มไว้อีกชั้นหนึ่งหรือมากกว่า ใช้น้กับเตารีด และเครื่องใช้ไฟฟ้าให้ความร้อน (Heater)

ค. สายหุ้ม พีวีซี ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ ไม่ติดไฟ ทนต่อความร้อนเหนียว ไม่เปื่อยง่าย ใช้น้เดินภายในอาคาร (ติดผนัง)

ง. สายหุ้มพลาสติกธรรมดา เป็นสายอ่อนแบบสะแตรน เป็นสายไม่ถาวร ติดไฟง่าย

จ. สายอีนาเมล (Enamel Couer) หรือสายเคลือบน้ำยาเป็นสายเบลีอยเคลือบน้ำยาเคมี ใช้น้พันขดลวดไดนาโมเตอร์ หม้อแปลงไฟฟ้า เป็นต้น

ฉ. สายที่มีเบลีอยโลหะหุ้ม นิยมใช้น้ฟังก้าแพง หรือดิน ราคาสูง ลักษณะของตัวนำสายไฟฟ้าน้มีอยู่ 2 แบบ คือ แบบโซลิด (Solid) และแบบสะแตรน (Stranded) แบบโซลิดหมายถึงมีลวดตัวนำเพียงเส้นเดียว แบบสะแตรนหมายถึงประกอบด้วยลวดตัวนำเส้นเล็ก ๆ หลาย ๆ ตัวดเข้าด้วยกัน เพื่อให้สายไฟฟ้าน้องได้สะดวก และหักยากกว่าแต่มีราคาแพง

ขนาดของสายวัดจากพื้นที่หน้าตัดของสายตัวนำมีหน่วยเป็นตารางมิลลิเมตร หรือ SQ ของขนาดเป็นเบอร์ (#) เลขจำนวนมากมายถึงสายที่มีขนาดเล็ก เลขจ่าน-

นวนน้อยสายขนาดใหญ

ข้อความที่พิมพ์บนสายเคเบิลแบบเปลือกอลูมิเนียมจะแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติของไฟฟ้าเส้นนั้นเช่น

14/2 W/GR Type NM

หมายถึง

14/2 คือ ขนาดของสายไฟ (14) และจำนวนตัวนำ (2)

W/GR คือ บอกว่ามีสายดินแยกไว้ต่างหาก

Type NM คือ ชนิดของสายเคเบิลที่มีเปลือกอลูมิเนียมและคุณสมบัติของสาย (NM และ NMC เป็นสายชนิดที่มีการป้องกันความชื้นและช่วยการติดไฟได้)

ฉนวนหุ้มสายไฟฟ้า ทำหน้าที่ป้องกันไม่ให้อันตรายและกับสายอื่น ตัวนำอื่น ๆ และต้องป้องกันตัวนำจากความร้อนของแหล่งที่กักความร้อนได้ หรือน้ำ สายไฟจะต้องกำหนดการเป็นฉนวนด้วยค่าแรงดันไฟฟ้า เช่น 300, 600, 1000 โวลต์ การนำไฟฟ้าใช้งานจะต้องมีแรงดันไม่เกินที่กำหนด ถ้าเกินกำหนดฉนวนของสายไฟฟ้าจะเบรคดาวน์ (Breakdown) คือ จะทะลุทำให้เกิดลัดวงจร

ฉนวนที่ใช้หุ้มสายไฟฟ้า ได้แก่ แอสเบสตอส (Asbestos) ยางทนความร้อน (Heat resistance rubber) สารเทอร์โมพลาสติก พีวีซี (Thermoplastic Polyvinyl Chloride) สารเทอร์โมเซตติง พอลิเอทิลีน (Thermosetting Polyethylene) เป็นต้น

ระบบไฟฟ้าแรงดันปานกลาง (ใช้ในบ้านพักหรือกิจการทั่วไป) (Medium Voltage)

มีที่นิยมมาซื้ออยู่ 3 ระบบ คือ

1. ระบบ 220 โวลต์ 3 เฟส 3 สาย
2. ระบบ 380 โวลต์ 3 เฟส 4 สาย
3. ระบบ 380 โวลต์ 3 เฟส 3 สาย

แบบที่ 2 และ 3 ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมส่วนระบบที่ 1 ใช้ในอาคาร บ้านพักและกิจการต่างๆ

* แรงดันที่กำหนดเป็นแรงดันเฉลี่ย (Vrms)

มาตรฐานของสายทองแดงและอลูมิเนียม มีด้วยกันหลายมาตรฐานที่พบ บ่อยได้แก่

BWG. (Birmingham Iron Wire Gauge)

AWG. (American Wire Gauge)

SWG. (British Standard Wire Gauge)

mmG. (millimeter Gauge)

* ที่นิยมมาใช้ในประเทศไทยเป็นมาตรฐาน AWG และ SWG.

2.19 การศึกษากราฟพิกัดกับหลักการใช้งาน

การแสดงผลสัญลักษณ์ เพื่อให้รู้ถึงการใช้งานของอุปกรณ์ต่างๆ ถ้าเป็นใบตัดควรแสดงไว้ที่ตัวบ่มนั้นๆ เครื่องหมายหรือคำที่ใช้ควรเห็นได้ชัด อ่านง่าย คำที่ใช้ควรสั้นที่สุด แต่ไม่ทำให้เข้าใจผิดได้ง่าย ส่วนคำที่ยาวมาก อาจใช้เฉพาะตัวย่อที่เป็นมาตรฐานสากล

ในการวางตำแหน่งการควบคุมที่มีการเลือกใช้เป็นลักษณะ เปิด ปิด การวางเครื่องหมายให้เป็นไปตามธรรมชาติในกรการใช้งานด้วย เช่น การเปิด, ก, ดัน ใบด้านบนหรือทางขวา การปิด, กต, ดัน ใบทางด้านล่าง หรือทางซ้าย เป็นต้น

- บ้ายบอกหน้าที่การงานของปุ่ม ควรวางไว้ด้านตำแหน่งใต้ปุ่มสำหรับเครื่องที่มีการใช้งานอยู่เหนือระดับสายตาของผู้ใช้
- บ้ายบอกหน้าที่การทำงานของปุ่ม ควรวางไว้ด้านตำแหน่งเหนือปุ่มสำหรับเครื่องที่มีการใช้งานอยู่ต่ำกว่าระดับสายตาของผู้ใช้
- ปุ่มหมุนควบคุม ควรมีสัญลักษณ์เล็ก ๆ เป็นเครื่องหมายแสดงค่าของการปรับหมุน
- การใส่ LED ไว้ใต้ Switch จะช่วยแสดงการใช้งานได้ชัดเจนขึ้น
- บ้ายบอกหน้าที่การทำงานของปุ่มที่จัดวางไว้อย่างแออัด ทำให้ผู้ใช้สับสน
- การทำตัวหนังสือบนปุ่ม เมื่อใช้ไปนานจะสึกหรือลาง ทำให้อ่านได้ไม่ชัดเจน จึงควรทำให้เป็นร่องลึกแล้วพิมพ์สีลงใบรอยใช้สีติดกัน
- ลักษณะพฤติกรรมที่เป็นไปตามธรรมชาติมนุษย์ ในการควบคุมปุ่มอุปกรณ์

2.20 การศึกษาเกี่ยวกับการใช้กราฟพิกัดสื่อความหมาย

กราฟพิกัดที่ใช้ในการสื่อความหมายบนตัวผลิตภัณฑ์แยกออกได้ 3 ลักษณะคือ

1. สัญลักษณ์
2. สี
3. ตัวอักษร

1. สัญลักษณ์ - สัญลักษณ์บนตัวผลิตภัณฑ์จะแสดงวิธีการใช้งาน ลักษณะการใช้งานเพื่อให้ผู้ใช้เข้าใจง่ายขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องอ่านตัวอักษรบนหน้าปัทม์อย่างละเอียด แต่จะใช้ได้ในกรณีการสื่อความหมายง่าย ๆ ไม่เฉพาะเจาะจง ตัวอย่างสัญลักษณ์ที่ใช้นบนแผงหน้าปัทม์ควบคุมและส่วนต่างๆ เช่น

2. สี ใช้สื่อความหมายได้บางกรณี เช่น ในเครื่องใช้ไฟฟ้า

- สีแดง หมายถึง ปิด

- สีเขียว หมายถึง เปิด

หรือบางครั้งอาจจะใช้สีแบ่งส่วนต่าง ๆ ของแผงควบคุม แสดงการต่อ เนื่องในการใช้งานก็ได้ ทั้งนี้การใช้สีต้องคำนึงถึงความเป็นสากล และต้องคำนึงถึงความสวยงามของผลิตภัณฑ์นั้นด้วย (ความเข้ากันได้)

3. ตัวอักษร เป็นการสื่อความหมายได้ดีที่สุดบนผลิตภัณฑ์ฉะนั้นจึงต้องมีข้อ ระวังในการใช้ตัวอักษรให้ถูกต้อง เพื่อการสื่อความหมายได้ชัดเจนไม่ผิดพลาดเช่น ตัวอย่างตัวอักษรที่มีลักษณะใกล้เคียงกันจนอาจทำให้เข้าใจผิดได้

การเลือกใช้รูปแบบตัวอักษรที่เหมาะสมคือ จะเลือกใช้ตัวอักษรที่มีลักษณะ อ่านง่ายตัวอักษรมาตรฐานที่ใช้งานในด้านการพิมพ์ เหมาะสำหรับใช้บนหน้าปัดผลิตภัณฑ์เนื่องจากอ่านง่ายเป็นมาตรฐานที่ใช้อยู่ทั่วไป

ควรหลีกเลี่ยงตัวอักษรประเภทที่ไม่มีความหนา, มียาว, ตัวอักษรเป็นริ้ว, ตัวอักษรแบบลายมือ, ตัวอักษร 3 มิติ (มีความหนา), ตัวอักษรพอมหรือสูง ตัวอักษร เตี้ยอ้วน

ตัวอย่างรูปแบบตัวอักษรที่ไม่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้ เนื่องจากอ่าน ยากมีขนาดสัดส่วนไม่เหมาะสม

ความหนาตัวอักษร มีผลต่อการอ่านมาก ในกรณีที่ตัวอักษรบางเกินไปจะ ทำให้อ่านได้ยาก ในบางกรณีตัวอักษรหนาเกินไปอาจทำให้สับสนในการอ่านได้ เช่น ตัวอักษรที่มีลักษณะคล้ายกันของ B กับ R หรือ เลข 6 กับ เลข 9 และ F กับ E นอกเหนือจากนี้ควรพิจารณาถึง

- ในกรณีพื้น BACK GROUND เป็นสีอ่อน ควรใช้อัตราส่วนความหนา ต่อ ความสูง เท่ากับ 1:6 เนื่องจากพื้นสว่างจะทำให้ตัวหนังสือเล็กลง
- ในกรณีพื้น BACK GROUND เป็นสีเข้ม ควรใช้อัตราส่วนความหนา ต่อ ความสูง เท่ากับ 1:7 เนื่องจากพื้นเข้มจะทำให้ตัวอักษรดูใหญ่ขึ้น

- ลักษณะตัวอักษรที่ควรหลีกเลี่ยง คือ ตัวอักษรที่มีความหนา หรือบางเกินไป จะทำให้อ่านได้ยาก

อัตราส่วนที่เหมาะสมในการใช้ตัวอักษร ตัวอักษรที่มีส่วนสำคัญต่อการอ่านของผู้ใช้ เพราะฉะนั้นจึงควรเลือกใช้ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมในการอ่าน ทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าใจได้รวดเร็ว โดยมีสัดส่วนดังต่อไปนี้ (เทียบกับความหนาตัวอักษร)

- ความกว้างของตัวอักษร ต่อ ความสูงของตัวอักษร เลือกใช้ได้ 2 อัตราส่วน คือ 3:5 , 2:3

- ระยะห่างระหว่างตัวอักษรภายในคำ เท่ากับ 1 เท่าของความหนาตัวอักษร (= $1/2$ ของความหนา)

- ระยะห่างระหว่างคำ เท่ากับ 3 เท่าของความหนาของตัวอักษร (= $1/2$ ของความหนา)

- ระยะห่างระหว่างบรรทัด เท่ากับ $1/3$ ของความสูงตัวอักษรเป็นอย่างต่ำ

การเลือกใช้ตัวอักษร BACK GROUND ต่างๆ

- ในสภาวะแสงปกติมีความสว่างเพียงพอสำหรับการอ่าน จะใช้ตัวอักษรสีดำนบนพื้นขาว

- ในกรณีที่อยู่ในที่มืด สายตาจะต้องมีการปรับเข้ากับสภาวะ ในที่มีตัวอักษรควรจะเป็นสีขาวบนพื้นดำ

- ความแตกต่างระหว่างความเข้มของตัวอักษรกับ BACK GROUND ควรจะมีน้ำหนักต่างกัน 2 เท่าเป็นอย่างน้อยจึงจะสามารถอ่านได้ในกรณีที่ผู้อ่านอยู่ในสภาวะไม่ปกติควรใช้ตัวอักษรที่มีน้ำหนักต่างกับ BACK GROUND มาก ๆ จะทำให้อ่านได้ง่ายขึ้น

ควรหลีกเลี่ยงการใช้ตัวอักษร หรือ BACK GROUND เป็นสีมัน เนื่องจากทำให้อ่านได้ยาก

อัตราส่วนของตัวอักษรกับลักษณะการใช้งาน มีหลักการต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ในกรณีที่ต้องการเน้นคำ หรือให้ความสำคัญกับคำนั้นๆ จะใช้อัตราส่วนระหว่างความกว้างกับความสูงของตัวอักษร 1 ต่อ 1 หลีกเลี้ยงตัวอักษรที่กว้างมากกว่าสูง จะทำให้อ่านช้า
- ในกรณีที่มีพื้นที่ในการวางตัวอักษรจำกัด สามารถเพิ่มอัตราส่วนของความสูงต่อ ความกว้างได้ แต่ควรจะเป็นขนาดที่ซับซ้อนหรือไม่ก็อาจลดระยะห่างระหว่างคำแทน
- ควรหลีกเลี้ยงตัวอักษรลักษณะพอมสูงดังรูป เนื่องจากต้องใช้เวลาอ่านนานในแต่ละคำ
- ตัวอักษรแบบปรังจะใช้อัตราส่วนที่ต้องการจะแยกความต่างระหว่างกลุ่มคำ หรือ เน้นความสำคัญให้เด่นขึ้น

สภาวะ	ตัวอักษร	พื้น
แสงปานกลาง หรือ สูง	ดำ ขาว น้ำเงินเข้ม ขาว เขียวเข้ม แดง ขาว ดำ	ขาว, เหลือง, ส้ม ดำ, น้ำตาล ขาว แดงเข้ม, เขียว ขาว ขาว เทาเข้ม เทาอ่อน
แสงน้อย	ดำ ขาว น้ำเงินเข้ม แดงเข้ม เขียว	ขาว, เหลือง, ส้ม ดำ ขาว ขาว ขาว

สภาวะ	ตัวอักษร	พื้น
งานที่มีค	ขาว	ดำ
	เหลือง	ดำ
	ส้ม	ดำ
	แดง	ดำ
	น้ำเงิน, เขียว	ดำ

2.21 จิตวิทยาสี

โดยทั่วไปแล้วการออกแบบผลิตภัณฑ์ใด ๆ ก็ตามจะมองข้ามในเรื่องนี้ไม่ได้เป็นอันขาด เพราะเป็นสิ่งจำเป็นมากต่อการออกแบบความรู้สึกของผู้พบเห็นความสวยงาม นอกจากนี้ยังสามารถเตือนผู้ซื้อให้ระวังในส่วนที่จะเป็นอันตรายได้อีกด้วย MUNSEL สามารถแบ่งสีเป็น 2 ประเภท คือ สีร้อนและสีเย็น

สีร้อน คือสีที่ดูความรู้สึก (ADVANCING COLOUR) มีความรู้สึกสะดุดตา เมื่อมองไกลเป็นสีที่ให้ความรู้สึกสะดุดตา เมื่อมองไกลเป็นสีที่ให้ความกระชุ่มกระชวย

สีเย็น คือ สีไม่ดึงดูดความรู้สึก ไม่สะดุดตา ให้ความรู้สึกสบายตามองได้นานๆ โดยไม่ระคายเคืองการเลือกสีกับผลิตภัณฑ์ นอกจากต้องการความสวยงามสียังมีอิทธิพลในการทำให้เกิดความรู้สึกทางด้านอื่น ซึ่งเป็นผลต่อการใช้ผลิตภัณฑ์อยู่มาก

2.21.1 อิทธิพลของสีที่มีต่อความรู้สึก

ต่อไปนี้ เป็นลักษณะของสีเกี่ยวกับความรู้สึก โดยแบ่งสีออกเป็นสกุลใหญ่ ๆ คือสีแดง จัดอยู่ในพวกสีร้อนไม่เพียงแต่ให้ความรู้สึกที่เด่นชัด ไร้ใจ ในทางโบราณถือว่าเป็นสีที่เกี่ยวข้องกับอันตราย เป็นสีต้องห้าม การระมัดระวังการใช้พวกสกุลสีแดงสำหรับผลิตภัณฑ์เพียงเล็กน้อย อาจทำให้ผลิตภัณฑ์เด่นขึ้นมาได้ แต่ถ้าใช้มากเกินไปอีกใช้สีสดก็จะมีผลทางจิตวิทยาได้เช่นกัน

สีส้ม เป็นสีสดนมองเห็นได้ไกล แสดงความรู้สึกเตือนภัยอยู่ตลอดเวลาเมื่อใช้กับผลิตภัณฑ์ทำให้เกิดความรู้สึกสะอาด ดูเบาขึ้น

สีเหลือง เป็นสีที่อยู่ได้ทั้ง 2 วรรณะ คือสามารถเป็นได้ทั้งสีร้อนและสีเย็น แต่ขึ้นอยู่กับความเข้มและความแรงของสี สีเหลืองโดยทั่วไปทำให้เกิดความรู้สึกสดชื่นร่าเริง สดใส สีเหลืองอ่อนทำให้เกิดความรู้สึกสะอาดมีความสว่าง แต่ถ้ามีความเข้มของสีมากจะทำให้เกิดหงุดหงิดได้ สีเหลืองที่ค่อนข้างสีส้ม จะคล้ายของเล่นทางวิทยาศาสตร์ สมัยใหม่ และคล้าย

สีเหลืองเนย (BUTTER YELLOW) ทำให้ผลิตภัณฑ์ดูสว่างขึ้น

สีเหลืองขาว ช่วยในด้านความเย็น แต่อย่างไรก็ตาม สีเหลืองทำให้ดูสำหรับว่าสกปรกง่าย แต่ถ้าเบรคสีสักเล็กน้อยก็จะทำให้ช่วยได้บ้างแต่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัสดุที่ใช้ด้วย

สีม่วง เป็นสีที่อยู่ได้ทั้ง 2 วรรณะ เช่นกัน โดยทั่วไปทำให้ความรู้สึกเศร้าทำให้ง่วงบางครั้งอาจแสดงว่าเป็นสี แห่งความเศร้า ลึกลับ แต่สีม่วงก็ยังมีลักษณะของความงาม ทำให้ดูมีค่าได้ด้วย เช่นสีม่วงอ่อน

สีน้ำเงิน จัดอยู่ในพวกสีเย็น สีน้ำเงินเข้มทำให้ความรู้สึกลึกลับทำให้เกิดสมาธิเป็นสีที่บอกถึงความสุภาพ ความหนักแน่น สีน้ำเงินอ่อน เช่นสีน้ำทะเลหรือฟ้า จะมีความสดใส ถ้ามอมเขียวเล็กน้อยสามารถทำให้ความรู้สึกตื่นเต้นได้

สีเขียว ทำให้ความรู้สึกสดชื่นกระชุ่มกระชวย ใช้พักสายตาได้ สีเขียวใบไม้หรือเขียวเข้ม ใช้ได้ในการเน้นส่วนพื้นหรือฐานแสดงกับความสงบเยือกเย็นได้

สีน้ำตาล จัดอยู่ในพวกสีอุ่น เป็นสีที่ทำให้ความรู้สึกแห้งแล้งไม่ให้ความพักผ่อนถ้าใช้โดยๆจะทำให้เกิดความรู้สึกสลดหดหู่ใจ

สีเทา ทำให้ความรู้สึกภูมิฐาน เคร่งขรึม สภาพเรียบร้อย สามารถลดความลึกของสีขาวและความลึกลับของสีดำ สามารถใช้เป็นสื่อกลางได้กับทุกสีเพราะสามารถทำให้เกิดความกลมกลืนระหว่างสีอ่อนดูสบายตา

สีดำ โดยปรกติสีดำเป็นสีที่ทำให้ความรู้สึกหดหู่ ลึกลับ แต่ทำให้ความรู้สึกหนักแน่นมั่นคงการใช้สีดำสลับสีขาว ในพื้นที่ร่วมกับสีอื่น จะทำให้เกิดความกระปรี้กระเปร่ามีชีวิตชีวา ถ้าใช้สีดำผลิตภัณฑ์จะแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรงและไม่สกปรกง่าย

สีขาว ทำให้ความรู้สึกสะอาดบริสุทธิ์ ถ้าใช้โดยเดี่ยวจะให้ความรู้สึกเย็น สามารถใช้เป็นสีของฐานหรือส่วนที่อยู่ต่ำกว่า เพื่อเน้นให้เด่นชัดขึ้นสีที่กล่าวมาแล้วนี้เป็น สีทางด้านความงามที่เราตกแต่งลงบนผิววัสดุแต่ยังมีสีที่ควรรู้นั้นคือสีของวัสดุต่าง ๆ ที่ให้ความรู้สึกของมันออกมา เช่นสีของอลูมิเนียม จะออกเป็นสีเทาเงินซึ่งแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะของตัวเอง อันได้แก่ความอ่อนนุ่ม ความเรียบเบาและไม่เป็นอันตราย ฯลฯ

2.21.2 อิทธิพลของสีมีต่อผลิตภัณฑ์

ทางด้านขนาด

สีอ่อน (LIGHT VALUE) ทำให้ผลิตภัณฑ์แลดูใหญ่ขึ้น

สีเข้ม (DARK VALUE) ทำให้ผลิตภัณฑ์แลดูเล็กลง

ทางด้านน้ำหนัก

สีอ่อนหรือสีร้อน (WORM VALUE) ทำให้ผลิตภัณฑ์ดูเบา

สีเข้มหรือสีเย็น (XOOL VALUE) ทำให้ผลิตภัณฑ์ดูหนัก

ทางด้านน้ำหนัก

สีร้อน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าแข็งแรงมาก

สีเย็น ทำให้มีความรู้สึกว่าแข็งแรงกว่า

ทางด้านความสะอาด

สีขาว เป็นสีที่ทำให้ความรู้สึกสะอาดที่สุด

สีอ่อน หรือสีงาช้าง (LOOKY) สีเหลือง

สีฟ้าอ่อน (PLALC BLUE) และสีเขียวอ่อน

ทำให้ความรู้สึกนุ่มนวล สะอาดตา ถูกลักษณะ

เทคนิคการวิจัยสี

สีจะช่วยให้ทัศนวิสัยที่แจ่มใสที่สุด เมื่อนำมาใช้ดังนี้

สีอ่อนตัดกับสีแก่

สีสดใสตัดกับสีดาด

สีอ่อนตัดกับสีสดใส

สีอ่อนตัดกับสีเย็น

2.21.3 สีทำให้เกิดระยะใกล้ไกล

ความปกติสีอ่อนซึ่งได้แก่ สีเหลืองจะทำให้เกิดความรู้สึกคล้ายกับว่า

เข้ามาอยู่ใกล้ตัวผู้ดู ในทางกลับกันเมื่อใช้สีเย็นคือ สีน้ำเงินเขียว และสีม่วงจะทำให้ซึ่งก็เป็นสีแดงเท่านั้น แต่ถ้านำมาเปรียบเทียบกันจะเห็นว่าแตกต่างกันการทดลองของนักจิตวิทยาได้แสดงว่าสมองไม่สามารถให้ความทรงจำ ในเรื่องของสีได้แน่นอน แต่ความจำจะบันทึกไว้ในความนึกคิดเข้าใจที่สามารถแก่ความถี่ของสีได้

2.21.4 สีวัตถุภายใต้แสงสี

ดังกล่าวมาแล้วว่า สีของวัตถุเกิดจากการสะท้อนกลับของแสงคลื่นความถี่ต่าง ๆ กัน แต่ถ้าวัตถุนั้นอยู่ภายใต้แสงที่มีความถี่เฉพาะ คือ ในช่วงใดช่วง

หนึ่ง เช่น แสงสีแดง เป็นต้น สีของวัตถุนั้นก็ก็จะเปลี่ยนไปจากความเป็นจริง เมื่อวัตถุ นั้นอยู่ภายใต้แสงสว่างที่มีช่วงคลื่นครบทุกขนาดความถี่ วัตถุอันหนึ่งภายใต้แสงอาทิตย์ อาจปรากฏเป็น

สีน้ำเงิน แต่ภายใต้แสงสีเขียวจะปรากฏเป็นสีเทาแก่ หรือภายใต้ แสงสีเหลืองจะปรากฏเป็นสีเขียวขี้ม้า ดังนั้นเราจึงต้องทราบถึงอิทธิพลของการผสม สีของแสงอีกด้วย ภายใต้แสงไฟฟ้าที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น แสงเทียนก็ทำให้สีของวัตถุ เปลี่ยนไป ทั้งนี้ เพราะหลอดไฟฟ้าทุกชนิดแสงแต่ละชนิด เช่น หลอดนีออน หลอดทัง สเตน หลอดฟลูออโรไลเซน หลอดโซเดียม ต่างก็เปล่งแสงสว่างในความถี่ไม่เท่ากัน

2.21.5 ขอบเขตและความไวในการรับสีของประสาทตา

การมองเห็นสีของมนุษย์ภายใต้แสงสว่างที่ปกตินั้น ความรู้สึกไวต่อ การรับสีต่าง ๆ นั้นจะไม่เท่ากันทุกสีแม้จะมองวัตถุจนถึงเส้นขอบนอกของวัตถุชัดเจน เดิม แต่การมองเป็นสีบางสีจะแปรเปลี่ยนไปจากความเป็นจริง เพราะสีบางสี สามารถจดจำได้ดีในมุมมองที่กว้างมากกว่าสีอื่น ๆ

2.21.6 การวิเคราะห์จิตวิทยาของสี

ในการออกแบบนั้น เรื่องสีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกอันหนึ่ง วัตถุประสงค์ จะให้ความรู้สึกในการมองเห็นที่แตกต่างกันไป

อิทธิพลของสีที่นำมาวิเคราะห์

- ให้ความรู้สึกในเรื่องขนาด
- ผลเกี่ยวกับความรู้สึกเรื่องน้ำหนัก

สีของแสง

สีของแสง มีความสำคัญมากในการมองของตา (๑) มันจะทำให้เกิด ความชัดเจนหรือหลอกลวง ทำให้เกิดอารมณ์ต่าง ๆ ความเครียดหรือนุ่มนวลและ ความรู้สึก

แสงเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (ELECTROMAGNETIC) ช่วงหนึ่งที่ ประสาทตาของมนุษย์รับรู้ ช่วงคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าช่วงนี้อยู่ในความถี่ระหว่าง 3,800 - 7,500 (อังสตรอมยูนิต) ในช่วงความถี่นี้ประสาทตาจะแปรสัญญาณออกเป็นความรู้สึก ที่เราเรียกว่า "สี" ที่แตกต่างกันและรวมกันเป็นสีขาวความถี่คลื่นที่อยู่ต่ำลงไป มนุษย์มองไม่เห็นคือ (ULTRA VIOLET-RAY) และความถี่คลื่นที่อยู่สูงขึ้นไปคือ

หมายเหตุ (๑) ดนต์ รัตนทัศนีย์ หน้า 5.

(INFRARED-RAY) ซึ่งตามองไม่เห็นเช่นกัน มีข้อสังเกตว่าความถี่ของคลื่นแม่เหล็กนี้ นอกจากมนุษย์จะมองเห็นได้ช่วงหนึ่งแล้ว มนุษย์ก็ยังสามารถรู้สึกได้ทางผิวหนังอีก ความรู้สึกร้อนจะเป็นคลื่นความถี่สูงและความรู้สึกเย็นจะเป็นคลื่นความถี่ต่ำ

2.21.7 ความสัมพันธ์ระหว่างแสงกับตา

แสงกันตามีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดแสงเราจะมองไม่เห็นวัตถุ "ดวงตามนุษย์มีความไวต่อคลื่นแสงในความถี่ต่าง ๆ กัน" ตาไวสูงสุดต่อคลื่นแสงขนาดคลื่นประมาณ 5,500 อังสตรอมมิก ซึ่งได้แก่สีเหลืองการที่เรามองเห็นวัตถุได้เกิดจากสีที่แสงพุ่งไปกระทบวัตถุแล้วสะท้อนสู่ตาของเรา ส่วนการมองเห็นสีของวัตถุเกิดจากวัตถุอันหนึ่งมีคุณสมบัติดูดซึมได้จึงไม่มีการสะท้อนกลับ เราจึงมองไม่เห็นคลื่นของสีนั้นเราจะเห็นเฉพาะคลื่นสีที่วัตถุนั้นสามารถดูดซึมได้และสะท้อนกลับมา ถ้าวัตถุดูดซึมคลื่นได้หมดทุกความถี่ของวัตถุนั้นเราจะมองเห็นเป็นสีดำ หรือที่เราเรียกว่า "สีดำ" ซึ่งความจริงสีดำ คือ สีที่ไม่มีคลื่นแสงสะท้อนกลับให้เห็นนั่นเอง

2.21.8 ความจำกัดอิทธิพลของสี (COLOR MEMORY)

ประสาทตาของมนุษย์ไม่สามารถจะเปรียบเทียบได้ จากความทรงจำอาจจะทำให้ได้บางครั้งแต่จะเป็นด้วยความบังเอิญและทำไม่ได้เสมอไป สีจะมี (VARIATIONS) ที่แตกต่างกัน เช่น สีแดง ยังมีความแตกต่างกันถึง 7,056 สี (ที่ตาสามารถแยกความแตกต่างได้)

2.21.9 สมาคมความปลอดภัยแห่งชาติ กำหนดหรือใช้สีแทนสัญลักษณ์หรือความหมายเป็นหลักสากลดังนี้

สีเหลือง คือ สำหรับเตือนภัยให้ระวัง (รวมทั้งสีส้ม)

สีแดง คือ เครื่องมือป้องกันอัคคีภัย

สีเขียว คือ วัตถุไม่เป็นอันตราย สีเทา สีขาวหรือสีดำใช้ในการนี้ได้

สีน้ำเงิน คือ วัตถุหรือสารอันตราย เช่น ยาพิษ

สีม่วง คือ วัตถุมีค่า การใช้งานพิเศษมีคุณค่า

สำหรับผลิตภัณฑ์ที่เป็นอันตรายหรือ นำอันตราย เพื่อให้ระวังสำหรับการขนส่งฝ่ายบริการด้านการพาณิชย์กำหนดให้สัญลักษณ์บนป้ายแสดงไว้ด้วย

ตัวหนังสือ สีแดงบนพื้นขาว คือ ยาพิษ วัตถุระเบิด วัตถุเป็นพิษ แก๊ส

น้ำตา

ตัวหนังสือ สีดำบนพื้นขาว คือ แก๊สมีความดัน

ตัวหนังสือ สีดาบนพื้นแดง คือ สารไวไฟหรืออุปกรณ์เกี่ยวกับไฟ
 ตัวหนังสือ สีดาบนพื้นเหลือง คือ วัตถุไวไฟหรือวัตถุที่ทาบฏิกิริยากับไฟ
 ตัวหนังสือ สีดาบนพื้นขาว คือ สารเป็นกรด

2.21.10 สีที่ใช้กับโรงงาน (PREFERENCE BY INDUSTRIE)

รถยนต์โรงงานที่มีสีใช้เฉพาะสะดวกแก่การสั่งซื้อผลิตภัณฑ์บางอย่าง

จะใช้สีเหมือนกัน เช่น

เฟอร์นิเจอร์สำนักงาน	สีเทาแกมเขียว
เครื่องมือเครื่องจักร	สีเทาแกมน้ำเงิน
เครื่องมือตัดขังเนื้อ	สีขาว
เครื่องพิมพ์ดีด	สีดำหรือเทา
เครื่องอัดสำเนา	สีดำหรือเทา
เครื่องโรเนียว	สีดำหรือเทา

เมื่อใช้สีที่ดูสะอาดตาแล้วผู้ใช้นั้นก็จะพยายามทำให้สะอาดตามไป

ด้วยการเลือกใช้สีบางครั้งต้องพิจารณาถึงภาวะทางเศรษฐกิจด้วยตัวอย่าง เช่น สมัยเมื่อเศรษฐกิจตกต่ำรถยนต์ส่วนมากจะใช้สีดำและสีเทา ครั้นเศรษฐกิจค่อยฟื้นตัวขึ้นจึงใช้สีดูฉูดฉาดกันใหม่

2.21.11 ลักษณะของสีกับการใช้งาน

สีจะช่วยให้ทัศนวิสัยแจ่มใสที่สุด เมื่อนำมาใช้ในงานดังนี้

- สีอ่อนตัดกับสีแก่ (ค่าแบริเบเลียนของสี)
- สีสดากับสีสดา
- สีอ่อนตัดกับสีสดา
- สีอ่อนตัดกับสีเย็น

สีตัดกันเองอยู่แล้วตามปกติ เช่น

- สีดำบนพื้นเหลือง
- สีเหลืองบนพื้นดำ
- สีแดงบนพื้นขาว
- สีเหลืองบนพื้นน้ำเงิน
- สีส้มบนพื้นน้ำตาล
- สีชมพูบนพื้นดำ

สีสามารถทำให้เห็นว่าเข้ามาใกล้หรือห่างออกไปได้ ตามปกติสีอ่อนซึ่งได้แก่ สีเหลือง สีเหลืองนั้นดูแล้วคล้ายกับว่าเขามาอยู่ใกล้กับตัวผู้ดู ในเมื่อสีเย็นคือ สีน้ำเงิน น้ำเงินเทา และม่วง ดูแล้วถอยห่างจากผู้ดูออกไป

สีที่เมื่อเราช้ในเนื้อที่มาก ๆ แล้วไม่น่าดูนั้น ถ้าใช้แต่เพียงเล็กน้อยอาจจะทำให้น่าสนใจขึ้น และอาจเสริมความน่าดูให้แก่สีอื่นได้

การนำสีเข้มจัดกับสีอ่อนจัดทำให้เห็นเด่น และมีชีวิตชีวากว่าใช้สีที่มีค่าของความเข้มหรือจางให้ใกล้เคียงกันมาก

สีที่มีความสดใสพอ ๆ กันเมื่อใช้ด้วยกันจะช่วยดึงดูดความสนใจได้เร็วมักใช้ในการออกแบบป้ายหรือภาพโฆษณา

หลักในเรื่องความเด่นของสีมีอยู่ว่า ควรจะต้องมีสีชนิดหนึ่งปรากฏเด่นออกมามากกว่า เพื่อจะเป็นสีอ่อนหรือสีเย็นก็แล้วแต่การที่นำสีที่ไม่น่าดูอย่างหนึ่งก็คือแต่ละสีที่นำปริมาณเท่ากันไปหมด ถ้าให้ปริมาณหรือเนื้อที่ของสีเปลี่ยนไป สีที่กินที่มากย่อมเด่นกว่า นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับค่าเปลี่ยนแปลงความสดใสของสีอีกด้วย

2.21.12 เทคนิคการนำสี (COLOR TECHNLOUE) ปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคการนำสี มีดังนี้.-

- 1.สีกับรูปร่าง (COLOR IN RELATION TOFORM)
- 2.LUDYCZB (COLOR AND TEXTURE)
- 3.สีกับวัสดุ (COLOR AND MATERIAL)
- 4.เครื่องมือในการทดสอบสี (COLOR AND MECHABICAL)
- 5.การกำหนดสี (COLOR SPECIFICATION)

2.21.13 สีกับรูปร่าง (COLOUR AND RELATION FORM)

สีกับรูปร่างมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด สีชนิดเดียวกันนำช้กับของที่มีรูปร่างต่าง ๆ กัน จะแตกต่างกันแต่ทรงกลมหรือทรงกลมจะมีสีเข้มเพราะสามารถสะท้อนแสงได้ดีทำให้จุดที่สะท้อนกับจุดที่อยู่ข้างหลังตัดกันอย่างแรง จึงทำให้สีที่อยู่ตอนหลังเข้มกว่า

2.21.14 สีและผิว (COLOR AND TEXTURE).

ผลิตภัณฑ์ที่มีผิวขรุขระหรือผลิตภัณฑ์ที่มีจุดหรือรูบนพื้นผิว หากไม่ต้องการให้เทินง่ายให้ใช้สีด้านหรือสีอ่อน พวกเครื่องจักรหรือส่วนที่มีการต้องการให้เคลื่อนไหวไม่ควรใช้สีมันเพราะจะทำให้ระคายคายตาทำงานไม่สะดวกการพยายามใช้วัสดุบางอย่างลอกเลียนให้เหมือนของบางอย่าง เช่น พลาสติก ทำให้ได้เป็นลายไม้ ควรหลีกเลี่ยงจะใช้วัสดุตามความเป็นจริง

2.21.15 สีกับวัสดุ (COLOR AND MATERIAL)

วัสดุที่เกี่ยวข้องกับสีมี 5 ประเภท คือ

1. สีต่าง ๆ แลคเกอร์และเคลือบ (Plants lacquers and enameals) มีหลายสี

2. โลหะ (material colors) พวกซุบโรครเมียม นิเกิล อลูมิเนียม มีแตกต่างกัน

3. พลาสติก (Plastics) มีสีต่าง ๆ มากมาย

4. เครื่องเคลือบดินเผา (Vitreous enamel) หรือเรียก porcelamerxmel มีหลายสีควบคุมให้เหมือนจริงได้ไม่่ง่ายนัก ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ

5. แก้ว (glass) ทำได้หลายสี

2.21.16 การกำหนดสี (COLOR SPECIFICATION)

การออกแบบต้องกำหนดสีและงานเมื่องานเสร็จเรียบร้อยแล้วสิ่งที่ขาดไม่ได้คือ การกำหนดชนิดสีที่ต้องการบนแผ่นสีเหลี่ยมเล็กเป็นสีตัวอย่าง บางครั้งนักออกแบบต้องควบคุมการใช้สีในการผลิตครั้งแรก เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการ

2.22 การศึกษาเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิตโครงสร้าง

โลหะ

2.22.1 รูปแบบของเหล็ก

รูปแบบของเหล็กที่ใช้ทั่วไปจะผลิตออกมาเป็นมาตรฐาน ไม่ว่าจะ เป็นเหล็กโครงสร้างที่ชักกับงานก่อสร้าง หรือเหล็กที่ใช้กับงานช่าง เหล็กรูปต่าง ๆ แผ่นเหล็กที่เหล็กและลวดเหล็กวัสดุเหล่านี้ทำขึ้นจากการรีด ดึง อัด ตี โดยมากทำขึ้นในสภาพแม่เหล็ก

2.22.2 โลหะแผ่น (SHEET METAL) ใช้ในงานช่างทั่วไป หมายถึง โลหะแผ่นทุกชนิดที่มีความหนาไม่เกิน 3/16 นิ้ว

โลหะแผ่นที่ใช้ในงานอุตสาหกรรมมีอยู่หลายชนิด แต่ละชนิดมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวแตกต่างกันออกไป ดังนั้นการทำงานแต่ละประเภท จำเป็นจะต้องศึกษาและเลือกใช้วัสดุหรือโลหะให้เหมาะสมกับคุณภาพของงาน และคุณสมบัติของโลหะด้วยจึงจะทำให้ผลของงานที่ได้เป็นที่พอใจและมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

โลหะแผ่นที่นำมาใช้งานส่วนมาก ได้แก่ เหล็กซึ่งรีดออกมาเป็นแผ่น ๆ มีขนาดความหนาหลายขนาดต่าง ๆ และยังมีการเคลือบผิวด้วยโลหะต่าง ๆ เช่น เคลือบผิวด้วยตะกั่ว สังกะสี หรือดีบุก เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังมีการเอาโลหะผสมมาใช้อีกหลายชนิด เช่น ทองแดง อลูมิเนียม เป็นต้น

โลหะแผ่นโดยทั่วไปแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. โลหะแผ่นเปลือย (BARE METAL - UNCOATED METAL)
2. โลหะแผ่นเคลือบผิว (COATED METAL)

โลหะแผ่นเปลือย รีดมากจะเป็นประเภทที่ไม่ใช่เหล็ก (NONFERROUS METAL) เช่น แผ่นทองแดง แผ่นอลูมิเนียม เป็นต้น แต่ก็มีเป็นประเภทเหล็ก เช่น สแตนเลส เป็นต้น แต่ในที่นี้จะขอกล่าวรายละเอียดเฉพาะ สแตนเลส และอลูมิเนียมเท่านั้น

โลหะแผ่นเคลือบผิว โลหะที่ทำด้วยเหล็กเป็นส่วนใหญ่ (FERROUS METAL) ซึ่งจะเป็นเหล็กแผ่นแล้วนำไปเคลือบผิวด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ แล้วแต่การใช้งาน เช่น การเคลือบดีบุก เคลือบสังกะสี เป็นต้น การเคลือบผิวจะทำให้เนื้อเหล็กไม่ถูกกัดกร่อนจากสภาพแวดล้อม ซึ่งจะทำให้มีอายุการใช้งานได้นานมากขึ้น

การนำโลหะแผ่นเปลือย และโลหะแผ่นเคลือบผิว มาใช้งานจะแตกต่างกันมาก การนำมาขึ้นรูปด้วยการเชื่อม ตะไบ ตัด ขัดผิว จะไม่มีผลเสียเกิดขึ้นกับโลหะแผ่นเปลือย แต่สำหรับแผ่นเคลือบผิว ต้องไม่ควรรัดผิวหน้าที่เคลือบไว้ได้รับการขูดรีด เพราะจะทำให้สูญเสียคุณสมบัติในด้านการคงทนต่อการใช้งาน

เหล็กแท่งหรือเหล็กโครงสร้าง มีขนาดและรูปร่างแตกต่างกันไป ตามมาตรฐานซึ่งได้จากการรีด เหล็กแท่งอีกประเภทหนึ่งได้จากการยึดเหล็ก รีด แบ่งเหล็กที่ถูกรีดขึ้นมาก่อนจะถูกดึงผ่านรูของเครื่องยึดเหล็ก จะทำให้เนื้อเหล็กอัดตัวแน่น และมีผิวเรียบ เรียกว่า เหล็กยึดผิวเรียบ

ท่อเหล็ก ได้จากการรีด ตัดเหล็กแผ่นให้เป็นรูปท่อ และเชื่อมให้ติดกันแล้วผ่านการรีดอีกครั้งให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ ท่อที่ไม่มีรอยต่อสำหรับใช้งานที่มีความทนทานลง เช่น ท่อรถจักรยานยนต์ จะได้จากการรีด การอัด หรือยึดเหล็ก

ที่มีการผสมพิเศษ สำหรับท่อที่เราใช้ท่อที่ทำจากการเชื่อมได้ เพราะต้องการแรงต้านทานด้วยความดันเล็กน้อย

2.22.3 คุณสมบัติโดยทั่วไปของเหล็กมีดังนี้

1. มีความแข็งแรงต่อการรับแรงกระทำสูง และทนต่อการรับแรงดึงได้ดี
2. สามารถเป็นแม่เหล็กได้
3. นำไฟฟ้าและนำความร้อนได้
4. ทนปฏิกิริยาได้ดีกับออกซิเจนในอากาศ ทำให้เป็นสนิมง่าย
5. สามารถทำเป็นรูปได้โดยการหล่อ รีด ดึง คึง ขึ้นรูป
6. สามารถตกแต่งผิวได้หลายวิธี ทั้งพ่นสี ชุบสี เคลือบด้วยโลหะ ฯลฯ
7. จุดหลอมเหลว
8. ไม่ทนต่อการกัดกร่อนของสารเคมีต่างๆ
9. ราคาถูกกว่าโลหะอื่น ๆ เมื่อเทียบคุณสมบัติ

2.23 การตกแต่งผิว

เนื่องจากเหล็กแผ่นรีดอบกติแล้วจะเป็นสนิมง่าย และไม่ทนต่อการกัดกร่อนในสภาพอากาศปกติ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการเสียหายต่อแผ่นเหล็กประกอบกันเพื่อความสวยงาม กรรมวิธีที่ใช้นอุตสาหกรรมทั่วไป ได้แก่

1. การชุบด้วยไฟฟ้า
2. การพ่นหรือทาสี
3. การเคลือบด้วยความร้อน ซึ่งแบ่งเป็น
 - อบเคลือบด้วยเสียง
 - อบเคลือบด้วยแหล่งความร้อน
4. การชุบพลาสติก

กรรมวิธีตกแต่งนั้น จะต้องเลือกให้เหมาะสมกับสภาพของงานใช้งานรีดอบมากแล้วในงานเพอร์นิเจอร์มักจะใช้วิธีการพ่นสีและการอบเคลือบด้วยเสียง ซึ่งวิธีหลังนี้ให้ประสิทธิภาพที่ดีกว่าทนต่อการกระทำ ทนต่อการขีดข่วนไม่แตกกร่อน แต่ราคาค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง สำหรับกรรมวิธีอื่น ๆ นั้น มักจะใช้กับงานบางประเภทที่มีขนาดใหญ่เท่านั้น

2.24 ไม้ (WOOD)

ไม้แปรรูปเป็นวัสดุพื้นฐานในอุตสาหกรรม เครื่องเรือน เครื่องตกแต่ง หรือ ผลิตภัณฑ์คล้ายคลึงกันเป็นวัสดุที่มีการผลิตไม่ยุ่งยาก มีความคงทน ความแข็งแรง ทนไฟได้ง่าย ดังจะแบ่งรายละเอียดได้ ดังนี้

การแบ่งประเภท แบ่งตามความแข็งแรงของเนื้อไม้ได้ดังนี้คือ

ไม้เนื้ออ่อน เป็นไม้ที่ค่อนข้างเหนียวมียางในเนื้อไม้มากทำให้การไสกบ เลื่อย ผ่า ตกแต่งได้ง่าย มักจะมีสีซีด จาง น้ำหนักเบา ความแข็งแรงพอประมาณ ตัวอย่างเช่น ไม้สัก ไม้อินทิล ไม้ตะแบก รมก ดินเบ็ด สน เป็นต้น ไม้เนื้ออ่อน ความแข็งแรงต่ำกว่า 600 ก.ก./ตร.ซม. ความทนทานต่ำกว่า 2 ปี

ไม้เนื้อแข็ง เป็นไม้ที่มียางอยู่ในตัวเอง แต่ไม่ใช่อายุเหนียว มีเนื้อแข็งปานกลาง สีเข้มออกแดง มีน้ำหนักพอประมาณ ความแข็งแรงดีพอควร เช่น ไม้เต็ง รั้ง มะค่า ตะเคียน เป็นต้น ไม้เนื้อแข็งมีความแข็งแรง 600 - 1,000 ก.ก./ตร.ซม. ความทนทานประมาณ 2-6 ปี

ไม้เนื้อแกร่ง มีเนื้อไม้แข็งแกร่งมาก ทำการผลิตได้ยากเนื้อไม้เป็นมันนวล ตัวเนื้อไม้มีลายละเอียดแน่น สีเข้มจัด แข็งแรงทนทานดีมาก ทำการขัดมันได้ดีมาก ไม้ชิงชัน ประดู่ ไม้แดง ไม้มะเกลือ เป็นต้น ไม้เนื้อแกร่งมีความแข็งแรงสูงกว่า 1,000 ก.ก./ตร.ซม. ความทนทานสูงกว่า 6 ปี

การเลือกใช้ไม้ ไม้เป็นวัสดุที่มาจากธรรมชาติโดยตรง ดังนั้น จึงต้องมีการคัดเลือกเพื่อที่จะได้ไม้มีคุณภาพมาตรฐาน ตามความต้องการต่อการใช้งาน

- ไม้จะต้องได้จากแก่นไม้ที่สมบูรณ์ คือ ไม้จากไม้ที่เจริญเติบโตเต็มที่ ไม้ชำไม้ที่ตายยืนต้น
- เป็นไม้ที่ไม้หดตัว หรือหดตัวน้อยที่สุด จากการผึ่งแห้งหรืออบมาอย่างดีแล้ว
- เป็นไม้ที่มีเนื้อละเอียด เหนียวแน่น มีแนวตรง ไสกบแต่งได้ง่าย
- มีสีสม่ำเสมอเหมือนกันทุกแผ่น
- มีลายสวยงาม
- มีตาน้อย ตาไม้เสีย ไม้มีรอยแตกร้าวเป็นแผล เป็นรูทะลุ
- ไม้ผุ ต่างหรือเน่าเปื่อยในท่อนไม้ สังเกตดูได้จากการใช้ฆ้อนเคาะดู จะมีเสียงแน่นแกร่ง

ไม้อัด (Plywood) หมายถึง ผลิตภัณฑ์จากไม้ธรรมชาติที่มีส่วนประกอบสมดุล จากไม้เบามาประกอบกันแล้วยึดเหนี่ยวด้วยกาวยูเรีย (Urea) หรือฟีนีลาลดีไฮด์ (Phenol Formaldehyde) คุณสมบัติที่สำคัญคือ ไม้บางประสานกันแน่น

ตั้งฉากกันของเส้นไม้ เพื่อเพิ่มความแข็งแรง และป้องกันการยืดหดตัวตามแนวของแผ่นไม้

ขนาดมาตรฐานของไม้อัดก็คือ 122-224 ซม. (4-8 ฟุต) บางโรงงานอาจมีถึงขนาด 180-300 ซม. (6-10 ฟุต) และ 90-90 ซม. (3-3 ฟุต) ไม้อัดผลิตได้จากไม้แทบทุกชนิด แต่ที่เหมาะสมควรเป็นไม้ที่มีความหนาแน่นปานกลาง เนื้อไม้เรียบไม่มีขี้กลากในเนื้อไม้มากนัก ไม้หุตามธรรมชาติเร็วเกินไป วงปีสีเป็นระเบียบ ไม้มีอาหารของจุลินทรีย์ในเนื้อไม้มากนัก

คุณสมบัติของไม้อัดทางการใช้งาน

1. คงรูปได้ดีในสภาพอากาศเดียวกัน ไม้อัดจะคงรูปอยู่ได้ดีกว่าไม้แปรรูป ซึ่งจะมีการยืด หด งอ ง่าย โดยเฉพะตามแนวขวาง ไม้แปรรูปจะยืดหดตัวได้มากกว่าไม้อัดถึง 25 เท่า การบวมหรือพองตัว (Swelling) ไม้อัดมากกว่าไม้แปรรูป 1.5 เท่า
2. เป็นสื่อความร้อนที่เลว เนื่องจากการนำความร้อนของไม้อัดเป็นลักษณะควบคู่ (Coupled) ระหว่างชั้นของไม้บางที่ประกบกัน
3. เป็นตัวนำเสียงที่เลวการเดินทางของเสียง ในไม้อัดนั้นต้องผ่านชั้นต่างๆของไม้อัด ซึ่งมีลักษณะเส้นไม้ (Grain) สลับกัน ดังนั้น เสียงจึงเดินทางได้ช้ากว่าไม้แปรรูป
4. ดูดความชื้นได้น้อย เพราะการดูดความชื้นจะมีอยู่ เฉพะชั้นผิวหน้าเท่านั้น ไม้บางหลาย ๆ ชั้น จะยิ่งดูดความชื้นได้น้อยลง
5. ง่ายต่อการประดิษฐ์กรรม ไม้อัดนี้สามารถดัดตะปูได้ฉิตริมโดยไม้ไม่แตก แต่ถ้าหากเป็นตะปูควงแล้ว คุณสมบัติจะด้อยกว่าไม้แปรรูปโดยเฉพะไม้อัดที่มีความหนาแน่นมาก ๆ
6. เบาเมื่อเทียบกับไม้แปรรูปขนาดเท่ากันแล้วไม้อัดจะเบากว่ามากทำให้การเคลื่อนย้ายหรือขนส่งง่ายกว่ามาก
7. ด้านความสวยงามในการตกแต่งสถานที่ต่าง ๆ นิยมใช้ไม้อัดมาก เพราะผิวหน้าเรียบ สม่่าเสมอ
8. ความแข็งแรง ไม้อัดมีความแข็งแรงตามแนวต่าง ๆ ไม้เท่ากัน ดังนั้น ไม้อัดจึงมีความแข็งแรงมากกว่าไม้แปรรูป
9. การดูดสี เนื่องจากไม้อัดดูดความชื้นได้น้อยกว่าไม้แปรรูป ดังนั้น ไม้อัดจึงดูดสีได้น้อย และผิวหน้าของไม้อัดเรียบสม่่าเสมอกันทั้งแผ่น จึงทำให้การทาสีง่ายและดูดสีน้อยกว่าไม้แปรรูปที่มีผิวหน้าเท่า ๆ กัน

กรรมวิธีการผลิตไม้ และไม้อัด

1. ตัด (Cutting) เป็นวิธีการทำให้ไม้ได้ขนาดตามที่ต้องการในการใช้งานโดยการใช้เลื่อย (Saw) ซึ่งมีหลายชนิดตามลักษณะการใช้งาน ชนิดของไม้ และความหนาของไม้

2. ไล่ (Planing) เป็นกรรมวิธีทำให้ผิวไม้เรียบขึ้น โดยใช้อุปกรณ์หรือกบไฟฟ้า การไล่ต้องตามเสี้ยนไม้ ยกเว้นมุม ขอบ สำหรับไม้อัดไม้ใช้การไล่ผิวเพราะเรียบอยู่แล้ว ยกเว้นการแต่งขอบ

3. การประกอบ (Assembly) การประกอบผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยไม้นั้นมีขั้นตอนหลายอย่าง คือ

ก. การตอกตะปู (Nailing) เป็นกรรมวิธีแพร่หลายและใช้กันอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นกรรมวิธีพื้นฐาน และดั้งเดิม ในการประกอบผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยไม้

ข. การทากาว (Gluing) การทากาวอย่างเดียว เหมาะกับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ต้องการความแข็งแรงมากนักหรือไม้ใช้โครงสร้างที่สำคัญ ที่ต้องรับน้ำหนักมาก แต่ส่วนใหญ่จะใช้ควบคู่ไปกับการตอกตะปู เพื่อเพิ่มความแข็งแรง กาวที่ใช้ในงานไม้มีหลายชนิด ซึ่งมีคุณสมบัติต่างกัน การเลือกใช้ขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งาน

ค. การใช้ตะปูเกลียว (Wood Screw) โดยมากใช้กับงานไม้ชิ้นเล็ก ต้องการติดกับงานชิ้นใหญ่กว่า การใช้ตะปูเกลียวคงต้องใช้กาวทาเสียก่อน ความแข็งแรงของตะปูเกลียวมีมากกว่าตะปูธรรมดาในขนาดที่เท่ากัน

ง. การเข้าเดือย (Joint) สำหรับไม้แปรรูปและไม้อัดแตกต่างกัน เพราะโครงสร้างของธรรมชาติ และไม้อัดไม่เหมือนกัน

การตกแต่งขั้นสำเร็จ (Finishing) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญยิ่งของงานไม้ เพราะโดยธรรมชาติของไม้ถ้าปล่อยให้แห้งโดยไม่มีเคลือบผิว จะเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพ หยุ่ง เปลี่ยนสีได้เร็ว และจะหาความงามไม้ได้ การตกแต่งขั้นสำเร็จมีขั้นตอนรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การปรุแต่งผิวหน้า (Surface Breament) คือการทำผิวหน้าของไม้อัดให้มีลวดลายด้วยการเคลือบพลาสติก เคลือบด้วยโลหะ

2. การเสริมแต่งผิวหน้า งานไม้ที่ใช้ตะปูในการประกอบจะมองเห็นรูซึ่งเกิดจากเหล็กส่วหัวตะปูลงไปบนเนื้อไม้ จะต้องทำการอุดรูเหล่านั้นด้วยการเอาผงไม้มาผสมกับแลคเกอร์ ซอล์ค ดินสอพอง ผงถ่าน ผุ่นจีน หรืออย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อทำให้สีกลมกลืนกับเนื้อไม้ ทิ้งให้แห้งแล้วขัดด้วยกระดาษทราย

3. การขัดกระดาษทราย เมื่อตกแต่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว งานต่อไปก็คือ การขัดกระดาษทราย โดยใช้กระดาษทรายอย่างละเอียด เพราะผิวหน้าโดยทั่วไปของไม้อัดได้ผ่านการขัดกระดาษทรายมาแล้วครั้งหนึ่ง งานขบวนการผลิต การขัดกระดาษทรายครั้งนี้ต้องขัดไปตามลายเส้นไม้เสมอ การขัดตามขวางลายเส้นไม้จะทำให้เห็นรอยอย่างชัดเจนเสียความสวยงาม

4. การทาสี เป็นการตกแต่งผิวหน้าของผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม และเป็น การขลอกรอยฟุ้งของไม้ตามธรรมชาติ ก่อนทาสีควรตรวจดูผิวหน้าของไม้ อย่างละเอียด โดยตลอดว่ามีจุดต่างของการทากาว น้ำมัน หรือสิ่งเปราะเปื้อนอื่น ๆ หรือไม่ ถ้ามีต้องทำความสะอาดเสียก่อน โดยการขัดด้วยกระดาษทรายเมื่อขัดเรียบร้อยแล้ว ใช้น้ำกวาดขนากบดเศษผงกระดาษทรายออกทั้งหมดแล้วใช้ผ้านุ่มเช็ด โดยตลอดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้แน่ใจว่าผิวงานปราศจากฝุ่นผงอื่น ๆ แล้วจึงลงสีรองพื้น ชนิดแห้งเร็ว โดยใช้ส่วนผสมที่พอดีไม่เหลวหรือข้นเกินไป รอจนกว่าสีแห้งสนิท จึงขัดด้วยกระดาษทรายน้ำอย่างละเอียด การใช้น้ำและสบู่ หรือผงซักฟอกช่วย จะทำให้ขัดได้เรียบ รวดเร็ว และเบาแรงขึ้น จากนั้นนำผ้าสะอาดเช็ดให้แห้ง ทิ้งไว้สักครู่ จึงลงสีชั้นที่สอง สีชั้นนี้อาจใช้ส่วนผสมของสีรองพื้น กับสีที่ต้องการ รอให้แห้ง ทางซ้ำอีก 2-3 ครั้ง จนเห็นว่าเรียบสม่ำเสมอดีแล้วรอจนสีแห้ง จึงใช้กระดาษทราย อย่างละเอียดขัดอย่างแผ่วเบาจึงทาสีที่ต้องการลงไป ถ้าเป็นงานที่ปราณีตควรทาสี 2-3 ครั้ง

5. การพ่นสี กรรมวิธีขั้นต้นเหมือนกับการทาสี คือ ต้องขัดและ ทาสีคือ ต้องขัดและลงสีรองพื้นเสียก่อนจากนั้นจึงเตรียมสีที่จะพ่น ผสมสีกับน้ำมันทินเนอร์ให้เหลวพอกันในส่วนการพ่นสี การพ่นสีควรห่างจากผลงานประมาณ 10-12 นิ้ว ถ้าใกล้กว่านี้สีจะไหลเยิ้มถ้าไกลเกินไปสีจะกระจาย เป็นเม็ดไม่เกาะชิ้นงาน และเป็นการสิ้นเปลืองครั้งแรกควรพ่นเบา ๆ ให้ทั่วชิ้นงานแล้วปล่อยให้สีแห้งแล้วจึงพ่นทับลงไป อีกจนเห็นว่าเรียบและหนา พอปล่อยทิ้งไว้จนแห้งถ้าต้องการให้ผิวงานมีความมันเรียบ ให้นำช้ำยขัดสี * (ขัดที่งานอีกครั้ง การพ่นสีเป็นอุปกรณ์สำคัญในการพ่นสีเพื่อใช้งานเสร็จแล้วต้องล้างด้วยน้ำมันทินเนอร์ให้สะอาด เพื่อใช้งานครั้งต่อไปจะได้ไม่มีสีเก่าตกค้างอยู่ตามซอกต่าง ๆ ของกาพ่นสี การพ่นสีที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับที่การรองพื้น ถ้ารองพื้นไม่เรียบร้อยแล้วจะทำให้การพ่นสีจริงนั้นไม่สวยงามได้ ดังนั้นในระหว่างการลงสีรองพื้นแล้วจะต้องขัดงานด้วยกระดาษทรายน้ำเบอร์ละเอียด ขัดให้เรียบที่สุดเท่าที่จะทำได้ถ้าเป็นงานสีอื่น นอกจากสีขาวแล้วควรจะพ่นสีขาวรองพื้นอีกครั้ง ก่อนที่จะพ่นสีที่ต้องการทั้งนี้เพื่อให้สีที่ต้องการนั้นสดยิ่งขึ้น แต่เป็นการสิ้นเปลืองมาก นอกจากจะเป็นงานที่ปราณีตและสวยงามจริง ๆ เท่านั้น

2.25 เหล็ก (FIRST)

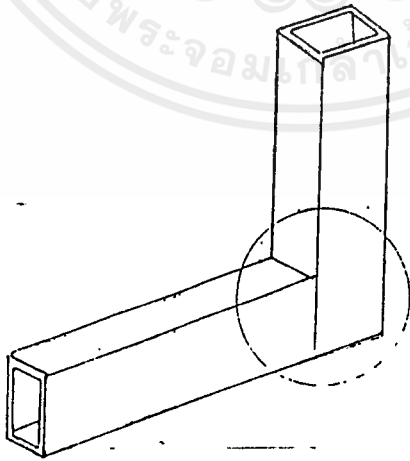
ผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ ส่วนใหญ่จะเป็นท่อเหล็กดำ ท่อเหล็กอบสังกะสีและท่อเหล็กสำหรับทาเพอร์นิเจอร์ ซึ่งสามารถผลิตได้ทุกมาตรฐานตามที่คุณค้าต้องการ อาทิเช่น API, ASTM, BS, JIS, DIN, และมอก. ขนาดของท่อเหล็กที่ผลิตได้มีตั้งแต่ขนาดความหนา 1/2 " จนถึง 8 " ความยาวตั้งแต่ 3 เมตร จนถึง 12 เมตร นอกจากท่อเหล็กกลมแล้วยังผลิตเหล็กรูปสี่เหลี่ยมขนาดต่าง ๆ เหล็กแบน และเหล็กโครงสร้างรูปพรรณ ซึ่งใช้กับงานโครงสร้างทั่วไป

2.25.1 รูปแบบของเหล็กที่ขายอยู่ทั่วไปในปัจจุบัน

1. เหล็กเส้นกลมตัน เส้นผ่าศูนย์กลาง 3/16 - 9 นิ้ว ยาว 9 ม.
2. เหล็กแผ่นหนา 1/32 - 4 นิ้ว จรด 1.2 - 2.4 ม.
3. เหล็กกลวง รูปสี่เหลี่ยมกว้าง 1/4 - 4 คูณ 2 นิ้ว
4. ท่อเหล็กกลมกลวง เส้นผ่าศูนย์กลาง 1/2 - 6 นิ้ว
5. เหล็กพืดหนา 1/2 - 1/4 นิ้ว กว้าง 1/4 - 4 นิ้ว ยาว 6 ม.
6. เหล็กรูปตัวยู และ ซี

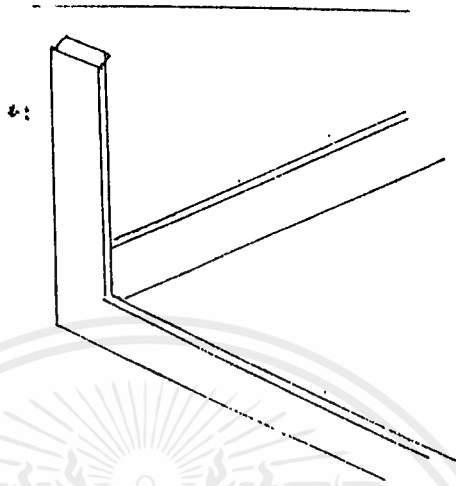
2.25.2 เหล็กไลท์เกท (เหล็กกลวง)

ผลดี 1. เนื่องจากการสัมผัสของท่อนเหล็กสี่เหลี่ยม 2 ท่อนเมื่อนำมาวางหาบติดกันมี 2 จุด หรือมากกว่านั้น ไม่สามารถที่จะทำให้เกิดแรงบิดได้หรือเกิดได้น้อยมาก

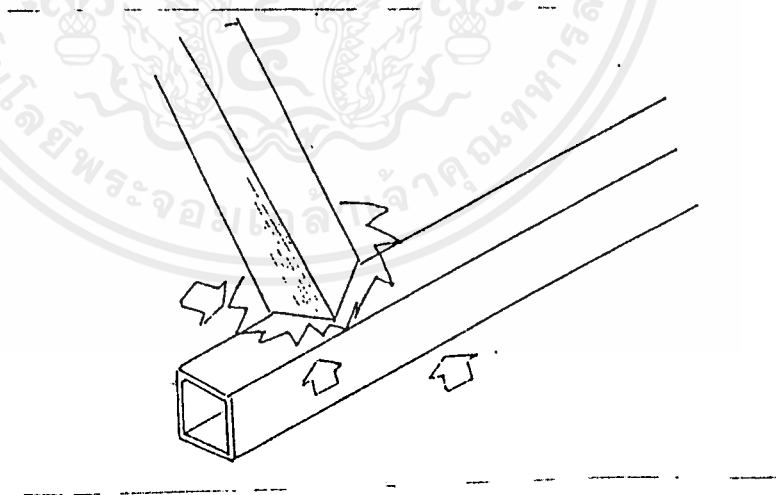

ตัวอย่าง เหล็กกลวง (ไลท์เกท)

2. การขนส่งในทีใด ๆ ไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่เท่ากับท่อนเหล็กกลมกลวง เพราะว่าสามารถที่จะออกแบบและผลิตโดยให้ซ้อนกันได้

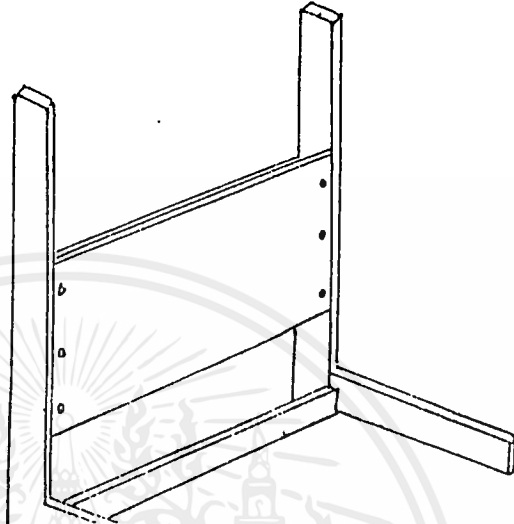

3. เมื่อถูกวัตถุอื่นกระทบ ทำให้เป็นรอยยุบได้ยากกว่าท่อนเหล็กกลมกลวง เพราะมีเส้นรอบรับถึง 4 มุม

แสดง การกระทบของเหล็กกลวง กับวัสดุอื่น

4. ในการออกแบบประตูที่ต้องรับแรงมาก การออกแบบไม่ต้องเบลอโครงสร้างมาก เพราะมีความคงทนมากกว่า เหล็กกลมกลวงและสามารถเชื่อมจุดอุบกรณียึดติด ถอดประกอบได้ง่ายกว่า

- ผลเสีย
1. ตัดครึ่งได้ยาก หรือถ้าตัดจะทำให้ด้านที่อยู่มุมานยนต์ไม่สวยงามจึงต้องตัดและพับเหลี่ยมเพื่อเชื่อม
 2. มีการเชื่อมมากจุด เมื่อเปรียบเทียบกับท่อนโลหะกลมกลวง
 3. เปรียบเทียบจะมีราคาแพงกว่าเหล็กกลมกลวง ในขนาดที่ใกล้เคียงกัน และในความหนาที่เท่ากัน เพราะมีน้ำหนักมากกว่า

2.25.3 เหล็กไลท์เกต (กลมกลวง)

จากผลดีและผลเสียของเหล็กสี่เหลี่ยมกลวง จะเห็นได้ว่ามีคุณสมบัติตรงตามวัตถุประสงค์ของการออกแบบ ส่วนเหล็กกลมกลวงนั้นจะกล่าวถึง เฉพาะคุณสมบัติย่อ ดังนี้

- ผลดี
1. ตัดครึ่งได้ง่าย
 2. เชื่อมน้อยจุดเมื่อเปรียบเทียบกับเหล็กสี่เหลี่ยมกลวง
 3. เทียบราคาถูกกว่าเหล็กเหลี่ยมกลวงเพราะน้ำหนักเบา

- ผลเสีย 1. เนื่องจากการสัมผัสท่อนเหล็กกลม 2 ท่อน เมื่อนำมาวาง ทาบติดกันมีน้อยหรือมีเพียงจุดเดียว ทำให้เกิดแรงบิดได้
2. ผลิตออกมาในลักษณะที่แข็งแรงต้องใช้โครงสร้างจำนวนมาก
3. การนำหรือขนส่งในที่ไกล ๆ เบื้องเนื้อที่มากกว่าท่อนเหล็กสี่เหลี่ยมกลวงเพราะซ้อนกันไม่ได้
4. เมื่อถูกวัตถุอื่นกระทบทำให้เกิดรอยบุบได้ง่ายเพราะไม่มีสันรองรับ
5. ในการออกแบบบริติจะต้องมีโครงสร้างมาก จึงจะคงทนต่อการรับน้ำหนัก

สรุป เหล็กที่เลือกนำมาใช้ในการออกแบบ เป็นเหล็กกลวงสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 38X38 มม. หรือ 0 1/2 นิ้ว 1- 1/2 นิ้ว มีความหนา 2.3 มม.

Outside Dimensions		Wall Thickness (mm.)	Calculated Weight	
BXD inch	BXD mm.		kg/m	kg/piece (6m)
1/2X1 1/2	12.7X38.1	1.2	0.70	4.2
3/4X1 1/2	19.1X38.1	1.2	1.11	6.6
1X2	25.4X50.8	1.6	1.84	11.0
1X2	25.4X75	1.6	2.33	14.0
		2.3	3.97	23.8
2X4	50X100	2.3	5.14	30.8
		3.2	7.01	42.1
3X5	75X125	3.2	9.47	56.8
4 1/2X2 1/2	115X65	3.0	8.03	
		4.5	11.70	70.2

ตารางที่ 2.1 แสดงขนาดต่าง ๆ และน้ำหนักของเหล็กกลวงสี่เหลี่ยมผืนผ้า

2.25.4 ไรหะท้อ

ไรหะท้อซึ่งมีจำหน่ายอยู่ในท้องตลาดมีมากมายหลายชนิด ทั้งที่เป็น เหล็ก, อลูมิเนียมและสแตนเลส แต่โดยทั่วไปในท้องตลาดจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ท่อกลมกลวงและท่อสี่เหลี่ยมกลวง ซึ่งมีให้เลือกเป็นจำนวนมากตามขนาดที่แสดงเอาไว้ในตาราง แต่ลักษณะการใช้งานนั้นต่างก็มีคุณภาพที่ดีแตกต่างกันออกไป ทั้งท่อกลมกลวงและท่อสี่เหลี่ยมกลวงไม่สามารถชี้ชัดออกมาว่าชนิดใดดีกว่ากันโดยเด็ดขาดซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งาน, การออกแบบความสวยงาม ไรหะท้อที่ไรหะท้อทั้งประเภทอาจจะมีการออกแบบเพื่อการใช้งานร่วมกันก็ย่อมได้

ดังนั้นจึงจะนำข้อมูลทั้งสองชนิดมาเปรียบเทียบเพื่อเป็นการสะดวกแก่การนำไปพิจารณาเพื่อการออกแบบ

ตารางที่ 2.2 ตารางเปรียบเทียบท่อกลมกลวง /ท่อสี่เหลี่ยมกลวง

คุณสมบัติ	ท่อกลมกลวง	ท่อสี่เหลี่ยม
ตัดรั้งได้ง่าย	4	-
เชื่อมรอยจุด	-	4
น้ำหนักเบา	4	-
การบิดเมื่อเชื่อมรอย	4	-
เกิดรอยบุบได้ยาก	4	-
การสวมต่อระหว่างขนาด	4	-
จำนวนขนาดให้เลือกมาก	4	-
อันตรายจากเหลี่ยมมุมน้อย	4	-
ความแข็งแรง	-	4
การรับน้ำหนัก	4	4

2.25.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดต่อไรหะ

การตัดต่อท่อคือ การเปลี่ยนแปลงรูปร่างของชิ้นงาน ไรหะท้อที่ไม่เกิดเศษไรหะชิ้นวัสดุทุกชนิดที่ยึดตัวได้ดี จะสามารถเปลี่ยนรูปร่างได้โดยการตัดต่อ ความยึดตัวจะสูงขึ้น ถ้าส่วนผสมคาร์บอนยิ่งน้อยลง เหล็กที่มีส่วนผสมคาร์บอนสูง จะมีความยึดตัวน้อย

เหล็กทำเครื่องมือที่มีส่วนผสมคาร์บอน 1.2 เปอร์เซ็นต์ ดัดลงในสถานที่เย็น

เหล็กหล่อที่มีส่วนผสมคาร์บอน 3-3.5 เปอร์เซ็นต์ จะหักทันทีที่ตัด

ตารางที่ 2.3 เส้นผ่าศูนย์กลาง (มม.)

	เหล็ก	ทองแดง	ทองเหลือง	อลูมิเนียม	โลหะผสม
6	6	5	15	10	15
8	10	10	15	15	20
10	15	10	15	20	25
12	15	10	20	20	25
14	15	15	20	25	30
15	15	15	20	30	35
16	15	15	20	30	40
18	20	15	20	35	50
20	20	15	25	40	60
22	25	20	30	45	70
25	25	20	35	60	80
30	30	30	40	75	110
35	45	40	50	90	135
40	60	40	50	105	160

ตารางแสดงค่ารัศมีขอบรั้งที่เล็กที่สุดที่จะได้ใช้ในการตัดท่อ (หมายเหตุ สำหรับท่อที่มีผนังบางกว่า 1 มม. จะต้องเลือกใช้ค่าถัดไป ค่าที่กำหนดไว้ในตารางจะบอกถึงรัศมีมีส่วนรั้งภายในท่อ)

โลหะท่อนั้นรอยบดตีแล้วจะทำจากเหล็กแผ่นแล้วก็เชื่อมต่อแนวยาวตลอด ซึ่งแต่ละท่อนจะอยู่ในช่วงความยาว 6 เมตร สำหรับด้านคุณสมบัตินั้นก็เหมือนเหล็กแผ่น เพียงแต่ว่าจะต่างกันตรงที่ความแข็งแรง รอยขึ้นอยู่กับจะมีหน้าตัดเป็นรูปทรงเช่นไร

โลหะท่อที่ใช้ในการทำเพอร์นิเจอร์นั้น พบมากส่วนใหญ่เป็นพวก ท่อกลม
ท่อเหลี่ยม

ลักษณะภายนอกและคุณสมบัติทางกายภาพ

(CHARACTERISTICS AND PHYSICAL PROPERTIES)

1. ขนาดของท่อโลหะ ที่นิยมใช้ในการทำเพอร์นิเจอร์นั้นมีขนาดเส้น
ผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 1/2 นิ้ว ไปจนถึง 3 นิ้ว

2. ขนาดของท่อโลหะเหลี่ยมนั้นก็มีอยู่ด้วยกัน สองแบบ คือ

2.1 SQUARE TUBING

2.2 RECTANGULAR TUBING

ตารางที่ 2.4 ROUND STEEL TUBING

OUTSIDE DIAMETER mm.	THICKNESS หนา mm.	WEIGHT หนัก KG/M
21.3	2.0	0.96
26.0	2.3	1.40
33.7	2.6	1.99
42.4	2.6	2.55
48.3	2.9	3.25
60.3	2.9	4.11
78.1	3.2	6.75

ตารางที่ 2.5 SQUARE STEEL TUBING

SIZE MM.	THICKNESS MM.	WEIGHT KG/M
26/26	1.6	1.12
38/38	1.6	1.78
50/50	1.6	2.38
	2.3	3.34
60/60	1.6	2.88
	2.3	4.06
76/76	2.3	5.14
	3.2	7.01
90/90	2.3	6.23
	3.2	8.61

ตารางที่ 2.6 RECTANGULAR STEEL TUBING

SIZE MM.	THICKNESS MM.	WEIGHT KG/M
50/50	1.6	1.75
	2.3	2.44
60/60	1.6	2.13
	2.3	2.90
75/45	2.3	4.06
	3.2	5.50
90/45	2.3	4.60
	3.2	6.25
100/50	2.3	5.14
	3.2	7.01

จากตารางที่แสดงทั้งหมดข้างต้นนี้ ให้นำเอามาแสดง เฉพาะในช่วงขนาดที่สามารถนำมาทำเป็นโครงสร้างของเพอร์นิเจอร์ได้ และขนาดที่ใหญ่ขึ้นไปจากค่าเหล่านี้ก็มีแต่ไม่ให้นำมาแสดง ณ ที่นี้

จากคุณสมบัติตามลักษณะการใช้งานพอจะ เสนอแนะความคิดที่เป็นข้อที่สังเกตของโลหะท่อได้เป็น ๆ ได้ดังนี้

ท่อโลหะกลม ROUND STEEL TUBING

1. สามารถตัดครึ่งงอได้สะดวกกว่าท่อเหลี่ยม
2. สามารถต้านแรงกระแทกได้ดีกว่าท่อสี่เหลี่ยม เนื่องจากความกลมจะช่วยกระจายแรง
3. ผิวสัมผัสของระหว่างท่อจะน้อยกว่า ทำให้ความแรงในทางโครงสร้างด้อยลงไป
4. พื้นที่ผิวสัมผัสตรงบริเวณหน้าตัดจะมีมากกว่าท่อเหลี่ยม ยังผลทำให้มีความแข็งแรงมากขึ้น
5. การเจาะตำแหน่งต่าง ๆ บนท่อกลมนั้นจะทำให้แม่นยำได้ยากและจะทำให้เสียประสิทธิภาพด้านความแข็งแรง

ท่อสี่เหลี่ยม RECTANGULAR TUBING

1. ไม่สามารถตัดครึ่งงอได้อย่างสะดวก อาจทำให้เกิดรอยยับพับตามผิว
2. รับแรงกระแทกได้เพียงเล็กน้อย โดยเฉพาะแรงผิวหน้าที่ไม่ใช้ด้านของสัน
3. ผิวสัมผัสระหว่างท่อจะมีมากกว่าท่อกลม ทำให้เกิดความแข็งแรงมากยิ่งขึ้น
4. พื้นที่ผิวสัมผัสตรงบริเวณหน้าตัดจะมีน้อยกว่าท่อกลม และตรงบริเวณหน้าตัดนี้จะทำให้สะดวกกว่าท่อกลม
5. การเจาะตำแหน่งต่าง ๆ บนท่อเหลี่ยมจะสะดวกและเที่ยงตรงกว่าท่อกลม ส่วนด้านที่เกี่ยวกับความแข็งแรงนั้นยังไม่เห็นผลเท่าไร

2.26 การเชื่อม

การเชื่อมประสานให้ชิ้นงานติดเป็นเนื้อเดียวกันนั้นมีหลายวิธี ซึ่งเกิดขึ้นตามวิวัฒนาการความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมและลักษณะของงานที่ทำ ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้คิดค้นและนำมาใช้ในการเชื่อมประสาน โดยแยกตามแบบวิธีการเชื่อมประสานได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

2.26.1 การเชื่อมหลอมเหลว

เป็นกรรมวิธีเชื่อมประสาน โดยใช้ความร้อนเผาให้ชิ้นงานร้อนจนละลายและใช้โลหะตัวเติมเป็นตัวประสานให้ติดกัน หรือถ้าไม่ใช้ก็เผาให้ชิ้นงานหลอมละลายประสานกัน เป็นการเชื่อมที่ใช้กันมากที่สุดในวงการอุตสาหกรรมปัจจุบัน ซึ่งการเชื่อมแบบนี้ ได้แก่

1.1 การเชื่อมไฟฟ้า (ARC WELDING)

1.1.1 การเชื่อมแบบเปิด เชื่อมด้วยมือ

1.1.2 การเชื่อมแบบปิด (SUBMERGED WELDING)

1.1.3 การเชื่อมแบบก๊าซแก๊สคลุม

1.2 การเชื่อมแก๊ส (GAS WELDING)

1.3 การเชื่อมแบบความต้านทาน (INDUCTION WELDING)

1.4 การเชื่อมแบบปฏิกิริยาเคมี (THERMIT WELDING)

1.5 การหล่อเชื่อม (FLOW WELDING)

2.26.2 การเชื่อมโดยใช้แรงกด (PRESSURE WELDING)

การเชื่อมแบบนี้เป็นการต่อชิ้นงานให้ติดกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงความแข็งแรงมากนัก ใช้กันมากในยุคเริ่มต้นของวงการอุตสาหกรรม มีวิธีการใหญ่ ๆ อยู่ 2 อย่างคือ

2.1 การตีอัด (FORGE WELDING) การทำงานโดยการตีอัดนี้จะต้องเผาชิ้นงานให้ร้อนจนใกล้จุดหลอมเหลวละลาย แล้วจึงตีอัดต่อชิ้นงานหรือรอยแบบวิธีอื่น ๆ เช่น

2.1.1 การใช้ค้อนตีอัดขณะร้อน (HAMMER WELDING)

2.1.2 การใช้ล้อรีดทับ (ROLL WELDING)

2.1.3 การหล่ออัด (DIP WELDING)

2.2 การเชื่อมโดยใช้ความต้านทานไฟฟ้า (RESISTANCE WELDING) ซึ่งกรรมวิธีการทำงานแบบนี้แบ่งออกเป็นหลายวิธีคือ

- 2.2.1 การเชื่อมจุด (DIC WELDING)
- 2.2.2 การเชื่อมแบบ STREAM WELDING
- 2.2.3 การเชื่อมแบบ PROJECT WELDING
- 2.2.4 การเชื่อมแบบต่อเกย (UPSET WELDING)
- 2.2.5 การเชื่อมแบบ FLASH WELDING
- 2.2.6 การเชื่อมแบบ PERCUSSION WELDING

2.26.3 การบัดกรี (SOLDERING)

การบัดกรีเป็นการเชื่อมประสานแบบหนึ่ง ซึ่งความแข็งแรงของรอยประสานจะเป็นรอยการเชื่อมหลอมเหลว การบัดกรีนั้นการทำงานคล้ายกับการเชื่อมหลอมเหลว แตกต่างกันตรงที่การบัดกรีชิ้นงานไม่ร้อนจนหลอมละลาย ขณะที่ตัวประสาน(ตัวเติม)หลอมละลายประสานติดชิ้นงาน มีอยู่ 3 วิธีคือ

3.1 การบัดกรีอ่อน (SOFT SOLDERING) อุณหภูมิในการทำงานจะสูงไม่เกิน 400 องศาเซนเซียส ตัวประสานเรียกว่าตัวบัดกรีจะทำงานจากตะกั่วผสมดีบุก จะมีตัวช่วยประสานให้ตัวบัดกรีกับชิ้นงานติดกันง่ายขึ้นเรียกว่า น้ำประสาน

3.2 การบัดกรีแข็ง (BRAZING HARD SOLDERING) รอยบัดกรีแข็งจะมีความแข็งแรงมาก แต่น้อยกว่ารอยเชื่อม อุณหภูมิการทำงานอยู่ที่ 400 องศาเซนเซียส

2.27 งานเชื่อมโลหะ

โลหะเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของวงการอุตสาหกรรม ในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือเครื่องจักรต่าง ๆ อุปกรณ์การสร้าง ในการขึ้นรูปโลหะเหล่านี้อาจทำได้หลายประการ เช่น การหล่อ ทามาเป็นส่วน ๆ แล้วมาประกอบกัน การต่อรอยวิธีต่าง ๆ วิธีการที่จะทำให้ได้ความคงทนแข็งแรงและขึ้นรูปร่างได้ง่ายคือการต่อประสานกัน ซึ่งการต่อประสานบางชนิดจะเสียเวลาในการทำงานน้อย สะดวก ซึ่งการต่อประสานมีหลายแบบซึ่งได้กล่าวมาแล้ว

2.27.1 คำจำกัดความและวิธีการเชื่อมต่าง ๆ โดยย่อ

1. การเชื่อมแบบหลอมเหลว

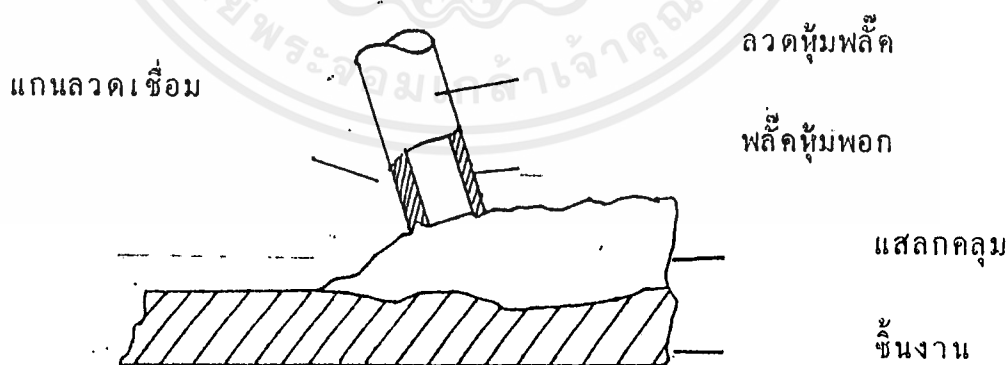
คือการเชื่อมโดยชิ้นงานและลวดละลายโดยพร้อม ๆ กันประสานติดกันเป็นเนื้อเดียว มี 2 วิธี คือ การเชื่อมแก๊สและการเชื่อมไฟฟ้า จะกล่าวเฉพาะการเชื่อมด้วยไฟฟ้า

1.1 การเชื่อมแบบเปิด การเชื่อมแบบเปิดหมายถึง การเชื่อมประสานในบรรยากาศที่ไม่มีสารปกปิดหรือมีสารคลุม เช่น การเชื่อมไฟฟ้าด้วยลวดเชื่อมที่ใช้อัตโนมัติเชื่อม การเชื่อมแบบเปิด มีวิธีการทำงานได้หลายวิธี เช่น

1.1.1 การเชื่อมด้วยลวดเชื่อมโลหะ ลวดเชื่อม (ELECTRODE) และชิ้นงานที่จะเชื่อมเป็นโลหะเช่นเดียวกัน เครื่องเชื่อมอาจจะเป็นชนิดใช้ไฟฟ้ากระแสตรงหรือกระแสสลับก็ได้ขึ้นอยู่กับชนิดของลวดเชื่อมเป็นเกณฑ์ โดยที่ขั้วหนึ่งจับลวดเชื่อมอีกขั้วหนึ่งจับชิ้นงาน ลักษณะของลวดเชื่อมมี 2 ชนิด คือ ลวดเปลือกและลวดหุ้มฟลัก

1.1.1.1 เชื่อมลวดเปลือย ลวดเปลือยเป็นเส้นลวดที่ไม่มีสารหุ้มพอกหรือฟลัก การเชื่อมด้วยลวดเปลือยนี้จะต้องเชื่อมด้วยเครื่องเชื่อมกระแสไฟตรง เพราะกระแสไฟสลับจะทำให้การอาร์คไม่สม่ำเสมอ ข้อเสียของลวดเปลือยคือการอาร์คไม่แน่นอนเกิดอาการเป่าอย่างรุนแรงขณะเชื่อม รอยเชื่อมจะไม่แข็งแรงและเกิดรอยพรุนารอยเชื่อมได้ง่าย เพราะอากาศเข้าผสมขณะเชื่อมได้ง่าย ข้อดีของลวดเปลือยคือ ประหยัดกระแสไฟฟ้า ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่างขณะเชื่อมมีน้อย

1.1.1.2 การเชื่อมด้วยลวดหุ้มฟลัก การเชื่อมด้วยลวดหุ้มฟลัก เป็นที่นิยมใช้กันทั่วไปในวงการอุตสาหกรรมเพราะการทำงานง่ายและสะดวก คุณภาพของงานดีพอใช้และประหยัดกว่าวิธีเชื่อมแบบอื่น ๆ กระแสที่ใช้เชื่อมได้จากกระแสไฟตรง กระแสไฟสลับต่าง ๆ ขณะทำการเชื่อมแรงเคลื่อนไฟจะลดลงเหลือประมาณ 25-30 โวลต์ และลวดหุ้มฟลักชนิดพิเศษแรงเคลื่อนจะสูงไม่เกิน 45-55 โวลต์

รูปที่ 2.23 การเชื่อมไฟฟ้าด้วยลวดหุ้มฟลัก

กระแสที่เข้าในการเชื่อมขึ้นอยู่กับขนาดของลวดเชื่อมและความหนาของชิ้นงาน นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับชนิดของเครื่องเชื่อม ทำที่เข้าในการเชื่อม เช่น เชื่อมท่าเหนือศีรษะ การตั้งกระแสจะลดลง 20-25% จากการเชื่อมท่าราบ นอกจากนั้นการให้ความร้อนจากการอาร์คยังขึ้นอยู่กับชนิดของพรีคัทลวดเชื่อมด้วย

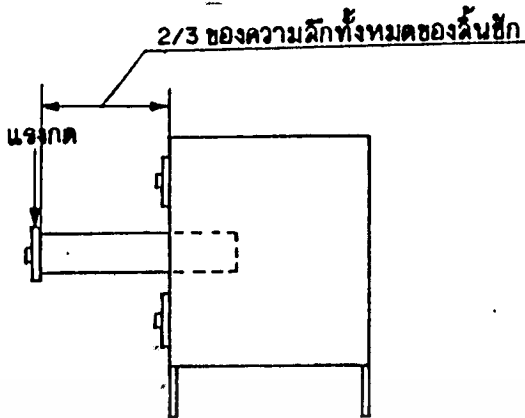
2.28 ลิ่นชัก

ลำดับที่	ส่วนต่าง ๆ ของตู้และชั้นวางของ	มวล
1	พื้นที่ส่วนบน พื้นที่ส่วนล่าง ชั้น ส่วนอื่น ๆ	1.0 กิโลกรัมต่อ 10,000 ตารางมิลลิเมตร
2	ที่อยู่บนแนวระดับและตะกร้าติดบานตู้ ลิ่นชัก และส่วนอื่นที่ดึงยื่นออกได้	0.25 กิโลกรัมต่อบาทซ์เซนติเมตร (ปริมาตรภายใน)
3	ช่องใส่แฟ้มหรือเอกสาร ชนิดแขวน	1.25 กิโลกรัมต่อความยาว 100 มิลลิเมตร.
4	ราวแขวนผ้า	2.0 กิโลกรัมต่อความยาว 100 มิลลิเมตร

ตารางที่ 2.7 มวลที่กคบนส่วนต่าง ๆ ของตู้และชั้นวางของ

ความแข็งแรงของรางลิ่นชัก

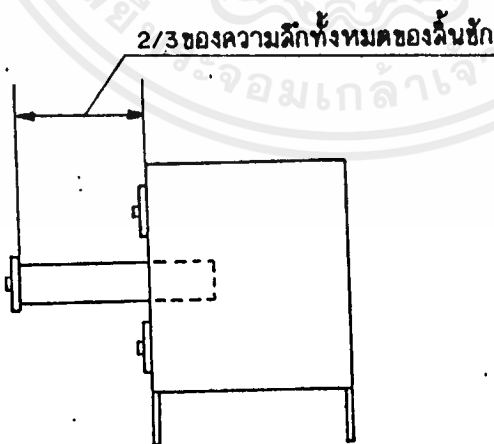
1. ดึงลิ่นชักออกจากโครงตู้และชั้นเป็นระยะ 2 ใน 3 ของความลึกทั้งหมดของลิ่นชัก กระจายมวลตามที่กำหนดในตารางที่ 1 ในลิ่นชัก
2. ำให้แรงกดบนแนวตั้งบนขอบนอกด้านหน้าของลิ่นชักที่มุมใดมุมหนึ่ง จนกระทั่งได้แรงกดตามที่กำหนดในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น ๆ แล้วคงค่าแรงกดนี้ไว้ประมาณ 10 วินาที
3. ำให้ปฏิบัติตามข้อ 2 จำนวน 10 ครั้ง
4. ตรวจสอบลิ่นชักและรางลิ่นชักก่อนและหลังการทดสอบ

รูปที่ 2.24 ความแข็งแรงของรางลื่นชัก

ความทนทานของลื่นชักและรางลื่นชัก

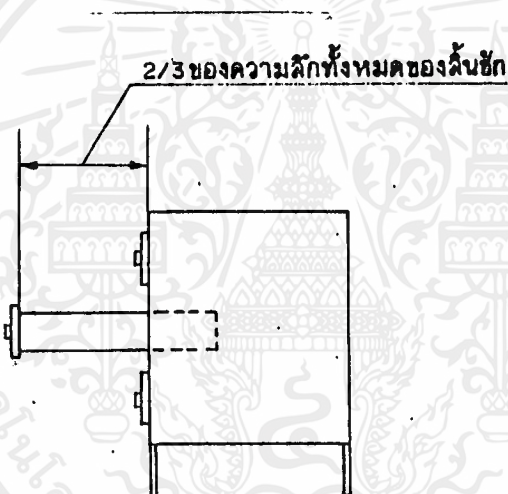
1. ติดตั้งที่กันเลื่อน
2. ปรับตั้งลื่นชักให้มีระยะเปิดเท่ากับ 2 ใน 3 ของความลึกทั้งหมดของลื่นชักพร้อมทั้งกระจายมวล 0.33 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เดซีเมตรภายในลื่นชัก
3. เปิดปิดลื่นชักตามจำนวนครั้งที่กำหนดในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น ๆ โดยแต่ละครั้งลื่นชักต้องอยู่ในตำแหน่งปิดสนิทและอยู่ในแนวระดับและต้องมีอัตราเร็วในการเปิดปิดไม่เกิน 0.25 เมตรต่อวินาที
4. ตรวจสอบลื่นชักและรางลื่นชักก่อนและหลังการทดสอบ

รูปที่ 2.25 ความทนทานของลื่นชักและรางลื่นชัก

การเปิดปิดกระแทกของลื่นชัก

1. ติดตั้งที่กันเลื่อน
2. ปรับตั้งระยะเปิดปิดของลื่นชัก โดยดึงลื่นชักออกจากโครงตู้และขึ้นเป็นระยะ 2 ใน 3 ของความลึกทั้งหมดของลื่นชัก
3. ประกอบลื่นชักเข้าอุปกรณ์ แล้วให้ปิดกระแทกลื่นชักด้วยความเร็วและแรงกระแทกตามที่กำหนด ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น ๆ จำนวน 10 ครั้ง แล้วให้เปิดกระแทกลื่นชัก ด้วยความเร็วและแรงกระแทกตามที่กำหนดในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น ๆ จำนวน 10 ครั้ง
4. ตรวจสอบนิจลื่นชักและรางลื่นชักก่อนและหลังการทดสอบ

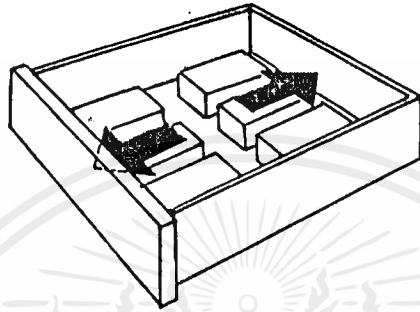
รูปที่ 2.26 การเปิดปิดกระแทกของลื่นชัก

ความแข็งแรงของลื่นชัก

1. วางลื่นชักบนเครื่องทดสอบในลักษณะเดียวกันกับการวางอยู่ในตู้เรือชั้นวางของ กระจายมวล 0.33 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เดซิเมตรภายในลื่นชัก
2. ให้แรงกดในแนวระดับระหว่างแผ่นปิดด้านหน้ากับแผ่นปิดด้านหลัง ที่ตำแหน่งกึ่งกลางความยาวของแผ่นปิดด้านหน้า และแผ่นปิดด้านหลัง

และอยู่สูงจากพื้นลิ้นชักเป็นระยะ 25 มิลลิเมตร จนกระทั่งได้ แรงกดตามที่กำหนดในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น ๆ

3. ให้ปฏิบัติตามข้อ 2 จำนวน 10 ครั้ง
4. ตรวจสอบนิจลิ้นชักก่อนและหลังการทดสอบ

รูปที่ 2.27 ความแข็งแรงของลิ้นชัก

โครงตู้และโครงชั้นวางของ

- ความแข็งแรงของโครงตู้และโครงชั้นวางของ
1. ปิดลิ้นชัก บานตู้ และส่วนอื่น ๆ ให้เรียบร้อย
 2. ติดตั้งที่กันเลื่อน
 3. ให้แรงกดในแนวระดับที่ตำแหน่ง A จนกระทั่งได้แรงกดตามที่ กำหนดในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น ๆ คงค่าแรงกดนี้ไว้ อย่างน้อย 10 วินาที
 4. ให้ปฏิบัติตามข้อ 3 จำนวน 10 ครั้ง คงค่าแรงกดในแนวระดับไว้ แล้ววัดหาค่าความเบี่ยงเบนของโครงตู้หรือโครงชั้นวางของ (d) ให้ละเอียดถึง 0.10 มิลลิเมตร
 5. ให้ปฏิบัติตามข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 ที่ตำแหน่ง B ตำแหน่ง C และ ตำแหน่ง D ตามลำดับ
 6. ตรวจสอบนิจตู้หรือชั้นวางของก่อนและหลังการทดสอบ

หมายเหตุ ตำแหน่งที่ให้แรงกดในแนวระดับต้องอยู่สูงจากพื้นไม้เกิน 1,600 มิลลิเมตร

2.29 พลาสติก

พลาสติกสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. พลาสติกคงรูปหรือพลาสติกเทอร์โมเซตติง
2. พลาสติกเปลี่ยนรูปหรือพลาสติกเทอร์โมพลาสติก

พลาสติกคงรูป การผลิตภัณฑ์พลาสติกประเภทนี้เพื่อที่จะให้ได้รูปร่างตามต้องการ ต่ออาศัยความร้อน อาจจะใช้ความดันหรือไม้อัดก็ได้ ผลที่ได้ของผลิตภัณฑ์มีความแข็งคงรูปตามต้องการมีกรรมวิธีการผลิตในตอนแรกจะใช้ความร้อนทำให้อ่อนหรือใช้สารเคมีเฉพาะเติมลงไป และทำให้มีความแข็งตัวโดยการเปลี่ยนแปลงทางเคมีเรียกว่า Polymerization พลาสติกประเภทนี้ไม่สามารถทำให้อ่อนตัวหรือหล่อหลอมได้อีก Polymerization เป็นกระบวนการทางเคมี ผลที่ได้จะก่อให้เกิดสารประกอบประเภทใหญ่ ซึ่งมีน้ำหนักของโมเลกุลมากขึ้นมากกว่าสารเติม กระบวนการที่ใช้พลาสติกประเภทนี้จะรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่ใช้แรงอัด หรือการส่งผ่านแบบแม่พิมพ์ การหล่อ การเคลือบผิว และการย้อม

พลาสติกประเภทนี้มีคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีที่ดีมาก คือ ทนความร้อนที่อุณหภูมิสูงได้ดีทนการกัดกร่อนของสารเคมี เมื่อผ่านการผลิตโดยใช้ความร้อนและแรงอัดแล้ว จะนำกลับมาหลอมละลายอีกไม่ได้ เพราะโครงสร้างทางเคมีเปลี่ยนไป มีโมเลกุลไม่เป็นระเบียบ การเกาะกันอย่างนี้ทำให้มีเนื้อแข็งไม่อ่อนตัวไม่ละลายในสารละลายใด ๆ ดัดยาก พลาสติกเหล่านี้ได้แก่ อีพอกซี ยูเรเทน ฟีนอลิก ซิลิโคน เป็นต้น

พลาสติกเปลี่ยนรูป เป็นพลาสติกที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางเคมี ในการหล่อหลอมจะไม่อ่อนตัวแต่จะแข็งคงรูปในขณะที่ทำให้เย็นตัว และสามารถหล่อหลอมนำกลับมาใช้ได้อีก ผลิตโดยใช้ความร้อนเปรียบเสมือนน้ำเมื่อนำไปทำน้ำแข็ง เมื่ออุณหภูมิก็จะละลายกลายเป็นน้ำอีก และสามารถนำกลับมาทำน้ำแข็งได้อีกพลาสติกประเภทนี้มีโมเลกุลเป็นลักษณะยาวเป็นเส้นตรง ทำให้มีความแข็งแรงตึงสูง มีความเหนียว เมื่อทำเป็นเส้นจะมีความเหนียวไม่ขาดง่าย ไม่ควรร้างานในที่ที่มีอุณหภูมิสูงเกินกว่า 80 องศาเซลเซียส เพราะจะอ่อนตัวมาก

2.29.1 สารประกอบพลาสติกคงรูปและการใช้ประโยชน์

1. ฟีนอลิก (Phenolics)

มีความแข็งแรงทนทาน สามารถขึ้นรูปในแบบแม่พิมพ์ภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ ได้ วัสดุชนิดนี้ทนความร้อนและความชื้นได้สูง สามารถผลิตเป็นสีต่าง ๆ ได้หลายสี วัสดุชนิดนี้ใช้ในการเคลือบผิวปิดผิวผลิตภัณฑ์ ใช้เป็นสารยึดเหนี่ยวโลหะ และแก้ว สามารถหล่อเป็นรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามแม่พิมพ์ เช่น ทาบลิ้นไฟฟ้า ผาขวด ลูกบิดประตู หน้าปัดวิทยุ และอุปกรณ์ไฟฟ้าหลายชนิด นอกจากนี้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ได้อีก เช่น ขึ้นเลื่อย ขึ้นไม้สับ เมื่อใช้กาวนี้ผสมสามารถอัดฟอรั่มเป็นแผ่นได้ เป็นต้น

2. อามิโนเรซิน (Amino Resins)

ชนิดของอามิโนเรซินที่สำคัญคือ ยูเรียฟอร์มาลดีไฮด์และเมลามีน สารประกอบทั้งสองนี้จัดเป็นพลาสติกคงรูป ซึ่งแตกต่างกันตามตัวผสมเพื่อปรับปรุงคุณสมบัติในการใช้งานทางด้านกลไกและไฟฟ้า ลักษณะการไหลตัวของเมลามีนทำให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ตามแบบแม่พิมพ์ได้ดี เช่น ผลิตภัณฑ์ที่ใช้บนโต๊ะอาหาร ส่วนประกอบของรถยนต์ ลูกบิดประตู เครื่องเรือนหุ้มตัวไฟฟ้า ส่วนยูเรียเรซินเหมาะสำหรับการอัดและการอัดสัง มีผิวแข็งและเป็นฉนวนได้ดี สามารถทำเป็นผลิตภัณฑ์มีสีต่าง ๆ ได้ตามต้องการ ผลิตภัณฑ์พลาสติกชนิดนี้จะรวมไปถึง ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าที่ใช้ภายในบ้าน กระจุกเกลือ เรซินทั้งสองชนิดนี้ได้ใช้กันอย่างแพร่หลายสำหรับเป็นกาวยึดเหนี่ยวไม้หรือกระดาษ ที่น่าสนใจคือช่วยเพิ่มความคงทนของผ้าฝ้าย รดยทอให้แห้งและควบคุมการหดตัวของผลิตภัณฑ์ได้ดี

3. ฟิวแรนเรซิน (Furane Resins)

ในกระบวนการผลิตฟิวแรนเรซินนี้ จะต้องมีการใช้กรดของเกลือทั้งจากฟาร์ม เช่น ซังข้าวโพด ฟางข้าว เปลือกข้าวและเมล็ดข้าง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสารชนิดนี้จะมีสีเข้ม ทนน้ำ และมีคุณสมบัติทางด้านไฟฟ้าที่ดี ฟิวแรนเรซินใช้เป็นตัวเชื่อม ตัวทำให้แข็งสำหรับบุนยิบซัมและเป็นสารประกอบยึดเหนี่ยว สำหรับส่วนประกอบของพื้นและผลิตภัณฑ์แกรไฟต์

4. อีพอกไซด์ (Epoxides)

อีพอกไซด์เรซินถูกใช้ใน การหล่อ การปะติด การทำแบบแม่พิมพ์ อุปกรณ์ไฟฟ้า ส่วนประกอบของสี ใช้เป็นกาว อีพอกไซด์เรซิน มีคุณสมบัติคือ การหดตัวต่ำ ทนต่อสารเคมีได้ดีมีคุณสมบัติด้านไฟฟ้าดี มีความแข็งแรง ทำให้แก้วและโลหะยึดติดได้ดี

5. ซิลิโคน (Silicones)

ซิลิโคนมีคุณสมบัติเหมาะสมหลายประการ สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เช่น น้ำมันแก๊สเรซิน กาว และส่วนประกอบของยาง เป็นต้นคุณสมบัติของซิลิโคนคือ มีความคงทน พบอุณหภูมิสูงได้ดีไม่รวมตัวกับน้ำ ซิลิโคนเรซินอาจใช้ทำแบบแม่พิมพ์สำหรับการ ปะติดและการเคลือบผิว ปะเก็บ ส่วนประกอบของอุปกรณ์ไฟฟ้า ใยแก้วซิลิโคนถ้าทำให้เป็นของเหลวใช้สำหรับการหล่อเป็นตัวยึด ถ้าเป็นผงใช้ทำผลิตภัณฑ์พรม ซิลิโคนมีราคาสูงมากการใช้จึงมีขีดจำกัด ต้องใช้ให้มีประโยชน์สูงสุด ซิลิโคนเรซินเข้าสู่กระบวนการต่าง ๆ โดยใช้แรงอัดหรือแรงอัดส่ง การรีด และการหล่อ

2.29.2 สารประกอบพลาสติกเปลี่ยนรูปและการใช้ประโยชน์

1. เซลลูโลส (Cellulose)

เซลลูโลส คือ พลาสติกเปลี่ยนรูป ที่เตรียมจากกรรมวิธีการต่าง ๆ ของฝ้ายและใย ใบไม้ มีความเหนียวมากและสามารถผลิตให้มีสีต่าง ๆ ได้

1.1 เซลลูโลสอะซิเตท (Cellulose Acetate) คล้าย ๆ กับเซลลูโลสเป็นสารประกอบที่มีคุณสมบัติแข็งแรงและสามารถทำเป็นรูปแผ่นหรือหล่อให้ได้รูปตามต้องการโดยการอัดฉีด การใช้แรงอัด และการอัดอัตรัด ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสารประกอบชนิดนี้ เช่น หีบห่อต่าง ๆ ของเล่นเด็ก ลูกบิดประตู กระจกไฟส่งสัญญาณ ขนแปรงทาสี ตู้วิทยุและนม เป็นต้น

1.2 เซลลูโลสอะซิเตท-บูไทเรท (Cellulose Acetate Butyrate) คล้ายกับเซลลูโลสอะซิเตท สารทั้งสองสามารถผลิตให้มีสีได้ตามต้องการ โดยใช้กระบวนการเดียวกันทั่ว ๆ ไป มีการดูดซึมน้ำได้ดี ดูดความชื้นได้ดี หนา มีขนาดคงที่ภายใต้บรรยากาศต่าง ๆ สามารถอัดขึ้นรูปได้ ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสารประกอบชนิดนี้ เช่น พวงมาลัย ฟุตบอล หมวกกันน็อค กรอบแว่นตา อ่างล้างรูป เข็มขัด อุปกรณ์เครื่องเรือน ฝ้ายาง กระดุม ม้วนเทป ท่อน้ำ ท่อแก๊ส เป็นต้น

1.3 เอทิลเซลลูโลส (Ethyl Cellulose) เป็นอนุพันธ์ของเซลลูโลสที่มีความหนาแน่นต่ำสุด ใช้มากในกระบวนการทำแบบแม่พิมพ์ เพราะมีความคงทนต่อต่าง เป็นต้น

2. โพลีสไตรีน (Polystyrene)

คือ วัสดุพลาสติกเปลี่ยนรูปที่นำมาตัดแปลงเฉพาะการอัดฉีดแบบแม่พิมพ์ และการอัดรีดลักษณะที่สำคัญของสารประกอบชนิดนี้คือ มีความอ่อนงาเพราะตัวมีสีต่าง ๆ ตั้งแต่ใสจนทึบ ทนทานต่อสารน้ำทุกชนิด ขนาดคงที่และเป็นฉนวนผลิตภัณฑ์ที่ทำจากวัสดุชนิดนี้ เช่น หม้อแบตเตอรี่ จาน ส่วนประกอบวิทยุ เลนส์เฟือง เป็นต้น ผลิตภัณฑ์นี้ใช้วัสดุที่ทำได้โดยการอัดฉีดและการอัดรีดขึ้นรูป

3. โพลีเอททีรีน (Polyethylene)

วัสดุชนิดนี้มีความยืดหยุ่นทั้งอุณหภูมิสูงและต่ำ คุณสมบัติพิเศษกันน้ำและสารเคมีต่าง ๆ ได้โพลีเอททีรีนลอยน้ำได้ พลาสติกชนิดนี้มีราคาถูก กันความชื้นได้ดี จึงใช้ทำพวกหีบห่อ ถาด สายเคเบิล อุปกรณ์ที่เป็นฉนวน ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ทำจากวัสดุชนิดนี้โดย การอัดฉีด การเป่า การรีดเป็นแผ่น ฟิล์ม และเป็นเส้น ๆ

4. โพลีโพรพิลีน (Polypropylene)

มีคุณสมบัติพิเศษด้านไฟฟ้าดี กันสะเก็ดหิน ทนแรงดึงดี ทนทานต่อความร้อนและสารเคมีวัสดุนี้ ถ้าเป็นรมปนฟิลาเม้นท์ของโพลีโพรพิลีนใช้ทำเชือกตาข่าย ผ้า ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากโพลีโพรพิลีน เช่น เครื่องใช้ในโรงพยาบาล และห้องปฏิบัติการ ของเล่นกระเป่า เครื่องเรือน ฟิล์มสำหรับภาชนะบรรจุอาหาร และฉนวนไฟฟ้าโพลีโพรพิลีนสามารถทำได้โดยกระบวนการต่าง ๆ ของพลาสติกเปลี่ยนรูปได้ทั้งหมด

5. โพลีซัลโฟน (Polysulfones)

วัสดุชนิดนี้มีคุณสมบัติทางกายภาพดี ทนความร้อน ขึ้นรูปโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การอัดฉีด การรีด การขึ้นรูปด้วยความร้อน การเป่า ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ เช่น เครื่องมือที่ใช้ภายในบ้าน สวิต เฟือง และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้กับงานทนความร้อน โพลีซัลโฟนที่รีดเป็นแท่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางถึง 10 นิ้ว ใช้ทำเป็นลวดและสายเคเบิล สีเทาได้ทั้งรูปร่างใสและทึบ

6. พลาสติกเอบีเอส (ABS Plastic)

สารเคมี 3 ชนิด คือ Acrylonitrile, Butadiene และ Styrene รวมกันเป็นพลาสติกเอบีเอส ซึ่งเป็นสารประกอบที่มีความแข็ง ยืดหยุ่นได้ดีและเหนียว ทำให้มีสีต่าง ๆ ได้ และทนความร้อนได้ถึง 220 องศาฟาเรนไฮต์ พลาสติกชนิดนี้ทำได้โดยกระบวนการขึ้นรูปด้วยความร้อน การอัดฉีด การเป่า แบบแม่พิมพ์หมุนและการรีดวัสดุชนิดนี้ใช้ทำท่อ กล้องถ่ายภาพ ทรศัพท เป็นต้น

7. โพลีอิมิด (Polyimide)

วัสดุชนิดนี้ถูกผลิตขึ้นในรูปของของแข็ง เป็นฟิล์มหรือสารละลาย

สัมประสิทธิ์การเสียดทานต่ำ ต่อด้านต่อรังสี ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ เช่น บล็อก
แบร็ง ท่อ หน้าลิ้นเปิดเปิด ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า ถ้าสารนี้มีลักษณะเป็นฟิล์มจะเหนียว
และแข็ง วัสดุที่เป็นฉนวนของลวดและมอเตอร์ ถ้าเป็นละลายใช้ในการเคลือบ
ลวดและฉาบแก้ว

8. ไนลอน (Nylon)

มีการใช้งานแบบแม่พิมพ์และการรีด ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ เช่น แบร็ง
เฟือง ลิ้นเปิดเปิด ท่อ ของใช้ในครัวเรือน ทึบห่อ ผ้าและสายร่มชูชีพ เชือกใต้เขา
และขนแปรงทาสี เป็นต้น

9. อากริลิกเรซิน (Acrylic Resins)

ยางนี้มีคุณสมบัติเฉพาะ คือ มีความใสมาก ทาขึ้นรูปง่าย ทนต่อ
ความชื้น ยางชนิดนี้ทั่ว ๆ ไปคือ Methly Methacrylate ชื่อการค้าที่รู้จักกันดีคือ
Lucite ของบริษัทดูบองท์และ Plexigls ของบริษัท Room & Haas สารนี้เป็น
พลาสติกเปลี่ยนรูปที่สามารถขึ้นรูปได้โดยการหล่อ การรีดการขึ้นแบบแม่พิมพ์ การดึง
ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์คือหน้าต่าง เครื่องบิน ตู้กระจกโชว์ ฝาปิดเครื่องวัด เครื่อง
สำอางค์ หุ่นจำลองแบบพลาสติก เป็นต้น

10. ไวนิล เรซิน (Vinyl Resins)

ไวนิล เรซิน ที่รู้จักกันทางการค้าจะรวมถึง โพลีไวนิล คลอไรด์
(Polyvinyl Chloride) P.V.C. โพลีไวนิล บูทาเรท (Polyvinyl Butyrate)
และโพลีไวนิลลิดีน คลอไรด์ (Polyvinylidene Chloride) สารประกอบ
พลาสติกเปลี่ยนรูปชนิดนี้สามารถทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้โดยการ อัดฉีด การ
อัดส่งการรีด การเป่า ไวนิลเรซิน เหมาะสำหรับการเคลือบผิว การตัดรตังและทำ
ให้เป็นแผ่นแข็งได้

10.1 Polyvinyl Butyrate มีความใสและเหนียว วัสดุ
สำหรับเชื่อมต่อแก้ว ทำเสื่อกันฝน เครื่องอุดถังเชื้อเพลิง ทนต่อความชื้น ยึดเหนี่ยว
ได้ดี คงทนต่อแสงและความร้อน

10.2 Polyvinyl Chloride ทนต่อตัวทำละลายต่าง ๆ
ได้สูงและทนไฟ ในทางผลิตภัณฑ์ใช้ทำยางที่ยืดหยุ่นได้ ภาชนะบรรจุและขวดต่าง ๆ

10.3 Polyvinylidene Chloride ใช้สำหรับทำ และท่อ

10.4 Cellular vinyl ทำผลิตภัณฑ์โฟม หุ่น สิ่งห่อหุ้มและ
เบาะ

พลาสติกเป็นวัสดุที่มีความสำคัญมากในปัจจุบันซึ่งนำมาใช้ผลิตผลิตภัณฑ์
แทนวัสดุอื่นๆ เนื่องจากวัสดุพลาสติกมีคุณสมบัติที่ดีหลายประการดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

2.30 กรรมวิธีการผลิตในอุตสาหกรรมพลาสติก สามารถแยกออกเป็นประเภท ได้ดังนี้

1. ประเภทหล่อพลาสติกเม็ดและผง ระบายใช้ความร้อนและแรงอัดอันแม่แบบปิด Molding
 - 1.1 แบบอัด (Compression)
 - 1.2 แบบอัดส่ง (Transfer)
 - 1.3 แบบฉีด (Injection)
 - 1.4 แบบรีด (Extrusion)
 - 1.5 แบบเป่า (Blow)
 - 1.6 แบบลูกกลิ้ง (Calendering)
 - 1.7 แบบอัดแผ่น (Laminating)
 - 1.8 แบบอัดเย็น (Cold)
2. ประเภทหล่อพลาสติกเหลว Casting
 - 2.1 แบบหล่อเย็น (Simple)
 - 2.2 แบบหล่อร้อน (Plastisol)
3. ประเภทอัดขึ้นรูปพลาสติกแผ่น Thermoforming
 - 3.1 แบบอัดด้วยแม่แบบ (Mechanical)
 - 3.2 แบบสูญญากาศ (Vacuum)
 - 3.3 แบบลมอัด (Blow)
4. ประเภทหล่อพลาสติกเหลวกับวัสดุเสริมกำลัง Reinforcing
 - 4.1 แบบใช้มือทา (Hand Lay-Up)
 - 4.2 แบบใช้เครื่องพ่น (Spray Up)
 - 4.3 แบบใช้แม่แบบอัด (Matched Molding)
 - 4.4 แบบอัดเหลว (Premix Molding)
 - 4.5 แบบถุงอัดอากาศ (Pressure-Bag Molding)
 - 4.6 แบบถุงสูญญากาศ (Vacum-Bag Molding)
5. ประเภทโฟม Foaming
 - 5.1 แบบหล่อพลาสติกเม็ด
 - 5.2 แบบหล่อพลาสติกเหลว

กรรมวิธีการผลิตมีมากมายหลายวิธีในที่นี้จะกล่าวถึงการผลิตที่สำคัญๆ เท่านั้น

2.30.1 กรรมวิธีการผลิตแบบฉีด

แบ่งออกได้หลายชนิด คือ

1. แบบฉีดชนิด Flow Molding

เป็นชนิดธรรมดาที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง ใช้ทำชิ้นงานทั่ว ๆ ไป เช่น ถังน้ำ ตะกร้า ชัน และของใช้อื่น ๆ

2. แบบฉีดชนิด Injection Blow Molding

เป็นชนิดที่ดัดแปลงมากจากกรรมวิธีการผลิตแบบเป่า ซึ่งผลิตชิ้นงานที่กลวงแต่มีปัญหาเรื่องความหนาของส่วนต่าง ๆ ไม่เท่ากัน กรรมวิธีแบบนี้จะผลิตชิ้นงานรูปขวดที่มีขนาดเล็กเท่านั้น เนื้อของชิ้นงานทั่ว ๆ ไปมีความหนาใกล้เคียงกัน

3. แบบฉีดชนิด Reactive Injection Molding

ใช้ผลิตชิ้นงานที่มีขนาดใหญ่ เช่น ชิ้นส่วนในรถยนต์ เครื่องปรับอากาศและฝาครอบผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ ฯลฯ

4. แบบฉีดชนิด Injection Stamping

เป็นกรรมวิธีการผลิตแบบพิเศษที่ทำงานละเอียด แม้แบบสามารถปรับขนาดได้ ป้องกันการหดตัวหรือบิดงอของชิ้นงาน มีใช้น้อยมาก ซึ่งส่วนใหญ่ใช้กับงานผลิตเลนส์

ชนิดของพลาสติกที่ใช้กับกรรมวิธีการผลิตแบบนี้ ใช้พลาสติกพวกเทอร์โมพลาสติกเกือบจะทุกชนิด เช่น แอสเซทอล อะคริลิก พลูโรคาร์บอน ฟิล์มโพลีเอทิลีน โพลีโพรพิลีน โพลีเอทิลีน โพลีเอทิลีน โพลีพรอพิลีน

ชนิดของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากกรรมวิธีการผลิตแบบนี้เป็นผลิตภัณฑ์เกือบทุกประเภท สิ่งเกิดง่าย ๆ วัสดุที่ร่อนกลมที่ด้ายล่าง หรือส่วนที่มองไม่เห็นของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นรอยที่พลาสติกหลอมเหลวถูกอัดเข้าแม่แบบ

2.31 การชุบโครเมียม

โครเมียมเป็นโลหะที่มีสีขาววาวสดใส ไม่ขุ่นมัว ไม่ต้องขัดถูบ่อย ๆ มีความแข็งแรง แข็ง มีจุดหลอมตัวสูงที่ 1615 ซี เป็นตัวนำไฟฟ้าที่ดีและไม่เป็นสนิม ประโยชน์ของโครเมียมคือ นำไปผสมกับโลหะอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมหล่อหลอมโลหะ และใช้ชุบเคลือบบนผิวโลหะอื่น เพื่อป้องกันการเกิดสนิม และขุ่นมัว ฯลฯ การชุบเคลือบผิวบนโลหะชนิดอื่นด้วยโครเมียมในปัจจุบันแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การชุบโครเมียมชนิดบางหรือชุบเพื่อความสวยงาม

(DECORATIVE CHROMIUM) การชุบชนิดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการป้องกันไม่ให้โลหะอื่นเป็นสนิม และให้ความสวยงาม ทนต่อการเสียดสี และทนต่อการสึกกร่อน การชุบเคลือบในลักษณะนี้มักจะชุบโครเมียมค่อนข้างบางมาก โดยหนาประมาณ 0.00001 ถึง 0.0003 นิ้ว หรือ 0.25 ไมครอน ถึง 0.8 ไมครอน

2. การชุบโครเมียมชนิดหนา ซึ่งเรียกว่า HARD CHROMIUM

หรือ HARD CHROME การชุบชนิดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มความหนาในผิวของโลหะนั้น ๆ เช่น ชิ้นส่วนของเครื่องมือเครื่องจักรที่สึกหรอไปเพราะการใช้งาน ถ้านำมาชุบโครเมียมให้หนาขึ้นแล้วนำไปเจียรก็จะสามารถนำไปใช้ได้ดีเหมือนเดิม หรือมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผิวโลหะนั้น ๆ มีความแข็งแรง ทนต่อความร้อน ทนต่อการเสียดสี มีความผิวดำ เช่น ก้านไฮดรอลิก เป็นต้น การชุบเคลือบในลักษณะนี้ต้องใช้เวลา มากด้วยเหตุที่ชุบนาน จึงได้โลหะโครเมียมหนาและแข็งแรงมากปกติแล้วมักจะชุบกันที่ความหนาตั้งแต่ 0.001 นิ้วขึ้นไป และโดยมากชุบโครเมียมโดยตรงบนเหล็ก การชุบโครเมียมหนานบนโลหะอื่นที่ไม่ใช่เหล็กมักไม่ค่อยทำกัน

การรองพื้นก่อนชุบโครเมียม

เนื่องจากโครเมียมเป็นโลหะที่แข็งแรงมาก ดังนั้นจึงเปราะมาก และเนื่องจากแรงเค้น แรงเครียด รวมทั้งการหนี้ออกไปของแก๊สไฮโดรเจนที่พลอยผสมอยู่ในโลหะโครเมียมในขณะที่ไปเกาะชิ้นงาน ทำให้ผิวโลหะโครเมียมที่ได้จากชุบมีลักษณะแตกร้าว หรือเป็นพรุนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหนาของโครเมียมจากการค้นคว้า บรากนุว่าถ้าความหนาของโครเมียมหนา 0.12 มิล หรือน้อยกว่าจะได้ผิวโครเมียมที่ไม่มีรอยแตกร้าว แต่จะมีรอยพรุนอยู่โดยทั่วไป หากความหนาของโครเมียมมากกว่า 0.02 มิลขึ้นไป จะไม่ปรากฏพรุนแต่จะมีรอยแตกร้าวอยู่โดยทั่วไปด้วยเหตุที่มีรูพรุนเมื่อเวลาชุบบางเองจึงเป็นเหตุให้โครเมียมป้องกันสนิมไม่ได้เต็มที่ ถ้าเราชุบโครเมียมบาง ๆ โดยตรงบนเหล็กสนิมจะเริ่มเกิดในรูพรุนก่อนแล้ว ต่อมาก็จะเริ่มแพร่ขยายกว้างออกไปได้ผิวของโครเมียม และในที่สุดสนิมก็จะยกแผ่นโครเมียมทั้ง

แผ่นออก ทำให้โรครุเมียมป้องกันสนิมไม่ได้ เพื่อแก้จุดอ่อนานเรื่องนี้ งานการชุบโรครุเมียมบาง จึงมักจะรองพื้นด้วยทองแดงและนิกเกิลเสียก่อน การทำดังนี้มีส่วนดีกว่าชุบโรครุเมียมตรงบนเหล็ก หรือโลหะอื่น ๆ คือ

1. รองพื้นชั้นงานด้วยทองแดงก่อนชุบนิกเกิล เพื่อให้การจับเกาะที่แน่น ยกตัวอย่าง เช่น ชั้นงานที่เป็นเหล็ก เหล็กหล่อ โลหะผสม ทองเหลือง ฯลฯ ทองแดงจะจับได้แน่นสนิทดีกว่านิกเกิล

2. รองพื้นด้วยนิกเกิล ก่อนชุบโรครุเมียม นิกเกิลจะช่วยเป็นตัวประสานยึดเหนี่ยวระหว่างทองแดงกับโรครุเมียม ได้เป็นอย่างดีประการสำคัญนิกเกิลจะเป็นตัวช่วยกันไม่ให้สนิมซึมผ่านไปเกาะกินเหล็กได้ นิกเกิลเป็นโลหะไม่เกิดสนิมเช่นเดียวกับโรครุเมียมมีสีสุดาส งามเช่นเดียวกับโรครุเมียม แต่สีสุกใสงดงามของนิกเกิลมีราคาสูงจนกว่าได้ ดังนั้นจึงต้องอาศัยโรครุเมียมเคลือบชั้นบนนิกเกิลอีกทีหนึ่ง เพื่อว่าชั้นงานนั้น ๆ จะได้มีความสุขอยู่เสมอได้นาน

การรองพื้นด้วยนิกเกิลอย่างน้อยที่สุดควรจะหนาประมาณ 0.0006 นิ้ว หรือ 0.005 มม. สำหรับงานที่ทำด้วยเหล็กต้องใช้งานกลางแจ้งอย่างน้อย ๆ นิกเกิลควรหนา 0.001 นิ้ว (0 มิล) หรือ 0.025 มม. ถ้าเป็นน้ำยาชุบนิกเกิลชนิดด้านความหนาของนิกเกิลควรหนาเพื่อไว้เป็นพิเศษอีก 20 ถึง 25% สำหรับการสูญเสียไปเนื่องจากการขัดเงาแต่ถ้าเป็นน้ำยาชุบนิกเกิลชนิดเงาก็ไม่จำเป็นต้องเพื่อไว้

2.32 ล้อและการวางตำแหน่งล้อ

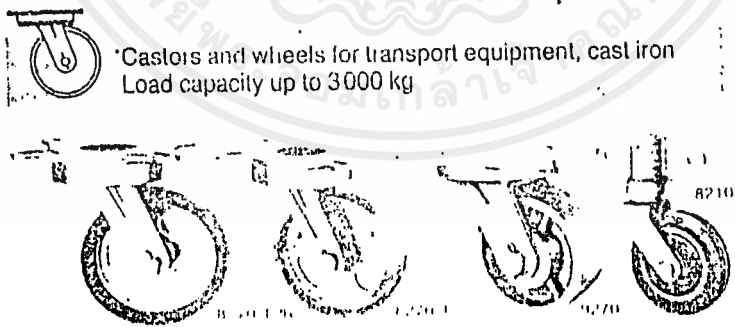
ล้อเป็นส่วนที่สำคัญของตัวรถที่จะนำรถไปยังที่ต่าง ๆ ล้อที่สามารถนำมาประกอบติดตั้งกับตัวรถเงินเพื่อใช้งาน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ล้อยางสุบลม ลักษณะของล้อยางสุบลมจะมีเส้นผ่าศูนย์กลางของล้อใหญ่กว่าใช้งานต้องสุบลมให้เต็มเสียก่อน นิยมนำมาใช้ในงานที่ต้องรับน้ำหนักมาก ๆ บนพื้นผิวที่ขรุขระ มีหลุมบ่อ เช่น บนพื้นถนน ตรอก ซอย ทางเดิน ล้อชนิดนี้จะมีการกันสะเทือนที่ดีตัวอย่างในการใช้งานล้อชนิดนี้ได้แก่ รถเงินขายน้ำ ขายอาหารทั่วไป

2. ล้อยางตัน เป็นล้อที่มีความเหมาะสมกับรถที่มีขนาดเล็ก ใช้งานภายในตัวอาคาร หรือพื้นที่ที่ไม่ขรุขระมากนัก ล้อชนิดนี้มีขายอยู่ตามท้องตลาดทั่วไป ตัวอย่างในการใช้งานล้อชนิดนี้ได้แก่ รถเงินเด็ก รถเงินเสิร์ฟอาหาร ฯลฯ ล้อยางตันนี้ยังแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

2.1 ล้อที่ใช้ในงานสำหรับงานรับน้ำหนักมาก ล้อชนิดนี้ใช้กับงานที่ต้องรับน้ำหนักมาก ๆ แต่ยังคงสะดวกในการเงินและการเคลื่อนย้าย ล้อแบบนี้มีทั้งล้อแบบธรรมดาและล้อตลับลูกปืน วัสดุที่ใช้ทำล้อมีทั้งยางธรรมดา เหล็ก วัลลอน ฟิลิปปิน และไฟโรนิก สามารถรับน้ำหนักได้ถึง 3,000 กก.

2.2 ล้อที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม ล้อชนิดนี้นิยมมากในการติดเข้ากับรถเงินแบบต่าง ๆ ที่ต้องรับน้ำหนักปานกลางถึงหนักมาก แกนล้อมีทั้งแบบลูกปืนและไม่มีตลับลูกปืนและมีทั้งแบบล้ออิสระและล้อตาย วัสดุที่ใช้ทำมีแบบยางธรรมดา เหล็ก วัลลอน ยางอ่อน ยางแข็ง ฟิลิปปิน

รูปที่ 2.28 ล้อที่ใช้รับน้ำหนักมาก

Castors and wheels for apparatus and hospital beds
Load capacity up to 110 kg

2470

2471

2472

2875
shop-o-matic

รูปที่ 2.29 ล้อที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม

2.3 ล้อที่ใช้ในงานเพอร์นิเจอร์ เหมาะสำหรับงานที่รับน้ำหนักไม่มากนัก เช่น ลูกล้อโซฟา ล้อบาร์เคลื่อนที่ เป็นต้น ส่วนมากจะเป็นล้ออิสระซึ่งต้องการความคล่องตัวสูง สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย วัสดุที่ใช้ทำจะเป็นยางธรรมชาติกับยางแข็ง

Castors and wheels for furniture
Load capacity up to 60 kg

6520

5022

6023

1430

รูปที่ 2.30 ล้อที่ใช้ในงานเพอร์นิเจอร์

ตารางที่ 2.8 แสดงคุณลักษณะของล้อยอิสระ

ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง (นิ้ว)	รหัสขนาด	น้ำหนักที่รับได้สูงสุด
3	80/25-50	100 กก.
4	100/30-50	130 กก.
5	125/37.5-50	150 กก.
6	160/40-80	175 กก.
7	180/45-90	200 กก.
8	200/50-100	200 กก.
10	250/60-130	250 กก.
11	280/70-50	300 กก.

ตารางที่ 2.9 แสดงคุณลักษณะของล้อตายตัว

ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง (นิ้ว)	รหัสขนาด	น้ำหนักที่รับได้สูงสุด
3	80/25-50	100 กก.
4	100/30-50	130 กก.
5	125/37.5-50	150 กก.
6	160/40-80	175 กก.
7	180/45-90	200 กก.
8	200/50-100	200 กก.
10	250/60-130	250 กก.
11	280/70-150	300 กก.

ทั้ง 2 ตารางนี้ เป็นคุณสมบัติของล้อยางตัน

2.33 การวางตำแหน่งล้อ

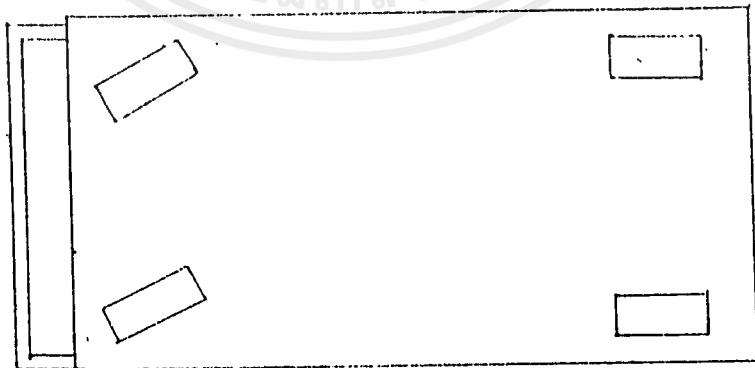
การวางตำแหน่งล้อมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเลือกใช้ล้อ เพราะล้อที่จะใช้มีหลายขนาดและหลายรูปแบบ เช่น ล้ออิสระและล้อตายตัว ถ้าไม่ศึกษาการใช้งานโดยตรง และหาความเหมาะสมของการใช้งานจริงการออกแบบจะผิดพลาดทำให้การใช้งานไม่สะดวก ดังนั้น ในขั้นแรกต้องศึกษาให้เข้าใจถึงหลักการใช้ล้อในลักษณะต่าง ๆ และแรงที่เข้าในการบังคับเลี้ยว การใช้ล้อแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. ล้อหน้าอิสระ ล้อหลังตายตัว การใช้ลูกล้อลักษณะนี้จุดหมุนจะอยู่ที่ด้านหน้า การที่จะบังคับรถให้เลี้ยวต้องใช้แรงส่งผ่านไปยังล้อหน้าเพื่อบังคับล้อ ถ้ารถมีน้ำหนักมากจะทำให้บังคับเลี้ยวลำบาก

รูปที่ 2.31 แบบล้อหน้าอิสระ ล้อหลังตายตัว

2. ล้อหน้าตายตัว ล้อหลังอิสระการใช้ล้อลักษณะนี้มีลักษณะคืออย่างหนึ่งคือ บังคับเลี้ยวได้ง่าย เพราะจุดหมุนของรถอยู่ที่ด้านหลังทำให้ผู้ขับขี่ออกแรงบังคับน้อย เลี้ยวได้สะดวก การบังคับทางตรงทำได้ดีพอสมควร

รูปที่ 2.32 แบบล้อหน้าตายตัว ล้อหลังอิสระ

3. ล้ออิสระทั้ง 4 ล้อ การใช้ล้อชนิดนี้สะดวกในการเข็น แต่ต้อง บังคับล้ออยู่ตลอดเวลา การเลี้ยวทำได้ดี แต่การเข็นทางตรงจะต้องใช้แรงบังคับถ้า รถเข็นมีน้ำหนักมาก

รูปที่ 2.33 แบบล้ออิสระทั้ง 4 ล้อ

2.34 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมลวดตาข่ายเคลือบสังกะสี

ประเภท

ลวดตาข่ายเคลือบสังกะสีตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ จัดแบ่งตามกรรมวิธีการทำออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ประเภท ก ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการดัก แบ่งออกเป็น 4 แบบ

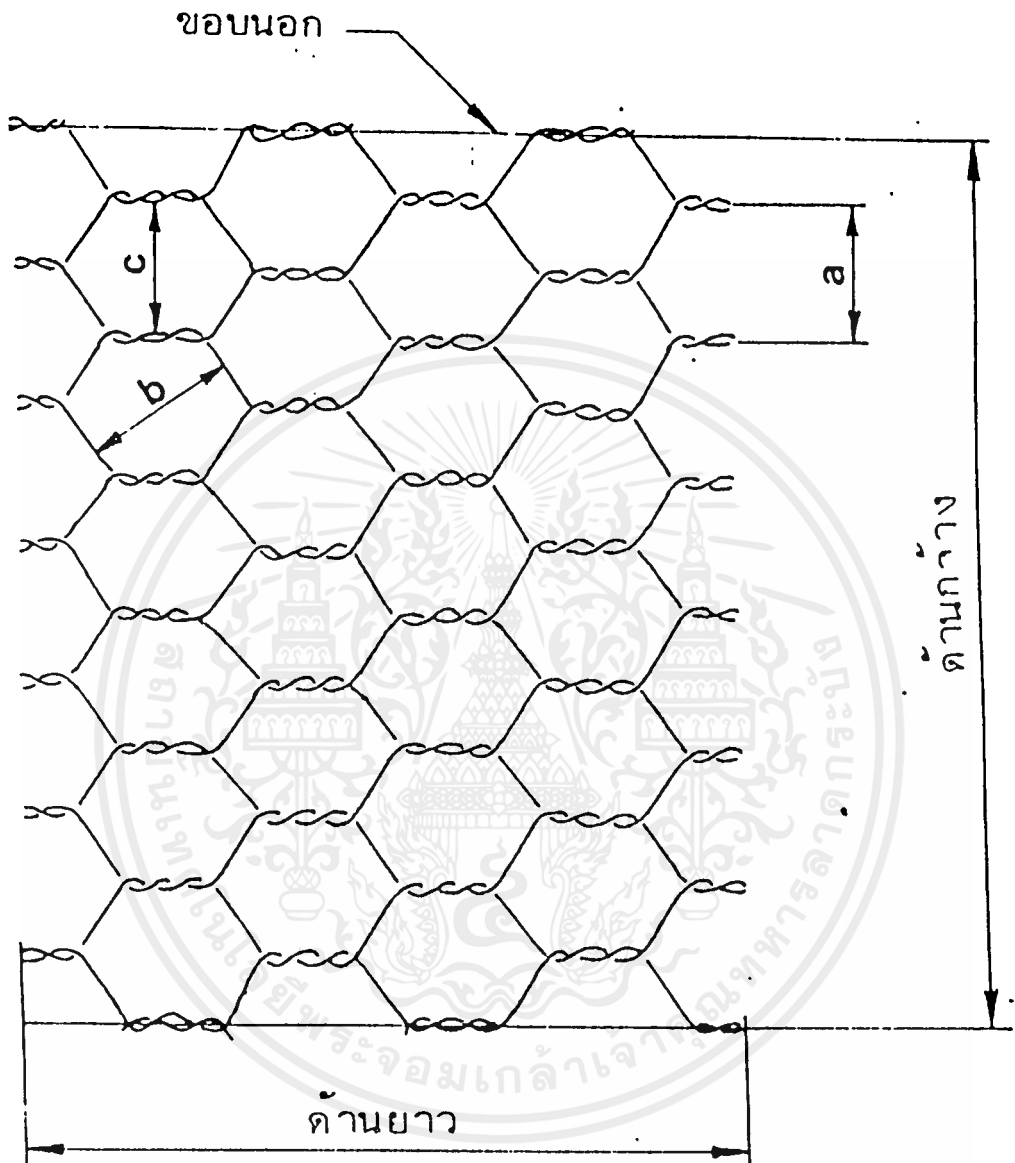
1. ลวดตาข่ายตาหกเหลี่ยม
2. ลวดตาข่ายตาสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน
3. ลวดตาข่ายตาสี่เหลี่ยมจัตุรัส
4. ลวดตาข่ายตาสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ประเภท ข ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการเชื่อม แบ่งออกเป็น 2 แบบ

1. ลวดตาข่ายตาสี่เหลี่ยมจัตุรัส
2. ลวดตาข่ายตาสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ขนาดและความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับ

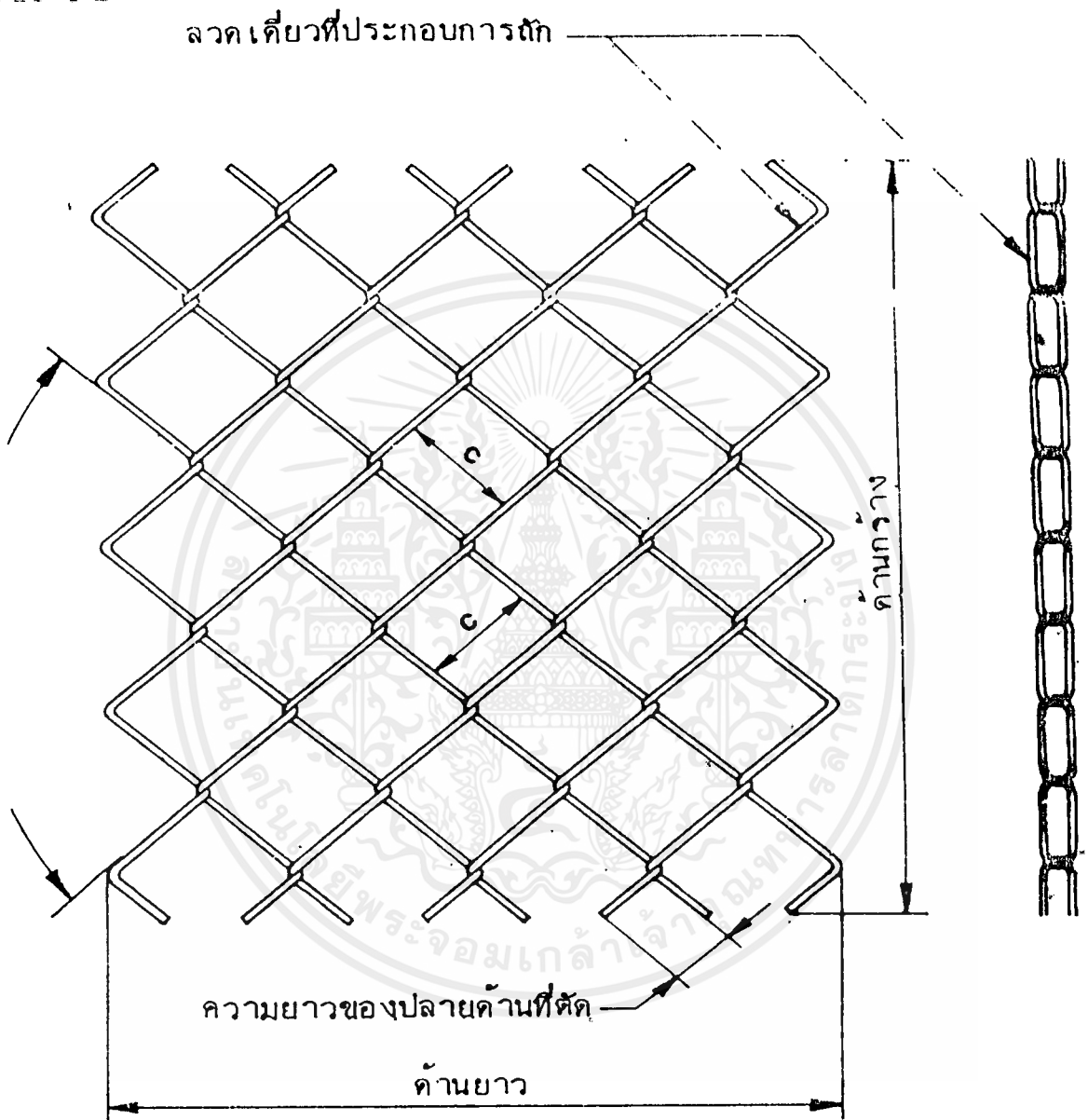
1. ขนาดและความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับ ของลวดที่ใช้ทำลวดตาข่ายเคลือบสังกะสี ให้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมลวดเหล็กเคลือบสังกะสี
2. ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ขนาดช่องตาข่ายและความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับขนาดความกว้าง ความยาวของลวดตาข่ายเคลือบสังกะสีให้เป็นไปตามรูปและตาราง

รูปที่ 2.34 ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการถักแบบตาหกเหลี่ยม

ตารางที่ 2.10 หน่วยเป็นมิลลิเมตร

ขนาด ร่อง คาซาบ	ขนาด พิดซ์	ความคลาด เคลื่อนที่ ยอมให้ของ พิดซ์	ความคลาด เคลื่อนที่ยอม ให้ร่องพิดซ์ โดยเฉลี่ย ของร่อง 300	เส้นผ่าศูนย์กลาง							
				0.56	0.71	0.80	0.90	1.00	1.25	1.40	
				ความกว้าง							
10	10.9	+1.0	+0.2	900	900	900					
		-3.0	-0.4								
13	13.8	+1.0	+0.3	900	900	900					
		-3.0	-0.6								
16	16.9	+1.0	+0.4	900	900	900					
		-3.0	-0.8	1 200	1 200	1 200					
20	21.1	+1.5	+0.5		900	900	900	900			
		-0.5	-1.0		1 200	1 200	1 200	1 200			
26	37.7	-2.5			900	900	900	900			
		-5.0	-1.4		1 200	1 200	1 200	1 200			
33	33.9	+2.0	+1.0		900	900	900	900			
		-7.0	-2.0		1 200	1 200	1 200	1 200			
40	40.6	+2.0	+1.5		900	900	900	900			
		-7.0	-3.0		1 200	1 200	1 200	1 200			
52	55.2	+3.0	+2.0			900	900	900	900		
		-7.0	-4.0			1 200	1 200	1 200	1 200		
78	82	+3.0	+2.5					900	900	900	
		-8.0	-5.0					1 200	1 200	1 200	

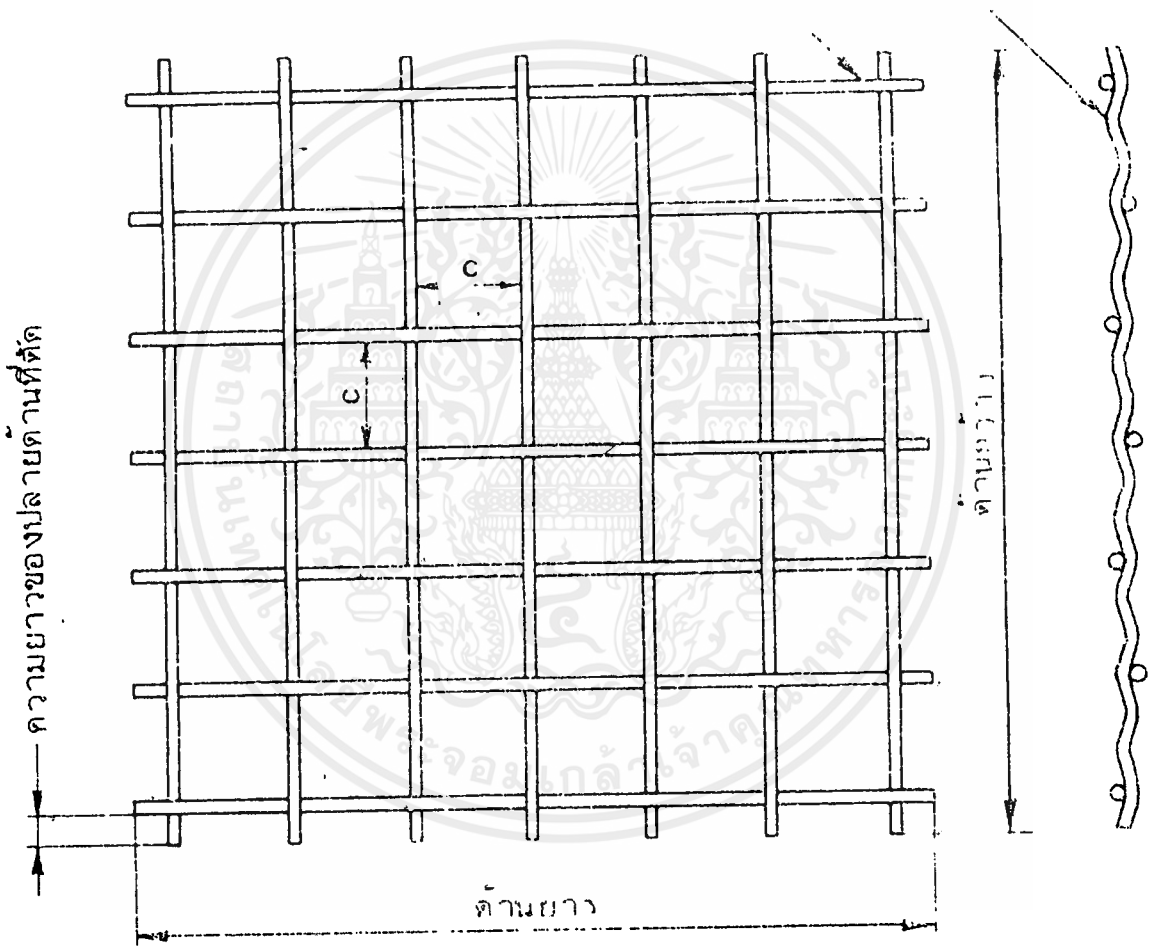

รูปที่ 2.35 ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการถักแบบตาสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน

ตารางที่ 2.21 หน่วยเป็นมิลลิเมตร

ขนาด ช่อง ตาข่าย	ความคลาด เคลื่อนที่ ยอมมาที่	เส้นผ่าศูนย์กลาง					
		2.80	3.15	3.55	4.00	4.50	5.00
		ความกว้าง					
25	1.0	900	900				
		1200	1200				
		1500	1500				
38	1.5			900	900		
				1200	1200	1200	
				1500	1500	1500	
50	1.5			900	900		
				1200	1200	1200	
				1500	1500	1500	
63	2.0			900	900	900	900
				1200	1200	1200	1200
				1500	1500	1500	1500

ลวดเตี๋ยวที่ประกอบแบบยาวปกติ

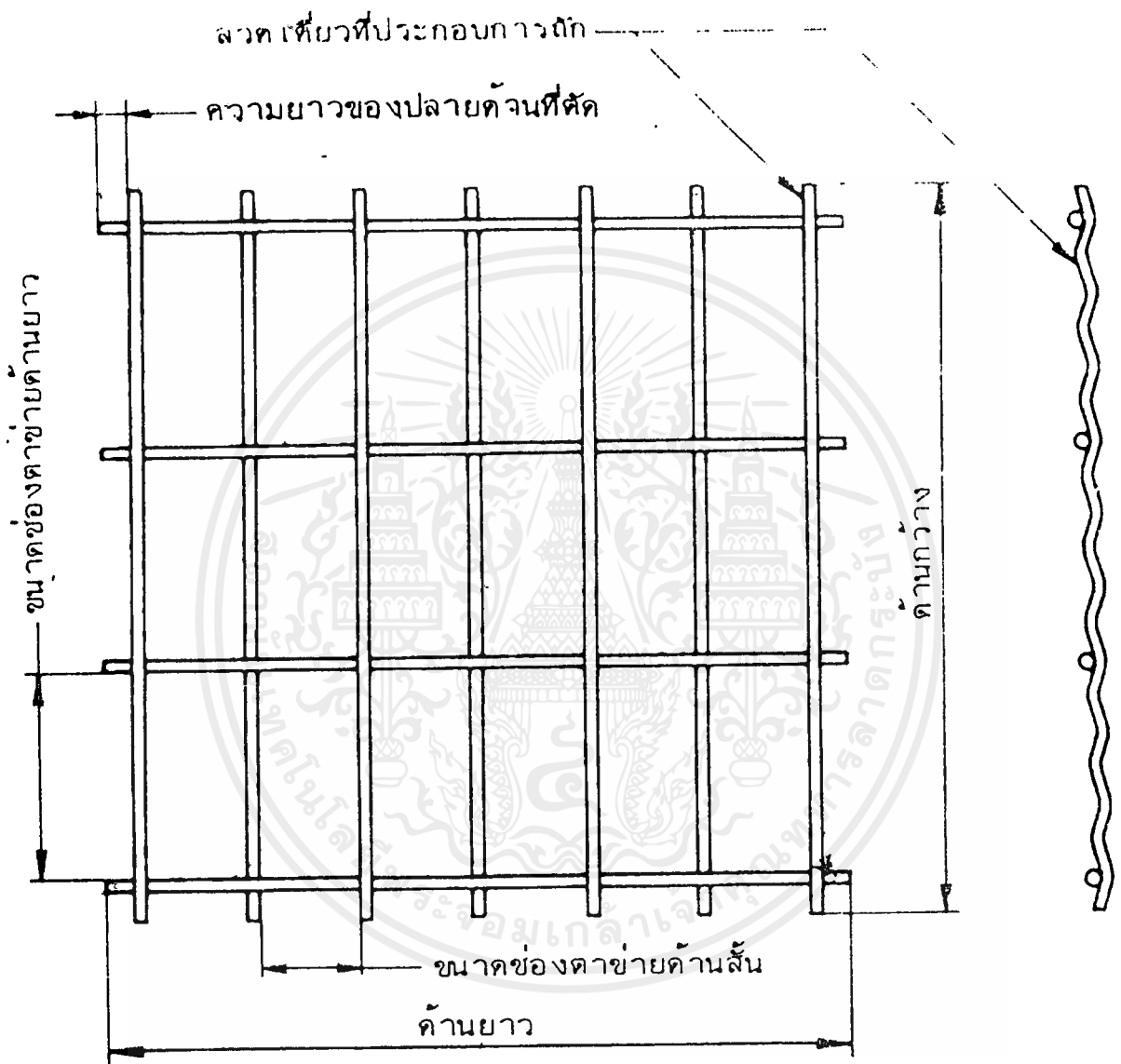

รูปที่ 2.36 ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการถักแบบตาสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ตารางที่ 2.12 หน่วยเป็นมิลลิเมตร

ขนาด ช่อง ตาข่าย	ความคลาด เคลื่อนที่ ยอมให้	เส้นผ่าศูนย์กลาง					
		2.80	3.15	3.55	4.00	4.50	5.00
		ความกว้าง					
25	1.0	900	900				
		1200	1200				
		1500	1500				
38	1.5			900	900		
				1200	1200	1200	
				1500	1500	1500	
50	1.5			900	900		
				1200	1200	1200	
				1500	1500	1500	
63	2.0			900	900	900	900
				1200	1200	1200	1200
				1500	1500	1500	1500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

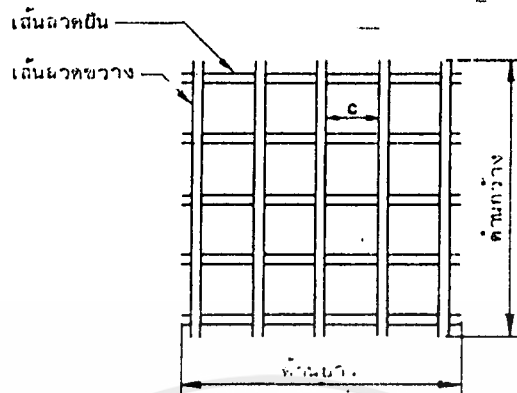

รูปที่ 2.37 ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการสานแบบตาสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ตารางที่ 2.13 หน่วยเป็นมิลลิเมตร

ขนาด ช่อง ตาข่าย	ความคลาด เคลื่อนที่ยอมรับ		เส้นผ่าศูนย์กลาง				
			2.80	3.15	3.55	4.00	4.50
	ด้านสั้น	ด้านยาว	ความกว้าง				
25X25	1.0	2.0	900	900			
			1200	1200			
			1500	1500			
38X76	1.5	2.5		900	900	900	
				1200	1200	1200	
				1500	1500	1500	
50X100	2.0	3.0			900	900	900
					1200	1200	1200
					1500	1500	1500

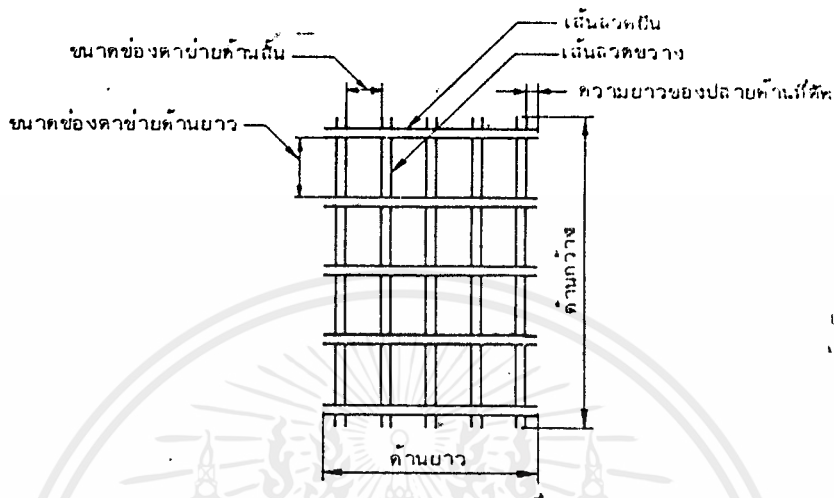
รูปที่ 2.38 ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการเชื่อมแบบตาสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ตารางที่ 2.14 หน่วยเป็นมิลลิเมตร

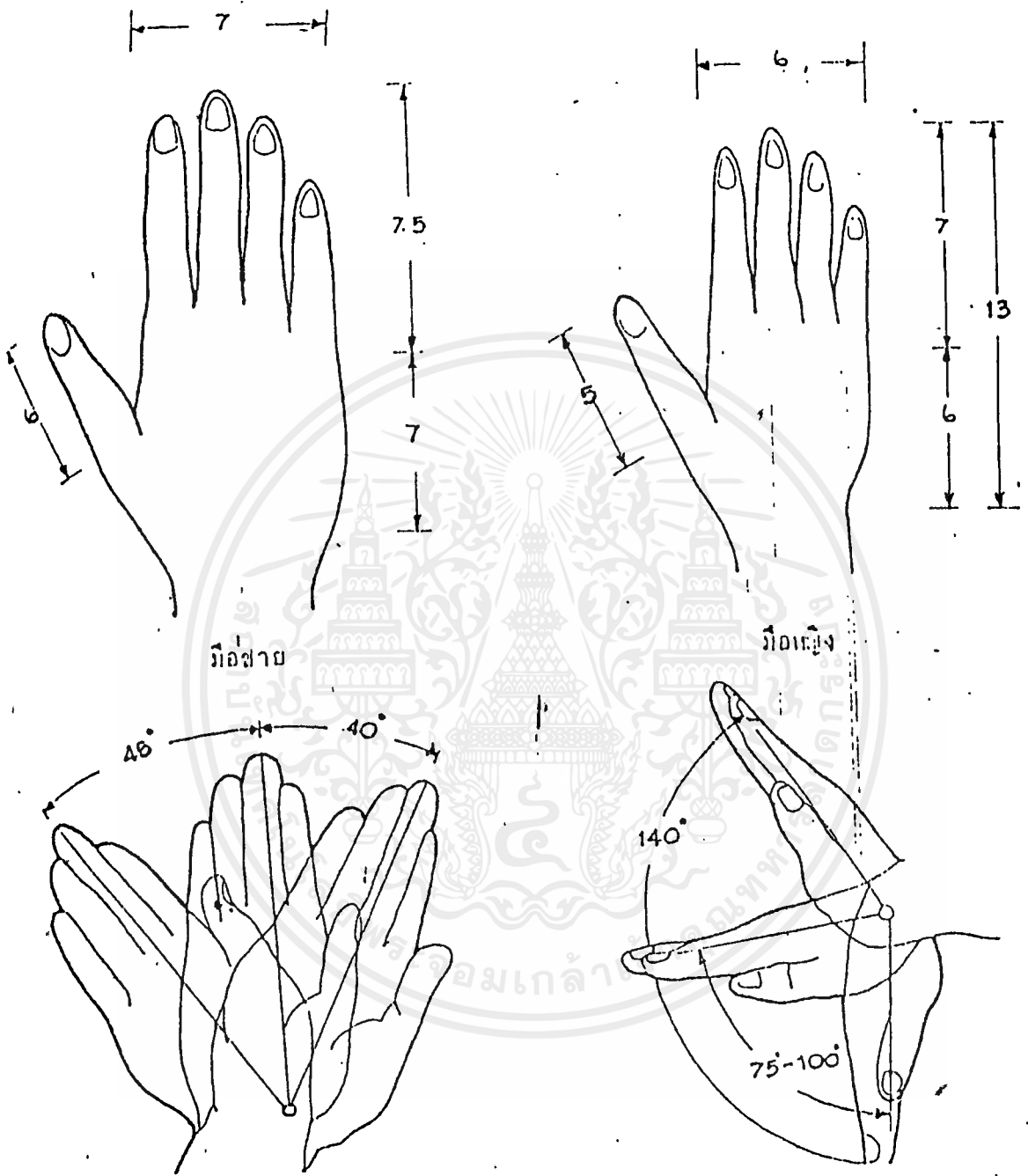
ขนาดช่องตาข่าย	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้	เส้นผ่าศูนย์กลาง								
		0.80	0.90	1.00	1.25	1.40	1.60	1.80	2.00	2.24
		ความกว้าง								
10	0.5	900	900							
		1200	1200							
15	0.5		900	900						
			1200	1200						
20	1.0			900	900					
				1200	1200					
25	1.0					900	900			
						1200	1200			
38	1.5							900	900	
								1200	1200	
50	2.0								900	900
									1200	1200

รูปที่ 2.39 ลวดตาข่ายขึ้นรูปด้วยการเชื่อมแบบตาสี่เหลี่ยมผืนผ้า

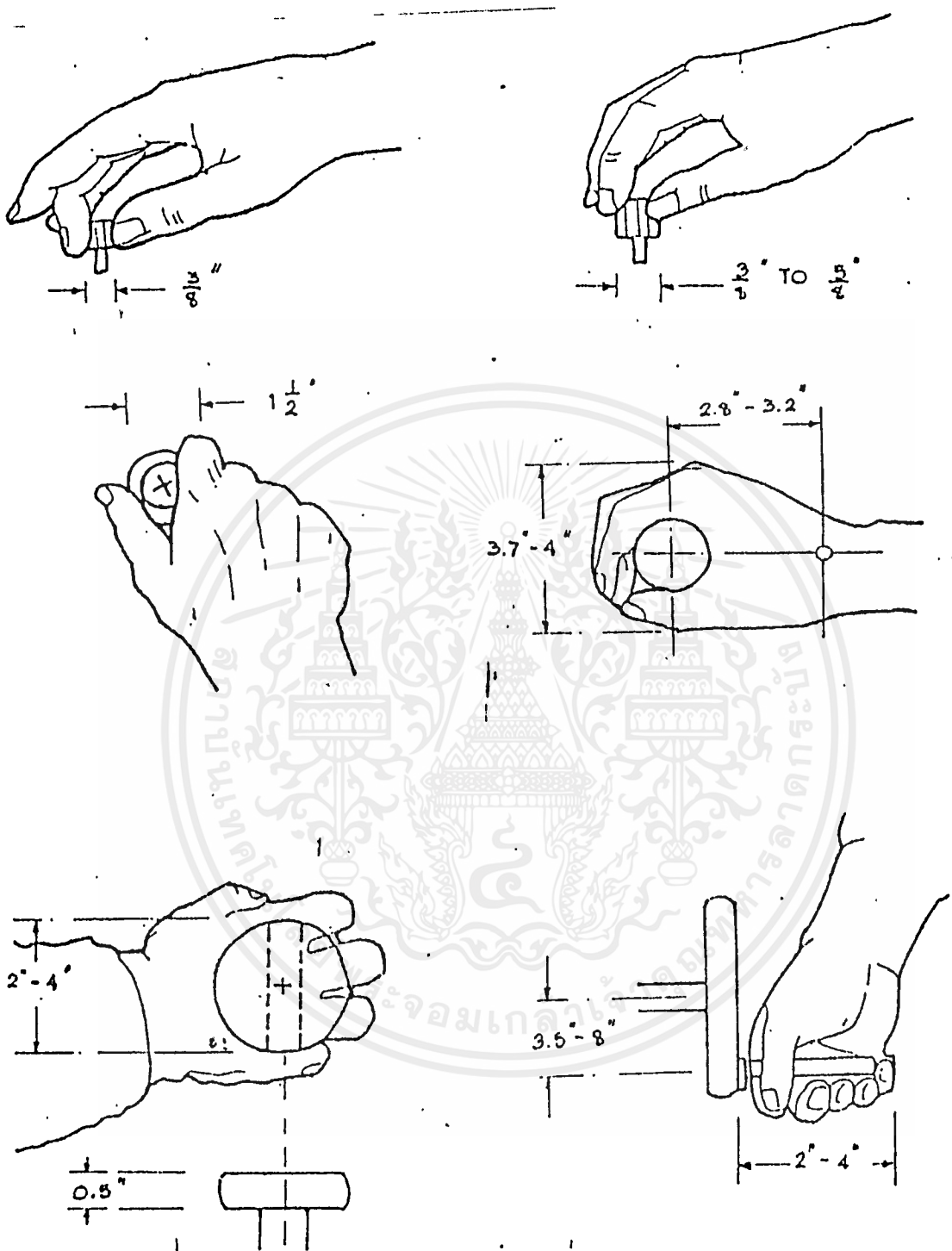

ตารางที่ 2.15 หน่วยเป็นมิลลิเมตร

ขนาด ช่อง ตาข่าย	ความคลาด เคลื่อนที่ยอมให้		เส้นผ่าศูนย์กลาง			
			1.40	1.60	1.80	2.00
	ด้านสั้น	ด้านยาว	ความกว้าง			
25X25	1.0	2.0	900	900		
			1200	1200		
38X76	1.5	2.5			900	900
					1200	1200

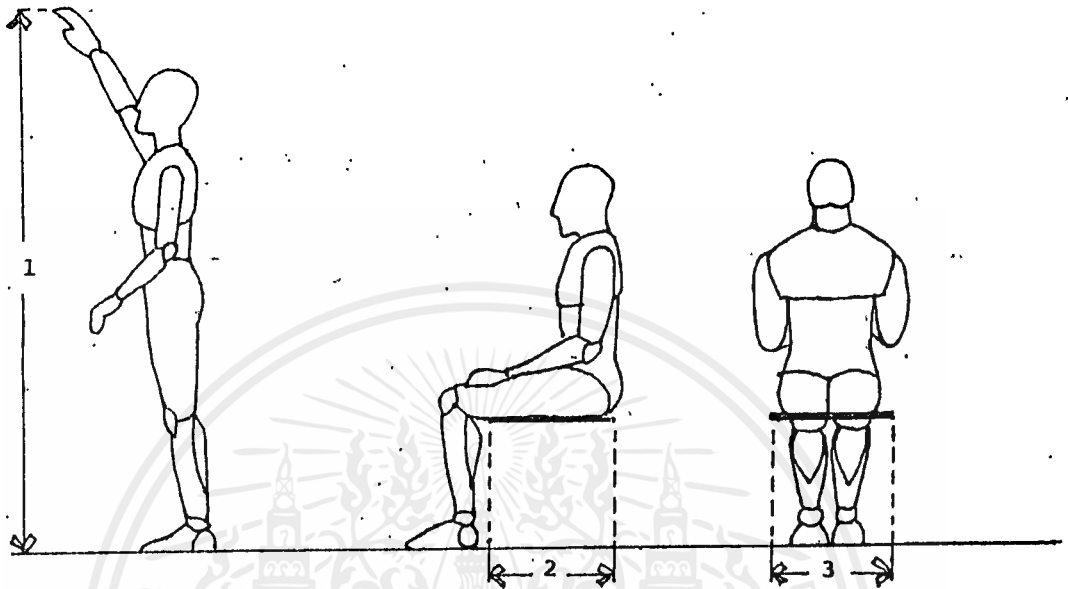

รูปที่ 2.41 การศึกษาขนาดสัดส่วนมือ ชาย-หญิง และลักษณะการเคลื่อนไหวของมือ

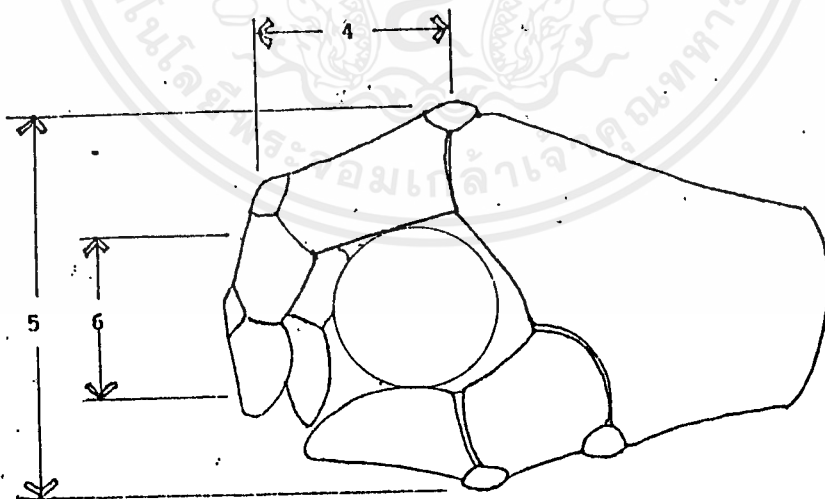

รูปที่ 2.42 แสดงการทำงานของมือในลักษณะต่างๆ

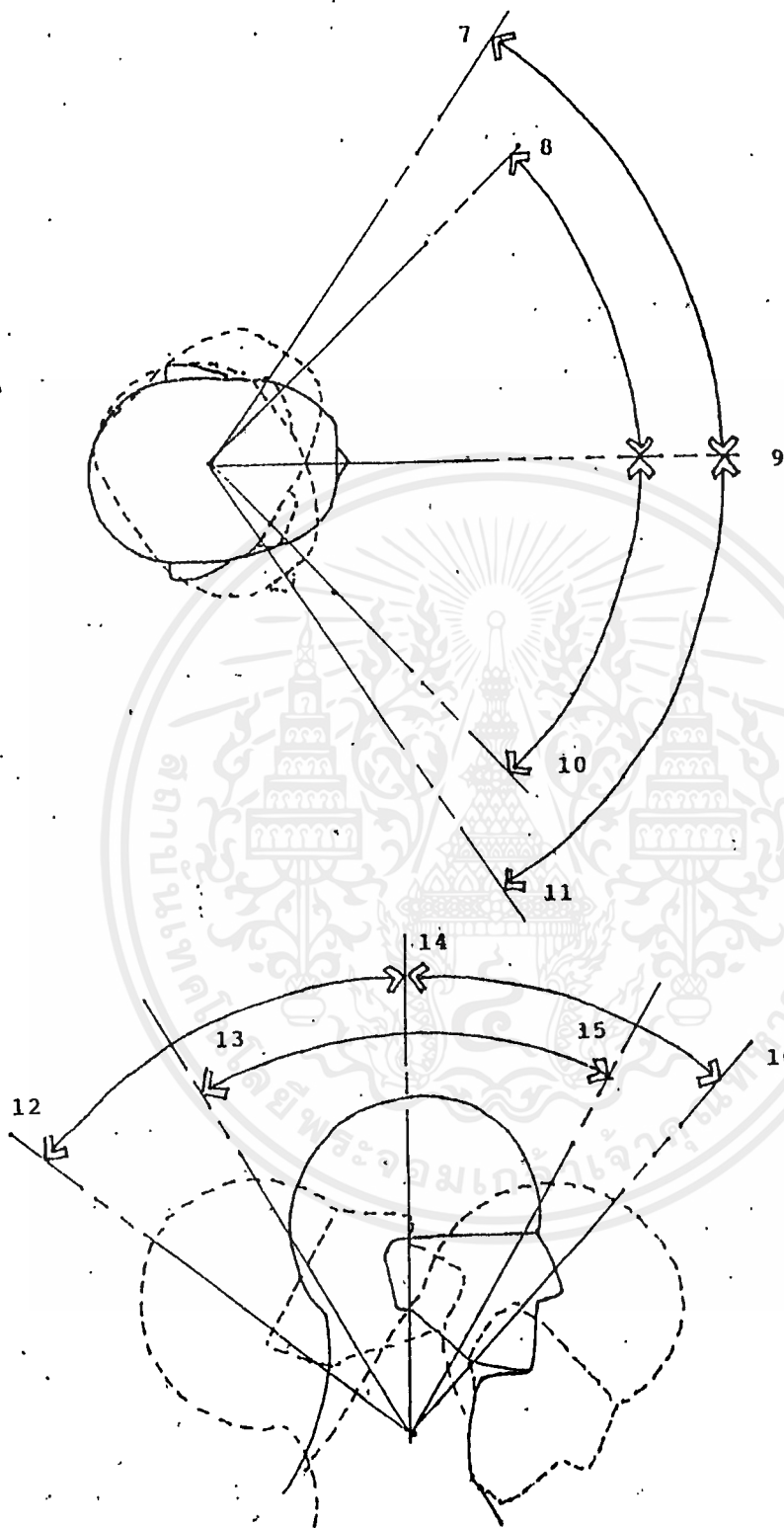
2.36 การศึกษาขนาดสัดส่วนของมนุษย์ที่เกี่ยวข้อง

รูปที่ 2.43 ขนาดสัดส่วนในท่าต่าง ๆ

รูปที่ 2.44 ขนาดของมือ

รูปที่ 2.45 องศาการมองในมุมต่าง ๆ

บทที่ 3

การรวบรวมและการศึกษาข้อมูล

3.1 การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลคือ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ และยังเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาประกอบการเปรียบเทียบหรือวิเคราะห์เพื่อจะสรุปเป็นขั้นสุดท้าย การรวบรวมข้อมูลสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูล

การศึกษาข้อมูล แบ่งได้ 3 หัวข้อได้ดังนี้

1.1 การศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร ของช่างไฟฟ้ากำลังระดับ บวช. ซึ่งประกอบด้วยหลักการของหลักสูตร, รายวิชา, แผนการสอน, เนื้อหาวิชา, งบประมาณ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติการควบคุมมอเตอร์ (ห้องเรียนสถานที่เรียน)

การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เดิมเกี่ยวกับปัญหาข้อดี ข้อเสีย ข้อได้เปรียบ และที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้มากที่สุด

1.2 การศึกษาเกี่ยวกับ วัสดุในการผลิตและกรรมวิธีการผลิต ซึ่งโรงร่งสร้างจะเป็นโลหะประเภทเหล็ก และกรรมวิธีการผลิต จะเป็นการเชื่อมประสานทั้ง 3 ชนิด คือ การเชื่อมด้วยความร้อน การเชื่อมด้วยไฟฟ้า และการใช้หมุดย้ำ ซึ่งแต่ละชนิดจะเลือกใช้ตามความเหมาะสมกับลักษณะงานแต่ละอย่างไป

1.3 การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป ที่จะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยอย่างสัมพันธ์ใกล้ชิด เช่น เกี่ยวกับมิติสัดส่วนของสรีระของมนุษย์, สีและเครื่องหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ได้มาแบ่งเป็นภาคสนามและจากเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยส่วนมากจะได้จากการค้นคว้าจากแหล่งต่อไปนี้

1. หอสมุดแห่งชาติ ท่าวาสุกรี

2. ห้องสมุดคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ห้องสมุดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ส.จ.ล.
4. ห้องสมุด คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ส.จ.ล.
5. ศูนย์วิจัยและพัฒนาหลักสูตร วิทยาเขตเทเวศร์
6. กระทรวงอุตสาหกรรม (มอก.)
7. วิทยาเขตนนทบุรี
8. วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา
9. โรงเรียนเกษมโรบลีเทคนิค
10. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

3.2 วิธีการดำเนินการ

1. ศึกษาเรื่องวิธีสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบปฏิบัติการ (ห้องทดลอง) จากเอกสาร
2. ศึกษาหลักสูตรโครงการสอน และคู่มือครูในการสอนวิชาการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอน
3. แยกเนื้อหาวิชา การผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอนในหลักสูตรระดับบวช. ออกเป็นหน่วยย่อย ระบุกำหนดขอบเขตและเรียงลำดับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้อง วิธีการสร้าง เพื่อผลิตเป็นชุดการสอน
4. ทดลองผลิตสื่อการสอน และสร้างแบบทดสอบ ก่อนและหลัง เพื่อให้ดูว่าตรงเป้าหมายหรือไม่

จากการศึกษาหลักสูตรและแยกเนื้อหาวิชาพอสรุปได้ว่า สื่อการสอนสำหรับวิชา การปฏิบัติควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า ควรจะเป็นสื่อของจริงสามารถเห็นการปฏิบัติงาน และการทำงานของอุปกรณ์ และผลลัพธ์ที่ได้โดยการแยกย่อย เนื้อหาที่จะใช้สื่อนี้ แบ่งออกเป็น 14 ใบบงาน โดยเริ่มจากใบบงานที่ 1 ที่แสดงให้เห็นการควบคุมมอเตอร์ด้วยมือจนเป็นการควบคุมอัตโนมัติและในที่สุดสามารถออกแบบควบคุมเองได้จากเงื่อนไขที่กำหนด ใบบงานแต่ละใบบงานจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวงจรที่ต้องการทดลอง ซึ่งผู้เรียนและผู้สอนจะมีความเข้าใจตรงกัน สำหรับสัญลักษณ์ของแบบใบบงาน

เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับควบคุมมอเตอร์ ประกอบด้วย

1. แม็กเนติก คอนแทคเตอร์, รีเลย์ (MAGNETIC CONTACTOR, RELAY)
2. รีโอเวอร์โหลดรีเลย์ (OVER LOAD RELAY)
3. เมนฟิวส์ (MAIN FUSE)
4. ไทม์มเมอร์รีเลย์ (TIMER RELAY)
5. ปุ่มกด (Push Button)
6. หลอดสัญญาณ (LAMP)
7. สายต่อวงจร, ขั้วต่อสาย

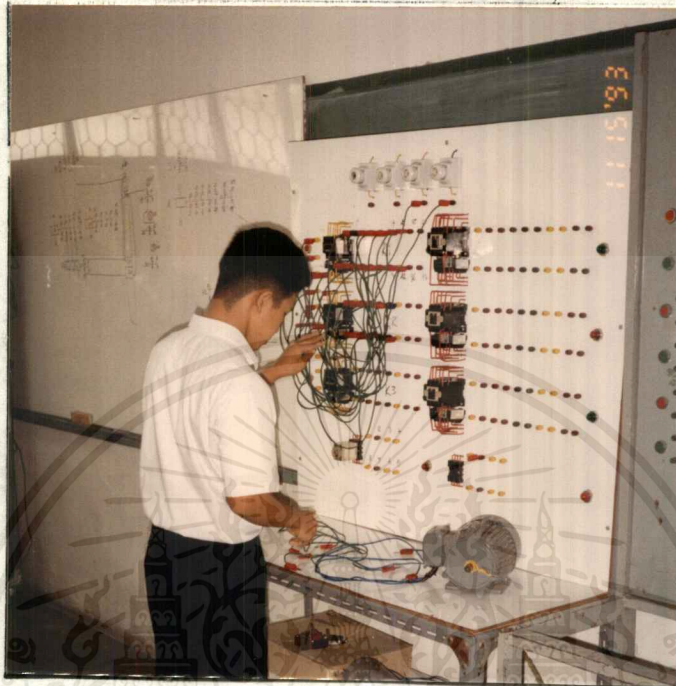
3.3 สรุปจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับ 14 ใช้งาน

1. แม็กเนติก คอนแทคเตอร์	จำนวน 5 ตัว
2. OVER LOAD RELAY	จำนวน 2 ตัว
3. ฟิวส์	จำนวน 4 ตัว
4. ไทม์มเมอร์รีเลย์	จำนวน 2 ตัว
5. Push Button	จำนวน 2 ชุด (6 ตัว)
6. หลอดสัญญาณ	จำนวน 6 หลอด
7. สายต่อวงจรและขั้วต่อสาย	จำนวน 6 ชุด (60 เส้น)
และขั้วต่อสายเอาต์

3.4 สรุปขนาดของอุปกรณ์ที่เลือกใช้

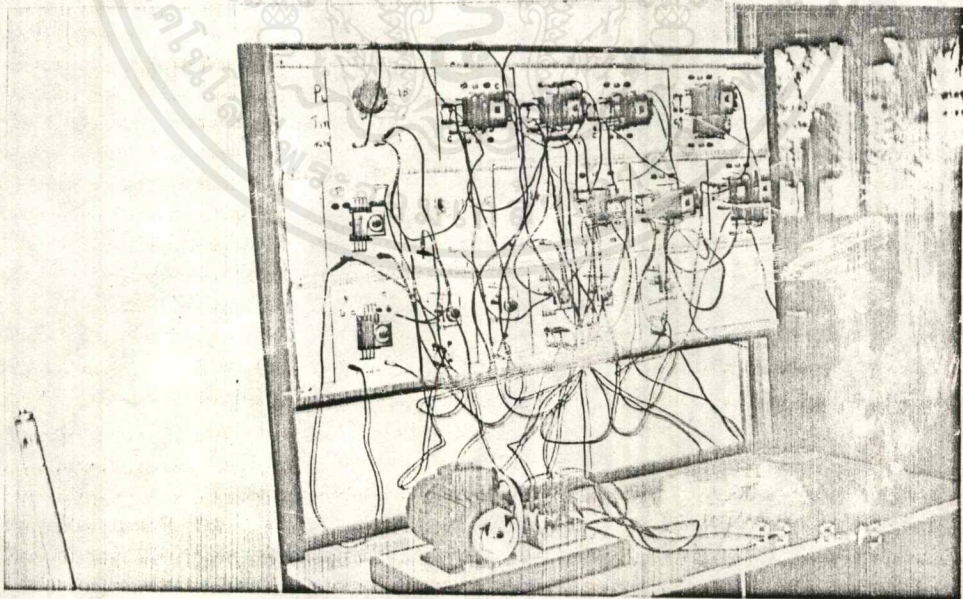
1. ขนาดของคอนแทคเตอร์ที่เลือกใช้ ขนาด 10 Amp 220V 50HZ
1No 1N.C. มีขนาด = 53X60X95 (ม.ม.)
2. ขนาดรีโอเวอร์โหลดรีเลย์ = 70X34X95 (ม.ม.)
3. ฟิวส์ ขนาด 95X95X50 (ม.ม.)
4. ไทม์มเมอร์รีเลย์ (SOCKET) ขนาด 58X40X20 (ม.ม.)
5. Push Button ขนาด 0 30X53 (ม.ม.)
6. หลอดสัญญาณ ขนาด 0 30X53 (ม.ม.)
7. สายต่อวงจร มี 3 ขนาด คือ 2 ฟุต 4 ฟุต และ 6 ฟุต
8. ขั้วต่อสายใช้ชนิด Binding Posts ขนาด 0 14X50 (ม.ม.)

การติดตั้งอุปกรณ์ มี 2 ลักษณะ คือ
 แบบที่ 1 ติดตั้งที่แผง และมีขั้วต่อสายติดตามสัญญาณลัทธิ์เขียนแบบ

รูปที่ 3.46 แสดงการติดตั้งอุปกรณ์

แบบที่ 2 ติดตั้งกับวัสดุอื่นและนำไปติดตั้งบนแผง

รูปที่ 3.47 การติดตั้งอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 สรุปรูปขนาดที่ใช้กับแบบที่ 2 ระบายที่ติดตั้งบนภาชนะหรือวัสดุอื่น(ม.ม.)

1. ขนาดของ แมคแนติคคอนแทคเตอร์ จำนวน 1 ชุด มี 5 ตัว

ขนาดของภาชนะที่ใช้ติดตั้งอุปกรณ์ = 100X250X120

2. ขนาดของรีเลย์รีเลย์ จำนวน 1 ชุด มี 2 ตัว

ขนาดของภาชนะที่ใช้ติดตั้งอุปกรณ์ = 100X100X120

3. ขนาดของฟิวส์ จำนวน 1 ชุด มี 4 ตัว ในภาชนะ 1 อัน

ขนาดของภาชนะที่ใช้ติดตั้งอุปกรณ์ = 160X300X120

4. ขนาดของเทอร์โมเมอร์รีเลย์ จำนวน 1 ชุด มี 2 ตัว

ขนาดของภาชนะที่ใช้ติดตั้งอุปกรณ์ = 120X180X60

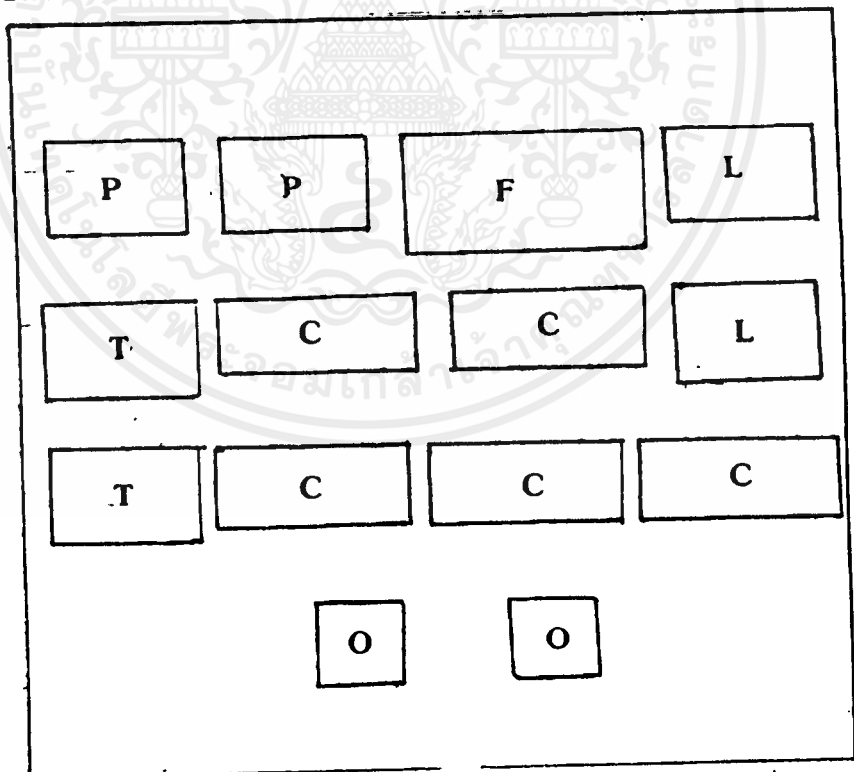
5. ขนาดของ Push Button จำนวน 2 ชุด จำนวนชุดละ 3 ตัว

ขนาดของภาชนะรวมอุปกรณ์ = 120X180X90

6. ขนาดของ LAMP (หลอดสัญญาณ) จำนวน 2 ชุด ชุดละ 3 หลอด

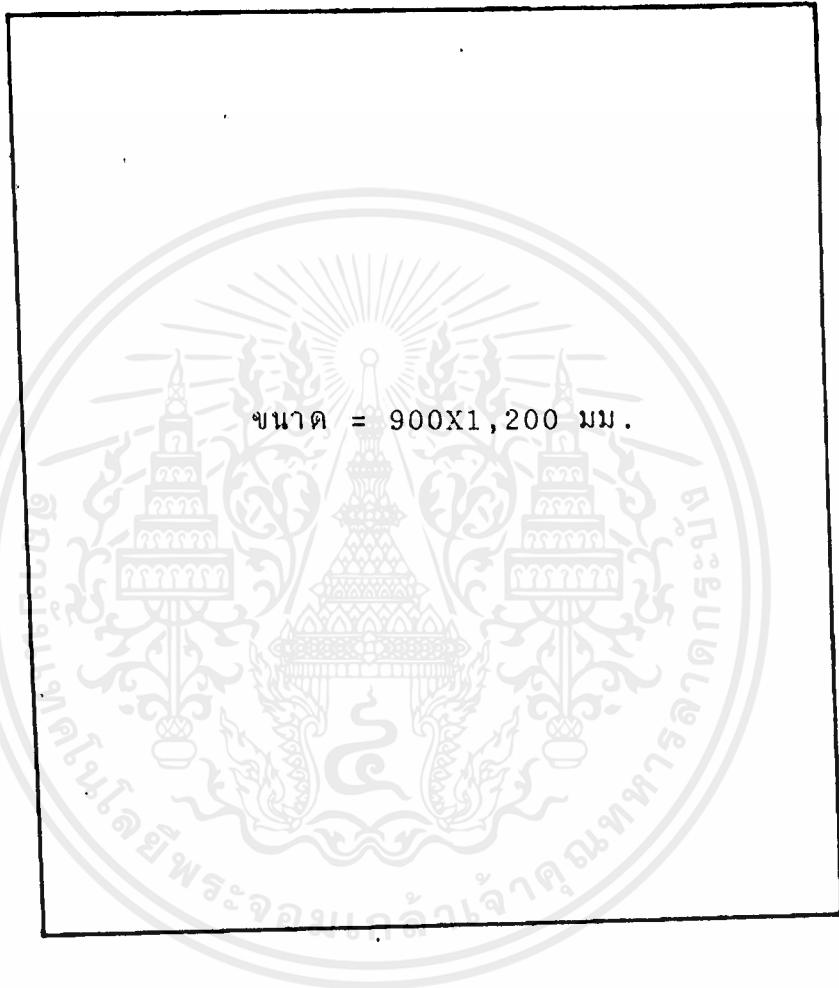
ขนาดของภาชนะรวมอุปกรณ์ = 120X180X90

3.6 การจัดวางตำแหน่งอุปกรณ์ในแบบที่ 2 ที่สรุปมาจากจำนวนของอุปกรณ์ที่เข้า

รูปที่ 3.48 การจัดวางตำแหน่งอุปกรณ์ของแบบที่ 2

สรุปขนาดความสูงและความกว้างของแผงปฏิบัติงานจากข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสถานศึกษา

รูปที่ 3.49 ขนาดของแผงปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 การศึกษาข้อมูลด้านโครงสร้างและกรรมวิธีการผลิตของผลิตภัณฑ์

วัสดุที่ใช้ผลิตเป็นโครงสร้าง มีดังนี้

เหล็ก

- เหล็กฉาก
- เหล็กฉากเจาะรู
- เหล็กกลมกลาง
- เหล็กรูปตัวยู , ตัวซี U, C

วัสดุที่ใช้ทำแผงติดอุปกรณ์

ไม้

- ไม้อัด
- ไม้อัดบุพอร์ไมก้า
- ลวดเหล็กตาข่ายเคลือบสังกะสี
- แผงเจาะรูเหลี่ยม, กลม

3.8 กรรมวิธีการผลิต

จากลักษณะโครงสร้างของแผงปฏิบัติงานจะมีโครงสร้างเป็นเหล็ก (โลหะกลุ่มเหล็ก) กรรมวิธีการผลิต จึงจะอยู่ในรูปของการเชื่อมประสานด้วยไฟฟ้า และในส่วนที่ต้องติดตั้งกับไม้ก็ใช้วิธีการยึดประสานด้วยหมุดย้ำ ส่วนกรรมวิธีก่อนที่จะเป็นวัสดุ คือ เป็นวัตถุดิบยังไม่ได้แปรรูปจะมีทั้งกลึง ตัดไส เจียรนัยและมีการหล่อโลหะ การทำสีส่วนมากหากเป็นโลหะจะใช้การชุบโครเมียม ส่วนไม้จะใช้การบุพอร์ไมก้าจะหลีกเลี่ยงการทำสีโดยการท่นหรือทา นอกจากภาชนะติดตั้งอุปกรณ์

3.9 การศึกษาทางด้านมิติสัดส่วน ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ กลุ่มผู้ใช้เป็นชายอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ขณะยืนปฏิบัติงาน

ความสูงยืน	เฉลี่ย	160.60 cm.
ความสูงระดับสายตา	เฉลี่ย	138.36 cm.
ความสูงระดับมือ	เฉลี่ย	70.18 cm.
ความสูงเอื้อมมือขึ้น	เฉลี่ย	201.55 cm.

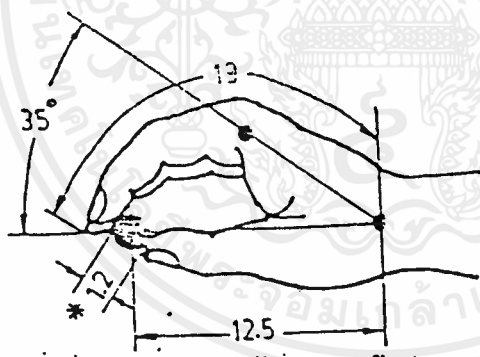
- มุมมองต่าง ๆ ในแนวระนาบข้าง

มุมเงยสูงสุด	50
มุมมองที่ดีของสีมาก ชั้นบน	30
มุมมองที่ดีของสีมาก ลงล่าง	40
มุมเหลิอบตกลงมากที่สุด	25
มุมเหลิอบตาขึ้นมากที่สุด	30
มุมมองสายตาทาบติชณะยื่น	10
มุมก้มสูงสุด	0

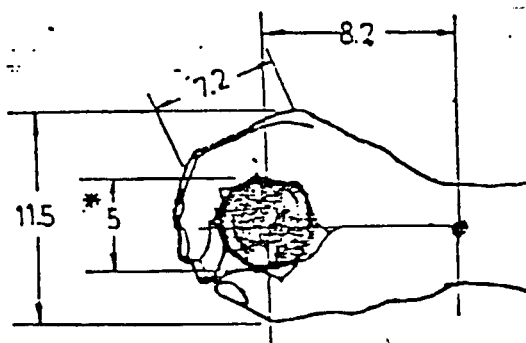
- มุมมองต่าง ๆ ในแนวระนาบด้านบน

มุมมองตัวหนังสือ	10-20
มุมมองสัญญาณลักษณะ	5-30
มุมมองที่ดีที่สุดของสี	30-60
มุมมองกว้างที่สุด	94-104
มุมกวาดสายตาตามอีกด้านหนึ่ง	62

ขนาดของมือที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

จับวัตถุด้วยปลายนิ้ว

จับวัตถุด้วยการกำ

3.10 การศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในผลิตภัณฑ์

1. ลูกล่อ
2. ลินชัก, บานเปิดปิด, บานเลื่อน, สำหรับเก็บอุปกรณ์

ลูกล่อมี 2 ชนิด คือ

- ล้อทรงกลม
- ล้อกลมแบน

ซึ่งทั้ง 2 แบบ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ (มอก. 916-2532)

- ชนิดเกลียว
- ชนิดสวมอัด
- ชนิดหน้าแปลน

ลินชัก, บานเลื่อน, บานเปิดปิด จะมีข้อกำหนดตาม มอก. (1015 เล่ม 6 2535)

3.11 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุที่ใช้และกรรมวิธีการผลิต

สำหรับโครงสร้างของแผงปฏิบัติงานจากการศึกษารโครงสร้างจากผลิตภัณฑ์เดิมสามารถแยกวัสดุที่ใช้หลัก ๆ ได้ ดังนี้

1. เหล็ก
เหล็กที่นำมาใช้ ได้แก่ เหล็กฉากเจาะรู เหล็กฉากธรรมดา เหล็กท่อกลม และเหล็กกล่อง ซึ่งขนาดมีตั้งแต่ 1 1/2 นิ้ว จนถึง 3 นิ้ว
2. ไม้อัด บู พอร์ไมก้า
3. แผงอลูมิเนียมเจาะรู สำหรับวางอุปกรณ์
4. ลวดตาข่ายชุบสังกะสี ชนิดถักรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 25X25 mm.
5. รางอลูมิเนียม

สำหรับวัสดุที่ใช้ติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมได้แก่ ไม้ และพลาสติก

ส่วนกรรมวิธีการผลิต

สำหรับส่วนที่เป็นโลหะ ใช้วิธีเชื่อมประสานด้วยไฟฟ้า แก๊ส, การขั้หมุดในส่วนที่เป็นโลหะ และพลาสติก ใช้การยึดด้วยสกรูและตัวล็อก

ข้อมูลเกี่ยวกับโลหะ

1. เหล็กฉากเจาะรู
เหล็กฉากแบ่งเป็น 2 แบบ คือ
 - 1.1 ขาเท่ากัน
 - 1.2 ขาไม่เท่ากัน
2. คุณสมบัติ
 - 2.1 การต้านทานแรงดึงและความยืด
 - 2.2 การดัดแรงตัดรัคัง
 - 2.3 การเคลือบสีที่ผิว

3. ขนาด เป็น มม.

กว้าง X ยาว 38X38 (ด้านเท่า)

กว้าง X ยาว 57X38 (ด้านไม่เท่า)

3.12 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เดิม

ผลิตภัณฑ์เดิม มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. แบบที่ติดตั้งอุปกรณ์ไว้ที่แผงปฏิบัติงานเลย คือติดตั้งตายตัวมีการเดินสายเข้ากับขั้วต่อสายตามลักษณะของสัญลักษณ์ ของการเขียนแบบวงจรควบคุมมอเตอร์ ครอบสร้างเป็นเหล็กฉากและเหล็กฉากเจาะรู มีชั้นวางสายต่อวงจร และมอเตอร์ไฟฟ้าขณะทำการทดลองหรือทดสอบวงจร ชั้นวางสูงจากพื้น 80-85 cm มีล้อเลื่อน 4 ล้อ สามารถเคลื่อนที่ได้โดยการดึงเลื่อน และจัดตำแหน่งได้ สำหรับแผงและชั้นวางใช้ไม้อัดขนาด 10 mm บุด้วยฟอรั่มก้ำยึดติดกับโครงเหล็กด้วยสกรู

2. แบบที่สามารถติดตั้งหรือถอดอุปกรณ์จากแผงปฏิบัติงานได้เพราะที่แผงปฏิบัติงานมีรางเลื่อนสำหรับติดตั้งอุปกรณ์ โดยการสอดอุปกรณ์เข้าไป แต่อุปกรณ์นั้นจะต้องยึดติดกับภาชนะเสียก่อน และมีการเดินสายเข้าขั้วต่อสายเช่นเดียวกับแบบที่ 1 ครอบสร้างเช่นเดียวกับแบบที่ 1 คือโครงเหล็กและไม้อัดบุฟอรั่มก้ำจะต่างกันตรงที่ แบบนี้จะมีชั้นสำหรับเก็บอุปกรณ์ที่ถอดออกมา รวมทั้งสายต่อวงจร และมอเตอร์ไฟฟ้าด้วยแต่ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ เพราะขนาดใหญ่และน้ำหนักมาก

3.13 การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลิตภัณฑ์เดิมทั้ง 2 ลักษณะ แบบที่ 1

ข้อดี

- สามารถปฏิบัติงานได้รวดเร็ว
- เลือกใช้อุปกรณ์ได้ตามความเหมาะสมหรือใช้อุปกรณ์ชนิดเดียวกันอันใดก็ได้
- เคลื่อนย้ายสะดวก ขนาดเล็ก และน้ำหนักเบา
- อุปกรณ์ติดตั้งตายตัว ไม่ต้องมีการเคลื่อนย้ายบ่อย ๆ

ข้อเสีย

- อันตรายจากการติดตั้งขั้วต่อสายกับสายไฟด้านหลังแผงปฏิบัติงาน อาจทำให้เกิดไฟฟ้าลัดวงจร
- การเสื่อมสภาพของอุปกรณ์โดยเฉพาะสวิตซ์ไฟฟ้าจากฝุ่นละอองภายในห้องเรียน เป็นผลให้มีการชำรุดในเวลาต่อมา
- ไม่มีสัญลักษณ์บอกสภาวะปกติของหน้าสัมผัสต่าง ๆ อย่างครบถ้วน มีแต่รหัสสีซึ่งจะเข้าใจเฉพาะสถานที่ที่เรียนเท่านั้น เพราะไม่มีเนื้อที่เพียงพอสำหรับบอกสัญลักษณ์ของหน้าสัมผัสได้
- การซ่อมบำรุงเป็นไปได้ยาก เนื่องจากต้องถอดอุปกรณ์ออกจากแผงวงจรเพื่อเปลี่ยนใหม่ ทั้งนี้จะต้องเปลี่ยนจุดต่อต่าง ๆ และต้องเดินสายภายในใหม่ทั้งหมด ต้องเสียเวลาในการซ่อมบำรุง

แบบที่ 2

ข้อดี

- สภาพการใช้งานและอายุการใช้งาน เนื่องจากความสามารถในการทำงานของอุปกรณ์ยาวกว่าแบบที่หนึ่ง เนื่องจากมีการเก็บหลังการใช้งาน
- สามารถเลือกใช้เฉพาะอุปกรณ์ที่ต้องการใช้เท่านั้น (เฉพาะที่ต้องใช้)
- สามารถจัดวางอุปกรณ์ได้ใกล้เคียงกับการติดตั้งงานจริงได้จะทำให้การออกแบบติดตั้งเดิมสายงานจริงง่ายยิ่งขึ้น
- การเก็บอุปกรณ์และสายไฟมอเตอร์ สามารถจัดเก็บในแผงได้เลยไม่ต้องเปิดหรือคืนที่ห้องเครื่องมือ

ข้อเสีย

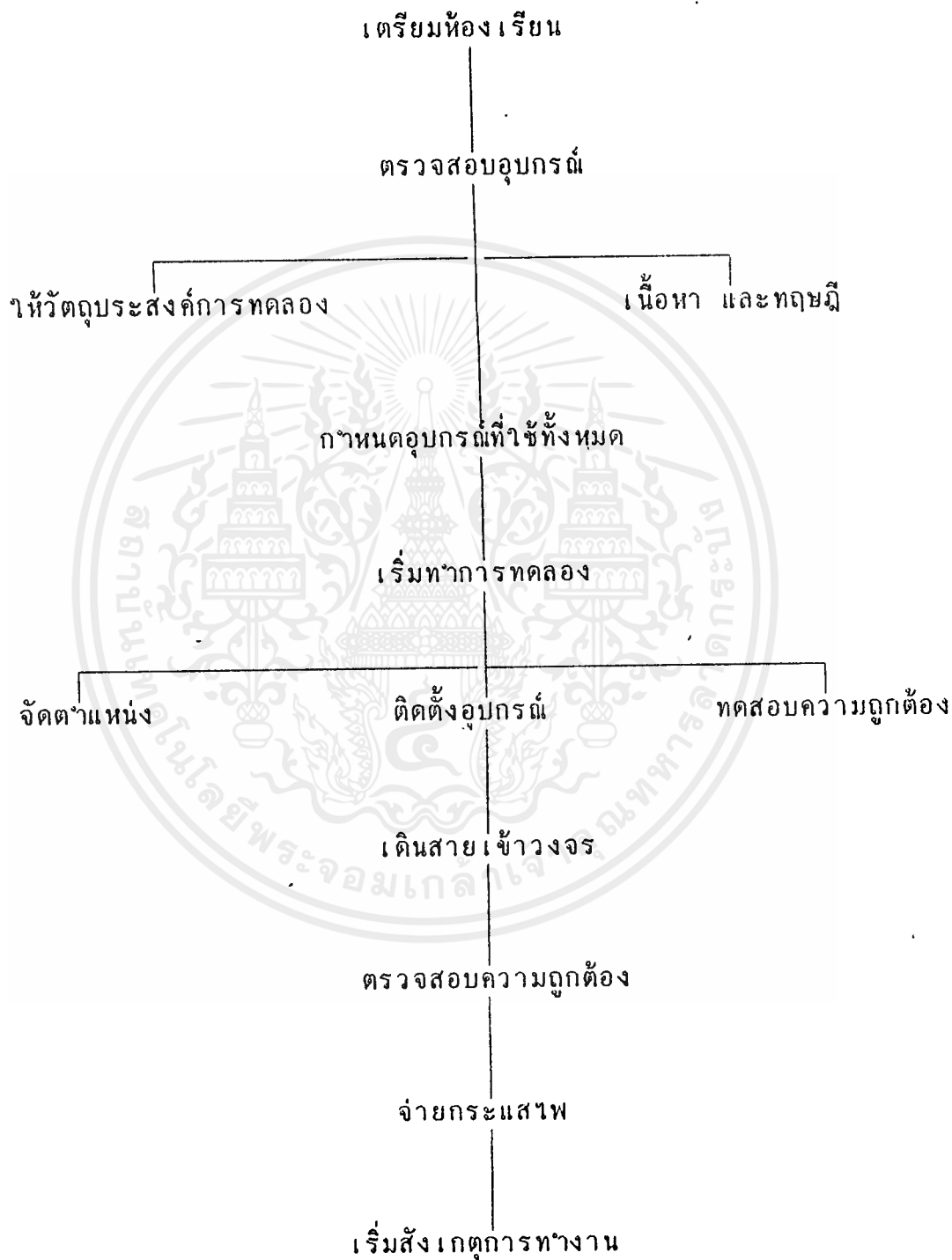
- ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ เพราะขนาดและน้ำหนักไม่เอื้ออำนวย
- การชำระหนี้เนื่องจากการกระทบกระเทือนของอุปกรณ์ในการเก็บและติดตั้ง
- จำเป็นต้องจัดอุปกรณ์แต่ละชนิด เป็นหมวดหมู่เดียวกันป้องกันการสับสน

3.14 พฤติกรรมในการใช้แผงปฏิบัติการควบคุมของผู้สอน

สำหรับผู้สอนหรืออาจารย์ผู้ควบคุมการปฏิบัติการเตรียมการสอน สำหรับทดลองให้นักศึกษาดู จะต้องเตรียมพร้อมอุปกรณ์ที่ใช้ทั้งหมดในบางงาน สำหรับการปฏิบัติของแต่ละครั้งให้ครบถ้วน หลังจากให้นักเรียนเข้าห้องเรียนแล้ว ก็จำเป็นต้องกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานในครั้งนี้ มีการชี้แจงเกี่ยวกับหัวเรื่อง และเงื่อนไขของวงจรที่จะปฏิบัติ และให้เนื้อหาหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลังจากผ่านขั้นตอนของการเตรียมตัวผู้เรียน แล้วอาจารย์ผู้ควบคุมก็เริ่มสาธิตหรือทดลองตามที่ให้เนื้อหาไป uly เริ่มจากบอกอุปกรณ์ที่ต้องใช้สำหรับวงจรหลังจากนั้นจึงนำเอาอุปกรณ์มาติดตั้งบนแผงปฏิบัติการ ตามตำแหน่งของอุปกรณ์ที่ใกล้เคียงการติดตั้งงานจริงที่สุดจนครบทุกตัว ตรวจสอบความเรียบร้อย และให้นักเรียนทุกคนมองเห็นการติดตั้งได้ชัดเจนทุกคน เมื่อติดตั้งอุปกรณ์แล้วก็ทำการเดินสายเข้ากับอุปกรณ์ทุกตัวตามลำดับจนต่อวงจรเสร็จ ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งจึงจ่ายกระแสไฟเข้ากับวงจร ขณะเดียวกันกับนักเรียน จะต้องสังเกตการทำงานของอุปกรณ์ทุกตัวที่เกี่ยวข้องกับวงจร เมื่อการทำงานของวงจรทุกขั้นตอนไม่มีปัญหา ก็เริ่มทดลองเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่นสังเกตการทำงานของขณะเวลาผ่านไป 5 นาที การกลับทางหมุนในขั้นตอนนั้น จะมีการถามนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจเกี่ยวกับวงจร เมื่อการทดลองจบสิ้น ๆ อาจารย์ผู้ควบคุมให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงาน การเดินสายเข้าอุปกรณ์จริง ๆ ที่ผู้ควบคุมหรือทดสอบนักเรียนโดยการทำเดินสายตามวงจรหรือกำหนดเงื่อนไขตามหัวเรื่องที่ต้องการบนแผงปฏิบัติการที่ละคนจนครบ เป็นการทดสอบปฏิบัติของนักเรียนแต่ละคนก็ได้

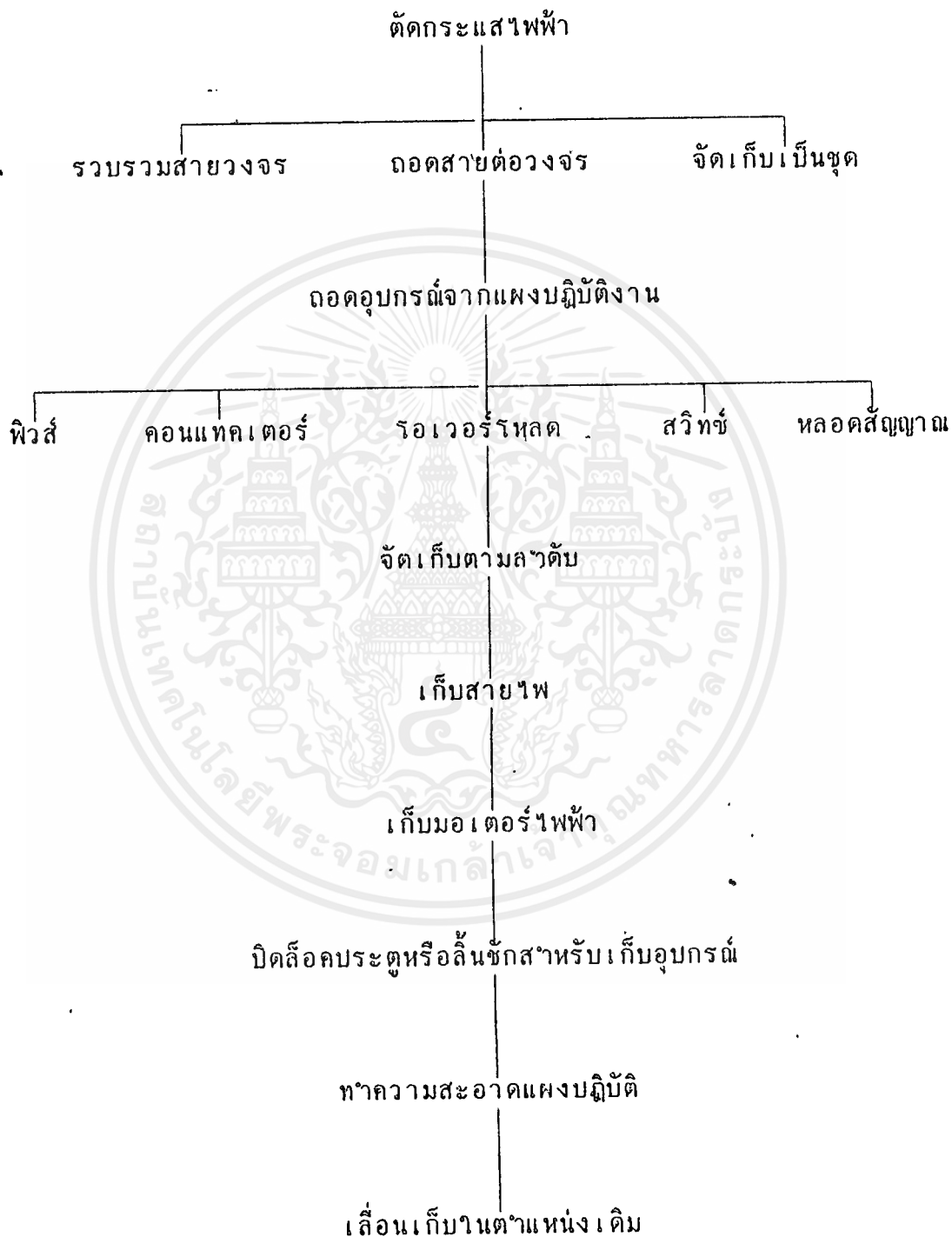
เมื่อการเรียนการสอนจบลงก็สามารถเก็บอุปกรณ์ที่ใช้เข้าไว้ในส่วนเก็บของแผงปฏิบัติการและก่อนที่จะเก็บจะต้องทำความสะอาดก่อนทุกครั้ง และตรวจสอบความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ทุกอย่างอย่างครบถ้วน เป็นการแสดงพฤติกรรมการใช้แผงปฏิบัติการควบคุมตั้งแต่ต้นจนจบ

DIAGRAM การایشแบ่งปฏิบัติงานควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DIAGRAM การเก็บอุปกรณ์

3.15 การวิเคราะห์โครงสร้าง

หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. โครงสร้างแบบตายตัว
2. โครงสร้างสามารถถอดประกอบได้

ตารางที่ 3.1

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา			
		1	2		
1	ความแข็งแรง	4	4		
2	กรรมวิธีการผลิต	3	4		
3	การใช้ประโยชน์	3	4		
4	น้ำหนัก	4	4		
5	การบำรุงรักษา	3	5		
	รวม	17	20		

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป โครงสร้างที่ควรใช้ คือ สามารถถอดประกอบได้ โดยพิจารณาจากข้อต่าง ๆ แล้ว เลือก แบบที่ 2

การวิเคราะห์วัสดุที่จะใช้ผลิตโครงสร้าง

หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. เหล็ก
2. อลูมิเนียม
3. ไม้

ตารางที่ 3.2

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความแข็งแรงทาน	5	3	3		
2	ประโยชน์ที่ได้การใช้งาน	4	3	3		
3	กรรมวิธีการผลิต	3	2	3		
4	ความสวยงาม	4	5	4		
5	ราคา	4	3	3		
6	การบำรุงรักษา	4	3	3		
	รวม	24	21	19		

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
 4 หมายถึง มาก
 3 หมายถึง ปานกลาง
 2 หมายถึง น้อย
 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

วัสดุเหล็กเหมาะสมการผลิตเป็นโครงสร้างมากที่สุด
 ในด้านของราคา และกรรมวิธีการผลิตและความแข็งแรง

การวิเคราะห์ชนิดของเหล็กทากรงสร้าง
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ 3 หัวข้อ ดังนี้

1. เหล็กกลมกลวง (ท่อเหล็ก)
2. เหล็กกล่องสี่เหลี่ยม
3. เหล็กฉาก

ตารางที่ 3.3

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความแข็งแรง	4	4	3		
2	กรรมวิธีการผลิต	3	4	4		
3	น้ำหนัก	5	4	4		
4	ความสวยงาม	4	4	3		
5	การบำรุงรักษา	3	3	2		
6	ราคา	2	5	3		
รวม		21	24	19		

ค่าชี้แจง

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกใช้เหล็กกล่องสี่เหลี่ยม (เหล็กกลวง)

การวิเคราะห์รูปทรงของฐานทรงสร้าง
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ 3 หัวข้อ ดังนี้

1. สีเหลี่ยมผืนผ้า
2. สามเหลี่ยม
3. ทรงกลม

ตารางที่ 3.4

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	การทรงตัวของแผงปฏิบัติงาน	5	3	2		
2	ความแข็งแรง	4	3	3		
3	กรรมวิธีการผลิต	5	4	2		
4	ความสะดวกในการจัดเก็บ	5	3	2		
5	ความกลมกลืนกับอุปกรณ์ปฏิบัติงาน	5	2	2		
	รวม	24	15	11		

คำชี้แจง

5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกฐานทรงสร้างเป็นสีเหลี่ยมผืนผ้า

การวิเคราะห์การติดตั้งอุปกรณ์บนแผงปฏิบัติงาน
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. สามารถถอดเก็บได้
2. ติดตายด้วยบนแผงปฏิบัติงาน

ตารางที่ 3.5

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา			
		1	2		
1	การบำรุงรักษา	5	3		
2	ความปลอดภัยของอุปกรณ์	5	3		
3	การผลิต	3	4		
4	การเลือกประเภชณ์	5	4		
5	ความจำเป็นในการใช้อุปกรณ์	5	3		
6	ความสวยงาม	4	4		
	รวม	27	21		

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เลือกการติดตั้งอุปกรณ์บนแผงที่สามารถถอดประกอบได้

การวิเคราะห์ภาษาสำหรับยึดติดอุปกรณ์บนแผงปฏิบัติงาน
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. พลาสติก
2. โลหะแผ่น
3. ไม้อัดบุพอร์ เมก้า
4. โลหะแผ่นเจาะรู
5. อลูมิเนียม

ตารางที่ 3.6

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3	4	5
1	กรรมวิธีการผลิต	5	3	4	4	3
2	การเป็นฉนวนไฟฟ้า	5	1	5	1	1
3	ราคา	5	2	3	2	1
4	ความสวยงาม	4	3	3	4	4
5	ความแข็งแรงทนทาน	3	5	3	4	2
6	การบำรุงรักษา	4	3	4	2	3
รวม		26	17	22	17	14

ค่าชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เลือกพลาสติกเป็นภาษาในการติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมบนแผงปฏิบัติงาน โดยพิจารณาการเป็นฉนวนไฟฟ้าและการผลิตเป็นหลัก

การวิเคราะห์เลือกชนิดของพลาสติกเป็นภาชนะติดตั้งอุปกรณ์
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. เทอร์โมพลาสติก
2. เทอร์โมเซตติง

ตารางที่ 3.7

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2			
1	กรรมวิธีการผลิต	4	4			
2	ความสะดวก	4	4			
3	การเลือกประโชชน์ทางไฟฟ้า	5	5			
4	การนำกลับมาใช้ใหม่	5	1			
5	ราคา	4	3			
6	การยึดต่อและติดตั้งอุปกรณ์	4	4			
	รวม	26	21			

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เทอร์โมพลาสติก เหมาะสมสำหรับภาชนะติดตั้งอุปกรณ์ควบคุม
บนแผงปฏิบัติงาน

การวิเคราะห์เลือกประเภทพลาสติกตระกูลเทอร์โมพลาสติก
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. รีปรีเอททีลิน
2. อะคริลิก
3. พี วี ซี
4. เอ บี เอส (ABS)

ตารางที่ 3.8

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3	4	
1	ความยืดตัวสูง	5	3	5	5	
2	ทนแรงฉีกขนาด	3	3	5	5	
3	ทนความร้อน	4	4	4	5	
4	ฉนวนทางไฟฟ้า	4	4	4	4	
5	ความสามารถในการพิมพ์	3	3	2	3	
	รวม	19	17	20	22	

ค่าชี้แจง

5 หมายถึง มากที่สุด
 4 หมายถึง มาก
 3 หมายถึง ปานกลาง
 2 หมายถึง น้อย
 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกพลาสติก เอ บี เอส เป็นภาชนะติดตั้งอุปกรณ์ควบคุม

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ผลิตแผงติดตั้งอุปกรณ์
หัวข้อมื่อนามามาวิเคราะห์

ดังนี้

1. ไม้อัดบูเฟอร์ไมก้าร์
2. พลาสติก
3. เหล็กแผ่น
4. ลวดเหล็กสานเป็นตาข่าย

ตารางที่ 3.9

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อมื่อนามามาพิจารณา			
		1	2	3	4
1	กรรมวิธีการผลิต	4	4	3	3
2	น้ำหนัก เบา	3	4	3	4
3	ความแข็งแรง	4	3	5	4
4	ทัศนวิสัยในการสังเกต	5	3	4	2
5	ราคา	5	3	3	3
	รวม	21	17	18	16

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เลือกไม้อัดบูเฟอร์ไมก้าร์ เป็นแผงติดตั้งอุปกรณ์และเป็นพื้นโต๊ะบนแผงปฏิบัติงานด้วยจากเหตุผลเดียวกัน

การวิเคราะห์กรรมวิธีการผลิต
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์

ดังนี้

1. การเชื่อมด้วยไฟฟ้า
2. การเชื่อมด้วยแก๊ส
3. การเชื่อมหมุด

ตารางที่ 3.10

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความแข็งแรง	5	4	2		
2	ขั้นตอนการผลิต (ปฏิบัติงาน)	4	3	2		
3	ราคาในการผลิต	4	2	3		
4	การตกแต่งผิว	3	4	4		
5	การซ่อมแซม บำรุงรักษา	4	3	2		
6	ความสวยงาม	3	4	4		
	รวม	23	20	17		

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกกรรมวิธีการผลิต โดยการเชื่อมประสานด้วยไฟฟ้า (อาร์ค)

การวิเคราะห์ที่ 3.11 เรื่อง กรรมวิธีการผลิต โครงสร้างและส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ เฉพาะโครงสร้างของแผงปฏิบัติงานและลิ้นชัก

จากข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีการผลิต โดยโครงสร้างที่สรุปและนำมาวิเคราะห์เลือกนั้นมีโลหะเหล็ก 80% ที่เหลือจะเป็นไม้อัดและพอร์ไมก้าร์และส่วนประกอบย่อยจะเป็นอลูมิเนียมสำเร็จรูปก็ตาม สามารถแยกกรรมวิธีการผลิต ดังนี้

1. โลหะแผ่น ใช้กรรมวิธีการผลิตตามความเหมาะสมได้ 2 ลักษณะคือ
 - 1.1 ในส่วนที่ต้องพับขึ้นรูปจะใช้การเชื่อมประสาน โดยการเชื่อมแก๊ส
 - 1.2 ในส่วนที่ต้องยึดติดกับวัสดุอื่นที่ไม่ต้องรับน้ำหนักมาก ใช้การย้ำหมุดแทน เช่น จุดที่ต้องยึดติดกับโครงเหล็กกลวงสี่เหลี่ยม ในลักษณะการเข้ากรอบมุมต่าง ๆ ซึ่งไม่ต้องรับน้ำหนักมากนัก
 2. เหล็กกลวงสี่เหลี่ยม (โครงสร้างเหล็ก) ในการเชื่อมแก๊สในขั้นตอนสุดท้ายของการขึ้นรูป โดยก่อนหน้านี้อาจใช้การเชื่อมอาร์คด้วยไฟฟ้าก่อน เนื่องจากยังไม่ต้องการความปราณีต ในการเชื่อมแก๊สจะเป็นขั้นตอนสุดท้ายเพราะการเดินแนวเชื่อมมีความสวยงามและทำให้เหล็กเกิดการเสียร่นน้อยกว่าการเชื่อมอาร์คด้วยไฟฟ้า
3. การประกอบโครงสร้างระหว่างโครงสร้างไม้กับเหล็กใช้สกรูและนัทตามความแข็งแรง

การวิเคราะห์ส่วนจัดเก็บอุปกรณ์ควบคุม
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์

ดังนี้

1. บานเปิด-ปิด
2. บานเลื่อน
3. ลินซ์ก

ตารางที่ 3.12

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความสะดวกในการใช้งาน	3	2	4		
2	ความสวยงาม	2	3	4		
3	กรรมวิธีการผลิต	4	3	3		
4	เนื้อที่ของการใช้งาน	2	4	4		
5	ความปลอดภัย	4	4	4		
6	การบำรุงรักษา	3	2	4		
รวม		18	18	23		

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เลือกการจัดเก็บอุปกรณ์โดยใช้ลินซ์กในการจัดเก็บ

การวิเคราะห์การจัดวางอุปกรณ์ในลิ้นชัก
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์

ดังนี้

1. การคว่ำ
2. วางเอียง (ขวา-ซ้าย)
3. ตั้งให้ด้านบนขึ้น

ตารางที่ 3.13

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความปลอดภัยของอุปกรณ์	3	2	5		
2	การหยิบจับ	4	3	4		
3	การเก็บและนำออกใช้	4	2	5		
4	ป้องกันฝุ่นละออง	2	3	5		
5	ความเป็นระเบียบของอุปกรณ์	4	3	5		
	รวม	17	13	24		

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เลือกการจัดเก็บอุปกรณ์โดยการจัดวางให้ด้านบนขึ้นเพื่อความปลอดภัยของอุปกรณ์

การวิเคราะห์ตำแหน่งวางมอเตอร์เพื่อการทดลอง
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ซ้ายมือบนเนื้อที่ปฏิบัติงาน
2. ขวามือบนเนื้อที่ปฏิบัติงาน
3. ตรงกลางบนเนื้อที่ปฏิบัติงาน

ตารางที่ 3.14

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความสัมพันธ์กับอุปกรณ์ควบคุม	5	2	3		
2	การมองเห็น	4	4	3		
3	พื้นที่สำหรับวางอุปกรณ์อื่น	4	2	4		
4	โอกาสการใช้งานกับบริเวณจำกัดเก็บ	5	2	3		
	รวม	18	10	13		

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกตำแหน่งของการวางมอเตอร์สำหรับทดลองวงจรด้านซ้ายมือ

การวิเคราะห์เลือกถือสำหรับการเคลื่อนย้าย
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์

ดังนี้

1. ล้อทรงกลม
2. ล้อกลมแบน

ตารางที่ 3.15

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2			
1	การรับน้ำหนัก	4	4			
2	ความคล่องตัวในการเคลื่อนย้าย	4	4			
3	การหมุนรอบตัวเอง	4	4			
4	การบำรุงรักษาซ่อมแซม	3	4			
5	การใช้พื้นที่ในการใช้งานน้อย	2	4			
	รวม	17	20			

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เลือกล้อกลมแบน เพราะสามารถบำรุงรักษาและมีพื้นที่ในการใช้งานน้อยกว่าล้อกลม

การวิเคราะห์เลือกลักษณะการติดตั้งของล้อมกลมแบนกับโครงสร้าง
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ - ดังนี้

1. ชนิดเกลียว
2. ชนิดสวมอัด
3. ชนิดหน้าแปลน

ตารางที่ 3.16

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความสะดวกในการติดตั้ง	4	5	1		
2	การถอดประกอบสะดวก	4	5	1		
3	การใช้อุปกรณ์อื่น ๆ ร่วม	3	4	1		
4	ความทนทานในการใช้	4	4	4		
5	ราคา ความสวยงาม	4	4	4		
รวม		19	22	11		

คำชี้แจง

5 หมายถึง มากที่สุด
 4 หมายถึง มาก
 3 หมายถึง บานกลาง
 2 หมายถึง น้อย
 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกชนิดสวมอัด เพราะการสวมอัดจะใช้น้ำหนักของโครงสร้างช่วยในการยึดติดไม่จำเป็นต้องใช้ชนิดเกลียวหรือหน้าแปลนเพราะปัญหามากกว่า

การวิเคราะห์ตำแหน่งการติดตั้งล้อ
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์

ดังนี้

1. ด้านล่างสุดของเหล็กสี่เหลี่ยมกลวง
2. ตำแหน่งขนานไปกับสี่เหลี่ยมกลวง

ตารางที่ 3.17

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2			
1	กรรมวิธีการผลิต	5	3			
2	การทรงตัวของโครงสร้าง	4	4			
3	การเคลื่อนย้าย	4	4			
4	ความแข็งแรง	5	3			
5	การถอด-ประกอบ	4	4			
	รวม	22	20			

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกแบบที่ 1 สำหรับตำแหน่งและการติดตั้งลูกล้อ

การวิเคราะห์ที่ 3.18 เรื่อง การติดตั้งตำแหน่งของตัวลือกอูบกรณ์กับแผงปฏิบัติงาน

หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์

1. ตำแหน่งด้านบน 2 จุด ทั้งซ้ายและขวา
2. ไม้สองตำแหน่ง บนล่าง
3. ไม้ 3 ตำแหน่ง บน 2 จุด และด้านล่างตรงกลางอีกหนึ่งจุด
4. ไม้ตำแหน่งเดียวระหว่างกลางภาชนะติดตั้ง

จากข้อมูลของอุปกรณ์พร้อมขนาดของภาชนะติดตั้งสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ขนาดที่ต้องใช้ 2 จุด คือ แม็คเนติก คอนแทคเตอร์, พิวส์ ชุดปุ่มกด และหลอดสัญญาณ เนื่องจากว่า มีขนาดความกว้างที่จำเป็นต้องใช้ 2 จุด เพื่อความแข็งแรง

ส่วนเรือเวอร์โหลดและเทอร์โมเมอร์รีเลย์ ใช้แค่ตำแหน่งเดียว

การวิเคราะห์วิธีการยึดและประกอบโครงสร้างทั้งหมด
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. สวมอัดรอยาซ์บุรุษ
2. ไซ้สกรูขันยึด
3. ไซ้เคียงตัวผู้ตัวเมียเกี่ยวกับ

ตารางที่ 3.19

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความแข็งแรง	5	4	4		
2	ขั้นตอนในการผลิต	5	4	4		
3	ความสะดวกในการติดตั้ง	5	2	4		
4	ความสวยงาม	5	4	3		
5	การบำรุงรักษา	4	3	4		
	รวม	24	17	19		

ค่าชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกแบบที่ 1 คือ การสวมอัดในการประกอบติดตั้ง

การวิเคราะห์ที่ 3.20 วิธีการประกอบโครงสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ที่สมบูรณ์

เนื่องจาก กรรมวิธีการผลิต สามารถแบ่งสายการทำงาน เป็น 3 สาย ดังนี้คือ

1. โครงสร้างที่เป็นโครงเหล็ก
2. ชุดลิ้นชัก ซึ่งใช้การพับโลหะแผ่น
3. ส่วนที่เป็นไม้อัดบุเฟอร์ไมก้าร์

จากสายการผลิตทั้งสามสายจะมาประกอบเป็นผลิตภัณฑ์ที่สมบูรณ์ โดยการประกอบ อาจจะเป็นการประกอบที่สถานศึกษาเลย โดยการนำชุดลิ้นชักมาประกอบระหว่างโลหะแผ่นที่เป็นโครงลิ้นชักกับโครงเหล็กก่อนแล้วจึงทำสีและตกแต่ง ในขณะที่ส่วนที่เป็นไม้อัดจะประกอบเป็นขั้นตอนสุดท้าย ด้วยการยึดสกรูหรือนัท เพราะจะเป็นการสะดวกในการขนส่งและปริมาณที่ได้

การวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่ซ้ำกับอุปกรณ์
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์

ดังนี้

1. สี
2. สัญลักษณ์ทางไฟฟ้า
3. การกำหนดตัวเลขตามตำแหน่งอุปกรณ์

ตารางที่ 3.21

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความสามารถในการอ่านแบบ	2	5	3		
2	การต่อวงจรตามแบบ	2	5	4		
3	เพิ่มความเคยชินสำหรับงานจริง	2	3	4		
4	กำหนดเป็นมาตรฐานได้	2	4	5		
5	ความจำเป็นตามจุดประสงค์ การเรียนรู้	2	4	4		
	รวม	10	21	20		

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เลือกใช้สัญลักษณ์

การวิเคราะห์สัญลักษณ์และเครื่องหมายบนอุปกรณ์ควบคุม
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วัสดุตามลักษณะงานจริงของอุปกรณ์
2. วัสดุตามลักษณะของการเขียนแบบ

ตารางที่ 3.22

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2			
1	เนื้อที่ที่ใช้ติดตั้งของอุปกรณ์บนภาชนะ	4	3			
2	ความถูกต้องของการอ่านวงจร	2	4			
3	ความสะดวกในการต่อวงจร	3	3			
	รวม	9	10			

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เลือกแบบที่ 2 ในการกำหนดสัญลักษณ์และเครื่องหมาย
ของอุปกรณ์ควบคุม

การวิเคราะห์ตำแหน่งของอุปกรณ์สำหรับจัดเก็บในลิ้นชัก
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วางตามขนาดของแต่ละอุปกรณ์เป็นชั้น ๆ
2. วางตามลักษณะการใช้งานก่อนหลังและใช้งานมากที่สุด

ตารางที่ 3.23

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2			
1	การจัดเก็บอุปกรณ์	3	4			
2	ความเป็นระเบียบเพื่อการใช้งาน	2	5			
3	การบำรุงรักษา	3	4			
4	การตรวจสอบจำนวน	2	5			
	รวม	10	18			

- ค่าชี้แจง
- 5 หมายถึง มากที่สุด
 - 4 หมายถึง มาก
 - 3 หมายถึง ปานกลาง
 - 2 หมายถึง น้อย
 - 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกการจัดเก็บตามลำดับการใช้ก่อนหลังและใช้มากที่สุด
ใช้ลิ้นชักบนที่เหลือใช้ด้านล่าง

การวิเคราะห์เลือกหัวต่อสายสำหรับอุปกรณ์ควบคุม
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. Laboratory Sockets
2. Binding Posts
3. RCA แบบติดแท่น
4. Banana Jack

ตารางที่ 3.24

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3	4	
1	อายุการใช้งานนาน	3	5	4	2	
2	ทนแรงดึงได้สูง	3	5	3	2	
3	ความแข็งแรง	3	5	3	2	
4	ติดตั้งง่าย	4	4	4	4	
5	เนื้อที่ที่ใช้ในการติดตั้ง	3	2	4	4	
6	ราคา	3	2	4	5	
รวม		19	23	22	19	

คำชี้แจง

5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกใช้ชนิด Binding Post เนื่องจากใช้การทดลองจำเป็น
ต้องแข็งแรงทนทานสูง ถึงแม้ราคาจะสูงกว่าก็ตาม

การวิเคราะห์การต่อสายของอุปกรณ์เข้าขั้วต่อสาย
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. การบัดกรี
2. การสวมหางปลา
3. การราศีสกรู

ตารางที่ 3.25

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ลดหน้าสัมผัสสนิทลดการสปราร์ค	5	4	3		
2	สะดวกในการติดตั้ง	3	5	3		
3	ความแข็งแรงของจุดต่อ	5	3	3		
4	ความคลาดเคลื่อนทางไฟฟ้า	5	4	4		
5	การซ่อมแซมบำรุงรักษา	5	4	3		
	รวม	23	20	16		

คำชี้แจง

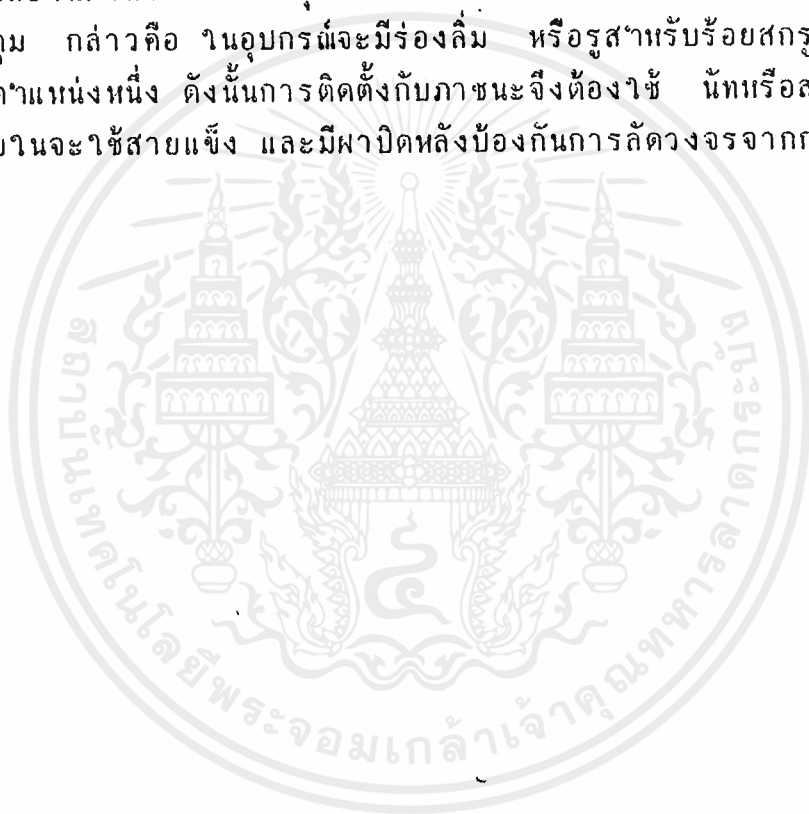
- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกการต่อสายไฟจากอุปกรณ์เข้าขั้วต่อสายใช้การบัดกรีสาย

การวิเคราะห์ที่ 3.26 เรื่องการยึดติดอุปกรณ์ควบคุมกับภาชนะติดตั้ง

รอยทั่วไปในงานควบคุม การเดินสายภายในจะใช้สายอ่อนแต่สำหรับในตู้ควบคุม เพื่อความเป็นระเบียบและสวยงามจะใช้สายแข็ง สามารถตัดได้ และตัดหักมุมตามจุดต่าง ๆ เมื่องานออกมาสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ง่ายกว่าสายอ่อน และสำหรับสายอ่อนจะใช้ในงานที่ฉาบฉวยและจะมีความรวดเร็วมากกว่า ซึ่งการเลือกใช้สายไฟในงานควบคุมจะใช้สายแข็ง เป็นสายมาตรฐาน

และในส่วนของการติดอุปกรณ์กับภาชนะติดตั้ง จะมีลักษณะเดียวกับการติดตั้งในตู้ควบคุม กล่าวคือ ในอุปกรณ์จะมีร่องลึ้ม หรือรูสำหรับร้อยสกรู หรือนัท ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ดังนั้นการติดตั้งกับภาชนะจึงต้องใช้ นัทหรือสกรู และการเดินสายภายในจะใช้สายแข็ง และมีฝาปิดหลังป้องกันกรลัดวงจรจากการสัมผัสด้วย

การวิเคราะห์สีสำหรับโครงสร้าง
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์

ดังนี้

1. สีครเมียม
2. สีขาว
3. สีเทาเข้ม,ดำ

ตารางที่ 3.27

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3		
1	ความสวยงาม	5	3	4		
2	การบำรุงรักษา	4	4	5		
3	ราคาก่อสร้าง	3	4	5		
4	กรรมวิธีการทำสี	4	4	4		
5	ความทนทานของสีที่ชำรุด	5	3	4		
	รวม	21	18	22		

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป

เลือกสีที่ชำรุดกับโครงสร้าง เป็นสีเทาเข้มและดำ

การวิเคราะห์สีของภาษาประดิษฐ์ออบกรณ์ควบคุม
หัวข้อที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. สีดำ
2. สีขาว
3. สีเทา
4. สีเหลือง

ตารางที่ 3.28

ลำดับที่	ข้อควรพิจารณา	หัวข้อที่นำมาพิจารณา				
		1	2	3	4	
1	จุดสังเกตกับแผนปฏิบัติการ	3	2	3	3	
2	การตัดกันกับสีออบกรณ์	1	2	5	4	
3	ความหมายทางความปลอดภัย	2	1	3	4	
4	ความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	2	1	4	4	
5	ความกลมกลืนกับโครงสร้าง	2	3	4	3	
6	การทำความสะดวก	3	3	4	4	
รวม		13	12	23	22	

คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

สรุป เลือกสีเทา เป็นสีของภาษาประดิษฐ์ออบกรณ์ เนื่องจากแผนปฏิบัติการ เป็นสีขาว และออบกรณ์ส่วนมากเป็นสีดำ

บทที่ 4

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์สามารถแสดงเป็นผลการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

4.1.1 โครงสร้าง แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- โครงเหล็กกล่องสี่เหลี่ยมขนาด 38X38 มม. ใช้การเชื่อมแก๊สและการอาร์คไฟฟ้าในจุดหลบภายใน
- โครงสร้างที่เป็นโครงลื่นชักใช้วัสดุที่เป็นโลหะแผ่นใช้การเชื่อมรอยการสอด (การให้ความร้อนอาร์คที่จุดที่ต้องการ) และใช้แก๊สในบางจุดในส่วนที่เป็นการยึดติดกับโครงเหล็กจะใช้การย้ำหมุด
- โครงไม้อัดบูฟอร์ไมก้าร์ ใช้การยึดติดโดยสกรูและนัทกับโครงเหล็ก

4.1.2 การติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมบนแผงปฏิบัติงานเลือกรูปแบบที่สามารถถอดเก็บได้ เพราะวิธีนี้สามารถตอบสนองในทุก ๆ ด้าน เช่น จุดประสงค์ของแต่ละงาน คือ สามารถใช้อุปกรณ์เฉพาะที่ต้องการได้ และยังสามารถยืดอายุการใช้งานของอุปกรณ์เหล่านั้นได้ และยังดูแลได้ง่ายสะดวก

4.1.3 การใช้พลาสติกเป็นตัวที่อุปกรณ์จะยึดติดตั้งนั้น สามารถป้องกันอันตรายจากกระแสไฟได้ เนื่องจากเป็นไฟ 3 เฟส 360 VOLT และการใช้งานก็ใช้กับไฟฟ้าจริง ๆ พลาสติกจึงเหมาะสมที่สุด เลือกใช้ เทอร์มพลาสติกชนิด ABS

4.1.4 การจัดเก็บอุปกรณ์ควบคุมเลือกใช้ลื่นชัก เนื่องจากสามารถจัดวางได้สะดวกกว่าวิธีอื่น ๆ และยังใช้งานสะดวกกว่า

4.1.5 ในการทดลองกับมอเตอร์ตำแหน่งของการวางมอเตอร์คือบริเวณ
ซ้ายมือของผู้สอนบนโต๊ะปฏิบัติงาน

4.1.6 เนื่องจากแผงปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีการเคลื่อนย้าย ดังนั้นการ
ติดตั้งล้อเลื่อน จึงจำเป็นต้องติดตั้ง 4 จุด และขนาดที่ใช้คือ ขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง
กลาง 4 นิ้ว เป็นล้อแบนและเป็นล้ออิสระ (ล้อเป็น) เป็นชนิดสวมอัดเพราะเป็น
ลักษณะงานสูง

4.1.7 จุดล๊อคของอุปกร์กับแผงปฏิบัติงานใช้ 1-2 จุดตามลักษณะความ
กว้างของอุปกร์นั้น ๆ

4.1.8 ในการกำหนดเครื่องหมายบนอุปกร์ เลือกว่าใช้สัญลักษณ์ของงาน
ควบคุมที่ใช้เขียนแบบจริง

4.1.9 ขั้วต่อสายเลือกชนิด Binding Posts

4.1.10 สีที่ใช้กับโครงสร้างคือ สีเทาเข้มและดำ, สีของอุปกร์คือสีขาว

4.2 การออกแบบ

สำหรับการขั้นตอนการออกแบบจากการที่ได้ศึกษาข้อมูล ค้นคว้า จน
สามารถสรุปวิเคราะห์ข้อมูล ได้ นำผลสรุปที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในงานออกแบบ
ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการออกแบบดังนี้

1. ขั้นตอนการเสนอ IDEA SKETCH ซึ่งเป็นการเสนอแนวทางการ
ออกแบบในขั้นต้น เพื่อหาข้อบกพร่องของการใช้งานและกรรมวิธีการผลิต การเลือก
วัสดุอุปกร์การกำหนดเลือกใช้ สี และประโยชน์ที่ได้สูงสุด

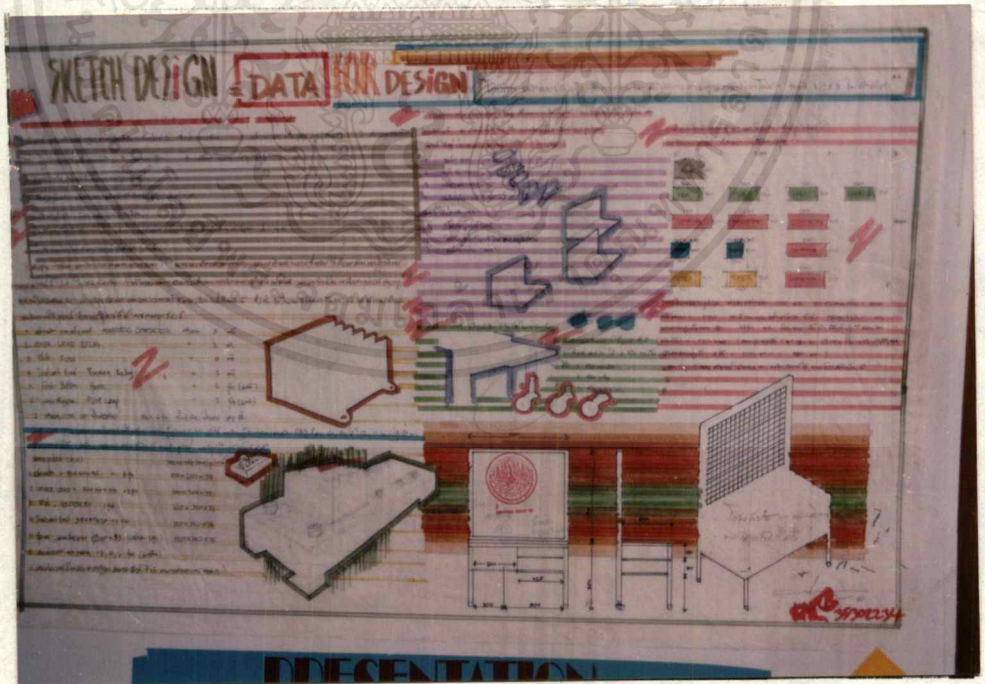
2. ขั้นตอนการทำ WORKING DRAWING คือการเขียนแบบเพื่อนำไปใช้ในการ
ผลิตจริง

3. ขั้นตอนการทำ PHOTO TYPE คือลักษณะของการทำต้นแบบเท่าของ
จริง สามารถทดสอบได้มีลักษณะการใช้งานได้คล้ายของจริงมากที่สุด

4. ขั้นตอนการนำเสนองานออกสู่ผู้ใช้ (PRESENTATION)

รูปที่ 4.50 IDEA SKETCH โครงสร้าง

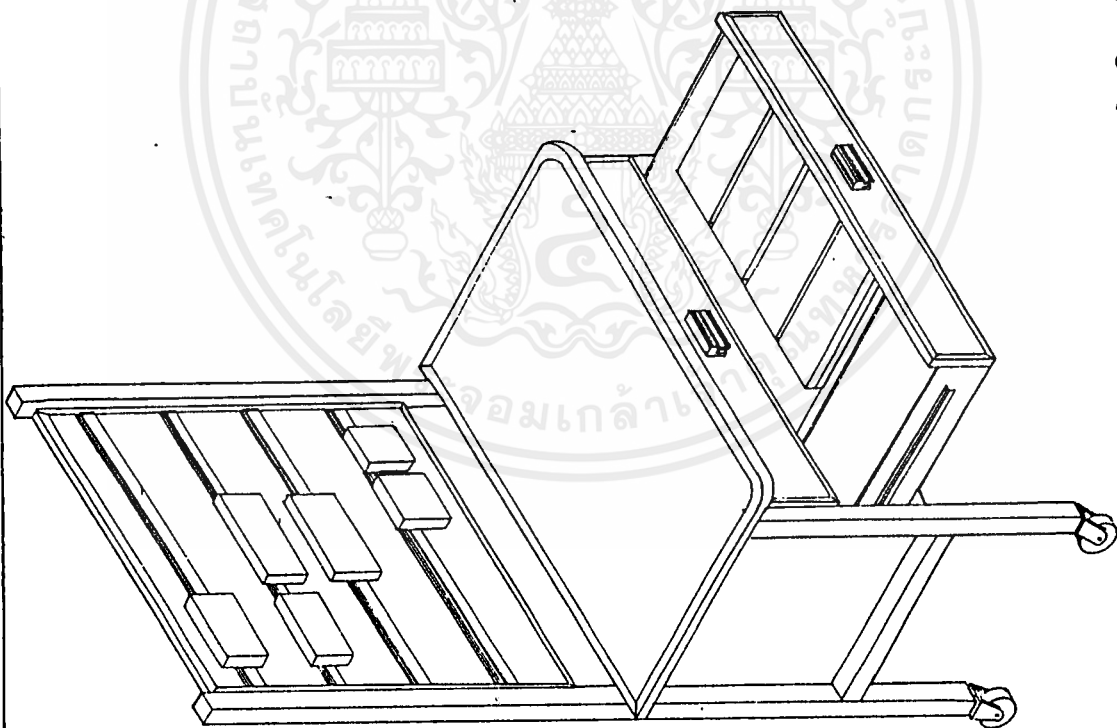

รูปที่ 4.51 DATA RESEARCH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

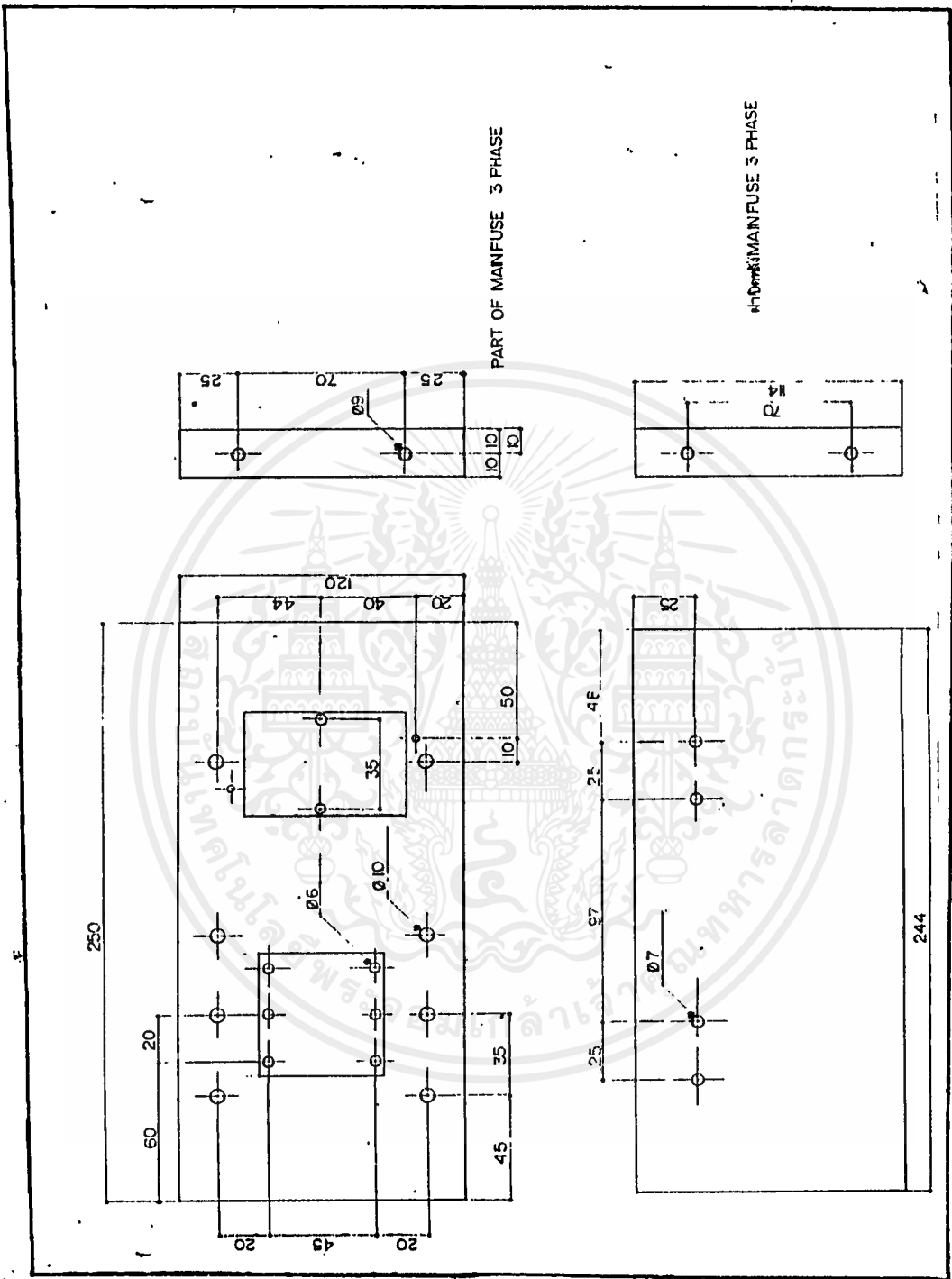
MOTOR CONTROL
AIDED

ISOMETRIC

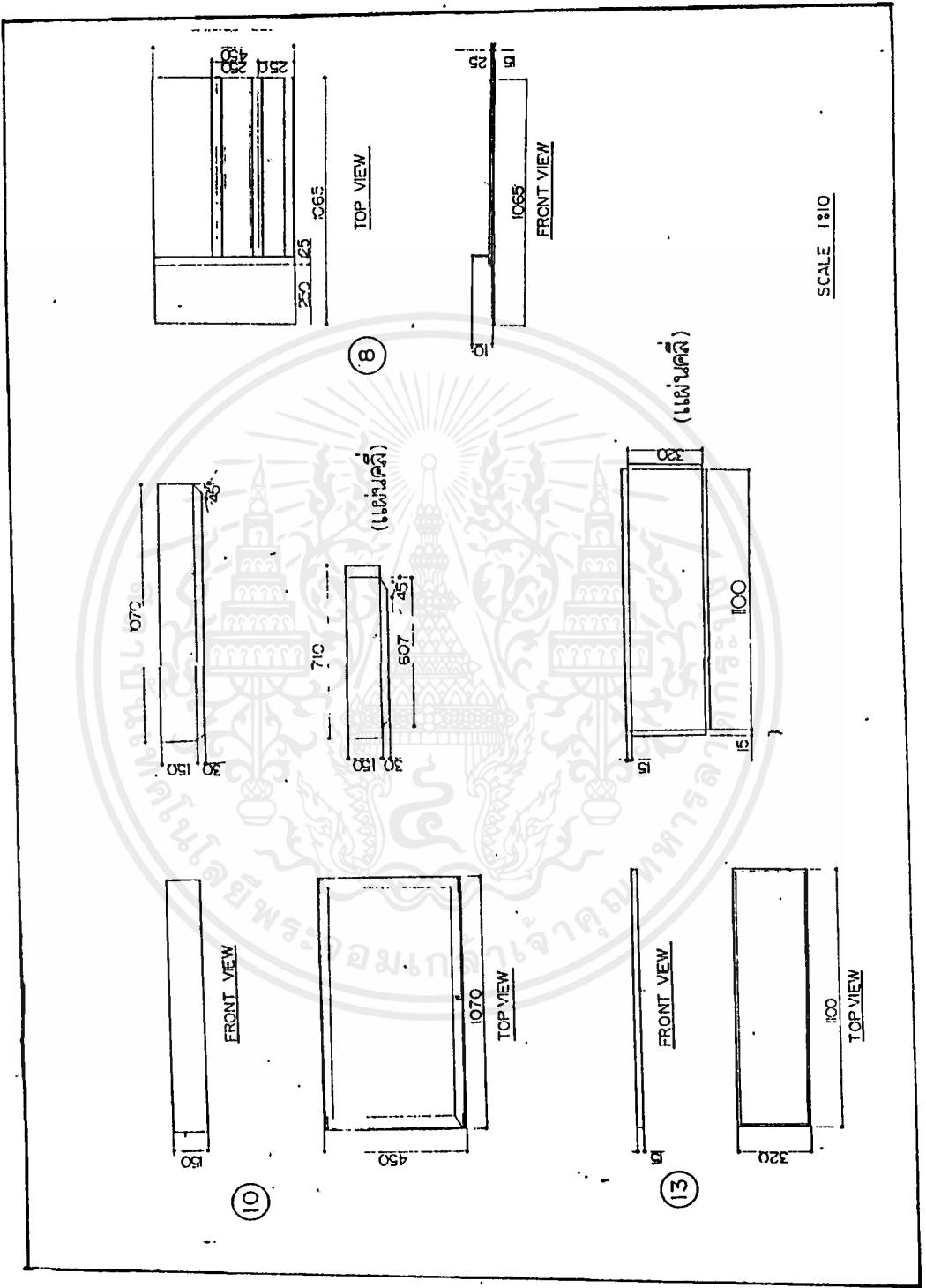
รูปที่ 4.52 ISOMETRIC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

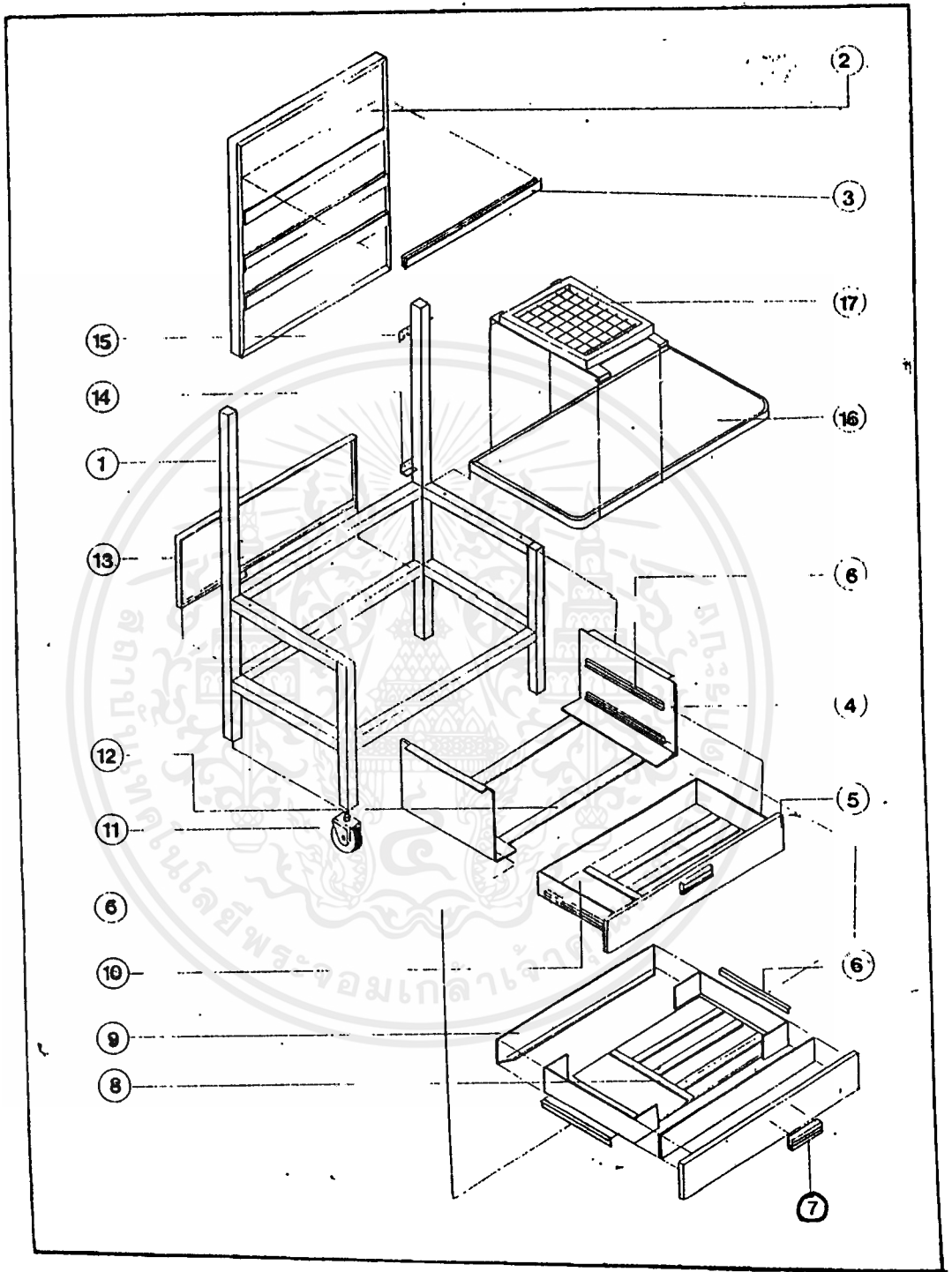

รูปที่ 4.53 WORKING DRAWING
(PART OF MAIN FUSE 3 PHASE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.55 WORKING DRAWING
แสดงภาพแผ่นคลี่และชิ้นส่วนของลิ้นชัก (ชิ้นที่ 8, 10, 13)

รูปที่ 4.56 WORKING DRAWING
แสดงภาพประกอบ ASSEMBLY

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางรายการประกอบแบบ

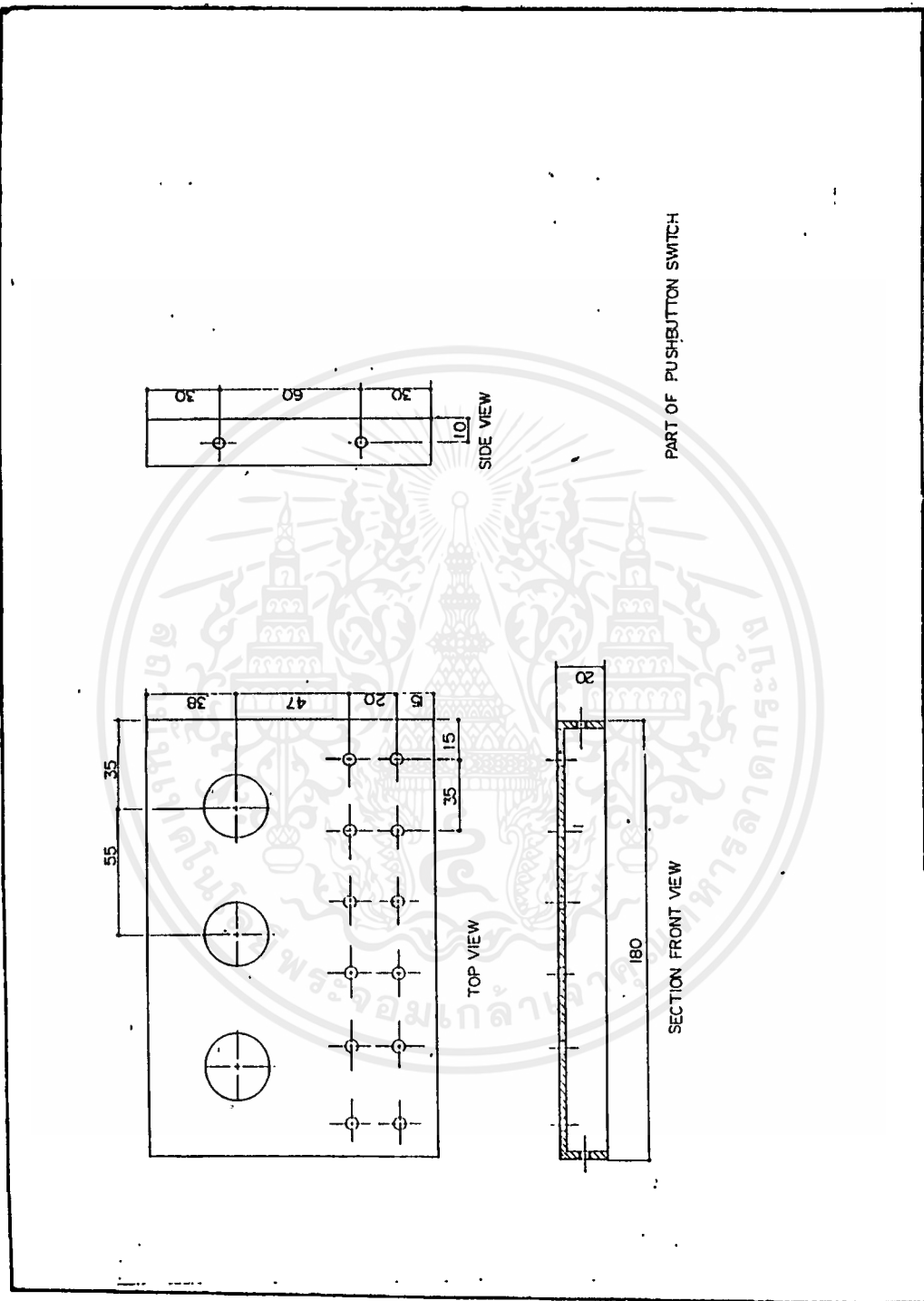
ชั้นที่	รายการ	จำนวน	วัสดุ	มาตรฐาน
1	โครงสร้าง	1	เหล็กกล่อง	
2	กระดานติดอุปกรณ์	1	ไม้อัด 15.0ม.ม.	
3	รางติดอุปกรณ์	4	อลูมิเนียม	ม.อ.ก.
4	เฟรมติดรางลิ้น	2	เหล็กแผ่น 1.5ม.ม.	มอก 528-2527
5	ฝาปิดหน้าลิ้นชัก	2	ไม้อัด 15 ม.ม.	
6	รางลิ้นชัก	4	เหล็ก	ม.อ.ก.
7	มือจับ ลิ้นชัก	2	อลูมิเนียม	ม.อ.ก.
8	แกนอลูมิเนียม	8	—————	—————
9	ส่วนปิดหลังลิ้นชัก	2		มอก 528-2527
10	ส่วนพื้นลิ้นชัก	2		—————
11	ล้อเลื่อน	4	ยาง	ม.อ.ก.
12	แกนยึดเฟรมลิ้นชัก	2	อลูมิเนียม	ม.อ.ก.
13	ฝาปิดหลัง	1	เหล็กแผ่น 1.5 ม.ม.	มอก 528-2527
14	บาร์รับกระดาน	2	เหล็กฉาก 1 นิ้ว	ม.อ.ก.
15	บาร์รับกระดาน(บน)	2	เหล็ก	ม.อ.ก.
16	พื้นโต๊ะ	1	ไม้อัด 15 ม.ม.	
17	ฐานวางมอเตอร์	1	โครงเหล็กหลอดตาข่าย	

ตารางที่ 4.29 ตารางรายการประกอบแบบ

18	กรอบอลูมิเนียม	2	อลูมิเนียม	ม.อ.ก.
19	ลวดติดตั้งหลังอุปกรณ์	11...	อลูมิเนียม	ม.อ.ก.
20	กล่องวางแม่คเนติด	5	เอ บี เอล	
21	กล่องวางโอเวอร์โหลด ฯ	2	
22	กล่องวางฟิวส์, ไทเมอร์	1, 2	
23	กล่องวางปุ่มกด, หลอดไฟ	3, 3	
24	ข้อต่อสาย (เหล็ก)	154	พลาสติค	

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

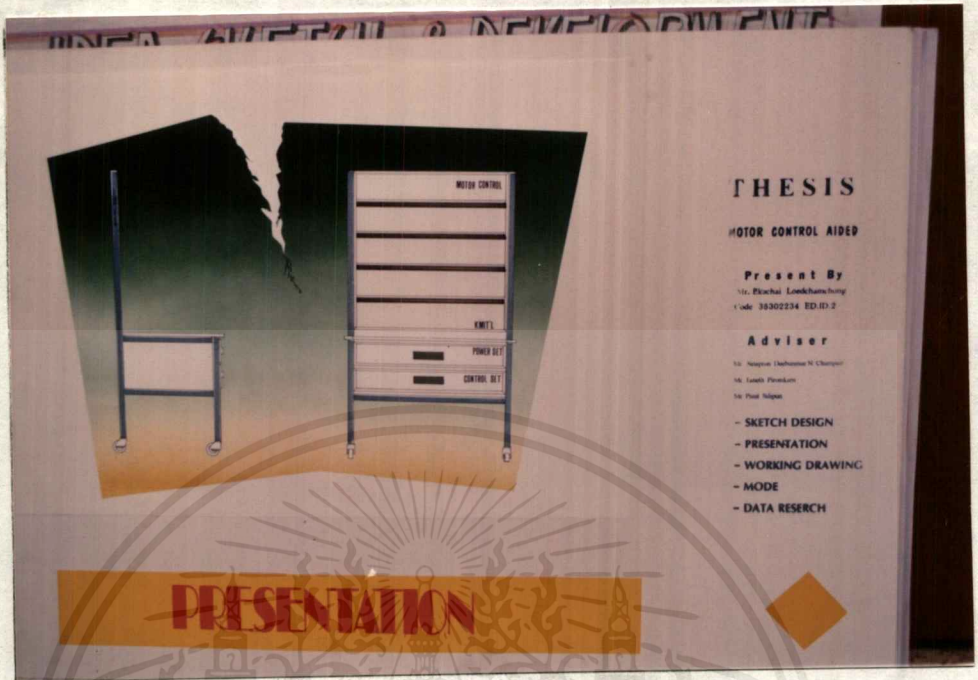
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PART OF PUSHBUTTON SWITCH

รูปที่ 4.57 WORKING DRAWING
(PART OF PUSHBUTTON SWITCH)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

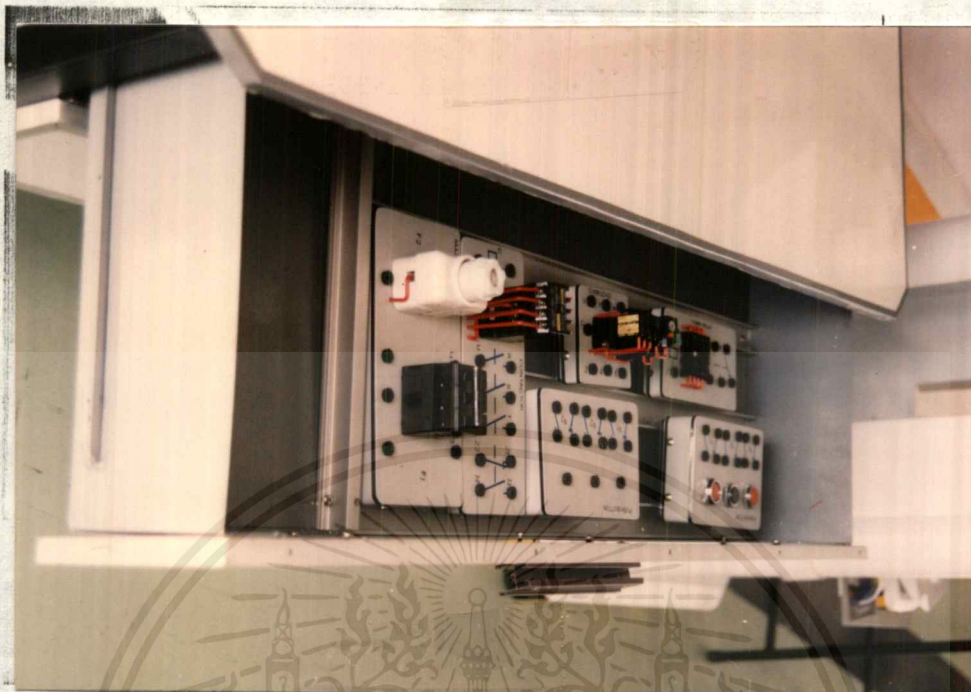

รูปที่ 4.58 แสดงภาพด้านผลิตภัณฑ์

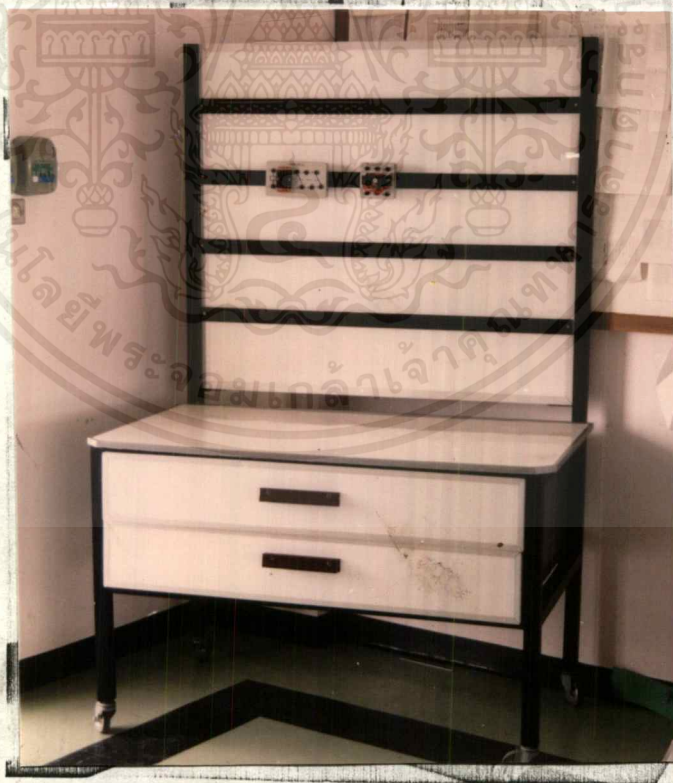

รูปที่ 4.59 แสดงภาพทัศนียภาพอุปกรณ์ควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.60 ลักษณะการใช้งาน

รูปที่ 4.61 แสดงภาพงานจริง (PHOTO TYPE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

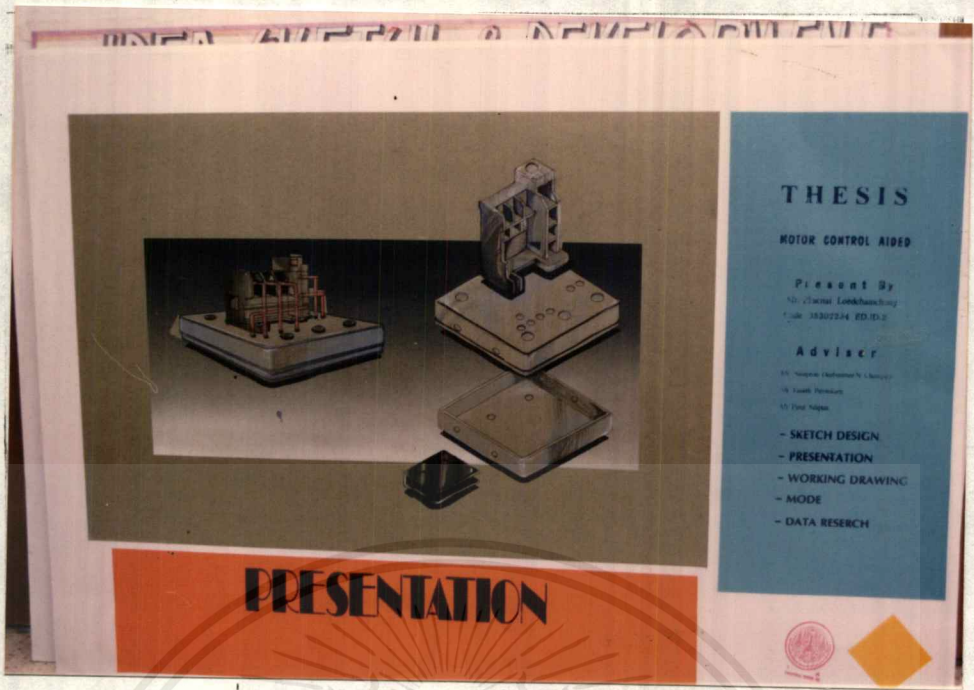

รูปที่ 4.62 แสดงภาพงานจริง

รูปที่ 4.63 แสดงภาพงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

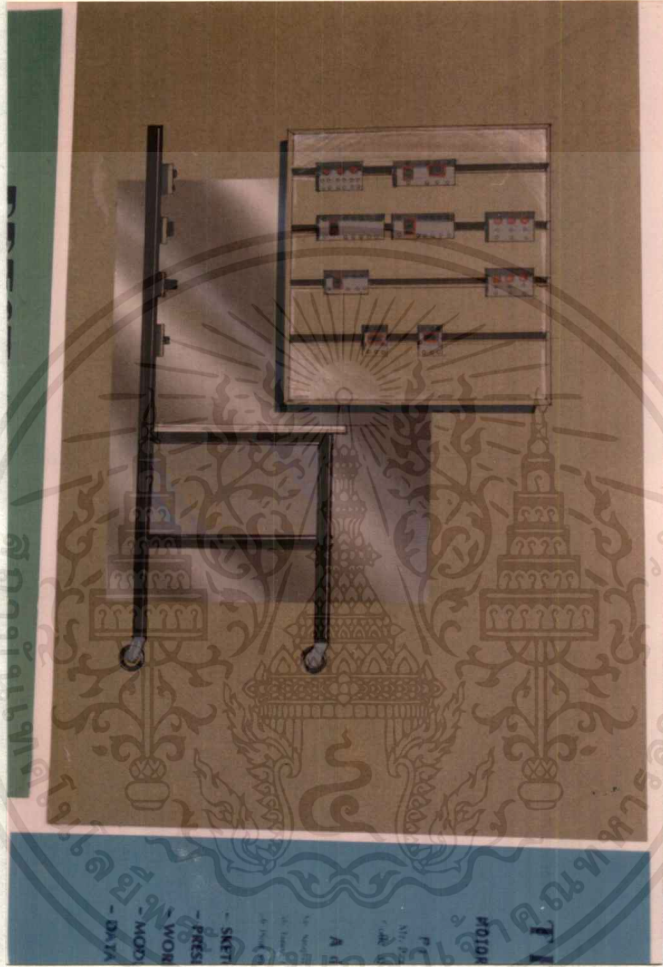

รูปที่ 4.64 แสดงภาพทัศนียภาพอุปกรณ์ควบคุม
และลักษณะตัวอย่างภาพประกอบ

รูปที่ 4.65 แสดงภาพของจริงเปรียบเทียบกับห้องเรียนและเก้าอี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.66 แสดงการวางอุปกรณ์ควบคุมบนแผงปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ในการทําวิจัย เรื่อง สื่อการเรียนการสอน ในวิชาปฏิบัติ การควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า ระดับบวช.3 เพื่อต้องการปรับปรุงลักษณะของสื่อของจริงให้สอดคล้องกับขบวนการเรียนการสอนลักษณะรายวิชา ซึ่งเน้นไปทางปฏิบัติ ให้เกิดประโยชน์ทางตรงและทางอ้อมมากที่สุด ซึ่งรูปแบบเดิม โดยทางสถาบันการศึกษาได้จัดทำขึ้นใช้เอง นี้ก็เป็นปัญหาอีกจุดหนึ่งในระยะยาว กล่าวคือความใกล้เคียงของสื่อในวิชาเดียวกันจะเกิดความแตกต่างกันจะทำให้เกิดความเคยชิน โดยการสัมผัสจากทางใดก็ตาม ซึ่งผู้เรียนก็จะติดการปฏิบัติจากสถาบันเก่า ดังนั้นหากมีสื่อที่เป็นมาตรฐานเดียวกันก็จะทำให้ปัญหาที่กล่าวมาหมดไปได้ นอกจากนี้จะเป็นมาตรฐานเดียวกัน ยังเพิ่มเติมหน้าที่ใช้สอยให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งพอสรุปผลของการทําวิจัยได้ดังนี้

1. โรงรถสร้างทําด้วยเหล็กสีเหลี่ยม กลวงขนาด 38X38 ม.ม. ความสูงจากระดับพื้นถึงจุดสูงสุด 1,850 มม.
2. แผ่นกระดาน(แผงปฏิบัติงาน) ทําจากไม้อัดขนาด 15 มม. บูเฟอร์ไม้ก้า มีแกนอลูมิเนียม 4 แถว เพื่อใช้วางอุปกรณ์ ขนาดไม้อัด 1000X1100 มม. ความยาวของอลูมิเนียม 1090 มม.
3. แผ่นกระดาน (พื้นโต๊ะ) ใช้ขนาด 650X1100 มม. (15 มม.)
บูเฟอร์ไม้ก้า
4. ไม้ใช้โลหะแผ่นขนาด 1.5 มม. ทําชุดลิ้นชัก (2 ชั้น) รางลิ้นชักใช้ตามมาตรฐานลิ้นชักโลหะที่ไป
5. ล้อใช้อิสระ 4 ล้อ ขนาด 4 นิ้ว กลมแบนชนิดสวมอัด
6. กรรมวิธีการผลิตส่วนที่เป็นโลหะใช้การเชื่อมไฟฟ้า และหมุดย้ำส่วนที่เป็นไม้กับโลหะ ใช้วิธีการขันสกรู, นัต

7. อุปกรณ์ควบคุมทั้งหมด 16 ชิ้น ใช้พลาสติก ABS เป็นภาชนะในการติดตั้งอุปกรณ์เพื่อเข้าวางบนแผงปฏิบัติงาน

8. สีที่ใช้โครงสร้างเป็นสีดำ ยกเว้นโครงรถลั่นชก สีเทา แผงปฏิบัติงาน และพื้นโต๊ะสีขาวของฟอร์โมก้า สีภาชนะติดตั้งอุปกรณ์ใช้สีเทา

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย มีสิ่งที่จะเสนอแนะในโอกาสต่อไปเพื่อการพัฒนาให้ดีขึ้น คือ ขนาดโดยรวม ๆ ของโครงสร้าง เนื่องจากโครงสร้างส่วนใหญ่ยังมีขนาดใหญ่อยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งขนาดของลั่นชกและความกว้างของพื้นโต๊ะ ซึ่งสามารถทำให้มีขนาดกระทัดรัดลงมาได้อีกโดยไม่กระทบกระเทือนต่อโครงสร้าง ส่วนอื่น ๆ และอาจจะรูปแบบมีความสวยงามขึ้นได้อีก และส่วนของภาชนะติดตั้งอุปกรณ์ อาจจะมีความเล็กลงได้อีก ซึ่งจะทำให้ขนาดต่าง ๆ ลดลงได้อีกด้วยเพราะขนาดของอุปกรณ์ควบคุมนี้เป็นส่วนที่มาของขนาดโครงสร้างส่วนต่าง ๆ

5.3 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ

เนื่องจากโครงสร้างของลั่นชกมีขนาดใหญ่ทำให้การเสริมวัสดุภายใต้ลั่นชก เพื่อป้องกันการตกท้องช้าง และสามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้น การติดตั้งรางแขนอุปกรณ์ควรมีวิธีการยึดที่แข็งแรงกว่านี้ โครงสร้างของแผงปฏิบัติงานควรมีส่วนป้องกันการกระแทกกระแทก ระหว่างการเคลื่อนที่ เช่น กระแทกกับโต๊ะเขียนหนังสือ และอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- ประสิทธิ์ กั้นปี, การควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า. กทม : อัมรินทร์การพิมพ์, 2535. 382 หน้า
- วิจิตร บุญชรรกุล, ระบบควบคุมมอเตอร์. กรุงเทพฯ : หจก.โรงพิมพ์เอเชีย, (2526,2527). 265 หน้า
- วิจิตร บุญชรรกุล, เทคนิคโยธาเทคนิคศึกษา: 2529.
- วิทยา ประยงค์พันธุ์, อานาจ ทองผาสุข. วงจรควบคุมมอเตอร์ด้วยคอนแทกเตอร์. กรุงเทพฯ: ส.จ.พ., (2526-2529). 175 หน้า
- สุภรางค์ ไกรฤกษ์, ประสิทธิ์ พงษ์ภมร. รีเลย์ป้องกันในระบบไฟฟ้ากำลัง. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย, 2524. 349 หน้า
- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น. อุปกรณ์ไฟฟ้า. กรุงเทพฯ : หจก.แมชชีน, 2535. 188 หน้า
- สาคร คันธโชติ, วิศิษฐ์ ศิริสัมพันธ์. การออกแบบผลิตภัณฑ์โลหะ. 2529.
- สาคร คันธโชติ, กรรมวิธีการผลิต: 2528. (หน้า 67-68, 133-134)

ภาคผนวก

เรื่อง สัญลักษณ์และเครื่องหมายงานควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า
อักษรกำกับอุปกรณ์สำหรับหน้าที่ทั่ว ๆ ไป

Identifying letter	General function
A	Auxiliary function
B	Direction of motion (forward, reverse, up, down, decline, clockwise, counter clockwise)
C	Counting
D	Differentiating
E	—
F	Protection
G	Test
H	Report
I	Integration
L	Conductor symbol
M	Main function
N	Measuring
P	Proportion
Q	State (Start, stop, limitation)
R	Resetting, to extinct
S	Storage, recording
T	Time measuring, delaying
U	—
V	Velocity (to accelerate, to brake)
W	Addition
X	Multiplication
Y	Analog
Z	Digital
	อักษรกำกับอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอักษรกำกับอุปกรณ์ไฟฟ้า, ชนิดของอุปกรณ์และตัวอย่างตาม DIN 40719

Identifying letter	Type of equipment	Examples
A	Groups of apparatus Partial groups	Combinations of appliances, Amplifiers
B	Transducers for changing non-electrical into electrical quantities and vice versa	Measuring transducers, feelers, photo-electrical components, microphones, tape and record-player heads, loudspeakers
C	Capacitors	Metallized-paper and electrolytic capacitors
D	Delay-and storage devices	Bistable and monostable components, logic elements, magnetic tape recorders
E	Various	Devices which do not fall into other categories, e.g. lighting and heating devices
F	Protective devices	Fuses, protectors, releasing devices
G	Generators	Power supplies, batteries, oscillators
H	Signalling devices	Optical and acoustical signalling equipment
K	Contactors and relays	High-power contactors, auxiliary contactors, auxiliary-blinker-and time-lag relays
L	Inductors	Coils, choke coils
M	Motors	Squirrel-cage motors, slipping motors
P	Measuring and testing equipment	Indicating, recording and counting instruments
Q	High-power switchgear protector switches	Circuit-breakers, automatic circuit-breakers,
R	Resistors	Shunt resistors, rheostats NTC and PTC resistors
S	Switches, selectors rotary selector switches	Push buttons, limiting switches, control switches,
T	Transformers	Power transformers, current and voltage transformers
U	Modulators, transponders	Inverters, static frequency changers, converters, frequency transponders
V	Tubes, semiconductors	Vacuum tubes, gas-filled tubes, diodes, transistors, thyristors
W	Transmission lines, Waveguides	Circuit wiring, cables, busbars, antennae
X	Connectors, plug connectors	Terminal strips, solder terminal strips, testing jacks
Y	Electrically operated mechanical devices	Magnetic valves, clutches, electrical brakes
Z	Terminations, filters, limiters	Artificial-lines, crystal filters
อักษรกำกับอุปกรณ์		

ประวัติผู้เขียน

นายเอกชัย เลิศข้าของ

ปีการศึกษา 2530-2532 โรงเรียนเกษมโรปสีเทคนิค แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง

ปีการศึกษา 2533-2534 สถาบันเทคนิครอยัรราชวมงคล วิทยาเขตเทคนิค

กรุงเทพฯ แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม

ปีการศึกษา 2535-2536 สถาบันเทคนิครอยัรพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด

กระบัง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์ศิลปอุตสาหกรรม

สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม

